

ليكدانه ودي پيشه كي

((ابن الجزري))

منتدی اقرأ الثقافي
www.iqra.ahlamontada.com
دانانی

إحسان برهان الدين

الجامع للقراءات العشر من طريق الشاطبية والدرة

پیداچوونه ودهو پيشه كي

ماموستا دليّر گهرمياني

الجامع للقراءات الاربع عشرة

د. ديارى احمد

الجامع للقراءات العشر من طريق الشاطبية والدرة

چاپی دووهم

ئەم كۆتۈپ

لە ئامادە كۆتۈپ يېڭە

(مەنرى ئوقۇش ئىشقا)

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

بۇ سەردانى يېڭە:

[/https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada](https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada)

بۇ سەردانى يېڭە:

<http://iqra.ahlamontada.com>

ليکدانه وهی پيشه کی

(ابن الجزري)

ماڻي جا بگڙني ٻارن ٺراوه ٻوڏانه ر

ليکڪانه وهى پيشه ڪى (ابن الجزى)	ناوى ڪٽي—ب:
احسان برهان الدين	نووسين—ى:
ڪرمپتھري نارين (محمد على احمد)	نه خشه سازى ناوه وه:
عمر نجم الدين	ت—اي—پ:
دووه م	نورهى چ—ا—پ:
۲۰۰۰	ت—ي—راڙ:
۲۰۱۰ ز - ۱۴۳۱ ڪ	سالي چ—ا—پ:
(۲۴۱۱) ى سالي (۲۰۰۹) ى پيدراوه.	ژماره ى سپاردن:

ليكدانه وهى
پيشهكى (ابن الجزري)

دانانى
احسان برهان الدين
الجامع للقراءات العشر من طريق الشاطبية والدرة

پيداچوونه وه و پيشهكى
ماموستا دليز كهرميانى
د. ديارى احمد

پتشیکی ماموستا دلیر گهرمیان

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على خير خلق الله محمد و على آله وصحبه أجمعين.

پاش خویندنه وه و پیداجوونه وه م بهه ولی برای به پړزم ماموستا إحسان برهان الدین، خوشحال بووم به وهی که به یارمه تی خوی گوره توانیبی تی کاری برایانی خوی له بوری جوان خویندنه وهی قورئاندا زیاتر پرازیښته وه، نه گهر بوشاییه ک له و بواره دا هه بوبیټ به یارمه تی خوا پری کردبیټه وه به نووسینه که ی که به پای بنده ماموستایان و قوتابیانی نه و زانسته پیوستیان به و کتیبه یه و، به هیزی نووسینه که ی له به هیزی هه لېږاردنی نه و مه تنه به ناویانگی (ابن الجزري) ه که مهنه جی کون و تازه ی زوریک له مه شایخی قیراثاته، به پاستی برای به پړزم توانیویه تی مافی نه و لیکدانه وه یه بدات به شیوه یه ک هیچ شتیکی گرنگی فہراموش نه کردوه و نه و نده ش دریژی نه کردوه ته وه خوینر تووشی مه ل ل و ماندووبون بکات، هه روه ها نه و نده ش کورتی نه کردوه ته وه مافی بابه ته گانی نه دابیټ و، نه وه ی شاپه تی باسه نه م نووسینه ی پازاندوه ته وه و به هیزی کردوه به گه پانه وه و پالپشت کردنی بابه ته که ی به قسه ی گوره زانایانی نه و زانسته، سوپاس بؤ خوا یه که م کتیبیکه به زمانی کوردی به شیوه یه کی مهنه جی له سر شیوازی نووسین و لیکدانه وه ی زانایانی ته جوید نه و مه تنه ی لیکداوه ته وه، خوی گوره پاداشتی خیری بداته وه و بهرده وامیی پی ببه خشیت بؤ زیاتر خرمه ت کردنی قورئانی پیروژ و نه و زانستانه ی په یوه ستن به قورئانه وه ... آمین.

دلیر احمد محمد

الجامع للقراءات الأربع عشرة

پیشہ کی د. دیاری احمد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله، والصلاة والسلام على رسول الله ...

گومانی تیدا نیه که بهرترین و پیرترین زانست زانسته‌کانی قورئانی پیرۆزه، که وته‌ی خوای گه‌وره‌یه بۆ بهنده‌کانی.. له‌وزانسته‌ش زانستی چاک خویندنه‌وه (نجريدی قورئانه، که به‌لای زانایانه‌وه له‌سه‌ر هه‌موو موسلمانیک واجبیه قورئان به (تجوید)ه‌وه بخوینیته‌وه.. نه‌گه‌ر چی شاره‌زابوون له‌زانسته (نظري)یه‌که‌شی له‌سه‌ر هه‌موویان واجب نه‌بیت (واته‌هه‌رزی کیفاییه) وه‌کو هه‌موو به‌شه‌کانی تری زانست.

له گه‌ل ته‌وه‌ی مایه‌ی فه‌خری گه‌لی کوردی موسلمانانه که زانای ژماره‌ی یه‌کی ته‌جوید و (حُجّة) له (قراءات)ی قورئاندا (شمس القراء ابن الجزري) پۆله‌ی ئەم گه‌له‌ به‌وه‌فایه‌یه، بۆ دیاریه‌ به‌نرخه‌که‌ی ئیسلام بۆ گه‌له‌که‌یان که (قورئانه)'. میژووی پیروزی پیشینمان بۆ خزمه‌تی قورئان پر نووره‌ و، مایه‌ی شانازییه‌.. به‌لام له‌سه‌ده‌کانی دوایدا -که‌حه‌قی خۆیه‌تی ناوینریت به‌ سه‌ده‌کانی دواکه‌وتن- یان پاره‌ستان و‌قه‌تیسمان له‌ هه‌موو ئاسته‌کانی شارستانییه‌ت (مادی و‌ پۆشنیبری) که‌ ئوممه‌تی ئیسلام، به‌ کوردیشه‌وه‌ به‌ره‌و دوووه‌ پۆشیتوون..

میثرومان که له پیای کوردی وه کو (ابن تیمیة)ی تیا به لکه وتوو که نمونه ی تازه که ره وه ی (فقه) و (اجتهاد) و ده چون له کۆتی (تقلید) و لاسایی کردنه وه ی بی بنه ما بووه.. به لام له سه ده کانی دواکه وتوویدا، به ناو پیشه وایانی دین خویان خه ریک کردوو به حاشیه ی حاشیه کانه وه، بی بایه خدان به (دلیل) که دینه که یان دینی

١ برونه: الموسوعة الكبرى لمشاهير الكرد عبر التاريخ / د. محمد علي الصويركي الكردي / ج ٤،

(دلیل) ه! به‌ه‌مان شیوه‌ش له‌ بواړی قورئاندا له‌ ساله‌کانی به‌ره‌ودوا چووندا پښت‌گوځ‌ستنیکی زږد به‌دی ده‌کړیت له‌ خزمه‌تی قورئاندا.. ته‌نانه‌ت قورئان وای لپه‌اتبوو ته‌نھا کتیبیکي پیر‌وژبیت و له‌ناو په‌پړدا دابنریت بڼ موباره‌کی و، نابیت باسی پافه‌ی نایه‌ته‌کان بکړیت نه‌ک نه‌و که‌سه (کافر) بیت!! ته‌نانه‌ت قوتابیانې شه‌رعیش (طلاب العلم) له‌ کاتی قورئان خویندندا هه‌له‌یه‌کی زږده‌که‌ن و په‌چاوی بڼه‌ماکانی چاک خویندنه‌وه‌ی قورئان ناکړیت.

سوپاس بڼ خوا له‌م دوايیه‌دا، له‌گه‌ل ده‌ستپیکردن وگه‌شه‌سهندنی رابوونی نیسلامی و گه‌پانه‌وه‌ی پږله‌کانی میلله‌ت به‌ره‌و گرنگیدان به‌ نیسلام و، مامه‌له‌کردنی وه‌کو به‌رنامه‌ی ژيان و، هزر و نه‌سلی شارستانیه‌ت.. هه‌روه‌کو چوون گرنگی درا به‌ زانسته‌کانی تر، گرنگیش - که‌م تا زږد - دراوه به‌ زانسته‌کانی قورئان، به‌لام له‌ناستی پتویستدا نه‌بووه، به‌تاییه‌تی زانستی قیرانات و (نه‌دا) و گرنگی دان به‌ سه‌نه‌دی نه‌پچراو بڼ سه‌رچاوه‌ی نه‌م قورئانه که‌ پیغه‌مبه‌ری خوايه (دروودی خوی له‌سر بیت).. چونکه‌ نه‌گه‌ر زانستیک بشیت ته‌نھا له‌ پتی خویندنه‌وه‌ی چند کتیبیکه‌وه ده‌ست بکه‌ویت، نه‌وا چوینیتی قورئان خویندنه‌وه هه‌رگیز ناشیت، به‌لکو ده‌بیت له‌پتی ماموستایه‌کی شاره‌زاوه بیت که‌بڼه‌ماکانی خویندنه‌وه‌ی قورئانی به‌پاسته‌وخو له‌ده‌می ماموستایه‌که‌وه وه‌رگرتبیت، به‌و شیوه‌یه تا ده‌گاته پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوی له‌سر بیت) ..

له‌گه‌ل نه‌وه‌ی به‌زمانی کوردی چند کتیبیک دانراوه ده‌رباره‌ی زانستی ته‌جوید، به‌لام نه‌وه به‌دی ده‌کړیت، له‌ زږیاندا، که‌ نوسه‌ره‌که‌ی خوی شاره‌زاییه‌کی ته‌واوی نه‌بیت له‌ ماده‌ زانستیه‌که و، پراکتیکیشی زږد نه‌بیت.. له‌وه ده‌چیت هه‌ر وه‌پگړانیتکی دانراوه عه‌ره‌بیه‌کان بووبیت! له‌گه‌ل نه‌وه‌ی که‌ سوودیشیان زږه.. به‌لام که‌م و کوپیان پتوه‌دیاره، به‌پتچه‌وانه‌ی نه‌م کتیبه‌ی به‌رده‌ستمان که‌ برای به‌پړز کاک إحسان نویویه‌تی.. که‌ خوی شاره‌زاییه‌کی باشی هه‌یه له‌ خویندنه‌وه‌ی قورئان و،

خاوه‌نی سه‌نه‌دی نه‌چراوه و، له ده‌می شاره‌زایانه‌وه قورئانی وه‌رگرتوووه .. بۆیه کتێبه‌که‌ی له‌سه‌ر بناغه‌یه‌کی پته‌و نوسراوه و زانیاری زۆری تێدایه .. ئه‌مه و جگه له‌وه‌ی که زۆر سه‌رچاوه‌ی گرنه‌گ و متمانه‌ پێکراوی به‌کارهێناوه له‌ باب‌ه‌ته‌که‌دا.

له‌ راستیدا ئه‌م کتێبه‌ زیاتر بۆ شاره‌زایان و قوتابیان شاره‌یه، به‌لام هه‌موو پۆشنیبریک سوودی خۆی لێ وه‌رده‌گریت، ده‌توانم بڵێم تا ئیستا به‌ زمانی کوردی نمونه‌ی ئه‌م دانراوه نیه .. بۆ ئه‌وانه‌ی که ده‌یان‌ه‌وێت به‌ دروستی قورئان لای مامۆستایه‌کی شاره‌زا خه‌تم بکه‌ن، زۆر گرنه‌گه‌ بگه‌ڕێنه‌وه بۆی ..

داوکارم له‌ خوا‌ی گه‌وره ئه‌م کاره‌ جوانه له‌ برای نووسه‌ر وه‌ریگریت و بیکاته‌ توێشوی قیامه‌تی.

د. دیاری احمد اسماعیل

الجامع للقراءات العشر من طريق الشاطبية والدرة

پېښه کی نووسه ر

الحمد لله الذي خلق السماوات والأرض وجعل الظلمات والنور ثم الذين كفروا بربهم يعدلون، والصلاة والسلام على الرحمة المهداة، سيدنا محمد وعلى آله وأصحابه وأتباعه وأحبابه أجمعين.

خوشبهختی بۆ ئه و که سه ی قورئان به جوانی و دروستی ده خوینیتته وه، ساته کانی شه و پوژی له گه لدا به سه ر ده بات، چونکه قورئان له پوژی قیامه تدا ده بیئت به تکاکار بۆ خوینهرانی، وه کو پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموو یه تی: (ان القرآن یشفع يوم القيامة في اصحابه...)'.^۱

له پاستیدا ژیان له سایه ی قورئاندا- وه کو یه کیك له خواناسان ده فه رمو یه تی-: نیعمه تیکی گه وره یه، نیعمه تیکه که سیك نه یچه شتبیئت نازانیئت چۆنه، نیعمه تیکه ته مه ن پیروژ ده کات و مروژ له هه موو پیسیه ک پاراو ده کاته وه.

یه که م په یامی قورئانیش بۆ مروژایه تی داوای فیروونی زانست بوو (اقرا)، زانستیش نیه مه زنتر له زانسته کانی قورئانی پیروژ، چونکه- پاسته وخۆ- په یوه ندنی به فه رموو ده ی په روه ردگار وه هه یه، یه کیك له گرنگترین زانسته کانی قورئانیش زانستی ته جوید و شیوازه کانی خویندنه وه ی قورئانه به پیی ئه و بنچینه و بنه مایانه ی گه وره زانایانی ئه م زانسته دیاریان کردووه.

به لام ئه وه ی که جیگه ی داخه، ئه م زانسته مه زنه پشکیکی که می به رکه وتوو ه له بایه خدانی مسولمانان له م ولاته ی خۆمان و به تاییه تی مه به ستم کوردستانه، ئه وه ش

...

۱ أخرجه مسلم ۱/۵۵۳، وأحمد ۲/۲۵۴، ۲/۲۵۷، ۵/۲۴۹، والطبرانی في الكبير ۱۳۹-۵/۳۸،

البيهقي في السنن الكبرى ۲/۳۹۵.

کہ متہرخہ میہ کی بی پاساوه، چونکہ بواریک نیہ شایانی گرنکی پیدان بیت نہ وندہی
قورٹانی پیروز، فرمانی خوی گوردہش لہم بارہ وہ پوونترہ لہ تیشکی خور لہ
ناوہ پاستی پوزدا کہ فہرموویہ تی: (ورتل القرآن ترتیلا).

نہ وہ فرمانیکی خواہیہ، هاوہ لان بہ باشتین شیوہ لہ خویاندا بہ رجہ ستیان
کردبوو، بہو شیوازہی کہ لہ پیغہ مہر (ﷺ) یان وہرگرتبوو. فیروونی قورٹانیش
بہ شیوہ میہ کی پاست و دروست بہ ہولدان و کوشش دہ بیت، چونکہ بہ دہ ست ہینانی
نہو زانستہ پادہ وہ ستیت لہ سہر لایہ نہ تیوری و کردہ میہ کی پیکوہ، بہ تاییہ تی
بؤنہ وانہی کہ دہیانہ ویت پؤلی ماموستایی و فیروکردنی موسولمانان ببینن، پیویستہ
لہ سہریان سہریاری نہ وہی بہ جوانترین شیوہ پیٹہ کانی قورٹان دہرپن، بشگہ پٹنہ وہ
بق سہرچاوه متمانہ پیکراوہ کانی نہم زانستہ - بہ تاییہ تی سہرچاوه دیرینہ کان -
چونکہ ہہموو زانا هاوچہ رخہ کان زانستہ کانیان لہ وانہ وہ سہرچاوه دہ گرت،
لیڑہ شہوہ گرنکی زمانی عہرہ بی دہردہ کہ ویت، چونکہ زمانی ٹایینی نیمہی
موسولمانانہ، واتہ ٹامپازی تیگہ یشتنمانہ لہ قورٹان و سوننہ تی پیغہ مہر (ﷺ)،
ہہروہا بق تیگہ یشتن لہو گہنجینہ بہ نرخانہی کہ زانایان بویان بہ جیہ یشتوین، وا
زہمانہش جاریکی تر خوی دوبارہ دہکاتہ وہ و، لہ ژیر پاساوی جیاجیا ہلہمہ تی
پاستہ وخو و ناراستہ وخو بہ چپی لہدزی نہم زمانہ نہنجام دہدریت، بہ ہیوای
پہیدابوونی نہوہیک لہ دہاتودا تیگہ یشتنی قورٹان و فہرموودہ کانی پیغہ مہر (ﷺ)
بہ لایانہ وہ قورستربیت لہ سہرکہ وتنی چیاہ کی سہخت، نہوہش لیپرسراویتیہ کی
میژوویہ دہکہ ویتہ سہر نہستوی موسولمانانی نہم سہردہمہ، خوی گوردہش بی
نیازہ لہو ہولانہی نیمہ و، خوی بہ لیتی پاراستنی قورٹانہ کہی داوہ، بہ لام تاقیمان
دہکاتہ وہ تاکو چ نہندازہیک پەرۆشین لہ سہر ٹاینہ کہمان، مہخابن سہرہ تای
بہروبوومی نہوہولانہش دہرکہ وتوون لہ نہوہی تازہ پیگہ یشتودا و، یہ کیکیش لہ
دیاردہ کانی گرنکی نہدان نہشارہ زاییہ لہ قورٹان خویندندا، نہم مہترسیہش کہ

لیږده دا ده یخه مه پوو زیاتر مه به ستم له پاست خویندنه وهی قورئانی پیروزه نه گینا-
 سوپاس بڅخوا- هه ولی مامؤستانیان و که ناله کانی پاگه یاندنی ئیسلامی و سه رجه م نه و
 خزمه تانه ی نه مړې به ئاینی ئیسلام پیشکه ش ده کریت، هه موو نه مانه غه ریپی
 ئیسلامیان لابر دووه و بوورانه وه یه کی به رچاو وه دیده کریت له نئو موسولمانانی
 هه ریمدا.

لیږده شه وه داواکارم له فیږخو ازانی زانست- به تاییه تی قورئانی پیروژ- پښایی
 وه رگرتنی زانست له پښه کی سه نه ده وه زیندو بکه نه وه، چونکه نه وه پښایزکی متمانه
 پتکراوه بڅ وه رگرتن و فیږبوون.

منیش فه زل و چاکه ی خوی گه وړه به سه رمه وه یه به وهی هه لی خویندنه وهی یه ک
 خه تمه ی بڅ په خساندم به قیرانه تی عاصم له سه ر هردوو پیوایه تی (شعبه) و (حفص)
 له سه ر دهستی مامؤستانان (مامؤستا دلیر گه رمیانی)- دواتریش (أصول) ی ده
 پیشه واه گه وړه کانم له لای خویند و قوناغی (الجمع الصغیر) بيشم ته واکو و ئیستا له
 (الجمع الکبیر) دا گه یشته و مه ته جوژنی هه شته م به سه نه دی نه پچراو بڅ پیغه مبه ر
 (ﷺ)، نه وه ش ده رگای چوونه ژوړه وهی نه م زانسته گرنه کی بڅ والا کردم و، یه کیک
 له و کتیبه به پښ و به نرخانه ی خویندنه وه و، به وانه و تمه وه چهند جاریک، کتیبی
 (المقدمة الجزرية) ی (ابن الجزري) بوو په حمه تی خوی لیبت، نه م کتیبه وه کو
 پښاسه مان کردووه له سه رته تای نه م پافه کردنه یه کیکه له باشتیرین نه و کتیبانه ی
 له بواری زانستی ته جوید و بنه ماکانی خویندنه وهی قورئاندا نووسراون به شیوه ی
 هونراوه، چونکه نووسه ره که ی پیشه وایه کی ناوداری هه ره گه وړه یه، که هه موان بی
 راجیایی کۆکن له سه ر پیشه وایه تی نه و، بیگومان زانستیش- هه ر زانستیک بیت-
 له سه رچاوه که یه وه وه ریگیردریت باشته ر، هه روه کو چوون ناوخواندنه وه له سه رچاوه ی
 سازگار باشته ر و خۆشته ر له و شوینانه ی دوورن له سه رچاوه وه.

بۆیه پشت به خوای گه‌وره‌و، له ژێر پووناکی کۆمه‌لیک لیکدانه‌وه‌ی زانا‌یانی کۆن و هاوچه‌رخ، مه‌لسام به نووسینی شه‌رحێک بۆ ئەم کتێبه، هانده‌ریشم-پاش پره‌زامه‌ندی په‌روه‌ردگارم-ته‌وه‌بوو بینیم موسولمانان بایه‌خی پێوستیان به‌م زانسته نه‌داوه و، ته‌نانه‌ت خاوه‌ن بپووانمه و پۆشنه‌بیره‌کانیش هه‌ر به‌جوانی نازانن قورئان بخوێندنه‌وه و، له زۆربه‌ی حوکه‌مکانی بێ ئاگان، جگه له‌وه‌ش هانده‌ریکی به‌هێزی ترم هه‌بوو که‌بریتی بوو له‌وه‌ی تا‌کو ئیستا ئەم کتێبه به‌باشی نه‌ناسراوه له‌نیۆ موسولمانانی کورد و که‌س هه‌چ لیکدانه‌وه‌یه‌کی بۆ نه‌کردوه که چاپ کرابێت.

شایانی باسیشه که ئەم کتێبه و، هه‌چ کتێبیکی تر له‌م زانسته، قه‌ره‌بووی هه‌بوونی مامۆستا ناکاته‌وه بۆ فێرکردنی فێرخواز، چونکه نه‌گه‌ر بگوجیت هه‌ر زانستی‌ک له پێگه‌ی کتێبه‌وه وه‌ریگه‌ردریت، زانستی ته‌جوید و جوان خوێندنه‌وه‌ی قورئان هه‌رگیز به‌ته‌واوی به‌ده‌ست ناخړیت به‌بێ مامۆستایه‌کی لی‌هاتوو، نه‌وپه‌ری هیواشم له‌م کتێبه نه‌وه‌یه سه‌رچاوه‌یه‌کی فێرکردن بێت بۆ مامۆستایانی قورئان و، بابه‌تیکی هانده‌ر بێت بۆ قوتابیانی زانست بیخوێندنه‌وه و سوودی لێ‌وه‌ریگرن به‌ هاوکاری که‌سانی له‌خۆیان شاره‌زاتر.

له‌ئه‌زموونی خۆشمه‌وه له‌کاتی فێربوونی قورئان به‌پێی بنه‌ماو بنچینه‌کانی ده‌لێم: ئە‌ی قوتابی زانست و جوان خوێندنه‌وه‌ی قورئان، پێش ئە‌وه‌ی خه‌تمه‌یه‌کی ته‌واو بخوینیت له‌لای مامۆستایه‌کی لی‌هاتوو، گوێگرتنت بۆ قورئان زۆر جیاوازه له‌گه‌ڵ پێش ته‌واو کردنی خه‌تمه‌که، تۆ پێشتر گویت له ئایه‌تێک ده‌گرت به‌سه‌ریه‌که‌وه، به‌لام ئیستا پیت پیت به‌گویتدا تێده‌په‌ریت، چونکه مه‌خره‌ج و سیفه‌تی پیته‌کانی ده‌زانیت، بۆیه نزم کردنه‌وه‌ی پیتی به‌رز و پێچه‌وانه‌که‌ی، قه‌لقه‌له پێنه‌کردنی پیته‌کانی قه‌لقه‌له و پێچه‌وانه‌که‌ی، پانه‌وه‌ستان له‌سه‌ر پیته‌کانی (لن عمر)، تیپه‌پوون به‌سه‌ر پیته‌کانی (صفیر) به‌بێ پێدانی ئە‌و سیفه‌ته، کورت کردنه‌وه‌ی مینگه و مه‌ده‌ده‌کان له‌ناستی خۆیان و شتی تر، هه‌موو ئە‌مانه ئیستا سه‌رنج‌ت پاده‌کێشن، پێیان ده‌زانیت

که مه لهن، من دهسته بهری نه وه م بۆ هر براو خوشکيکی موسولمانی قورئان دۆست، که نه گهر مه خره ج و سيفه ته کان شاره زا بوو و، خه تمه يه کی قورئانی به درووستی خویند له سهر دهستی مامۆستایه کی کارامه هست به حاله تیکی تازه دهکات له خۆیدا، که هرگیز پيشتر هستی پینه کردوه، شاديه که له وانه يه دیاری خوی گهره بیت بۆ نه و که سه ی به شیک له ساته کانی ته مهنی ته رخان دهکات بۆ جوان خویندنه وهی قورئان.

واشنه زانی لیها تووی له بنه ماکانی ته جوید و پاست خویندنه وهی قورئانی پیروژ مه سه له يه کی پواله تیه و، کاریگهری زۆری نیه، نه خیر، به لکو واده زانم نه وه (یه کیکه) له هۆکاره کانی تینه گه یشتن له قورئان و (تدبر) نه کردنی، ناخر که سیك چۆن سوود له مه زترین سوره تی قورئان (الفاتحه) وه ریگریت که به په له بیخوینیته وه وه کو نه وهی گورگیکی به دواوه بیت و، پسته کانی تیکه ل و پیکه ل بکات، یان (آیه الكرسي) ههروه ها ئایه ته کانی تر، نه و په له په ل کردنه و تیکه ل کردنی وشه کان به سهر زماندا به و شیوازه، پیکره له سوود وه رگرتن و تیپامان له واتاکانیدا.

چی بیت له قورئان باشت، ئاده میزاد ته مهنی تیدا به سهر به ریت، ئیمه به و شیوه یه یین وه کو حه سه نی به سری په حمه تی خوی لیبت ده فهرمویت: نه ی ئاده میزاد تو بریتیت له چه ند پۆزانیک، جا که پۆزیکت تیپه پی وه کو نه وه یه هه ندیکت له نیو چووبیت، نه گهر که سیکیش هه ندیکی له نیو چوو، بیگومان زۆر نابات و به جاریک تیا ده چیت.

کتیبی خواش له پيشتره له هه موو زانست و بواریکی تر بۆ بایه خ پیدان، نه و ساتانه ش له گه ل فیروون و تیگه یشتن و له به رکردنی ئایه ته کانیدا به سهر ده چیت ساته گه لیکی پیروژن و قورسی ته رازووی پۆزی قیامه تن (إنشاء الله).

له م نووسینه شدا نه وه ندهم به سه توانیبیتم نه م بابه ته بوروژنم بۆ مامۆستایان و نووسه ران که هه ولتیکي جدی ده ست پێبکه ن بۆ پافه کردن و لیكۆلینه وه و وه رگێپرانی

ئەو هەموو سەرچاوانەیی که خۆینەری مسولمانی کورد نە هەر لێیان سوودمەند نەبوونە، بەلکو ناویشیان نەبیستوو، ئەوەش زیانیکی گەورەیه، چونکه لهپاستیدا گەورە زانایان و کەلهپیاوانی ئەم بابەتە مەزنە نووسین و شوینەواری ناوازیان بۆ بەجێهێشتوون، گەلی کورد لەژێر جۆرەها پاساودا لێی بێبەش بوو، منیش بەپشتیوانی خوای پەرورەدگار چەندین سەرچاوهی ترم داناوه کاریان لەسەر بکەم ئەگەر تەمەن دەرفەتی تێدا مابێت.

دەپارێمەوه لەخوای گەورە و دەلێم:

ئەو چاکترین کەسێک گوی لەنزاو پارانەوهی بەندەکانی دەگریت، بھپاریزە لەوهی لەم نووسینەم مەبەستم ناویانگ دەرکردن و پوپامایی بێت، بۆئەوهی کردەوهم پووجەل نەبێت و پاداشتم بە زایە نەچیت، لاسایی پێشهوای گەورە (الشاطبي)یش دەکەمەوه، دەلێم:

وناديت الله يا خير سامع   اعنني من التسميع قولا و مفعلا

إليك يدي منك الأيادي تمدها   أجرني فلا أجري بجور فاخلطاً^١

لەکۆتاییدا دەلێم:

لەم لینکدانەوه کورتەدا گەراومەتەوه بۆ زۆریک لە کتێبەکانی تەجوید و شەرحی (الجزرية) لە کۆن و نویدا، ئەم بوارەش بوارێک نیه لەخۆمەوه قسەم تێدا کردبێت، بەلکو هەرچیم نووسیوه هەر گواستەوه بوو بۆ قسەی زانایان لەمەپ پافەکردنی دێرەکانی هۆنراوەکە، بەلام ئەزموونی وانه و تنەوهی تەجوید و، پافەکردنی پێشهکی (الجزرية) هەلی کەلک وەرگرینی بۆ پەخساندم لەگەڵیک لەو کتێب و سەرچاوانەیی لەم

باره‌وه نووسراون و، به گوێره‌ی توانای خۆم هه‌ولم داوه نه‌و سوودانه به خوێنه‌رم بگه‌یه‌نم.

جا نه‌گه‌ر تووشی هه‌له‌و نه‌پێکان بوویتم له جێگه‌یه‌کی کتێبه‌که‌و، که‌سێک به‌رچاوی پوون کردمه‌وه و هه‌له‌یه‌کی بۆ راست کردمه‌وه، به‌نه‌و په‌ری سنگ فراوانیه‌وه وه‌ریده‌گرم و، له‌هه‌له‌که‌م پاشگه‌ز ده‌بمه‌وه، چونکه له‌کۆتاییدا من زیاتر نیم له ئاده‌میزادێک که قابیلی هه‌له‌کردنه‌.

سبحانک اللهم وبحمدک أشهدُ ألاَّ إلهَ إلاَّ أنتَ أستغفرک و أتوبَ إلیک.

باوکی موحه‌مه‌د / إحسان برهان الدین

که‌لار ٢٠١٠/٨/١٩

ihsanburhan@yahoo.co.uk

گۆرته‌یه‌ك ده‌رباره‌ی ژیاننامه‌ی (ابن الجزري)

ئه‌بۆلخه‌یر شه‌مه‌سه‌ددین موحه‌مه‌دی کوپی موحه‌مه‌دی کوپی موحه‌مه‌دی
کوپی عه‌لی کوپی یوسف، عومه‌ری، دیمه‌شقی، شیرازی، ناسراو به (ابن الجزري)^١.

له‌ شه‌وی شه‌مه‌هه‌، له‌ پاش نوێژی ته‌راویح له‌ بیست و پینجی پمه‌زانی سالی
(٧٥١)ی کۆچی له‌ گه‌ڕه‌کی (بین السورین) له‌ دیمه‌شق له‌ دایک بووه‌.

باوکی بازرگان بوو، چل^١ سال^٢ بوو منداڵی نه‌ده‌بوو، کاتێک پوڤشت بۆ حه‌ج له‌ لای
ئاوی زه‌مه‌زه‌دا پاراپه‌وه‌ له‌ خوای گه‌وره‌ که‌ کوپێکی زانای پێیبه‌خشیت.

ئه‌م باوکه‌ بازرگانه‌ پیاویکی خواناس و زانست په‌روه‌ر بوو، قورئانی
مه‌زنراده‌گرت و، له‌ لای مامۆستایانی ناودار وه‌ریده‌گرت، خودی (ابن الجزري) له‌
باسکردنی ژياننامه‌ی (الحسن السروجي) مامۆستايدا فه‌رموووه‌تی^٢:

(مامۆستای من و مامۆستای باوکم په‌حمه‌تی خوای لیبیت، باوکمی فی‌ری قورئان
خویندن کرد).

---

١ (جزيرة ابن عمر): ناوچه‌یه‌که‌ له‌ سه‌ر سنوری سووریا - تورکیا، له‌ ئه‌و سه‌ری باکو‌ری موسل،
ئه‌م ئورگه‌یه‌ روه‌اری دیجله‌ له‌ یه‌ك لاوه‌ ده‌وره‌ی داوه‌ به‌ شیوه‌ی مانگ، به‌ لām نواتر که‌ ندرێک
له‌ لایه‌کانی ته‌روه‌ دروست کراو، ئاستێکی له‌ سه‌ر دروست کراو، هه‌ریۆیه‌ ئاو چواره‌وری ناوچه‌که‌ی
دا، که‌سانێکی زۆریش به‌و ناوچه‌یه‌ ناسراون وه‌کو له‌ کتییی (معجم الأدباء ١/١٦٠ هه‌) و (کفایه‌
اللمعي / ٨٥) باسکراون.

٢ به‌روانه: غایه‌ النهایه ١/٢٤٩.

(ابن الجزري) جگه له زانستی قورئان و له‌به‌رکردنی گوێی له فهرمووده‌کانی پێغه‌مبەریش (ﷺ) ده‌گرت له‌گه‌وره زانایانه‌وه، وه‌کو هاوه‌لانی (الفخر ابن البخاري) و که‌سانی تر له دیمه‌شق، نی‌جازه‌شی له‌گه‌وره زانایانی وه‌رگرت، وه‌کو خالی به‌سالاچووی باپیری (محمد بن إسماعيل الخبان)، پاشان ده‌ستی کرد به‌کۆکردنه‌وه‌ی شیوه‌کانی خوێندنه‌وه‌ی قورئان (القراءات)، له‌سه‌ر ده‌ستی زانایانی شام وه‌کو: (عبدالوهاب بن السلال) و (أحمد الطحان) و (أحمد رجب) له‌نیوان ساڵی ۷۶۶-۷۶۷ ک، چه‌وت خوێندنه‌وه‌که‌شی له (إبراهيم الحموي) وه‌رگرت و، دواتر له‌سه‌ر ده‌ستی (ابن اللبان) هه‌موو خوێندنه‌وه‌کانی ته‌واو کرد.

پاشان ئاره‌زووی گه‌شتی په‌یدا کرد له‌پێناو به‌ده‌ست هێنانی ئیسناد به‌رزى و، زۆتر کارامه‌بوون، هه‌ریۆه‌ پووی کرده ولاتی پیروزی حیجاز له‌ساڵی ۷۶۸ ک، له‌وێش په‌یوه‌ندی کرد به‌ وتارخوێن و پێشنوێژی مه‌دینه (محمد بن عبدالله الخطيب) و قیرااتی لیوه‌رگرت، له‌سه‌ر کتیبی (الكافي) و (التيسير) پاشان گه‌پایه‌وه‌ بۆ دیمه‌شق و درێژه‌ی به‌ خوێندنه‌کانیدا له‌لای (ابن السلال) و، چه‌ند زانایه‌کی تر.

له‌پاش ئه‌وه ئاره‌زووی گه‌شت کردنی کرد به‌ره‌و ئه‌نده‌لوس به‌مه‌به‌ستی خوێندن زانست له‌لای (محمد بن يوسف الاندلسي) به‌لام باوکی پێگه‌ی نه‌دا، هه‌روه‌ها چه‌زی کرد بجێته (كرك) به‌لام چه‌زه‌که‌ی به‌دی نه‌هات، پاشان برپاری دا بجێت بۆ قاهیره له‌ ساڵی ۷۶۹ ک، له‌وێ زانستی قورئان خوێندن له‌گه‌وره زانایانی وه‌رگرت، وه‌کو: (محمد بن الصايغ) و (عبدالرحمن البغدادي) و (ابی بكر بن الجندي) له‌پاش وه‌رگرتنی نی‌جازه‌ گه‌پایه‌وه‌ بۆ دیمه‌شق، به‌لام پاش مانه‌وه‌یه‌کی که‌م گه‌پایه‌وه‌ بۆ قاهیره له‌ساڵی ۷۷۱ ک، بۆنه‌وه‌ی جاریکی تر له‌سه‌ر چه‌ند کتیبیکی قورئان شیوه‌کانی خوێندنه‌وه‌ی قورئان وه‌ریگری، هه‌روه‌ها بۆ وه‌رگرتنی زانستی فهرمووده‌ش له‌سه‌ر ده‌ستی ئه‌وانه‌ی مابوون له‌ قوتابه‌کانی (الدمياطي) و

(الابرقوهی) و، زانایانی تر، هه‌روه‌ها زانستی فیه‌ه‌ه‌شی وەرگرت له‌سەر مه‌زه‌به‌ی پیتشه‌وا شافیه‌ی له‌بازنه‌ی مامۆستا (عبدالرحیم الاسنوی) و زانای تر.

پاشان قاهیره‌ی به‌جیه‌ه‌شت به‌ره‌و دیمه‌شق و، هه‌موو قیرااته‌کانی کۆکرده‌وه له‌سەر ده‌ستی (القاضي احمد الکفري)، پاشان خیرا جاریکی تر گه‌پایه‌وه بۆ قاهیره، له‌سالی ۷۷۸ ک، ده‌ستی کرد به‌خویندن له‌لای (الضياء القزويني) و زانای تر له‌زانستی (الاصول) و (المعاني) و (البيان)، هه‌روه‌ها گه‌شتی کرد به‌ره‌و شاری ئیسکه‌نده‌ریه بۆنه‌وه‌ی قیراات به‌کۆکراوه‌یی وەرگرت له‌سەر ده‌ستی (عبدالوهاب القروي الاسکندري)، به‌لام له‌وێ هه‌ستی کرد سۆزی ده‌خروشت بۆ شاره‌که‌ی خۆی، بۆیه-له‌پاش وەرگرتنی مۆلت و به‌وانامه‌ی زانستی له‌سەر ده‌ستی مامۆستایانی- گه‌پایه‌وه بۆ دیمه‌شق و هه‌کو زانایه‌کی گه‌وره له‌ چەندین زانستدا له‌سه‌رووی هه‌موشیانه‌وه له‌ زانستی (القراءات) و (الحديث) و (الفقه).

له‌ دیمه‌شق نه‌ستیره‌ی (ابن الجزري) دره‌وشایه‌وه و، ناویانگی په‌یدا کرد و، (ابن کثیر)ی زانا و لیکده‌ره‌وه‌ی قورتانیش ئیجازه‌ی "فتوا" دانی پێبه‌خشی له‌سالی ۷۷۴ ک، ئینجا به‌مه‌به‌ستی قورتان و تنه‌وه به‌ فیرخوازانی زانست و، بۆماوه‌ی چەندین سال له‌ مزگه‌وتی (الأموي) دانیش و لیپرسراویتی قوتابخانه‌ی (العادلیه)شی گرتنه‌ست، هه‌روه‌ها بوو به‌ مامۆستای (دار الحديث) له‌ (الأشرفیه الکبری) و، بوو به‌ لیپرسراوی قوتابخانه‌ی گه‌وره له‌ (تربة أم صالح)، له‌پاش له‌ دنیا ده‌رچوونی (ابن السلا)ی مامۆستای له‌سالی ۷۸۲ ک، نه‌مه‌ش له‌کاتیگدا بو که زانایانی گه‌وره و هه‌کو: (الشهاب ابن الحجي) و که‌سانی تر له‌ ژياندا بوون، چەندین نه‌رکی زانستی دیکه‌شی له‌ نه‌ستو گرت، هه‌روه‌ها قوتابخانه‌یه‌کیشی دروست کرد بۆ فیزکردنی قورتان و خۆی بوو به‌ مامۆستای، پاشان به‌باشی زانی ده‌ست بکات به‌ بلاکردنه‌وه‌ی زانست و گه‌شت بکات له‌پیناویدا، پاش نه‌وه‌ی و هه‌کو قوتابی گه‌شتی ده‌کرد، نه‌مجاره و هه‌کو زانایه‌ک، بۆیه له‌سالی ۷۷۸ ک گه‌شتی کرد بۆ میسر به‌هاوپییه‌تی موحه‌مه‌دی کوپی، له‌پاش

سالتیک له میسر ده‌رچوو به‌لام له‌سالی ۷۹۸ ک جاریکی تر گه‌پایه‌وه میسر و چووئ نیسکه‌نده‌ریه و، ولاتی پوم، کاتیک گه‌شته شاری برۆسه پیزی زوری لیترا له‌لایه‌ن سولتانی عوسمانی "بایه‌زید" وه و، حه‌وت سال له‌وی مایه‌وه سه‌رقالی زانست و، وتنه‌وهی (قراءات) و، زانسته‌کانی قورئان و فهرمووده بوو تییدا.

قوتابییه‌کی زوری هه‌بوو له‌وی، له‌پاش کچی دواپی سولتان بایه‌زید، (ابن الجزري) له‌سالی ۸۰۵ ک پووی کرده (بلاد ماوراء النهر) و، له‌وی چوو بۆ شاری (کش) و دواتر چوو بۆ (سمرقند) و، ته‌یمورلنگ پیزی زوری لی گرت، له‌سالی ۸۰۷ ک به‌ره‌و خۆراسان به‌پیکه‌وت و، پۆشته (هراة) و (یزد) و دواتر له‌ئه‌سفهان مایه‌وه، تا‌کو په‌مه‌زانی سالی ۸۰۸ ک و، ئینجا پۆشته شاری شیراز، سه‌رانی ده‌سه‌لات له‌ شیراز وابه‌سته‌یان کرد که له‌وی بمینیتته‌وه و، کردیشیان به‌ دادوهری شیراز و ده‌وروهری، چوارده‌سال له‌وی مایه‌وه، قوتابخانه‌یه‌کی قورئانی له‌وی دروستکرد و، قوتابی زوری له‌ده‌ور کۆبوویه‌وه.

له‌سالی ۸۲۱ ک پووی کرده عیراق، له‌ به‌سره‌ نیشته‌جی بوو بۆ قورئان ووتنه‌وه و، فیترکردن، هه‌ریۆیه قوتابی زوری له‌ده‌ور کۆبوویه‌وه و، له‌ شیرازه‌وه (طاهر بن عزیز الأصبهانی) خۆی گه‌یاند له‌ (ابن الجزري) مامۆستای و خه‌تمه‌یه‌کی ته‌واوی به‌ (القراءات العشرة) له‌ لا ته‌واو کرد و، ده‌ستی کر به‌ خه‌تمه‌یه‌کی تر به‌لام ته‌واوی نه‌کرد. له‌سالی دواتر پووی کرده شاری مه‌دینه و، به‌لای گوندی عونه‌یزه‌دا تیپه‌پی به‌هاوپییه‌تی (معین الدین بن عبدالله قاضي کازرون)ی قوتابی خۆی، پاش دوورکه‌وتنه‌وه‌یان له‌و گونده‌ عه‌ره‌به‌ بیابان نشینه‌کان هه‌رشیان بۆ هه‌نان، به‌لام خوای گه‌وره‌ پزگاری کردن له‌ ده‌ستیان و، هه‌لاتنه‌وه به‌ده‌ستی به‌تاله‌وه به‌ره‌و عونه‌یزه، چونکه هه‌رچیان پیبوو به‌تالانی برا، له‌و ده‌فه‌ره‌ش (ابن الجزري) هۆنراوه‌ی (الدرة المضية في القراءات الثلاث المتممة للعشرة) ی نووسی، که له‌کوتاییه‌که‌یدا ئاماژه ده‌کات بۆ پووداوی ده‌ستدریژی کردنه‌سه‌ریاندا و، ده‌فه‌رمووت:

۱ (الدرة): بریتیه له‌ قیرانه‌تی نه‌بوجه‌عفر و یه‌عقوب و خه‌له‌فی ده‌یهم به‌شیۆه‌ی هۆنراوه‌ دانهر ئوصول نه‌م سی قیرانه‌تی تییدا کۆکریوه‌ته‌وه (أصول و فرش) (م. دلیر گه‌رمیانی)).

غریبه اوطان بنجد نظمته‌ها   و عظم اشتغال البال وافر وکیف لا
 صُدَّتْ عن البيت الحرام وزوری   المقام الشریف المصطفی اشرف الملا
 وطوفنی الأعراب باللیل غفلة   فما ترکوا شیئا وکدت لأقتلا
 فادرکني اللطف الخفی ورتنی   عُنیزة حتی جاءني من تکفلا
 بحملي و ایصالي لطیبة آمنا   فیارب بلغني مرادي وسهلا

له عونیه (قاضی) ناوبراو خه‌تمه‌یه‌کی به خویندنه‌وه‌ی نه‌بوجه‌عفر له‌لای (ابن الجزري) خویند و له‌مه‌دینه‌ته‌واوی کرد و، له‌ویش پیشنوویژی حه‌ره‌می مه‌دینه‌ش ده‌ستی کرد به خویندن له‌لای^۱.

کاتیک واده‌ی حه‌ج کردن نزیک بوویه‌وه‌ بۆ نه‌و مه‌به‌سته‌ خۆی سازدا و، پاشان له‌هه‌ردوو حه‌ره‌می مه‌ککه‌ و مه‌دینه‌ مایه‌وه‌ بۆ وانه‌ وتنه‌وه‌ و، دانانی کتیب، دواتر ده‌رچوو به‌ره‌و عیراق و، له‌سالی ۷۲۶ ک جاریکی تر گه‌پایه‌وه‌ بۆ حه‌ج، پاش ته‌واو بوونی حه‌ج پویش به‌ره‌و قاهره‌ و، له‌وی چاوی به‌ نه‌حمه‌دی کوپی که‌وت و، هه‌روه‌ها له‌گه‌ل سولتان نه‌شره‌فدا کۆبوویه‌وه‌ و پیزی زۆری لینی گرت^۲، نه‌وکاته‌ش که‌چاوی به‌ نه‌حمه‌دی کوپی که‌وت بیست سالبو به‌کتریان نه‌بینیبوو، بۆیه‌ نامه‌ی بۆنوسیبوو له‌ولاتی پۆمه‌وه‌ ناماده‌ بیت و، ده‌پۆژ پیکه‌وه‌ مانه‌وه‌. له‌سالی حه‌جی داهاتوودا پووی کرده‌ مه‌ککه‌ و، به‌ک مانگ تییدا مایه‌وه‌ ئینجا ده‌رچوو به‌ره‌و به‌مه‌ن له‌پیکه‌ی ده‌ریاوه‌، به‌مه‌به‌ستی فیرکردن و قورئان وتنه‌وه‌ و بازرگانی کردن، له‌وی خه‌لکه‌که‌ پیشبریکتیان ده‌کرد له‌سه‌ر نزیک بوونه‌وه‌ و خویندن له‌لای، چونکه‌ نه‌وان پیشتر کتیبی (الحصن الحصین)ی (ابن الجزري) یان خویندبوویه‌وه‌، (ابن الجزري)

۱ به‌وانه‌: کۆتایی په‌راویزی (التسهيل لقراءات التنزيل).

۲ به‌وانه‌: غایه‌ النهایه‌ / ۲/۲۵۱.

۳ به‌وانه‌: البدر الطالع / ۲/۲۵۸.

له ناویاندا مایه وه تاكو واده ی حه ج له سالی داهاتوودا و، له گه ل نه حمه دی کوپی به پیکه وتن به ره و میسر، چهنه مانگیک له وی مانه وه و، لیتی دهرچوون له (جمادی الاخرة) ی سالی ۸۲۹ ک به ره و دیمه شق و له وی له یه کتر جیابوونه وه؛ کوپه کی به ره و ولاتی پوم و خوی به ره و شیراز، هر له ویش مایه وه له سر نه و حاله له فیگردن و وتنه وه ی قورنان تاكو له پوژی هینی ۵ / ربیع الأول / ۸۳۳ ک کچی دواپی کرد، کاتیک خه لکی هه والی مردنیان بیست، له هه موو لایه که وه کوبوونه وه و، به خه لک و کاربه ده ستانه وه پیشبرکیان ده کرد بز هه لگرتنی تهرمه کی و، هر له و قوتابخانه ی که دایمه زرانده بوو له شیراز نیژرا.

نوسین و کتیبه کانی (ابن الجزري):

(ابن الجزري) په حمه تی خوی لیبت نوسینی زدی هیه له هه موو بابه ته کانی زانست له نیسلامدا به تاییه تی زانستی (القراءات) ژماره یان ده گاته زیاتر له (۸۰) کتیب، به لام نیمه لیړه دا ته نها باسی چهنه کتیبکی به ناویانگی ده که یین وه کو: -
تعبیر التیسیر فی القراءات العشر.

- تقریب النشر فی القراءات العشر.

- التمهید فی علم التجوید.

- الدرة المضیة فی قراءات الأئمة الثلاثة المرضیة.

- طیبة النشر فی القراءات العشر.

- غایة النهایة فی أسماء رجال القراءات.

- المقدمة الجزریة.

- منجد المقرئین و مرشد الطالبین.

- النشر في القراءات العشر^١.

پېناسه يه ك بۆ (المقدمة الجزرية)

پېشه کی (الجزرية) هؤنراوه يه که له دانانی (ابن الجزري) له سهر به حری (الرجن) بریتیه له سه دوحه وت کۆپله (دېپ)، هه موو بابه ته سه ره کیه کانی زانستی ته جویدی له خۆگرتووه، پێکخستنیشی بۆ بابه ته کان له سهر بنه مایه کی (منطق) ی پوون دامه زانندووه، سه ره تا به پېشه کیه کانی ته جوید ده ستپیده کات و، ئینجا باسی مه خره ج و سیفه تی پیته کان ده کات و، دواتر هه ندی حوکمی تایبته ت باس

ده کات به و پېشه کیانه وه، وه کو یاسا کانی راوه ستان و، شیوازی نووسینی قورئان و، راوه ستان له سهر کۆتایی وشه کان.

وادیاره (ابن الجزري) ناوونیشانی لاوه کی له نیوان دپره کانی هؤنراوه کهیدا دانه ناوه، وه کو دهرده که ویت له کۆنترین ده ستنووسه کانی ئه م کتیبه، به لام هه ندی له وانه ی له بهریان گرتووه ته وه یان بلاویان کردووه ته وه کتیبه که یان به پپی بابه ته کانی دابه شکردووه و، ناوونیشانی ناوخۆییان بۆ دیاریکردووه، وه کو ئاسانکاری بۆ خوینه ر و فێرخواز.

پېشه کی (الجزرية) په یوه ندی به کتیبه کانی تری (ابن الجزري) یه وه هه یه که له ویش باسی بابه ته کانی زانستی ته جویدی کردووه، وه کو (التمهید) و (النشر) و، هؤنراوه ی (طیبة النشر) که له گه ل پېشه کی (الجزرية) دا له ٣٠ کۆپله دا هاوبه شن،

١ بۆ ئه م نووسینه م ده رباره ی ژياننامه ی (ابن الجزري) له کتیبی (شیخ القراء الإمام ابن

الجزري) سوودم بینی.

ئه‌وه‌شم به‌لاوه په‌سه‌نده^۱ كه (المقدمة) زووتر نووسراوه له‌پیش كتیبی (الطیبة)، ه‌روه‌ها به‌شیوه‌یه‌کی ناپاسته‌وخۆش په‌یوه‌ندی ه‌یه له‌گه‌ل كتیبی (التمهید)، ه‌ربۆیه ئه‌و كتیبانه به‌لیكدانه‌وه و پافه‌كردنێکی چاك دیته ئه‌ژمار بۆ ئه‌م ه‌ژنراوه‌ی كه له‌به‌ر ده‌ستماندايه، پافه‌كارانی ئه‌م پیشه‌كه‌ش به‌م په‌یوه‌ندیه‌یان زانیوه و سوودیان له‌و كتیبانه زۆر وه‌رگرتوه.

پیشه‌کی (الجزية) گرنگی زۆری پێدراوه له‌لایه‌ن پسرپوران و بایه‌خداران به‌ زانستی ته‌جويده‌وه، له‌په‌وی له‌به‌رکردن و له‌به‌رگرتنه‌وه و، پافه‌كردن، ئه‌مه‌ش له‌به‌ر چه‌ند ه‌ۆیه‌ك، له‌وانه: كورتی و پوخته‌یی ئه‌و ه‌ژنراوه‌یه، ه‌روه‌ها ئاسانی وشه‌كانی و گشتگیرى باب‌ه‌ته‌كانی بۆ ه‌موو باسه‌كانی ته‌جويد، له‌سه‌رووی ه‌موو ئه‌و ه‌ژكارانه‌شه‌وه، به‌ناوبانگی نووسه‌ره‌كه‌ی له‌سه‌رده‌می خۆیدا و، سه‌رده‌مه‌كانی تریش، تاوه‌كو ئه‌م پۆزگا‌ره‌ی خۆمان، به‌لگه‌ش له‌سه‌ر بایه‌خ پێدانی ئه‌م پیشه‌کی به‌ زۆری لیكدانه‌وه‌كانیته‌ی له‌لایه‌ن زانایان و پافه‌كارانه‌وه، كه‌ده‌گه‌نه زیاتر له‌ په‌نجا لیكدانه‌وه‌ی درێژ و كورت، وه‌كو:

۱. الحواشي المفهمة في شرح المقدمة، لأبي بكر أحمد (ت ۸۳۵ هـ).

۲. الطرازات المعلمة في شرح المقدمة الجزرية، لعبد الدائم الحديدي الأزهری، قوتابی (ابن الجزية) چاپ كراوه.

۳. اللالی السنية في شرح المقدمة الجزرية، لأحمد بن محمد القسطلاني (ت ۹۲۳ هـ).

۴. الدقائق المحکمة شرح المقدمة، لزکریا الأنصاري (ت ۹۲۶ هـ).

۵. المنح الفكرية في شرح المقدمة الجزرية، لملا علي القاري (ت ۱۰۱۴ هـ).

لیکدانه‌وه‌ی زۆری تریشی مه‌یه جگه له‌مانه - چاپکراون، مه‌ندیکیش مه‌شتا
ده‌ستنووسن و چاپ نه‌کراون^۱.

دهقى هؤنراوهكه

بيتشكى

١	يَقُولُ رَاحِي عَفْوَرٍ سَامِعِ	(مُحَمَّدُ بْنُ الْجَزَرِيِّ الشَّافِعِي)
٢	(الْحَمْدُ لِلَّهِ) وَصَلَّى اللَّهُ	عَلَى نَبِيِّهِ وَمُصْطَفَاهُ
٣	(مُحَمَّدٍ) وَآلِهِ وَصَحْبِهِ	وَمُقَرَّرِ الْقُرْآنِ مَعَ مُحِبِّهِ
٤	(وَبَعْدُ) إِنَّ هَذِهِ مُقَدِّمَةٌ	فِيمَا عَلَى قَارِئِهِ أَنْ يَعْلَمَهُ
٥	إِذْ وَاجِبٌ عَلَيْهِمْ مُحَسِّنٌ	قَبْلَ الشَّرُوعِ أَوَّلًا أَنْ يَعْلَمُوا
٦	مَخَارِجَ الْحُرُوفِ وَالصِّفَاتِ	لِيَلْفِظُوا بِإِفْصَاحِ اللَّغَاتِ
٧	مُحَرَّرِي الْجَوِيدِ وَالْمَوَاقِفِ	وَمَا الَّذِي رُسِمَ فِي الْمَصَاحِفِ
٨	مِنْ كُلِّ مَقْطُوعٍ وَمَوْصُولٍ بِهَا	وَبَاءِ أَشَى لَمْ يَكُنْ يُكْتَبُ بِهَا

بابه تى مهخره جى بيته كان

٩	مَخَارِجَ الْحُرُوفِ سَبْعَةَ عَشَرَ	عَلَى الَّذِي يَخْتَارُهُ مِنْ اخْتِبَرِ
١٠	قَالَفَ الْجَوْفَ وَأَخْتَاها وَمِى	حُرُوفٌ مَدَّ لِلْهَوَاءِ تُنْهَى
١١	ثُمَّ لَا تَقْصَى الْحَلْقَ مَمْرُهَا	ثُمَّ لَوْ سَطَّهَ فَعَيْنٌ حَاءَ
١٢	أَدْنَاءَ غَيْنٍ خَاوُهَا وَالْقَافُ	أَقْصَى اللِّسَانِ فَوْقَ ثَمَّ الْكَافُ
١٣	أَسْفَلَ وَالْوَسْطُ فَحِيمُ الشَّيْنِ يَا	وَالضَّادُ مِنْ حَافَتِهِ إِذْ وَلِيَا
١٤	لَا ضَرَامَ مِنْ أَيْسَرِ أَوْ يُمَتَّاهَا	وَاللَّامُ أَدْنَاهَا لِيُنْتَهَاهَا
١٥	وَالثُّونُ مِنْ طَرَفِهِ تَحْتَ اجْعَلُوا	وَالرَّاءُ يَدَانِيهِ لِيُظْهِرَ أَدْخَلُوا
١٦	وَالطَّاءُ وَالذَّالُ وَمَا بَيْنَهُ وَمِنْ	عَلَيَا الشَّيْنِ وَالصَّغِيرُ مُسَكِّنُ

١٧	مِنْهُ وَمِنْ فَوْقِ الثَّنَائِيَا السُّفْلَى	وَالظَّاءُ وَالذَّالُ وَتَا لِّلْعُلْيَا
١٨	مِنْ طَرَفَيْهَا وَمِنْ بَطْنِ الشَّقَةِ	فَالْقَا مَعَ اطْرَافِ الثَّنَائِيَا الْمُشْرِقَةِ
١٩	لِلشَّقَتَيْنِ الْوَاوُ بَاءٌ مِيمٌ	وَعُنَّةٌ مَخْرَجُهَا الْحَيْشُومُ
بابه‌تى سيفه‌ته‌كان		
٢٠	صِفَاتُهَا جَهْرٌ وَرِخْوٌ مُسْتَقِيلٌ	مُنْفَتِحٌ مُضْمَةٌ وَالضِّدَّةُ قُلٌّ
٢١	مَهْمُوسٌ (فَحَّةٌ شَخْصٌ سَكَنَتْ)	شَدِيدٌ (أَجْدُ قَطِ بَكَتْ)
٢٢	وَبَيْنَ رِخْوٍ وَالشَّدِيدِ (لِنْ عُمَرِ)	وَسَبْعٌ عُلُوٌّ (خَصَّ ضَغُطٌ قِطٌّ) حَصَرٌ
٢٣	وَصَادٌ صَادٌ طَاءٌ طَاءٌ مُطَبِّقَةٌ	وَ (قَرَمِنْ لَبٍّ) الْحُرُوفُ الْمُذَكَّةُ
٢٤	صَفِيرُهَا صَادٌ وَزَايٌ سِينٌ	قَلَقَلَةٌ (قُطْبُ جَدٍّ) وَاللِّينُ
٢٥	وَاوٌ وَبَاءٌ سَكَنَّا وَالْفَتْحَا	قَبْلَهُمَا وَالْأَحْرَافُ صُحْحَا
٢٦	فِي اللَّامِ وَالرَّاءِ وَتَكَرَّرَ جُعِلَ	وَاللَّغَشِي الشَّيْنُ ضَادًا اسْتَطِيلَ
بابه‌تى ته‌جويد		
٢٧	وَالْأَخْذُ بِالْجَوِيدِ حَسْمٌ لَازِمٌ	مَنْ لَمْ يَجُودِ الْقُرْآنَ آثَمٌ
٢٨	لَأَنَّهُ بِهِ الْإِلَهَ أَنْزَلَ	وَمَكَّدَا مِنْهُ إِلَيْنَا وَصَلَا
٢٩	وَهُوَ أَيْضًا حَلِيَّةُ التَّلَاوَةِ	وَزَيْنَةُ الْأَدَاءِ وَالْقِرَاءَةِ
٣٠	وَقَدْ أُعْطِيَ الْخُرُوفُ حَتْفُهَا	مِنْ صِفَةِ لَهَا وَتُسْتَحَقُّهَا
٣١	وَرَدُّ كُلِّ وَاحِدٍ لِأَصْلِهِ	وَاللَّفْظُ فِي تَغْيِيرِهِ كَيْتْلِهِ
٣٢	مُكَمَّلًا مِنْ غَيْرِ مَا تُكَلِّفُ	بِالطَّلَبِ فِي التَّطَقُّقِ بِلا تَحْسِفُ
٣٣	وَلَيْسَ بَيْنَهُ وَبَيْنَ تَرْكِهِ	إِلَّا رِيَاضَةٌ أَمْرِي بِفِكَهِ

بابه‌تی گه‌وره‌کردن و بچووک کردنه‌وه

۲۴	فَرَّقْتَن مُسْتَفِلاً مِنْ أَخْرَفٍ	وَحَاذِرُنْ تُخْجِمُ لَفْظِ الْأَلْفِ
۲۵	كَهْمَزُ الْحَمْدِ أَغْوَدُ إِهْدِيْنَا	أَللهُ تَمَّ لَامٌ لِلَّهِ لَنَا
۲۶	وَلْيَلْطَفْ وَعَلَى اللَّهِ وَلَا الضُّ	وَالْبِيمِ مِنْ مَخْصَصَةٍ وَمِنْ مَرْضُ
۲۷	وَبَاءٌ يَرْقُ بِاطِلَ بِهِمْ يَذِي	وَإِخْرَصُ عَلَى الشَّيْءِ وَالْجَهْرِ الَّذِي
۲۸	فِيهَا وَفِي الْجِيمِ كَحَبِ الصَّبْرِ	وَرَبْوَةٍ اجْشَتْ وَحَجِّ الْفَجْرِ
۲۹	وَيَبْنُ مُغْلَقًا إِنْ سَكَا	وَلَنْ يَكُنْ فِي الْوَقْفِ كَانَ أَيْتَا
۴۰	وَحَاءٌ حَضْحَصُ أَحْطَتُ الْحَقُّ	وَسَيْنٌ مُسْتَقِيمٌ يَسْطُو يَسْتَوُ

بابه‌تی رانه‌كان

۴۱	وَرَقَّ الرَّاءُ إِذَا مَا كَسِرَتْ	كَذَاكَ بَعْدَ الْكُسْرِ حَيْثُ سَكَنْتُ
۴۲	لَنْ لَمْ تَكُنْ مِنْ قَبْلِ حَرْفِ اسْتِعْلَا	أَوْ كَانَتْ الْكُسْرُ لَيْسَتْ أَصْلًا
۴۳	وَالْخَلْفُ فِي فِرْقٍ لِكُسْرِ يُوجَدُ	وَأَخْفِ تَكَرُّرًا إِذَا تُشَدَّدُ

بابه‌تی لامه‌كان

۴۴	وَفَحِمِ اللَّامُ مِنْ اسْمِ اللَّهِ	عَنْ فَحٍ أَوْ ضَمِّ كَعْبِدُ اللَّهِ
۴۵	وَحَرْفُ الْأَسْمَاءِ فَحِمٌ وَاحْتِصَا	لَا طَبَاقَ أَقْبَى خَوْ قَالَ وَالْمَعَا
۴۶	وَيَبْنُ الْإِطْبَاقُ مِنْ أَحْطَتُ مَعِ	بَسَطَتْ وَالْخَلْفُ يَخْلُقُكُمْ وَقَعَ
۴۷	وَإِخْرَصُ عَلَى السُّكُونِ فِي جَعَلْنَا	أَتَمَّتْ وَالْمَعْصُوبُ مَعَ صَلَّيْنَا
۴۸	وَحَلِصِ انْفِتَاحٌ مَخْذُورًا عَسَى	خَوْفُ اسْتِثْنَاءِهِ يَخْطُورًا عَصَى
۴۹	وَرِجَالُ شِدَّةٍ يَكَاظُ رَبَّنَا	كَبَرُكُمْ وَمَتَوَقَّى قَتْنَا

۵۰	وَأَوَّلَىٰ مِثْلٍ وَجَنَسٍ إِنْ سَكَنَ	أَذْغِمَ كَفَلَ رَبِّ وَبِلَ لَا وَأَسْنُ
۵۱	فِي يَوْمٍ مَعَ قَالُوا وَهُمْ وَقِلْ تَمَّ	سَبَّحَهُ لَا تَبْعَ قُلُوبَ فَلَقَمُ

بابه‌تی (ض) و (ظ)

۵۲	وَالضَّادُ سَطَالَةٌ وَمُخْرِجٌ	مَيِّزٌ مِنَ الطَّاءِ وَكُلُّهَا نَجِي
۵۳	فِي الظُّنِّ ظَلَّ الظُّهْرِ عَظُمَ الْحِفْظُ	أَقِطُ وَأَنْظُرُ عَظُمَ ظَهْرٍ اللَّفْظُ
۵۴	ظَاهِرٌ يُقَالُ شَوَاطِظُ كُظُمَ ظَلَمًا	أَغْلَظُ ظَلَامٌ ظَهْرٌ أَنْظِرُ ظُلَمًا
۵۵	أَظْفَرُ ظَنًّا كَيْفَ جَاءَ وَعَظُ سَوَى	عِضِينَ ظَلَّ التَّحَلُّ رُخْرَفٍ سَوَى
۵۶	وَوُظِّلْتُ ظَلَمْتُ وَرُومَ ظَلَمُوا	كَالْجُحْرِ ظَلَّتْ شَعْرًا نَقَلُ
۵۷	يُظَلِّلُنَّ مَخْطُورًا مَعَ الْمُخْطَرِ	وَكُنْتُ فِظًا وَجَمِيعَ النَّظَرِ
۵۸	إِلَّا بِرَيْلٍ هَلْ وَأَوَّلَىٰ نَاصِرَةٍ	وَالْفَيْظُ لَا الرَّغْدُ وَهُوَ قَاصِرَةٌ
۵۹	وَالْحَظُّ لَا الْحِصُّ عَلَى الطَّعَامِ	وَفِي ضَمْنِ الْخِلَافِ سَامِي

بابه‌تی وریاکردنه‌وه

۶۰	وَإِنْ تَلَاقَيَْا الْبَيَانُ لَا زِمَ	أَنْقَضَ ظَهْرَكَ يَمْعُضُ الطَّالِمُ
۶۱	وَأَضْطَرَّ مَعَ وَعَظَتْ مَعَ أَفْضَمَ	وَوَصَفَ مَا جِئَانَهُمْ عَلَيْهِمُ

بابه‌تی (م) و (ن) ی شه‌ده‌دار و زهنه‌دار

۶۲	وَأُظْهِرَ الْفَتْحُ مِنْ تَوْنٍ وَمِنْ	بِئْسَ إِذَا مَا شُدِّدَا وَأُخْبِتِينَ
۶۳	الْبَيْتُ إِنْ تَسْكُنُ يَمْنَةً لَدَى	بَاءٌ عَلَى الْمُخَارِ مِنْ أَهْلِ الْأَدَا
۶۴	وَأُظْهِرَهَا عِنْدَ بَاقِي الْأَخْرَفِ	وَأُخْذِرُ لَدَى وَآوُ وَفَا أَنْ تَحْتَفِي

بابه‌تی بنه‌ماکانی له‌نوبن و نوبی زهنه‌دار

۶۵	وَحُكْمُ تَبْوِينٍ وَتَوْنٍ يُلْفِي	إِظْهَارُ أَذْغَامٍ وَقَلْبُ اخْتِا
----	-------------------------------------	-------------------------------------

۶۶	فَعِنْدَ حَرْفِ الْحَلْقِ أَظْهَرَ وَأَدْغَمَ	فِي اللَّامِ وَالرَّاءِ لَا يُعْنَتُ لَزِمَ
۶۷	وَأَدْغَمَ عَيْنَ يُعْنَتُ فِي يُوسُفَ	إِلَّا بِكَلِمَةٍ كَدَيْبًا عَفُوتُوا
۶۸	وَالْقَلْبُ عِنْدَ الْبَاءِ يُعْنَتُ كَذَا	لَاخِفًا لَدَى بَاقِي الْحُرُوفِ أَحَدًا
بابه تی (مد) و (قصر)		
۶۹	وَالْمَدُّ لَازِمٌ وَوَاجِبٌ أَتَى	وَجَائِزٌ وَهُوَ وَقَصْرٌ تَبَا
۷۰	فَلَازِمٌ إِنْ جَاءَ بَعْدَ حَرْفٍ مَدٍّ	سَاكِنٍ خَالِئِينَ وَالطُّوْلُ يُمَدُّ
۷۱	وَوَاجِبٌ إِنْ جَاءَ قَبْلَ مَمْرَةٍ	مُصَلًّا إِنْ جُمِعَا بِكَلِمَةٍ
۷۲	وَجَائِزٌ إِذَا أَتَى مُتَفَصِّلًا	أَوْ عَرَضَ السُّكُونُ وَقَفًّا مُسْجَلًا

بابه تی زانینی راههستان

۷۳	وَتَعْدُ تَحْوِيلُكَ لِلْحُرُوفِ	لَا يَدُ مِنْ تَفْرِيقِ الْوَقُوفِ
۷۴	وَالْإِبْتِدَاءُ وَهُي تَقْسَمُ إِذَنْ	ثَلَاثَةً نَامٌ وَكَافٍ وَحَسَنٌ
۷۵	وَهِيَ لَمَّا تَمَّ قِيلَ لَمْ يُوْجَدْ	تَعْلُقٌ أَوْ كَانَ مَعْنَى قَابِتِي
۷۶	فَالنَّامُ فَالْكَافِي وَلَفْظًا فَاثْتَعَنُ	إِلَّا رُؤُوسَ الْآيِ جَوَزَ فَالْحَسَنُ
۷۷	وَعَبَّرَ مَا تَمَّ قِيْلَ وَهُوَ	الْوَقْفُ مُضْطَرًّا وَمُبْدَأً قَبْلَهُ
۷۸	وَلَيْسَ فِي الْقُرْآنِ مِنْ وَقْفٍ وَجِبٌ	وَلَا حَرَامٌ غَيْرَ مَا لَهُ سَبَبٌ
بابه تی پچراو و بیگه به نرا و (ت)		
۷۹	وَاعْرِفْ لِمَقْطُوعٍ وَمَوْصُولٍ وَنَا	فِي مُصْحَفِ الْإِمَامِ فِيمَا قَدْ أَتَى
۸۰	فَاقْطَعْ بِمَشْرِ كَلِمَاتٍ أَنْ لَا	مَعَ مَلْجَأٍ وَلَا إِلَهَ إِلَّا
۸۱	وَتَعْبُدُوا يَاسِينَ ثَانِي هُوَذَا لَا	يُشْرِكُنْ تُشْرِكُ يَدْخُلْنَ تَعْلُوا عَلَى

٨٢	أَنْ لَا يَقُولُوا لَا أَقُولُ إِنَّ مَا	بِالرَّغْدِ وَالْمَفْصُوحِ صِلَ وَعَنْ مَا
٨٣	تَهُوا أَقْطَعُوا مِنْ مَا يَرُومُ وَالنِّسَا	خُلْفُ الْمُنَافِقِينَ أَمْ مَنْ أَسَّسَا
٨٤	فُضِّلْتُ النِّسَا وَذُبِحَ حَيْثُ مَا	وَأَنْ لَمْ الْمَفْصُوحِ كَسُرُ إِنَّ مَا
٨٥	لَا نَعَامِ وَالْمَفْصُوحِ يَذْعُونَ مَعَا	وَحُلْفُ الْأَنْفَالِ وَتَحْلٍ وَقَعَا
٨٦	وَكُلُّ مَا سَأَلْتُهُمْ وَاحْتَلَفُ	رُدُّوا كَذَا قُلْ نَسْنَا وَالْوَصْلُ صِفُ
٨٧	خَلَقْتُمُونِي وَاشْتَرَوْا فِي مَا أَقْطَعَا	أَوْحِي أَفْضَمُ اشْتَهَتْ يَلُومَا مَعَا
٨٨	ثَانِي فَعَلَنْ وَقَعَتْ رُومُ كَلَا	تُزِيلُ شُعْرَاءَ وَغَيْرِ ذِي صِلَا
٨٩	فَأَيْنَمَا كَأَن تَحْلُ صِلَ وَنُحْلِفُ	فِي الشُّعْرَاءِ الْأَحْزَابِ وَالنِّسَا وَصِفُ
٩٠	وَصَلْ فَإِلَمْ هُوَذَا أَلَنْ تَجْمَلَا	تَجْمَعُ كَيْلَا تَحْزَنُوا تَأْسُوا عَلَى
٩١	حَجَّ عَلَيْكَ حَرْجٌ وَقَطَعُهُمْ	عَنْ مَنْ يَشَاءُ مَنْ تَوَلَّى يَوْمَ هُمْ
٩٢	وَمَالِ هَذَا وَالَّذِينَ هُوَذَا	تَ جِينِ فِي الْإِنَامِ صِلَ وَوَقَلَا
٩٣	وَوَرْتُهُمْ وَكَالَوْهُمْ صِلَ	كَذَا مِنْ أَلِ وَهَذَا لَا تَفْصِلُ
بابُهُ تَانِهَكَان		
٩٤	وَرَحِمَتْ الزُّخْرُفِ بِالنَّ زَبْرَةَ	لَاغْرَابِ رُومِ هُوَذَا كَافِ الْبَقَرَةِ
٩٥	يَعْمَهَا ثَلَاثَ تَحْلٍ إِبْرَهُمْ	مَعَا أَخْبِرَاتِ عَقُودُ الثَّانِ هُمْ
٩٦	لَقَمَانُ ثُمَّ فَاطِرُ كَالطُّورِ	عِمْرَانُ لَعْنَتْ بِهَا وَالتُّورِ
٩٧	وَأَمْرَاتُ يَوْسُفَ عِمْرَانِ الْقَصَصِ	تُحَرِّمُ مَعْصِيَتِ بَقْدُ سَمِعَ إِيْحَصُ
٩٨	شَجَرَتِ الدُّخَانِ سُنَّتْ فَاطِرِ	كُلَا وَالْأَنْفَالِ وَحَرْفِ غَاغِرِ
٩٩	قُرْتُ عَيْنِ جُنَّتْ فِي وَقَعَتْ	فَطُرْتُ بَقِيَّتْ وَأَبْنَتْ وَكَلِمَتْ

۱۰۰ أَوْسَطَ الْأَعْرَافِ وَكُلُّ مَا اخْتَلَفَ جَمْعًا وَفَرَدًا فِيهِ بِالنَّاءِ عُرِفَ

بابه‌تی هه‌مه‌زی بیککه‌یاندن

۱۰۱ وَأَبْدَأَ يَهْمَزُ الْوَصْلَ مِنْ فِعْلِ يَضُمُّ إِنْ كَانَ ثَالِثٌ مِنَ الْفِعْلِ يُضَمُّ

۱۰۲ وَأَكْبَرُهُ حَالُ الْكُسْرِ وَالْفَتْحِ وَفِي لِسْمَاءٍ غَيْرِ اللَّامِ كُسْرُهَا وَفِي

۱۰۳ ابْنٍ مَعَ ابْنَةِ امْرِئٍ وَاثْنَيْنِ وَامْرَأَةٍ وَأَسْمٍ مَعَ اثْنَيْنِ

۱۰۴ وَخَازِرِ الْوَقْتِ بِكُلِّ الْحَرْكَةِ إِلَّا إِذَا رُمِيتْ قَبْعُضُ حَرْكَةٍ

۱۰۵ إِلَّا يَفْتَحُ أَوْ يَنْصَبُ وَأُسْمٍ إِشَارَةً بِالضَّمِّ فِي رَفْعٍ وَضَمٍّ

کۆتایی

۱۰۶ وَقَدْ تَقَضَّى تَطْمِيَّ الْمُقَدِّمَةِ مِنْهُ لِقَارِئِ الْقُرْآنِ تُقَدِّمُهُ

۱۰۷ أَثْبَاتُهَا قَافٌ وَزَايٌ فِي الْعَدَدِ مَنْ يُخَسِّنُ الْجَوِيدَ يُظْفَرُ بِالرَّشْدِ

۱۰۸ (وَالْحَمْدُ لِلَّهِ) لَهَا خِسَامٌ ثُمَّ الصَّلَاةُ بَعْدُ وَالسَّلَامُ

۱۰۹ عَلَى النَّبِيِّ الْمُصْطَفَى وَآلِهِ وَصَحْبِهِ وَتَابِعِي بِمُتَوَالِهِ

یه‌کێک له‌و شتانه‌ی دانه‌رانی کتێب له‌ زانسته ئیسلامیه‌کاندا پێوه‌ی هۆگر بوون، ده‌ستپێکردنی کتێبه‌کانیان بوو به‌ هێنانی ناوی خوای گه‌وره‌ و، سوپاس کردنی و سه‌لاواتدان له‌سه‌ر پێغه‌مبه‌ر (ﷺ).

(الخطیب البغدادي) که له‌سالی ۴۶۳ ک له‌ دنیا ده‌رچوو، ده‌فه‌رموێت: (پێویسته‌ ده‌ست پێکردن له‌ هه‌موو کتێبیکی زانستدا به‌ "بسم الله الرحمن الرحيم" بیت).^۱

له‌ پاستیشدا شیوازیکی نه‌گۆڕ نیه‌ بۆ وتاری ده‌ستپێکردنی دانانی کتێب. پیشه‌وا (النووي) که له‌سالی ۶۷۶ ک له‌ دنیا ده‌رچوو ده‌فه‌رموێت: سه‌لاواتدان له‌سه‌ر پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌پاش وتنی (الحمد لله) ئه‌وه‌ پیشه‌ی زاناiane په‌رحمه‌تی خوايان لێبیت... زانايانیش به‌ (مکروه) یان زانیوه‌ که‌سیک ته‌نها وشه‌ی (الصلاة) به‌بی (السلام) به‌کار به‌ینی له‌ سه‌لاواتدا.^۲

(ابن حجر العسقلاني) که له‌ سالی ۸۵۲ ک له‌ دنیا ده‌رچوو، ده‌فه‌رموێت: (وتاری ده‌ستپێکردنی نووسینی کتێب کورت هه‌لنه‌هاتوو له‌سه‌ر شیوازیکی نه‌توانریت لێی لادریت، به‌لکو ته‌نها مه‌به‌ست له‌وه‌یه‌ شیوازی ده‌ستپێکردنه‌که‌ ئامانج بپیکیت).^۳ وته‌ی دانه‌ریش له‌سه‌ره‌تای ئه‌م هۆنرایه‌وه‌: (بسم الله الرحمن الرحيم) واته‌: ده‌ست پێده‌که‌م و، هۆنراوه‌که‌م پێک ده‌خه‌م و، کتێب داده‌نیم به‌ په‌نابردن به‌ناوی خوای گه‌وره‌.^۴

۱ بپروانه: الجامع لأخلاق الراوي ۱/۱۹۳، به‌وه‌رگرتن له‌ الشرح الوجيز على المقدمة الجزرية / د. غانم قدوري الحمد / ۲۵.

۲ بپروانه: صحيح مسلم بشرح النووي ۱/۴۳-۴۴، به‌وه‌رگرتن له‌ الشرح الوجيز / ۲۵.

۳ بپروانه: فتح الباري ۱/۸، به‌وه‌رگرتن له‌ الشرح الوجيز / ۲۵.

۴ بپروانه: القسطلاني: اللالی السنیه / ۱۴، به‌وه‌رگرتن له‌ الشرح الوجيز / ۲۵.

۱. يَقُولُ رَاحِي عَفُو رَبِّ سَامِعٍ (مُحَمَّدُ بْنُ الْجَزَرِيِّ الشَّافِعِي)

لیکدانه‌وی وشه‌کان:

(يَقُولُ) واته: ده‌لَيت، دانه‌ر وشه‌ی (يَقُولُ) به‌شیوازی پانه‌بردوو (مضارع) به‌کاره‌یتاوه، پابردوو و پانه‌بردووش وه‌کو به‌کن لی‌ره‌دا بی‌جیاوازی.

(رَاحِي) واته: تکار، تکاردن بۆ شتیک که شیوازی جیبه‌جیکردن بیت.

(عَفُو) واته: لی‌بوردن و لی‌نه‌گرتن.

(رَبِّ) وشه‌یه‌کی هاویه‌شه—وه‌کو خالد الأزهری ده‌لَيت:—به‌سه‌رگه‌وره و خاوه‌ن و چاکساز و په‌روه‌رشیار ده‌وتریت، به‌لام نه‌گه‌ر نه‌م وشه‌یه به‌په‌هایی بیت نه‌وا خوی گه‌وره ده‌گریته‌وه و به‌که‌سی تر ناوتریت (رَبِّ)، مه‌گه‌ر به‌تاییه‌ت کردن وه‌کو: (رب الدان) واته: خاوه‌ن مالّ و وشه‌ی له‌و شی‌وه.

(سَامِعٍ) واته: بی‌سه‌ر، به‌لام (سمیع) گونجاوتر بوو، چونکه زیاتر به‌کاره‌اتوه له ده‌قه شه‌ریه‌کاندا.^۲

(مُحَمَّدُ) ناوی دانه‌ری پیشه‌کیه‌که به‌په‌حمه‌تی خوی لی‌بیت.

(الْجَزَرِيُّ) مه‌به‌ست له‌ دورگه‌ی ئیبنو عومه‌ره له‌ ولاتی پۆژه‌لات.

۱ ناو و سیفه‌ته‌کانی خوی گه‌وره ته‌وقیفیه و هه‌موو ناوه‌کانی به‌صیغه‌ی موباله‌غه‌هاتووه، جا سه‌میع له‌سه‌ر وه‌زنی (فعلیل) ه و موباله‌غه‌یه، به‌لام سامیع ته‌نها (اسم فاعل) ه و هیچ موباله‌غه‌یه‌کی تیدا نیه به‌لام بۆ پاراستنی وه‌زنی هه‌نراوه‌که به‌کاری هیتاوه ((م. دلیر گه‌رمیانی))

۲ به‌وانه: المنح الفكرية شرح المقدمة الجزرية / ملا علي القاري / ص ۲۰.

واتای گشتی:

موحه ممدی کوپی جه زهری شافعی، که تکاکاره بهر لیږدنی په روه ردگاری
بیسه ری بکه ویت ده لیت:

۲. (الْحَمْدُ لِلَّهِ) وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى نَبِيِّهِ وَمُصْطَفَاهُ

(الْحَمْدُ) واته: ستایش کردن به زمان به مهبستی مه زن ږاگرتن، نیتر نایا له
به رانبهر نیعمه تیک بیت یان نا، به لام وشه ی (الشکی) سوپاس و مه زن ږاگرتنه بؤ
په روه ردگار به رانبهر به نیعمه تیک که به خشیویه تی، ده سپیکردنی دانه ریش به م وشه یه
مانای شوین که وتنیتی بؤ قورثانی پیروزو فرموده ی پیغمبر (ﷺ).

(وَصَلَّى اللَّهُ) وشه ی (الصلاة) له لاین خوی گوره وه به زه ییه و^۱، له لاین
فریشته کانه وه داوای لیخو شبوونه و، له لاین ئاده میزاده وه نزاو پارانه وه یه^۲.

(عَلَى نَبِيِّهِ) وشه ی (النبي) نه گهر به هه مزه وه بیت له (النبا) وه هاتوه
واته: هه وال، چونکه پیغمبر (ﷺ) له لای په روه ردگاری هه وال ده میتیت، نه گهر
به یی "هه مزه ش" بیت له (النبوة) وه هاتوه، واته: به رزایی، پیغمبره ی خوایش
(ﷺ) خاوه نی پله وپایه ی به رزه له لای په روه ردگاری.

(مُصْطَفَاهُ) واته: هه لېږدراوی خوی گوره، وه کو له صه حیچی پیښه وا
موسلم دا هاتوه که پیغمبر (ﷺ) فرموده یی "إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى كِنَانَةَ مِنْ وَلَدِ

۱ قال البخاري: قال أبو العالية: صلاة الله: ثنائه عليه عند الملائكة. مهبست له م هه لواته نه وه یه
خوی گوره به نده کانی ناگه دار ده کاته وه سه بارت به پله وپایه ی پیغمبر (ﷺ) به وه ی ستایشی
ده کات و له لای مه لایکه نزیکه کانی باسی ده کات. ((م. دلیر گرمیانی))

إسماعیل، واصطفي قريشاً من كنانة، واصطفي من قريش بني هاشم، واصطفاني من بني هاشم، فأنا خيار من خيار من خيار.^۱

واټه: "خوای گه‌وره هژي کينانه‌ی له نه‌وی ئيسماعيل هه‌لېژاردووه و، هژي قوره‌يشی له کينانه هه‌لېژاردووه و، نه‌وی هاشيمي له قوره‌يش هه‌لېژاردووه و، منيشی له نه‌وی هاشيم هه‌لېژاردووه، بږيه من چاکی نيو چاکانی نيو چاکانم"

واتای گشتی:

سوپاس بۆ خوا و سۆز و، به‌زه‌يشی له‌سه‌ر پېغه‌مبه‌ر و هه‌لېژارده‌کە‌ی بېت (ﷺ).

۳. (مُحَمَّدٍ) وَآلِهِ وَصَحْبِهِ وَمُتَرِّقِي الْقُرْآنِ مَعَ مُحِبِّهِ

(مُحَمَّدٍ) (ﷺ)، ناوی پېغه‌مبه‌ره (ﷺ)، له کتېبه‌کانی سپرده‌دا هاتووه که به.

عه‌بدولموت‌ه‌لیبی باپیری پېغه‌مبه‌ر (ﷺ) وترا کاتیک له پوژي حه‌وته‌مدا ناوی کوپه‌زاکی نا موحه‌مه‌د، وتیان بۆچی ناوت ناوه موحه‌مه‌د ؟ له‌کاتیکدا له باویا‌پیران و خزمه‌کانندا نه‌و ناوه نه‌نراوه !، وتی ئومید ده‌که‌م له ئاسمان و زه‌میندا ستایش بکړیت، خوای گه‌وره‌ش ئومیده‌کە‌ی به‌دی هینا.

(وَآلِهِ)^۲ ئیمامی شافعی له‌رموویه‌تی: خزمه ئیمانداره‌کانی ده‌گړیت‌ه‌وه له

به‌نی هاشم و به‌نی عه‌بدولموت‌ه‌لیب.

۱ اخرجه مسلم، کتاب الفضائل، باب فضل نسب النبي (ﷺ)، برقم (۲۲۷۶) و الترمذي و غيره من حديث واثلة بن الاسقع (ﷺ).

۲ آل: نه‌گه‌ر کړ بکړیت‌ه‌وه له‌گه‌ل (أتباع) واټه: (آله و أتباعه) نه‌وا (آل) واټه: خزمه ئیمانداره‌کانی، نه‌گه‌ریش به‌ته‌نها بېت واټه شوین که‌وتوانی له‌پېش هه‌موانیشه‌وه خزمه ئیمانداره‌کانی ده‌گړیت‌ه‌وه. ((م.دلیر گه‌رمیانی)).

(وَصَحِيهِ) کۆیه بۆ وشه‌ی (صحابی) واته: هاوه‌لی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ)، وشه‌ی (صحابی) هه‌موو که‌سێک ده‌گرێته‌وه که به موسولمانی کۆبووێته‌وه له‌گه‌ڵ پێغه‌مبه‌ر (ﷺ)، نه‌گه‌ر بۆ ساتیکی که‌میش بووێت و مردبێتیش له‌سه‌ر ئیمان.

(وَمُقَرَّرِ الْقُرْآن) نه‌و که‌سه‌یه که کرده‌وه‌ی پێده‌کات، یان مامۆستایه.

(مَعَ مُحِبِّهِ) نه‌و که‌سه‌ی که قورئانی خۆش ده‌وێت، قوتابیش ده‌گرێته‌وه.

واتای گشتی:

دروودو سلاوی خوای گه‌وره‌ برژێته‌ سه‌ر خاوه‌خیزان و خزمان و یارو یاوه‌رانی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ)، هه‌روه‌ها له‌سه‌ر نه‌و که‌سه‌ش که کرده‌وه به قورئان ده‌کات، نه‌و که‌سه‌ش که قورئانی خۆش ده‌وێت.

٤. (وَبَعْدُ) إِنَّ هَذِهِ مُقَدَّمَةٌ فِيمَا عَلَى قَارِنِهِ أَنْ يُعْلَمَهُ

(وَبَعْدُ) واته: له‌پاش باسکردنی سوپاس و ستایش بۆ خوای گه‌وره‌و سه‌لاوات ناردن بۆ پێغه‌مبه‌ری نازدار (ﷺ)، نه‌م وشه‌یه عه‌ره‌ب به‌کاریان هێناوه، کاتی‌ک ویستووین له‌ باسی‌که‌وه‌ بچن بۆ باسی‌کی تر.

(إِنَّ هَذِهِ) ئاماژه‌یه بۆ شتی‌کی هه‌ست پێکراو که نه‌م هۆنراوه‌یه، که ئێمه‌ لێره‌دا خه‌ریکی لێکدانه‌وه‌یین.

(مُقَدَّمَةٌ) واته: پێشه‌کی، وه‌کو نه‌و ده‌سته‌ی پێشی سوپا پێ ده‌که‌ن پێیان ده‌وتریت (مقدمة الجیش)، هه‌ر له‌م واتایه‌شه‌وه‌ خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموێت: يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْدُمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ {الحجرات}.

(فِيمَا عَلَى قَارِئِهِ أَنْ يَعْلَمَهُ) واته: پھون کردنه‌وی نهو شتانه‌یه که پیویستن له‌سه‌ر خوینه‌ری قورئان بیانزانیّت.

واتای گشتی:

له‌پاش سوپاس و ستایشی خوی دلوفان و، سه‌لاوات ناردن بۆ پیغمبهر (ﷺ)،
 ئەم ھۆنراوە‌یەم پیشه‌کیه‌که سه‌بارەت به‌و مه‌سه‌لانه‌ی که پیویسته خوینه‌ری قورئان
 بیانزانیّت.

به‌شه‌کانی زانستی نه‌جوید

۵. إِذْ وَاجِبٌ عَلَيْهِمْ مُحَسَّمٌ قَبْلَ الشَّرُوعِ أَوَّلًا أَنْ يَعْلَمُوا

(إِذْ وَاجِبٌ) نه‌و شتانه‌ی به‌ په‌هایی پتووستن و، وازلیه‌یتنانیان گوناوه.

(عَلَيْهِمْ) واته: له‌سه‌ر قورئان خویننه‌ران.

(مُحَسَّمٌ) وشه‌یه‌که بۆ جه‌خت له‌سه‌ر کردن هاتووه.

(قَبْلَ الشَّرُوعِ) واته: پیش ده‌ستپیکردنی قورئان خویندن.

(أَوَّلًا) واته: جه‌خت کردنه‌وه‌یه له‌سه‌ر وشه‌ی پیش خوی.

(يَعْلَمُوا) واته: بی‌زانن.

واتای گشتی:

پتووسته له‌سه‌ر نه‌وانه‌ی که قورئان ده‌خوینن پیش ده‌ستپیکردنیان نه‌م

مه‌سه‌لانه‌ بزنانن.

۶. مَخَارِجُ الْحُرُوفِ وَالصِّفَاتِ لِيَلْفِظُوا بِأَفْصَحِ اللُّغَاتِ

(مَخَارِجُ الْحُرُوفِ) واته: جینگای ده‌رچوونی پیتشه‌کانی زمانی عه‌ره‌بی، که بریتین

له‌ (۲۹) پیت، به‌لام به‌گشتی زانایان سی پتپه‌ویان هه‌یه، سه‌باره‌ت به‌ ژماره‌ی

مه‌خره‌جه‌کان:

پێره‌وی په‌که‌م: ژماره‌یان (۱۴) مه‌خره‌جه، ئه‌مانه‌ش به‌ بۆچوونی (الفراء) و (قطرب) و ئه‌وانه‌ی که‌ شوینکه‌وتووی ئه‌وانن، مه‌خره‌جی (الجوف) واته: بۆشایی نیوان که‌روو و ده‌م یان لابرده‌وه، مه‌روه‌ها جیگه‌ی پیته‌کانی (ل، ر، ن) به‌یه‌ک مه‌خره‌ج داده‌نرێن له‌جیاتی (۳) مه‌خره‌ج.

پێره‌وی دووه‌م: ژماره‌ی مه‌خره‌جه‌کان (۱۶)ه‌یه، ئه‌مه‌ش پێره‌وی (سیبویه) و (الشاطبی) و (ابن البري) و هاوبۆچوونه‌کانیانه، ئه‌مانیش مه‌خره‌جی جه‌وفیان لابرده‌وه، وایان داناوه که‌ ئه‌و پیتانه له‌ شوینه‌ هاوشیوه‌کانیانه‌وه ده‌رده‌چن واته له‌مه‌خره‌جه‌کانی تروه‌.

پێره‌وی سێیه‌م: ژماره‌ی مه‌خره‌جه‌کان (۱۷) مه‌خره‌جن، ئه‌مه‌ش پێره‌وی (الخليل بن أحمد الفراهيدي) و ئه‌وانه‌یه که‌ له‌سه‌ر بۆچوونی ئه‌ون، وه‌کو: (ابن الجزري) و جومه‌وری زانایانی پسپۆر له‌م بواره‌دا ئه‌م پێره‌وه‌یان په‌سه‌ند کردوه.^۱

(وَالصَّفَاتِ) واته: مه‌روه‌ها سیفه‌تی پیته‌کانیش بناسن.

(لِللِفِظُ) له‌ نوسخه‌یه‌که‌دا هاتوه‌ (لینطقوا) واته: قسه‌بکه‌ن و بیخویننه‌وه.

(بِأَفْصَحِ اللُّغَاتِ) واته: به‌ پاراوترین زمان له‌نیو زمانه‌کاندا زمانی عه‌ره‌بیه، که‌ زمانی پێغه‌مبه‌ره (ﷺ) و، قورتانی پێدابه‌زیوه.

پێکه‌وتیش نیه که‌ خوای گه‌وره له‌ نیوان هه‌موو زمانه‌کانی مرقفایه‌تیدا زمانی عه‌ره‌بی مه‌لبزارده‌وه بۆ ئه‌وه‌ی په‌یامی کوتایی بۆ خه‌لکی سه‌ره‌زه‌وی بنێریت، له‌پاستیدا ئه‌م زمانه تایبه‌تمه‌ندی زۆری هه‌یه، هه‌رچۆنیکیش بێت زمانیکی ئایینه‌ی بۆمان و ئه‌رکی سه‌رشانی‌شمانه به‌رگری لێبکه‌ین، ئاشکرایشه که‌ چۆن هه‌وله‌کان چڕ

کراونه‌ته‌وه بۆ دژایه‌تیکردنی ئەم زمانه به‌پێی ئامادجگه‌لیکی دور که ئەوانه‌ی به پلانه‌که هه‌ڵده‌ستن په‌چاویان کردووه، له‌وه‌ش دلتیان که‌دروست بوونی نه‌وه‌یه‌کی لاواز له‌ زمانی عه‌ره‌بیدا واته نه‌وه‌یه‌کی تینه‌گه‌یشته‌وه له‌ قورئان و فهرمووده‌کانی پیتشه‌مبه‌ر (عليه السلام)، ئەمه‌ش ئامادجگه‌ پاسته‌قینه‌که‌یه.

له‌سه‌ره‌تا‌کانی سه‌ده‌ی بیسته‌م و تا‌کو ناوه‌پاستی ئەو سه‌ده‌یه، هه‌ولێکی چڕ و بێ‌وچان به‌خه‌رج درا له‌پیتناوی لا‌بردنی زمانی عه‌ره‌بی له‌ ولاتی میسر، له‌پێگه‌ی به‌کارهێنانی پیتی لاتینی له‌جیاتی پیتی عه‌ره‌بی، به‌لام سه‌رانی موسولمانان له‌و ولاته‌ ده‌رکیان کرد به‌ گلاوی ئەو پیلانه‌ و، پووبه‌پووی بوونه‌وه‌و هه‌ر به‌ ساوایی و له‌ بێشکه‌دا ئەو بێرۆکه‌یان له‌نیۆ برد، به‌لام مه‌خابن وا ئەو بێرۆکه‌یه‌ جارێکی ترو پاش زیاتر له‌ نیو سه‌ده‌ سه‌ری هه‌ڵداوه‌ته‌وه‌ و، پێویسته‌ له‌سه‌ر موسولمانان به‌رگه‌ی له‌ زمانی عه‌ره‌بی بکه‌ن چونکه‌ زمانی قورئان و سوننه‌ته، مامۆستا (أنور الجندی) په‌حمه‌تی خوای لیبیت، ده‌لێت: ئەمڕۆ زمانی عه‌ره‌بی زمانی گفتوگو‌کردنه‌ بۆ سه‌دملیۆن عه‌ره‌ب و، زمانی هه‌زه‌ بۆ هه‌زار ملیۆن موسولمان^١، زمانێکی دێرینه‌شه‌ که‌ پێش هاتنی ئیسلام به‌ هه‌زار سال قسه‌ی پێکراوه‌.

(الخليل بن أحمد الفراهيدي) له‌ کتێبی (العین)دا ده‌لێت: تێکپاری وشه‌کانی زمانی عه‌ره‌بی که‌ گفتوگۆیان پێده‌کریت به‌وانه‌شه‌وه‌ که‌ فهرامۆش کراون ده‌گاته‌ (١٢،٣٠٥،٤١٢) وشه‌.

^١ ئەوه سه‌رژمێری هه‌شتاکانه‌، چونکه‌ ژماره‌ی موسولمانان له‌م پۆزگاره‌دا ده‌گاته‌ یه‌ک ملیار و سێ سه‌د ملیۆن که‌س له‌ جیهاندا.

هه‌روه‌ها (الحسین الزیبری) ده‌لێت: وشه‌کانی زمانی عه‌ره‌بی ژماره‌یان ده‌گاته زیاتر له شه‌ش ملیۆن و پێنج سهد هه‌زار وشه، کار به (۵۴۲۰) وشه‌ی ده‌کریت، نه‌وه‌کانی تر هه‌مووی په‌راویژ خراون^۱.

واتای گشتی:

پێویسته له‌سه‌ر خوێنه‌رانی قورئان شوینی ده‌رچوونی پێته‌کان و سیفه‌ته‌کانیان بزانن، بۆنه‌وه‌ی شاره‌زایی په‌یدا بکه‌ن ده‌رباره‌ی چاکترین و پاراوترین زمان که زمانی عه‌ره‌بیه.

۷. مُحَرَّرِي الْجَوِيدِ وَالْمَوَاقِفِ وَمَا الَّذِي رُسِمَ فِي الْمَصَاحِفِ

(مُحَرَّرِي) واته: پێویسته له‌سه‌ریان نه‌وانه‌ی که باسکراون بیزانن مادام کۆشش ده‌که‌ن بۆ جوان خوێندنه‌وه‌ی قورئان.

(وَالْمَوَاقِفِ) واته: شوینه‌کانی پاره‌ستان و ده‌ستپێکردن له‌ قورئاندا.

(وَمَا الَّذِي رُسِمَ فِي الْمَصَاحِفِ) واته: نه‌و شیوازانیه‌ی که قورئانی

پێنووسراوه‌ته‌وه له‌ موسعه‌فه‌کانی پێشه‌وا عوسمان (رضی‌الله‌تعالیه‌ عنیه)، چونکه پوکنیکی قورئانه، نوو پوکنه‌که‌ی تریش بریتین له‌ (تواتر) و گودجان له‌گه‌ڵ شیوه‌یه‌ک له‌ شیوه‌کانی زمانی عه‌ره‌بی^۲.

واتای گشتی:

نه‌وانه‌ی که ورد ده‌بنه‌وه له‌ جوان خوێندنه‌وه‌ی قورئان و، پاره‌ستان و ده‌ست پێکردنی پێکوپێک و، په‌چاوکردنی خوێندنه‌وه به‌پێی نه‌و پێنووسه‌ی که له‌ موسعه‌فه‌کانی عوسماندا (رضی‌الله‌تعالیه‌ عنیه) هاتوه.

۱ به‌وانه: دراسات إسلامية معاصرة / ۳۳.

۲ به‌وانه: الدرر البهية شرح المقدمة الجزرية / ۱۱.

٨. مِنْ كُلِّ مَقْطُوعٍ وَمَوْصُولٍ بِهَا وَتَاءٍ أُتِيَ لَمْ تَكُنْ تُكْسَبُ بِهَا

(مِنْ كُلِّ مَقْطُوعٍ) واته: نه و شتانه‌ی که به دایراوی ده‌نوسریت، نه‌ک پیتسه‌کان،

وه‌کو:

{ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ } البقرة ١٤٤.

(وَمَوْصُولٍ بِهَا) یان پیکه‌وه ده‌نوسریت له قورئاندا وه‌کو: {يُنْزِلُ لَّا تَأْخُذُ بِخِطِّي وَلَا

بِرَأْسِي} طه ٩٤.

(وَتَاءٍ أُتِيَ لَمْ تَكُنْ تُكْسَبُ بِهَا) واته: نه و پیتانه‌ی (ت) که ده‌گه‌پیتسه‌وه بو

میینه‌وه به‌شیوه‌ی (ة) ی کورتایی نه‌نوسراون له قورئاندا وه‌کو: (جنت، امرأت)

(بِهَا) واته: به (ها)، نه‌م واتایه‌ش دواترشی ده‌که‌ینه‌وه.

واتای گشتی:

نه‌و وشه دایراو و پیکه‌وه لکاوانه‌ی که له قورئاندا هاتوون، هه‌روه‌ها نووسینی

پیتی (ت) وه‌کو نووسینی پیتی (ه) و دوو نوقته‌ی له‌سه‌ره.

بابه‌تی شوینی ده‌رچوونی پتسه‌کان (مه‌خره‌جه‌کان)

به‌شی یه‌که‌م / پتسه‌کان

بیگومان نه‌م به‌شه‌ گرن‌گترین باب‌ته‌ له‌ بوا‌ری تجویددا، بۆیه‌ پتو‌یسته‌ له‌سه‌ر
مه‌موو‌که‌سیک‌ که‌ ده‌یه‌و‌یت به‌جوانی قورن‌ان بخو‌ینیت‌ه‌وه‌، شو‌ینی ده‌رچوونی پتسه‌کان
بناس‌یت، بۆنه‌وه‌ی وشه‌کانی قورن‌ان به‌پاست و دروستی بخو‌ینیت‌ه‌وه‌، مه‌ری‌یه‌ (ابن
الجزري) فه‌رمو‌یه‌تی:

إِذَا وَاجِبٌ عَلَيْهِمْ مُحْتَمِرٌ قَبْلَ الشُّرُوعِ أَوْ لَا أَنْ يَعْلَمُوا

پتسه‌کان:

پیت بریتیه‌ له‌ ده‌نگیک‌ پشت ده‌به‌ست‌یت به‌ شو‌ینیک‌ی دیاری کراو، یان نادیار.
نه‌وه‌ی که‌ دیاری کراوه‌ له‌رێگه‌ی به‌شیک‌ له‌ به‌شه‌کانی گه‌روو و زمان و لی‌وه‌وه‌
ده‌رده‌چ‌یت، نادیاره‌کانیش نه‌و پیتانه‌ن که‌ ده‌رچوونیان په‌یوه‌ندی نیه‌ به‌م
شو‌ینانه‌وه‌، نه‌وانیش بریتین له‌ وشه‌کانی (ا، و، ی) نه‌م پیتانه‌ په‌یوه‌ندیان به‌
هه‌ناسه‌وه‌ هه‌یه‌ و، له‌گه‌ل ته‌واو بوونی هه‌ناسه‌ ده‌برینه‌وه‌، وه‌کو دواتریش به‌
پشتیوانی خ‌وای گه‌وره‌ روونیان ده‌که‌ینه‌وه‌^۱.

به‌شه‌کانی پتسه‌کان: نوو به‌ه‌شن: عه‌ره‌بی و ناعه‌ره‌بی، عه‌ره‌بیه‌کان سه‌ره‌کی و
لاوه‌کین، سه‌ره‌کیه‌کانی (۲۹) پیتن به‌لای زانایانه‌وه‌ جگه‌ له‌ (المبرد)، که‌ نه‌و پتی
وايه‌ پتسه‌کان (۲۸) پیتن، چونکه‌ ته‌لیف و هه‌مه‌زی به‌ پیتیک‌ دان‌اوه‌، بۆچوونه‌که‌شی
وه‌کو: (أسامة عبد الوهاب) ده‌ل‌یت: بۆچوونیک‌ی ناپه‌سه‌نده‌.

پیتته لاوه‌کیه‌کانیش نه‌وانه‌ن که له دوو شوینه‌وه دهرده‌چن، دابه‌ش ده‌بن بۆ پاراوو ناپاراو، سه‌باره‌ت به پاراوه‌کان پیتنج پیتیان له قورئاندا هاتوو.

یه‌گه‌م: هه‌مزهی ئاسانکراو (الهمزة المسهلة) نه‌ویش له‌لای خۆیه‌وه ده‌بیتته (٣) به‌شه‌وه، یان به‌ره‌ولای پیتی (ا) ده‌پوات وه‌گو: پیتی (أَنْذَرْتُ)، یان به‌ره‌و لای پیتی (ي) ده‌پوات وه‌گو: (أَنْتَ)، یان به‌ره‌و (و) ده‌پوات وه‌گو: (أَنْزَلَ).

هه‌وهم: نه‌لیفی لارکراو، واته: له‌نێوان (ا) و (ی) دا، به‌واتایه‌کیتر نه‌ نه‌لیفیکی ته‌واوه و نه‌ یانیکی ته‌واوه، به‌لکو نزیکه له پیتی (ي).

سێیه‌م: پیتی (ص) که بۆنی (ن) ی لێبیت، وه‌گو: وشه‌ی (الصراط)، نه‌م کاره‌شیان به‌هۆی نزیکه‌ی شوینی دهرچوونی نه‌و دوو پیتته نه‌نجام داوه، به‌هۆی نه‌وه‌شه‌وه له پیتته‌کانی (صغیرن)، نمونه‌ی نه‌م حالته‌ له خۆپندنه‌وه‌ی پیشه‌وا (حمزة) دا هه‌یه.

چوارهم: پیتی (ي) که بۆنی (و) ی لێدیت، وه‌گو: وشه‌ی (غیض) و (قيل) له‌کاتی (اشمام) کردنیاندا، به‌پیتی خۆپندنه‌وه‌ی (هشام) و (الکسانی).

پینجه‌م: (ا) ی قه‌له‌و، که‌به‌دوای پیتیکه‌ی قه‌له‌ودا بیت، چونکه له‌حواله‌ته‌دا له پیتی (و) نزیك ده‌بیتته‌وه، وه‌گو: له وشه‌ی مه‌زنی (الله) که له‌پاش پیتیکه‌وه بیت سه‌ر یان بۆری هه‌بیت، یان وه‌کو نه‌وه‌ی له‌ پێوایه‌تی (ورش) دا هاتوو له‌پێگه‌ی (الأزرق) وه‌ له (نافع) وه‌گو: وشه‌کانی (الصلاة) و (الطلاق) و (الظلام)، ئینجا نه‌وه‌ش بزانه‌ برای خۆینه‌ر که سه‌ر و بۆریش به‌هه‌مان شتیه‌ ده‌بنه‌ دوو به‌شه‌وه: سه‌ره‌کی و لاوه‌کی؛ سه‌ره‌کیه‌کان بریتین له سه‌ر و بۆر و ژیر، لاوه‌کیه‌کانیش بریتین له سه‌ر و بۆری لار، وه‌گو: (بشری) و (النار) و (الکافرن) له‌لای نه‌وانه‌ی که به (إمالة) نه‌و وشانه

ده‌خوینن، هه‌روه‌ها وه‌گو: (رحمة) و (نعمه) له‌لای ئه‌وانه‌ی که له پاره‌ستاندا کۆتایی ئه‌وجۆره‌ و شاننه‌ لار ده‌که‌نه‌وه، واژه: (رحمی) و (نعمی)^۱... هتد.

له‌م حاله‌ته‌دا ده‌بیته‌ سه‌روبۆریکی لاره‌کی نه‌ بۆریکی ته‌واوه، نه‌ سه‌ریکی ته‌واوه، دووه‌میش پیتی بۆنکراو وه‌گو: (قیل) و (غیض) له‌ پێره‌وی ئه‌وانه‌ی که (إشمام)ی ده‌که‌ن وه‌گو: (هشام) و (الکسانی)^۲.

^۱ بۆ زانینی ده‌نگه‌که‌ی و ئه‌نجامدانی به‌شیوه‌یه‌کی ته‌واو پێویسته‌ له‌ مامۆستایه‌کی مۆله‌ت پێدراو وه‌ریبگری و بپیستی. ((م.دلێر گه‌رمیانی))

^۲ بۆ زانیاری زیاتر به‌وانه: الدرر البهیه شرح المقدمة الجزیة / ۱۶.

بەشی دووەم

جینگای دەرچوونی پیتەکان

٩. مَخَارِجُ الْحُرُوفِ سَبْعَةَ عَشَرَ عَلَى الَّذِي يَخْتَارُهُ مَنْ اخْتَبَرَ

(مَخَارِج) کۆیه، تاکه‌که‌ی (مخرج) ه واته: ئه‌و جینگای که پیتەکه‌ی لێوه دەرده‌چێت، لێره‌شدا مه‌به‌ست له (٢٩) پیتەکه‌ی زمانی عه‌ره‌بیه.

(عَلَى الَّذِي يَخْتَارُهُ مَنْ اخْتَبَرَ) واته: به‌پێی هه‌لبژاردنی ئه‌و شاره‌زایه‌-مه‌به‌ستی (الخليل بن أحمد الفراهيدي)یه.

چۆن بزانی پیتێکی دیاری کرێو جینگای دەرچوونی کۆیه ؟

بۆ نمونه ده‌مانه‌وی بزانی پیتی (ق) یان (ش) یان (ب) شوینی دەرچوونی له‌کۆیه‌ پیتەکه (ساکن) بکه یان باشتره (مشدد)ی بکه‌یت و هه‌مزه‌یه‌کیش بکه‌یته پێشی، بۆنمونه: (أف)، (أش)، (أب)، له‌کۆی ده‌نگ نه‌ما ئه‌وه شوینی دەرچوونی پیتەکه‌یه^١.

واتای گشتی:

پیتەکانی زمانی عه‌ره‌بی له (١٧) جینگه‌وه دەرده‌چن، به‌ پێی هه‌لبژاردنی که‌سیکی شاره‌زا و کارامه‌ی وه‌کو: (الخليل بن أحمد الفراهيدي).

پیتسه کانی (الجوف)^۱

۱۰. فَاَلْفُ الْجَوْفِ وَأُخَاَهَا وَهِيَ حُرُوفُ مَدِّ لِلْهَوَاءِ تُنْهِي

(فَاَلْفُ الْجَوْفِ) واته: جینگه ده رچوونی پیتی (ا) بۆشایی نیو دهمه و، جینگه یه کی دیاری کراوی نیه.

(وَأُخَاَهَا) واته: هه ردوو پیتی (و) و (ي) نه گه زه ننه دار بن و، پیتشی خویان له جۆری خویان بیت، واته: نه گه له پیتش (و) بۆر (ضمة) هاتبیت و، پیتش (ي) ژیر (کسرة) هاتبیت.

تێبینی: پیتی (ا) هه میسه زه ننه دار (ساکن) هه، پیتشی خوی هه میسه سه ر (فتحة) ی هه یه نمونه ی نه و سی پیتانه که به (حروف المد واللين) ده ناسرین، نه م سی وشه یه به (قال) بۆ (ا)، (قول) بۆ (و)، (قبل) بۆ (ي).

هه رسیکه شی کۆبوونه ته وه له وشه ی {تَوْحِيهَا} هود ۴۹.

(لِلْهَوَاءِ) نه و هه وای که له دهم ده رده چیت، که بریتیه له ده نگ.

(تُنْهِي) واته: پیتسه کانی مه د ته واده بن.

بۆیه ش ناو نراون (حروف المد واللين) به درژی و ناسانی ده رده چن (III) (وو) (ییب) چونکه شوینی لیه ده رچوونیان بلوه، شوینی ده رچوونی پیتیش کانتیک بلو

۱ الجوف، واته: بۆشایی نێوان گه روو و دهم .

بيټ دهنگ دريژ دهبيتهوه و به سانای دهردهچيت، نهگر تهنگيش بيټ دهنگه که به فشار دهردهچيت^١.

واتای گشتی:

پيتهکانی (ا، و، ي) له بوشایی نيوان گهروو و ناودههوه دهردهچن، نهمانهش تاييهتن به پيتهکانی (مد) هوه و، تاكو هه ناسهش دريژ ببيتهوه بهردهوام دهبن.

مخارجی ئەلیف

مخارجی پائي مەدەي

مخارجی وای مەدەي

پیته‌کانی گه‌روو

۱۱. ثُمَّ لَأَقْصَى الْخَلْقِ هَمْزٌ هَاءٌ ثُمَّ لَوْسَطِهِ فَعَيْنٌ حَاءٌ

مم

مه‌خره‌جی دووهم گه‌رووه، سی مه‌خره‌جی تیدایه و شه‌ش پیتی لیئوه دهرده‌چیت:

یه‌که‌م: سه‌رووی قورگ که دوورترین جیگه ده‌گریته‌وه له کوتایی قورگ و، نزیک سنگ دوو پیتی لیئوه دهرده‌چیت (ه) و (ه).

دووهم: ناوه‌پاستی گه‌روو.

(ثُمَّ لَوْسَطِهِ فَعَيْنٌ حَاءٌ) واته: پیته‌کانی (ع) و (ح) ی لیئوه دهرده‌چیت.

واتای گشتی:

کوتایی گه‌روو پیته‌کانی (ه) و (ه) ی لیئوه دهرده‌چیت، له ناوه‌پاستی گه‌روشه‌وه

پیته‌کانی (ع) و (ح) ی لیئوه دهرده‌چیت.

۱۲. أَدْبَاهُ غَيْنٌ خَاوْهَا وَالْقَافُ أَقْصَى اللِّسَانِ فَوْقَ ثَمِّ الْكَافِ

واته: نزیک ترین جیگهی گه‌روو له ده‌مه‌وه مه‌خره‌جی پیتشه‌کانی (غ) و (خ)ه، پیتشه‌ستنی پیتی (غ) له‌سه‌ر (خ) بۆ‌چوونی په‌سه‌ندکراوی (سیبویه) و (الشاطبی)یه، خاوه‌نی هۆنراوه‌ی جه‌زه‌ریش له‌سه‌ر هه‌مان بۆ‌چوونه^۱.

مه‌خره‌جی (ه، ه)

مه‌خره‌جی (ع، ح)

مه‌خره‌جی (غ، خ)

^۱ بهوانه: المنح الفكرية شرح المقدمة الجزرية / ملا علی القاري / ۴۹.

پیتسه‌کانی زمان

مه‌خره‌جی پیتی (ق):

کاتیک (ابن الجزري) لی‌توویه‌وه له‌باسکردنی مه‌خره‌جی پیتسه‌کانی گه‌روو، ده‌ستی کرد به‌باسکردنی مه‌خره‌جه‌کانی زمان و پیتسه‌کانی:

مه‌خره‌جی یه‌که‌م: سه‌رووی زمان (أقصى اللسان) واته: کوتاییه‌که‌ی له‌نزیک گه‌رووه‌وه.

(فوق) مه‌به‌ستی مه‌لاشوه‌وه.

(الكاف) واته: نه‌میش مه‌خره‌جی له‌سه‌رووی زمانه‌وه‌یه.

مه‌خره‌جی (ك)

مه‌خره‌جی (ق)

واتای گشتی:

پیتسه‌کانی (ق) و (ك) له‌سه‌رووی زمانه‌وه له‌لای مه‌لاشوه‌وه ده‌رده‌چن جی‌گه‌ی (ك) نزم‌تره له‌جی‌گه‌ی (ق)، به‌گشتی نه‌و مه‌خره‌جانه‌ی له‌زماندان (۱۰) مه‌خره‌چن و (۱۸) پیتیان لی‌وه ده‌رده‌چیت به‌م شی‌وه‌ی خواره‌وه^۱.

۱. سه‌رووی زمان: واژه: دوورترین جێگه‌ی له نزیک قورپگ و مه‌لاشووی سه‌روه‌یه، پیتی (ق) ی لیوه ده‌رده‌چیت.
۲. سه‌رووی زمان: که‌مێک له خوار مه‌خره‌جی (ق) وه‌ له‌لای مه‌لاشووی سه‌روه، له‌ناو ده‌مه‌وه نزیک تره، پیتی (ک) ی لیوه ده‌رده‌چیت.
۳. ناوه‌پاستی زمان له‌گه‌ڵ مه‌لاشوودا، سی پیتی لیوه ده‌رده‌چیت (ج) و (ش) و (ی) به‌مه‌رجێک پیتی (ی) مه‌ددی نه‌بیّت، واژه: بزواو بیّت یان زهنه‌دار (ساکن) بیّت و پێش خۆی سه‌ر(فتحه) ی هه‌بیّت.
۴. به‌کێک له لیواره‌کانی زمان لای راست یان لای چه‌پ له‌گه‌ڵ ئه‌و دانانه‌ی به‌ته‌نیشیه‌وه‌ن له‌ دانه‌خه‌ریکانی سه‌روه یان به‌ به‌کاره‌ینانی هه‌ردوولا پێکه‌وه پیتی (ضاد) ی لیوه ده‌رده‌چیت ده‌رکردنیشی له‌لای چه‌په‌وه ئاسانه‌تره و زۆرتر به‌کارده‌یت، له‌لای پاستیشه‌وه که‌متر و قورستره چونکه له‌ لیواری زمان و ئه‌و دانانه‌ی ته‌نیشه‌وه ده‌رده‌چیت به‌هۆی درێژی مه‌خره‌جه‌که‌یشیه‌وه چونکه له‌خوارووی لیواری زمان ده‌ست پێ ده‌کات و له سه‌روویه‌وه ته‌واو ده‌بیّت.
۵. خوارووی هه‌ردوو لیواری زمان به‌ره‌و سه‌ره‌تای زمان له‌گه‌ڵ پووکێ ددانه‌کانی ته‌نیشتی له‌و مه‌خره‌جه‌وه پیتی (ل) ی لیوه ده‌رده‌چیت.
۶. پێشه‌وه‌ی زمان له‌گه‌ڵ ئه‌و به‌شێ به‌رانبه‌ریتی له‌ پووکێ ددانه‌کانی سه‌روه پیتی (ن) ی لیوه ده‌رده‌چیت.
۷. پێشه‌وه‌ی زمان و که‌مێک له‌ پشتیه‌وه له‌گه‌ڵ پووکێ ددانه‌کانی ته‌نیشتی له‌سه‌روه نزیک مه‌خره‌جی (ن) له‌و مه‌خره‌جه‌وه پیتی (ر) ده‌رده‌چیت لاریونه‌وه‌یه‌کیشی تێدا به‌ره‌و مه‌خره‌جی (ن).

۸. پشته‌وهی زمان له‌گه‌ل پووی ددانه بپه‌ره‌کانی لای سهره‌وه که نه‌وه خالی په‌یوه‌ندی نیتوان بپه‌ره‌کانی سهره‌وه و پووی ناو ده‌مه نه‌وه‌ش بریتیه له‌مه‌خره‌جی پیته‌کانی (ت) و (ط) و (د).

۹. پیشه‌وهی زمان و سه‌رووی بپه‌ره‌کانی خواره‌وه له‌گه‌ل هیشته‌وهی بوشاییه‌کی که له‌نیتوان سهره‌تای زمان و ددانه‌کان نه‌م مه‌خره‌ج‌ش تاییه‌ته به پیته‌کانی (س) و (ز) و (ص).

۱۰. پیشه‌وهی زمان و پیشه‌وهی ددانه بپه‌ره‌کانی سهره‌وه هاوکات ده‌رکردنی که مێک له زمان بۆ ده‌ره‌وهی ددانه‌کان نه‌مه‌ش پیته‌کانی (ث) و (ذ) و (ظ) ی لیتوه ده‌رده‌چیت.

بیته‌کانی نیوان ناوه‌پاستی زمان و مه‌لاشوو
(الأهرف الشجرية)

مه‌خره‌جی (ج) و (ش) و (ی):

۱۳. أَسْفَلَ وَالْوَسْطَ فَجِئِمَ الشَّيْنُ يَا وَالضَّادُ مِنْ حَافَتِهِ إِذْ وَلِيَا

۱۴. لِأَضْرَاسٍ مِنْ أَيْسَرَ أَوْ يُمْنَاهَا وَاللَّامُ أَدْنَاهَا لِمُنَّهَاهَا

(أَسْفَلَ) واته: له‌خواروی پیتی (ق) هوه، هه‌ردوو پیتی (ق) و (ک) به‌پیتی (له‌وی)

ده‌ناسریت، چونکه له‌کوتای زمانه‌وه ده‌رده‌چن له‌لای زمانه‌بچکرله‌وه.

(وَالْوَسْطَ) ناوه‌پاستی زمان له‌گه‌ل به‌شی سه‌رووی مه‌لاشوو، مه‌خره‌جی (ج) و

ئینجا (ش) و ئینجا (ی) ی تیدایه.

(وَالضَّادُ مِنْ حَافَتِهِ إِذْ وَلِيَا) واته: مه‌خره‌جی (الضَّاد) له‌لیواری زمانه‌وه‌یه

(لِأَضْرَاسٍ) ددانه‌خرپکان (مِنْ أَيْسَرَ أَوْ يُمْنَاهَا) واته: له‌لای چه‌پی یا ن لای

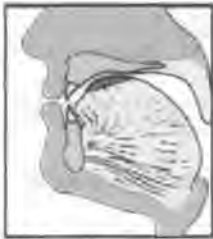
پاستیه‌وه که‌ئه‌مه‌یان که‌م به‌کارده‌هینریت و گرانه‌له‌وه‌ش گرانتر ده‌رکردنی ئه‌و پیتیه‌له‌هه‌ردوولای زمانه‌وه.

واتای گشتی:

له‌ناوه‌پاستی زمانه‌وه مه‌خره‌جی (ج) و (ش) و (ی) ی لی ده‌رده‌چن، هه‌روه‌ها

پیتی (ض) یش له‌لای زمانه‌وه ده‌رده‌چیت یان لای چه‌پی یان لای پاستی.

سود: محمد بن علی النویری له کتبی (شرح طيبة النشر) ده‌لایت: ده‌گپنه‌وه که عومری کوپی خه‌تتاب په‌زای خوای لیبیت پیتی (الضاد) ی له‌ه‌ردوو لای زمانیه‌وه ده‌رده‌کرد^۱.

مه‌خره‌جی (ش)

مه‌خره‌جی (ج)

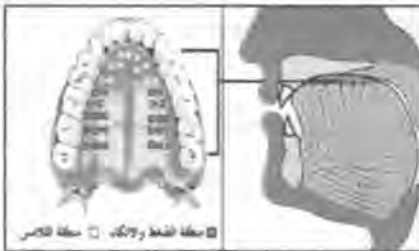
مه‌خره‌جی یاه‌ی (غیر مدی)

پېته کانی سه زمان

(وَاللَّامُ أَذْنَاهَا لِمُنْسَهَا) واته: پیتی (ل) له نزیکتین لیاوی زمانه وهیه له دم
 دهرده چیت له دواي مه خره جی (الضَّاد) وهیه له گه ل پووکي به شی سه ره وهی
 ددانه کان هیچ پیتی کیش نیه- به پیتی بۆچوونی هندیك له زانایان- مه خره جه که ی
 نه ونده ی مه خره جی (ل) دريژ بیت، دهرچوونی پیتی (ل) له لای چه په وه-
 به پیچه وانه ی پیتی (ض)- که متر و گرانتره به لام له لای راسته وه زوړتر و ئاسانتره .

مه خره جی (ض)

مه خره جی (ل)

مه‌خره‌جی (ن):

۱۵. وَالْثَوْنُ مِنْ طَرْفِهِ تَحْتَ اجْعَلُوا وَالرَّأْيُ دَانِيَهُ لَظْهَرٍ أَدْخَلُوا

لیژده‌دا (ابن الجزري) تیمان ده‌گه‌یه‌نیت که مه‌خره‌جی (ن) که‌میک له‌پیشه‌وه‌ی زمانه‌وه‌یه که‌میک به‌ره‌و پستی زمانه‌وه‌ش به‌پیتی بۆچوونی (سیبویه) و، نه‌وانه‌ی هاوبۆچوون له‌گه‌لیدا^۱.

مه‌خره‌جی (ا)

مه‌خره‌جی (ب)

پیته‌کانی پیتشه‌وی مه‌لاشوو
(الحروف النطعية)

۱۶. وَالطَّاءُ وَالذَّالُ وَتَا مِنْهُ وَمَنْ عُلِّيَا النَّيَا وَالصَّفِيرُ مُسَكِّنٌ

(وَالطَّاءُ وَالذَّالُ وَتَا) نهم پیتانه‌ش له‌پیتشه‌وی زمان و ناسمانه‌ی ده‌مه‌وه
ده‌رده‌چیت له‌گه‌ل به‌کاره‌یتانی بنی ددانه‌کانی سه‌ره‌وه، نهم سی وشه‌ش به (الحروف
النطعية) ده‌ناسرین چونکه له‌چالایی مه‌لاشوو ده‌رده‌چن.

(مُسَكِّنٌ) واته: ددانه‌کانی پیتشه‌وه دوو له‌سه‌ره‌وه و دوو له‌خواره‌وه

(وَالصَّفِيرُ مُسَكِّنٌ) واته: پیته‌کانی (ص) و (ز) و (س) جیگیره که ده‌رچونیان

له‌سه‌ره‌تای زمانه‌ویه.

واتای مُسَكِّنٌ

پیته‌کانی (ت) و (ط) و (د) له‌پیتشه‌وی زمان له‌گه‌ل به‌کاره‌یتانی ددانه‌کانی
پیتشه‌وه به‌شی سه‌ره‌وه ده‌رده‌چن مه‌روه‌ها جیگیریش بووه پیته‌کانی (صفیر)یش
که بریتین له (ص) و (ز) و (س) له‌همان جیگه‌وه ده‌رده‌چن به‌لام سه‌ر زمان
ده‌دات له ددانه‌کانی خواره‌وه.

پیتشه‌کانی باریکایی زمان
(الحروف الأصلية أو حروف الصغیر)

۱۷. مِنْهُ وَمَنْ فَوْقَ السَّمَاءِ السُّفْلَى وَالظَّاءُ وَالذَّالُ وَتَا لِّلْعَلِيَّ

(مَنْهُ) واته: له پیتشه‌وی زمان (وَمَنْ فَوْقَ السَّمَاءِ السُّفْلَى) واته: له نیوان ددانه‌کانی پیتشه‌وه به‌شی سهره‌وه و خواره‌وه ثم سی پیتشه به (الحروف الأصلية) دهناسرین چونکه له (أصله)ی زمانه‌وه واته له باریکایی زمانه‌وه دهرده‌چن.

نهو پیتانه‌ی له نریک پووکوه دهرده‌چن (الحروف اللثوية)

(وَالظَّاءُ وَالذَّالُ وَتَا لِّلْعَلِيَّ) واته: له پیتشه‌وی هردو لای زمانه‌وه دهرده‌چن له‌گه‌ل ددانه‌کانی سهره‌وه ماموستایانی فیرکردنی قورئان جهخت ده‌گه‌نه‌وه سه‌بارت به‌م پیتانه که زمان دهریکریت له‌کاتی وتنیاندا، ثم سی پیتشه به (اللثوية) دهناسرین چونکه له نریک (پووک) گوشتی ده‌وری ددانه‌کانه‌وه دهرده‌چن.

ثم (۳) پیته له‌لایهن (الخلیل بن أحمد الفراهیدی) ناو‌نراون به (الحروف اللثوية) چونکه سهره‌تا یان له‌لای پووکوه ده‌ست پی ده‌کات، یان وه‌گو: (التاذی) ده‌لثیت: له‌به‌رنه‌وی مه‌خره‌جه‌که یان نریکی پووک، یان له‌به‌ر نه‌وی مه‌خره‌جه‌که یان له‌لیوه‌وه دهرده‌چیت، نه‌وش وه‌سفیکی پاست نیه.

(المرعشي) ده‌لێت: ئەم واتایە جۆریک لە چاپۆشینی تێدایە، چونکە ئەو هەناسەی لە گەڵ دەربڕینی ئەم پێتانە دەردەچێت دەگاتە پوک و لەوی بلاودەبیته‌وه، راست تریش ئەو‌یه بەم پێتانە بوتریت (أسناني) نەك (لثوي)'.
واتای گشتی:

پیتەکانی (ظ، ث، ذ) لە پیشه‌وه‌ی زمان و ددانەکانی پیشه‌وه‌ی بەشی سەر‌وه دەردەچن ھاوکات لە گەڵ کەمێک لە دەرکردنی زمان.

مەخرەجی (ذ، ث، ظ)

مەخرەجی (س، ص، ن)

مەخرەجی (د، ت، ط)

پیته‌کانی هه‌ردوو لی‌وو و که‌پوو
(حروف الشفتین الخیشوم)

۱۸. مِنْ طَرَفَيْهِمَا وَمِنْ بَطْنِ الشَّفَةِ   فَالْفَا مَعَ اطْرَافِ التَّنَائِيَا الْمُشْرِفَةِ

(مِنْ طَرَفَيْهِمَا) واته: له‌هه‌ردوولای زمانه‌وه په‌یوه‌ندی هه‌یه به پیته‌کانی باریکایی زمان.

(وَمِنْ بَطْنِ) واته: به‌شی ناوه‌وه‌ی لی‌وی خوار.

(فَالْفَا مَعَ اطْرَافِ التَّنَائِيَا الْمُشْرِفَةِ) واته: پیتی (ف) له‌ به‌شی ناوه‌وه‌ی لی‌وی خوار له‌گه‌ل پیتشه‌وه‌ی ددانه‌ بپه‌ره‌ه‌کانی سه‌ره‌وه‌دا^۱.
واته: پیتی (ف) له‌ به‌شی ناوه‌وه‌ی لی‌وی خوار ده‌رده‌چیت له‌گه‌ل خواره‌وه‌ی بپه‌ره‌ه‌کانی سه‌ره‌وه^۲.

تیبینی: هه‌ندی که‌س پیتی (ف) له‌ مه‌خره‌جی هه‌له‌وه ده‌رده‌که‌ن، کاتیک پیتشه‌وه‌ی ددانه‌کانی سه‌ره‌وه‌یان ده‌خه‌نه سه‌ر لی‌وی خواریان نه‌که به‌شی ناوه‌وه‌ی.

۱۹. لِلشَّفَتَيْنِ الْوَاوُ بَاءٌ مِيمٌ   وَغَنَّةٌ مَخْرَجُهَا الْخِشُومُ

(لِلشَّفَتَيْنِ الْوَاوُ بَاءٌ مِيمٌ) واته: مه‌خره‌جی نێوان هه‌ردوو لی‌وو پیتی (و، ب، م) ی لی‌وه ده‌رده‌چیت، به‌لام بۆ (و) لی‌وه‌کان ده‌کرینه‌وه و خپ ده‌کرینه‌وه وه‌کو (ضمه) بخوینیت و، بۆ پیتی (ب) و (م) داده‌خریت^۱.

۱ بپوانه: المنح الفكرية شرح مقدمة الجزية /ملا علي القاري / ۵۸.

۲ بپوانه: التجويد الميسر / د.عبد العزيز القاري / ۲۰۰.

(وَعُثَّةٌ مَخْرَجُهَا الْخَيْشُومُ) واته: جێگه‌ی ده‌رچوونی مینگه‌ش که‌پوهه.

مه‌خره‌جی (ب)

مه‌خره‌جی (و) ی (غیر مدی)

مه‌خره‌جی (م)

مه‌خره‌جی (د)

واتای گشتی:

پێته‌کانی (و، ب، م) له‌نیوان هه‌ردوو لی‌وه‌وه ده‌رده‌چن بۆ (و) به‌کرانه‌وه‌یان و
بۆ (ب، م) به‌داخستنیان، مینگه‌ش له‌که‌پوه‌وه ده‌رده‌چێت.

مه‌خره‌جی مینگه‌له‌گه‌ل (م)

مه‌خره‌جی مینگه‌له‌گه‌ل (ن)

سوود: مامۆستا (عطية قابل نصر) ده‌لێت:

پێته‌کانی عه‌ره‌بی له‌په‌وی مه‌خره‌جیانه‌وه ژماره‌یان (٣١) پێته به‌م شێوه‌یه‌ی

خواره‌وه:

بۆشایی نیوان قو‌پگ و ده‌م: ٣ پیت.

قو‌پگ: ٦ پیت.

زمان: ١٨ پیت.

هه‌ردوو لی‌و: ٤ پیت.^٢

١ به‌وانه: هداية المستفيد / محمد محمود ابو ريمة / ٢٩.

٢ به‌وانه: غاية المرید فی علم التجوید / عطية قابل نصر / ١٢١-١٢٢.

سیفه‌تی پیته‌کان

(الصفات) کزیه تاکه‌کی (صفة)یه له پرووی زمانه‌وانیه‌وه واته: ئه‌و واتایه‌ی که وه‌سفی شتیک ده‌کات وه‌کو بلّی ئه‌و شته سپیه یان په‌شه.

له‌پرووی (اصطلاحی)یه‌وه بریتیه له شیوازیکی نه‌گۆر (ثابت) بۆ پیته‌که له‌کاتی خویندنه‌ویدا وه‌گو: ده‌نگ نه‌رم کردن و نزم کردن و به‌رزکردن، له‌پاستیدا سیفه‌ته‌کان وه‌کو پیوانه‌ن بۆ پیته‌کان، پیتی به‌هیز له‌ لاواز جیاده‌که‌نه‌وه وه‌گو: (ت) له (ط) چونکه نه‌گه‌ر سیفه‌تی لکاندن (الإطباق) و جوولاندن (قلقلة) نه‌بوايه له به‌کتر جیا نه‌ده‌کرانه‌وه.

بۆیه خستنه‌ پرووی سیفه‌ته‌کان شیوازی پاستی خویندنه‌وه‌ی پیته‌کان ده‌رده‌خات وه‌کو ئه‌وه‌ی ئایا ده‌نگ به‌و پیته‌ دریز ده‌بیته‌وه یان نا.

زانینی ئه‌و سیفاتانه‌ سیّ سوودی هه‌یه:

یه‌که‌م: جیاکردنه‌وه‌ی ئه‌و پیتانه‌ی که مه‌خره‌جی هاویه‌شیان هه‌یه.

دووه‌م: ناسینی پیتی به‌هیزولاواز، بۆ ئه‌وه‌ی بزانریت ئایا دروست تنیه‌لکیش (أدغام) کراوه یان نا دروست.

سێیه‌م: جوان خویندنه‌وه‌ی ئه‌و وشانه‌ی که مه‌خره‌جه‌کانیان جیاوازن^١.

جیاوازی زانایان سه‌باره‌ت به‌ ژماره‌ی سیفه‌ته‌کان

زانایان له‌م باره‌یه‌وه جیاوازیان له‌نیواندایه، (ابن الجزري) و ئه‌وانه‌ی په‌یڕه‌وی له‌ بۆچوونه‌که‌ی ده‌که‌ن پێیان وایه که (١٧) سیفه‌تن، به‌لای هه‌ندی زانایانیشه‌وه (٢٠)ه یان (٣٤)ه یان (٤٤)ه به‌لام ئێمه له‌م کتێبه‌دا په‌چاوی بۆچوونی جومه‌وری زانایان

ده‌کەین، که (ابن الجزري) بيش هه‌مان بۆچوونی هه‌یه له‌وه‌ی که سیفه‌ته‌کان بریتین له
(١٧) سیفه‌ت و ده‌لێن:

سیفه‌ته‌کان ده‌بنه نوو به‌شه‌وه:

١. سیفه‌ته‌ خۆبیه‌کان (الصفات الذاتية).

٢. سیفه‌ته‌ توشه‌اته‌وه‌کان (الصفات العرضية).

سیفه‌ته‌ خۆبیه‌کان: ئه‌و سیفه‌تانه‌ن که هۆگرن به‌ پیته‌که‌وه‌ و هه‌رگیز لێی
جیا‌نان‌بنه‌وه‌ وه‌کو: (قلقلة).

سیفه‌ته‌ توشه‌اته‌وه‌کان: ئه‌و سیفه‌تانه‌ن که هه‌ندێ جار له‌گه‌ڵ پیته‌که‌ن و
هه‌ندێ جار لێی جیا‌ده‌بنه‌وه‌ وه‌کو: (تفخيم) و (ترقيق)، لێره‌دا باس‌مان له‌سه‌ر
به‌شی یه‌که‌مه‌، که‌ ئه‌ویش ده‌بێته‌ نوو به‌شه‌وه‌:

١. ئه‌و سیفه‌تانه‌ی که دژبان هه‌یه‌.

٢. ئه‌و سیفه‌تانه‌ی که دژبان نیه‌.

سیفه‌ته‌ دژه‌ یه‌ک‌تره‌کان بریتین له‌:

(الجهن) دژه‌که‌ی (الهمس) ه‌.

(الرخاوة) دژه‌که‌ی (الشدة) و (التوسط) ه‌.

(الإستفال) دژه‌که‌ی (الإستعلاء) ه‌.

(الإنفتاح) دژه‌که‌ی (الإطباق) ه‌.

(الإصمات) دژه‌که‌ی (الإذلاق) ه‌.

سیفه‌ته‌ بێ دژه‌کانیش بریتین له‌:

(القلقة) و (اللين) و (الإنحراف) و (التكرير) و (التفشي) و (الإستطالة)،
دواتریش هموونه سیفه‌تانه باس ده‌کین و واتا‌کانیان پوون ده‌کینه‌وه (إن شاء الله).^۱

(ابن الجزري) په‌حمه‌تی خوی لیبیت به‌باسکردنی سیفه‌ته به‌ناویانگه‌کان
ده‌ست پیده‌کات و ده‌لیت:

سیفه‌ته دژ داره‌کان

۲۰. صِفَاتُهَا جَهْرٌ وَرِخْوٌ مُسْفِلٌ مُنْفَعٌ مُصَمَّةٌ وَالضَّدَّ قُلٌّ

(صِفَاتُهَا) واته: سیفه‌ته به‌ناویانگه‌کانیان بریتین له:

۱. (جَهْرٌ) واته: ده‌نگ به‌ریزی.

۲. (وَرِخْوٌ) واته: نه‌رمی.

۳. (مُسْفِلٌ) واته: نزم.

۴. (مُنْفَعٌ) واته: کرلوه.

۵. (مُصَمَّةٌ) واته: قورس.

(وَالضَّدَّ قُلٌّ) واته: باسی دزق‌کانیشیان بکه، که بریتین له:

۶. (الهمس) واته: نه‌سپایی.

۷. (الشدة) واته: توند و به‌هیز.

۸. (الإستعلاء) واته: به‌ریزی.

۹. (الإطباق) واته: لکاندن.

۱۰. (الاذلاق) واته: خیرایی.

**پیتەکانی نه‌سپایی و دهنگ به‌رزی و
توندی و نه‌رمی**

٢١. مَهْوسَهَا (فَحْثَهُ شَخْصٌ سَكَتٌ) شَدِيدُهَا لَفْظُ (أَحَدُ قَطٍ بَكَتٌ)

ئەمەش پوختەیی واتاکانی ئەو سیفاتانەیە کە باسمانکرد:

(الهمس):

لەپه‌وی زمانه‌وانیه‌وه: دیارنه‌بوون و نه‌سپایی.

لەپه‌وی زاراوه‌وه: دەرچوونی مه‌ناسه‌ له‌کاتی دەرپرینی ئەو پیتانەی کە ئەم سیفەتەیی تێدا، به‌هۆی لاوازی پشت به‌ستن به‌ مه‌خره‌جه‌که‌یه‌وه.

پیتەکانی: (١٠) پیتێن کۆ کرانوته‌وه له‌ وتەیی (ابن الجزري) دا، (فَحْثَهُ شَخْصٌ

سَكَتٌ).^١

تێپه‌ینه‌کی گرنگ: خۆینه‌ر ناتوانیت- ئەم سیفەتە-یان هەر سیفەتێکی تر- له‌ کتێبه‌کانه‌وه‌ فێر بیت، به‌لکو پێویسته‌ له‌ مامۆستای کارامه‌وه‌ فێر بیت، به‌تایبه‌تی له‌و مامۆستایانه‌ی شاره‌زایی ته‌واویان هه‌یه‌ له‌ شیوازی خۆینه‌وه‌ی قورئان و سه‌نه‌دی نه‌ پچراویان هه‌یه‌ بۆ لای پێغه‌مبه‌ر ( )^٢.

(الهمس):

لەپه‌وی زمانه‌وانیه‌وه: ئاشکراکردن.

١ به‌وانه: الميسر الفريد في علم التجويد / محمد فريد الجمل / ٨٠.

٢ به‌وانه: الدرر البهية / ٢٧.

له‌په‌وه‌ی زاراوه‌وه: ده‌رنه‌چوونی هه‌وا له کاتی ده‌رپرینی پیتشه‌که، به‌ه‌وه‌ی ته‌واو پشت به‌ستن به مه‌خره‌جه‌که‌یه‌وه.

پیتشه‌کانی: بریتین له پیتشه‌کانی زمانی عه‌ره‌بی جگه له پیتشه‌کانی (الهمس) کۆکراوه‌ته‌وه له‌م بڕه‌که‌یه‌دا (عظم وزن قاري ذي فض جد طلب) واته: تاي ته‌رازوه‌که‌ی قورسه نه‌و که‌سه‌ی که قورئان ده‌خوینیت ته‌ماشای حه‌رام ناکات و هه‌ول ده‌دات فێری زانست بێت.^١

...

(الشدّة):

له‌په‌وه‌ی زمانه‌وانیه‌وه: واته: به‌هێزی.

له‌په‌وه‌ی زاراوه‌وه: واته: پێنه‌کردنی ده‌نگ و گیرانی له‌کاتی ده‌رپرینی پیتشه‌که به‌ه‌وه‌ی نه‌وپه‌پی پشت به‌ستن به مه‌خره‌جه‌که‌یه‌وه.

پیتشه‌کانی: بریتین له (٨) پیت (ابن الجزیری) له‌م پسته‌دا کۆیکردوه‌ته‌وه، (أَجِدُ قَطِبَ بَكَتْ).

پیته مام ناوه‌ند و به‌رزه‌کان

٢٢. وَبَيْنَ رِخْوٍ وَالشَّدِيدِ (لَنْ غَمْرٌ) وَسَبْعُ غُلُوٍّ (خَصَّ ضَعُطٍ قِطْ) حَصْرٌ

(وَبَيْنَ رِخْوٍ وَالشَّدِيدِ) واته: له‌نیتوان پیته به‌هیزه‌کان و پیته نزمه‌کاندا (ه) پیت

هه‌یه له (لَنْ غَمْرٌ) دا کلکراونه‌ته‌وه.

پیته مام ناوه‌نده‌کان

(التوسط):

له‌پووی زمانه‌وانیه‌وه: واته: مام ناوه‌ندی.

له‌پووی زاراوه‌وه: واته: ده‌نگ تیتیاندا نه‌به‌ته‌واوی ده‌گیریت وه‌کو پیته

به‌هیزه‌کان و، نه‌به‌ته‌واویش پی ده‌کات وه‌کو پیته نه‌رمه‌کان هه‌ندی له زانایانیش به

پیته‌کانی (البينية) ناوی ده‌به‌ن.

پیتسه نهرمه‌کان (الحروف الرخوة)

له پووی زمانه‌وانیه‌وه: واته: نهرمی.

له پووی زاراه‌وه: واته: پیکردنی ده‌نگ له‌کاتی دهریپینی پیتسه‌که به‌هزی لاوای پشت به‌ستن به‌مه‌خره‌جه‌کی.

پیتسه‌کانی (۱۸) پیتن: (ث، ح، خ، ذ، ز، س، ش، ص، ض، ظ، غ، ف، ه، و، ی، ا، و (مه‌ددی)، ی (مه‌ددی)).

پیتسه‌کانی زمانی عهره‌بی دابه‌شکراونه‌ته سهر ئه‌م سی سیله‌ته، پیتسه‌کانی (أَجْدُ قَطٍ بَكَتْ) به‌پیتسه به‌هیزه‌کان ده‌ناسرین و پیتسه‌کانی (لَنْ عَمْرُ) به‌پیتسه مامناوه‌نده‌کان ده‌ناسرین و ئه‌وه‌شی له‌وو جوړه نه‌بیټ به‌پیتی نهرم داده‌نریت^۱.
بۆنمونه - مامۆستا (ایمن سوید) ده‌لایت:

له‌کاتی دهریپینی پیتی (ش) ده‌بینین ده‌نگی پیتسه‌که دریز ده‌بیته‌وه، (أَشْشَشْ) یان (أَغْفَغْ) به‌لام له‌پیتیکی وه‌کو: (ب) به‌هیچ شتویه‌که دریز نابیته‌وه (أَبْ)، له‌نیوان ئه‌م جوړه پیتانه‌دا (لَنْ عَمْرُ) مامناوه‌ند هیه، بۆنمونه: پیتی (ع) نه‌وه‌کو (ش) و (غ) دریز ده‌بیته‌وه، نه‌وه‌کو (ب) پاده‌وستیت، به‌لکو حالتیکه له‌نیوان ئه‌م دوو حالت‌ه‌دایه^۲.

(وَسَبَّحْ عَلُو) واته: پیتسه به‌رزه‌کان (۷) پیتن.

۱ بېروانه: غایه‌المريد في علم التجويد / عطية قابل نصر / ۱۳۱-۱۳۲.

۲ له‌یه‌کێک له‌و وانه‌ی (د.ایمن) دا دهریاره‌ی سیله‌تی پیتسه‌کان هاتوه له‌که‌نالی (اقرأ).

(خَصَّ ضَعَطَ قَطْ) واته: پیته به‌رزه‌کان کوبونه‌ته‌وه له‌م وشانه‌دا (حصص) ته‌نھا له‌م پسته‌دا کوبوه‌ته‌وه و له‌وه زیاتر نین.

(الإستعلاء):

له‌پووی زمانه‌وانیه‌وه: واته: به‌رزبوونه‌وه.

له‌پووی زاراوه‌وه: واته: ئاراسته‌ی فشاری ده‌نگ له‌کاتی ده‌ربڕینی پیته‌که به‌ره‌و سه‌رووی مه‌لاشو له‌گه‌ل به‌رز بوونه‌وه‌ی به‌شیک له‌ زمان به‌ره‌و مه‌لاشو.

پیته‌کانی (الإستعلاء) بڕوین له: (خ، ص، ض، غ، ط، ق، ظ)، به‌لام پیته به‌رزه‌کان هه‌موو وه‌کو یه‌ک نین له‌به‌رزیا‌ندا به‌لکو پینچ پله‌یان هه‌یه:

۱. پیتی به‌رز نه‌گه‌ر سه‌ر (فتحة) ی هه‌بیّت و پیتی (ا) ی به‌دوادا بیّت وه‌کو: (قال).

۲. پیتی به‌رز نه‌گه‌ر سه‌ر (فتحة) ی هه‌بیّت و پیتی (ا) ی به‌دوادا نه‌یه‌ت وه‌کو: (قَد).

۳. پیتی به‌رز که بۆر (ضمّة) ی له‌سه‌ر بیّت وه‌کو: (مَقولوا).

۴. پیتی به‌رز نه‌گه‌ر زه‌ننه‌دار (ساکن) بیّت، وه‌کو: (مَقْلون) و (مَخْصون) و (نصبر).

۵. پیتی به‌رز نه‌گه‌ر ژۆر (کسرة) ی هه‌بیّت، وه‌کو: (قيل).

تۆدیه‌ی زمانیش له‌کاتی ده‌رپرینی پیتی (ط) به‌رز ده‌بیته‌وه، پاشان (ص) و (ض) و (ظ) تا‌کو ده‌گاته پیتی (ق) که‌زمان که‌تر بۆ ده‌رپرینی به‌رز ده‌بیته‌وه، له‌وه‌ش که‌تر له‌ ده‌رپرینی هه‌ردوو پیتی (خ) و (غ).

له‌به‌ر نه‌وه‌ش نا‌ونراوه (استعلاء) چونکه‌ ده‌نگه‌که له به‌رزاییه‌وه ده‌رده‌چیت. (المرعشي) ده‌لالت: له پیته به‌رزه‌کاندا گرنگ نه‌وه‌یه سه‌رووی زمان به‌رز بیته‌وه، نیت گرنگ نیه نه‌ودوای زمان به‌رز بیته‌وه یان نا'.

له‌پاستیدا به‌کێک له گرنگ ترین هۆکاره‌کانی جوان خۆپندنه‌وه‌ی قورئان ناسینی پیته به‌رزه‌کان و پایه‌کانیان و جیبه‌جێکردنیانه له‌کاتی خۆپندنه‌وه‌یاند، نه‌مه‌ش به‌هه‌مان شیوه مه‌سه‌له‌یه‌ک نیه له‌کتیبه‌وه وه‌ریگیردریت، به‌لکو پێویسته له مامۆستای لیها‌توو وه‌ریگیردریت.

پیتته نزمه‌کان (حروف الإستفال)

(الإستفال):

له پووی زمانه‌وانیه‌وه: واته: نزمی.

له پووی زاراه‌وه: واته: نزم بوونه‌وهی زمان له‌کاتی ده‌رپرینی پیتته‌که‌و، به‌رز نه‌بوونه‌وهی به‌ره‌و ئاسمانه‌ی ده‌م (مه‌لاشوو) له‌و کاته‌دا.

پیتته‌کانی: بریتین له (۲۲) پیت، واته: پیتته‌کانی زمانی عه‌ره‌بی جگه له پیتته به‌رزه‌کان (ه - ب - ت - ث - ج - ح - د - ذ - ر - ز - س - ش - ع - ف - ک - ل - م - ن - ه - و - ی - ا).

پێوه‌ری جیا‌کردنه‌وه‌ی پیتی به‌رز و نزم

جیا‌کردنه‌وه‌ی پیتی به‌رز و نزم به به‌رزبوونه‌وه‌ی زمان ده‌ناسریت له‌کاتی ده‌رپرینی پیتته‌که‌دا، له‌گه‌ڵ هه‌رپیتتیکدا زمان به‌رز بوویه‌وه ئه‌وا پیتتیکى به‌رز، له‌گه‌ڵ هه‌رپیتتیکدا زمان نزم بوویه‌وه ئه‌وا پیتتیکى نزمه.

نموونه‌ی پیتی به‌رز: (أط) (أق) (أظ) له ده‌رپرینیاندا زمان به‌رز ده‌بیته‌وه.

نموونه‌ی پیتی نزم: (أه) (أش) (أت) له ده‌رپرینیاندا زمان نزم ده‌بیته‌وه.

پیتته نزمه‌کانیش به‌هه‌مان شیوه پێوه‌ریکی زۆر گرن‌گن بۆ جوان خویندنه‌وه‌ی قورئانی پیرۆز، به‌تایبه‌تی له‌کاتی یه‌ک‌گرتنیان له‌گه‌ڵ پیتته به‌رزه‌کاندا له وشه‌یه‌که‌دا، وه‌گو: (خمنه) و (أخذن)، فێربوونیشیان له‌رێگه‌ی کتێبه‌وه نابیت به‌لکو ده‌بییت له‌رێگه‌ی مامۆستای شاره‌زاوه بیّت له‌و بواره‌دا.

واتای گشتی:

هه‌ندی له‌پێته‌کان سیفه‌تی نه‌رم (رخاوة)یان تێدایه و هه‌ندیکیان سیفه‌تی به‌هێزیان تێدایه، له‌نیوان ئه‌و دوو جۆره‌شدا هه‌ندی پیتی تر هه‌یه مام ناوه‌ندن و پێته‌کانی قه‌تیس بوونه له‌ پسته‌ی (ـَ عـَـرَ).

هه‌روه‌ها له‌ناو پێته‌کانی عه‌ره‌بیشدا (٧) پیتی به‌رز هه‌ن پێویسته له‌کاتی ده‌برپێناندا به‌شێک له‌ زمان به‌رزبێته‌وه به‌ره‌و ئاسمانه‌ی ده‌م.

پښتني لکاندن (الإطباق)

۲۳. وَصَادُ ضَادُّ طَاءٌ ظٌ مَصْفٌ و (فَرَمِنْ لَب) حُرُوفٌ مُثَلَّثَةٌ

(وصادُ ضادُّ طاءُ ظٌ مَصْفٌ) واته: هم چوار پښتني زمان يان به شيك له زمان له کاتي دهرپړنياندا ده لکښه ناسمانه‌ی دهمه وه.

(الإطباق):

له پړوي زمانه وانيه وه: واته: لکاندن.

له پړوي زار او ده: واته: لکاندنې زمان يان به شيك له زمان له کاتي دهرپړنياندا به مه لاشووه وه و، له کاتي دهرپړنياندا به شيويه ک دهنگ پهنگ ده خواته وه له نيوانياندا پښتني کانيشي بریتين له (ص، ض، ط، ظ) زمانيش وه کويه له هه موو پښتنياندا نالکيت به مه لاشووه وه.

سوه: هه موو پښتني (إطباق) به رزه، به لام مه رج نيه هه موو پښتني به رز زمان له دهرپړنياندا بلکيت به مه لاشووه وه.^۱

(الإففتاح):

له پړوي زمانه وانيه وه: واته: جيابونه وه.

له پړوي زار او ده: واته: نه پښتانه يه که له کاتي دهرپړنياندا زمان و مه لاشو له به کتر دوور ده که ونه وه تا کو هه وا له نيوانياندا دهرپښت^۲.

۱ بېوانه: الواضح في أحكام التجويد / د عصام القضاة/ ۴۷.

۲ بېوانه: البرهان في تجويد القرآن / الصادق القمحاوي/ ۱۷.

(فَرَّ مِنْ لَبِّ) الحروف المذلفة:

واته: پیتی خیرا (مذلق)، بریتین لهو پیتانه‌ی خویان له رسته‌ی (فَرَّ مِنْ لَبِّ) دا

ده‌بیننه‌وه واته: (ف - ر - م - ن - ل - ب).

(الإذلاق):

له‌پووی زمانه‌وانیه‌وه: واته: په‌ر یان لای شتیک.

له‌پووی زاراوه‌وه: واته: سووکی پیتکه یان خیرایی ده‌رپرینی چونکه له

پیشه‌وه‌ی زمان یان په‌کیک له لیوه‌کان یان له هه‌ر دووکیانه‌وه ده‌رده‌چن، پیتکه‌کانیشی

وه‌کو باسما‌ن کرد (٦) پیتن، هوی ناوانانیشی به (إذلاق) نه‌وه‌یه که هه‌ندیکیان له

پیشه‌وه‌ی لیوه‌وه ده‌رده‌چیت^١.

(الإصمات):

له‌پووی زمانه‌وانیه‌وه: واته: قه‌ده‌غه‌کردن.

له‌پووی زاراوه‌وه: واته: قورسی پیتکه له‌کاتی ده‌رپریندا، (الأخفش) وتووێه‌تی:

نه‌و که‌سه‌ی (صمت) بکات، واته: خوی له قسه‌کردن قه‌ده‌غه‌کردوه، مه‌به‌ستیش

له‌وه‌یه که نه‌م پیتانه قه‌ده‌غه‌ن له‌وه‌ی که خویان به‌ته‌نها وشه‌ی چوار پیتی یان پینچ

پیتی پیکه‌پیتن، به‌لکو پێویسته پیتیکیان له‌گه‌لدا بیته له پیته (مذلق) ه‌کان هه‌ر بۆیه

زانایان وتووێانه وشه‌ی (عسجد) واته: ئالتون وشه‌یه‌کی عه‌ره‌بی نیه چونکه چوار

پیته و پیتی خیراشی له‌گه‌لدا نیه^٢.

١ به‌وانه: الدرر البهية شرح المقدمة الجزرية / ٣١.

٢ به‌وانه: المنح الفكرية في شرح المقدمة الجزرية / ملا علي القاري / ٧٢.

پیتھہ گانی: مہموو پیتھہ گانی زمانی عہ رہ بیه جگہ له پیتھہ خیراکان واتھ (۲۳) پیتھہ کڑکراونہ تہ وہ له م پستہ دا (جز غش ساخط صید ثقہ اذ وعظہ يحضك)¹. واتھ: دور بیه له فروفیلی کہ سیک کہ رقی له حقه و بگہ پیّ به دواى کہ سیکى متمانه پیکراو چونکہ نامؤژگاریہ گانی هانت دہ دهن بز چاکہ.

واتای گشتی:

پیتھہ گانی لکاندن (الإطباق) چوار پیتن (ص، ض، ط، ظ).

پیتھہ گانی خیرایی (الإذلاق) یش شہش پیتن (ف - ر - م - ن - ل - ب).

سہ

سیف‌ته بن دژه‌کان

۲۴. صَفِيرُهَا صَادٌّ وَزَائِي سِينٌ قَامَّةٌ (قُطِبَ جَدَّ) وَاللَّيْنُ

سیف‌ته‌ی به‌کام (الصفير)

له‌پرووی زمانه‌وانیه‌وه: واته: ده‌نگیک وه‌کو ده‌نگی بالنده بیت. له‌پرووی زاراو‌وه: واته: ده‌نگیکی زیاده له لی‌وه‌وه هاوکات له‌گه‌ل پیت‌ه‌کانی (ص، س، ز) ده‌رده‌چیت، به‌هیزترینی نه‌م سی پیت‌ه‌ش (ص، ه)، چونکه ه‌ردوو سیف‌ته‌ی (الإستعلاء) و (الإطباق)ی تیدایه^۱، پاشان پیتی (ز) که سیف‌ته‌ی (جهری) تیدایه به‌لام پیتی (س) له‌و دوو پیت‌ه لاوازتره چونکه سیف‌ته‌ی (همس)ی تیدایه. سوود: زانایان فه‌رموویانه، پیتی (ص) له ده‌نگی قاز ده‌چیت و پیتی (ز) له‌ده‌نگی می‌شه‌نگ ده‌چیت و پیتی (س) له ده‌نگی کوله ده‌چیت^۲.

سیف‌ته‌ی دووهم (القلقلة)

له‌پرووی زمانه‌وانیه‌وه: واته: جووله. له‌پرووی زاراو‌وه: واته: دروست بوونی جووله‌یه‌ک له مه‌خره‌جی پیت‌ه‌که له‌کاتی ده‌رپرینیدا، نه‌گه‌ر پیت‌ه‌که پاره‌ستاو (ساکن) بیت ده‌نگیکی توندیش ده‌بیست‌ریت له‌کاتی ده‌رپرینی پیت‌ه‌که‌دا^۳.

۱ پروانه: البرهان في تجويد القرآن / الصادق القمحاوي / ۱۷.

۲ پروانه: نهاية المفيد في علم التجويد / ۵۳، به‌وه‌رگرتن له: غاية المرید في علم التجويد / عطية

قابل نصر/ ۱۳۵.

۳ پروانه: أحكام التجويد و التلاوة / محمود رأفت زلط / ۶۲.

پيته کانی: (القلقة) يان (القلقة) پيټنج پيتي هه به پيشهوا (ابن الجزري)
کويکردووه ته وه له وشه (فصل حـ)، تيبينيش ده کريت که هه موو پيته کانی
سيفه تي (شدة) و (جهن) يان تيدايه.
به شه کانی:

(القلقة) ده پيټه سي به شه وه:

۱. به هيز ترين حاله ته کانی نه وه به پيته که شه دده دار بيت و له کوتايي
وشه شدا هاتبيت وه کو: (الحق) و (تب) و (الحج)، نه م حاله ته ش قه لقه له ي
که وره (القلقة الكبرى) ي پيده وتريت.

۲. پيته که زه ننه دار (ساکن) بيت وشه دده ي نه بيت له کانی وه ستان
له سه ري وه کو: (قرب)، (مجيد)، (خلق) نه م حاله ته ش پي ده وتريت قه لقه له ي
مام ناوه ند (القلقة الوسطى).

۳. پيتي زه ننه دار له ناوه پراستي وشه وه وه کو: (يدخلون)، (وجهها)، (طبع)
نه م حاله ته ش پي ده وتريت قه لقه له ي بچوک (القلقة الصغرى).^۱

هه ندي له زانا هاوچه رخه کان وه کو (عطية قابل نصر) پي وايه که (قلقة)
به شي چواره ميسي هه به کاتيک پيته که بزواو (متحرك) بيت، له و حاله شدا
بنچينه ي قه لقه له ي هه ر تيدا ده مينيت وه کو: (المتقين).^۲

(القلقة) له پوي خودي پيته کانه وه ده پيټه سي ناسته وه:

۱ بېوانه: الواضح في أحكام التجويد / د. عصام القضاة / ۴۹.

۲ بېوانه: غاية المرید في علم التجويد / عطية قابل نصر / ۱۳۶.

ثاستی به کەم: له پیتی (ط) (قلقلة) به رزتر ده بیټ له پیتەکانی تر.

ناستی نووهم: له پیتی (ج) (قلقلة) مام ناوهند ده پیت.

ثَاسِثِي سَيِّئِهِم: (قَلَقَلَةُ) كَهْمَر دِه بِيَّتْ لِه پِيْتِه كَانِي (ق - ب - د).

دەربەرىنى (قلقلە) چۆن دەپئت ؟

زانا و قورئان خوینی پایه بهرز (محمود خلیل الحصری) په حمه تی خوی لیبتیت، له کتیبی (أحكام قراءة القرآن) دا وتوویه تی: زانا یان سه بارهت به شیوازی ده ربړینی (قلقله) جیاوازیان تیدایه، جومهوری زانا یان له سر نهو بۆچوونه ن که هه میشه به لای (فتحه) دا ده پوات به په های، نیتر نایا پیتی پیښ خوی بۆر (ضمة) ی هه بیت وهکو: (هلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ)، یان سر (فتحه) ی هه بیت وهکو: (فأولئك يدخلون الجنة) یان ژتیر (كسرة) ی هیتت وهکو: (ولا تشطط).

هەندىكىش لە زانايان بۆچوونيان وايە دەربېرىنى پىتى (قلقله) بەپيى بزوینی پيش خۆيه تى واتە: ئەگەر بۆرى هەبىت ئەوا بەرەو بۆر دەخوینریتەو، ئەگەریش سەر یان ژیری هەبىت ئەوا بەرەو لای ئەو دووانە دەوانیت، بەلام ئەو ی زۆرىنى مامۆستایانى ئەم ھونەرە ی لەسەرە ژێرەو ی یەكەمە كە ھەمیشە پىتى (قلقله) بەرەو سەر دەروات.

وهكو له هونراوهي په كيك له زانايان هاتوه:

وقللة قرب الى الفتح مطلقا ولا تتبعها بالذي قبل تقبلا

واته: پیتەکانی (قلقله) هه‌میشه له (فتحه) نزیک ده‌کریته‌وه، مه‌يانکه به پاشکوی پیتەکانی پێش خۆیان بۆنه‌وه‌ی خۆیندنه‌وه‌که‌ت په‌سه‌ند بێت.

ماموستا (محمود علی بسه) یش له کتیبی (العمید) لایه ره ٦٤ وتویه تی:

وتراوه که (قلقلة) همیشه له سر نزیک‌کراوه‌ته‌وه به‌بی ته‌ماشاگردنی پیتسه‌کانی پیش و پاش خوی، منیش نه‌م بۆچوونه په‌سند ده‌که‌م و به باشی ده‌زانم کاری پی بکرت.

واتای گشتی:

پیتسه‌کانی (صغیر) بریتین له (ص، ز، س) و پیتسه‌کانی (قلقلة)ش بریتین له (ق، ط، ب، ج، د).

سیفه‌تی سییه‌م (الین)

۲۵. وَأَوْوَبَاءُ سَكْنَا وَأَنْفَحَا قَبْلَهُمَا وَالْأَجْرَافُ صَحْحَا

(واللین) واته: پیتسه‌کانی لین به‌بی (مه‌ددن)، (و) و (ی) نه‌گه‌ر زه‌ننه‌دار (ساکن) بن و پیتی پیش خویان سر (فتحه) ی مه‌بیّت.

پیناسه‌ی (لین):

له‌پووی زمانه‌وانیه‌وه: واته: ئاسانی، لووسی.

له‌پووی زاراوه‌وه: واته: ده‌رکردنی پیتسه‌که له مه‌خره‌جه‌که‌یه‌وه و به‌ئاسانی و به‌بی هیچ قورسیه‌ک له‌سر زمان.

پیتسه‌کانی: دوو پیتن (ی - و) به‌مه‌رجی راوه‌ستاو (ساکن) بیّت و پیتی پیشی خویان سه‌ری مه‌بیّت (مفتوح) بیّت وه‌کو: (قول) و (صیف) و (خوف).

۲۶. فِي اللَّامِ وَالرَّاءِ وَتَكْرِيرٍ جُعِلَ وَلَلْفَشَى الشَّيْنُ ضَاذًا اسْطَلَّ

پیتسه‌کانی (إنحراف) و (تکریر) و (تفشى) و (استطالة) (والانحراف صححا) واته: جومهوری زانایان سیفه‌تی (الانحراف) یان بۆ هەردوو پیتی (ل) و (ر) جیگیر کردووه.

سیفه‌تی چوارهم (الإنحراف)

له زمانه‌وانیدا: واته: لادان.

له زاراوهدا: لادانی پیتسه‌که له مه‌خره‌جه‌کە.

پیتسه‌کانی: (۲) پیتن (ل) و (ر).

لادان (الإنحراف) سیفه‌تیکی هۆگره بۆ ئەو دوو پیتە، چونکه ئەو دوو پیتە له مه‌خره‌جی خۆیان دەرئەچن و ده‌گه‌نه مه‌خره‌جی پیتێکی تر، (ل) لاده‌دا بۆ پیتسه‌وه‌ی زمان و (ر) یش لاده‌دا بۆ پشتی زمان^۱.

سیفه‌تی پینجه‌م (التكرير)

له زمانه‌وانیدا: واته: دووباره بوونه‌وه.

له زاراوهدا: واته: له‌رینه‌وه‌ی سه‌ری زمان له‌کاتی ده‌رپرینی پیتسه‌که، پیتسه‌که‌ی ته‌نها پیتی (ر) ه.

(التكرير) سیفه‌تیکی وابسته‌یه به پیتی (ر)، چونکه ئەو پیتە ئاماده‌یه بۆ ئەو له‌رینه‌وه بۆیه وریایی پتۆیسته له‌کاتی ده‌رپریندا، مه‌به‌ستیش له‌ باسکردنی ئەم سیفه‌ته‌ خۆ لێ به‌دوور گرتنی پیتی واته: زیده‌ په‌وی نه‌کردن تێیدا، ده‌رکه‌وتنی ئەم سیفه‌ته‌ش له پیتی (ر) به‌زۆری له‌و کاته‌دا ده‌رده‌که‌وێت که (شدة) دار بیت وه‌کو:

۱ بڕوانه: السعود فی قراءه‌ عاصم بن ابی النجود / حامد العانی / ۸۹.

(کره) (مره) بویه پیویسته له‌سه‌ر خوینته‌ر نه‌و دووباره بوونه‌وه بشاریتته‌وه و بوارى ده‌رکه‌وتنى نه‌دات، به‌لام شاردنه‌وه‌ی (تکریر)یش به‌و شیویه نیه که سه‌ری زمان به‌هیچ شیویه‌ک نه‌جولیتته‌وه، چونکه نه‌وه ده‌بیته هوی په‌نگ خواردنه‌وه‌ی ده‌نگه‌که له‌نیوان سه‌ری زمان و پوکدا وه‌گو: پیتی (ط)، نه‌مه‌ش هه‌له‌یه‌که بوارى پی نه‌دراوه، به‌لکو پیویسته یه‌کجار سه‌ری زمان بجولیتته‌وه به‌سووکی بۆنه‌وه‌ی سیفته‌که بیته‌دی.^۱

چۆن له دووباره‌بوونه‌وه‌ی پیتی (ر) خۆمان بپاریزین؟

پێگه چاره‌ی رزگاربوون له‌و هه‌له‌یه نه‌وه‌یه خوینته‌ر پشتی زمانی بلکینی به مه‌لاشوویه‌وه به‌شیویه‌ک که پێگه نه‌دات زمان زۆر بجولیتته‌وه.^۲

سیفته‌ی شه‌شه‌م (التفشي)

له زمانه‌وانیدا: واته: بلاوبوونه‌وه.

له زاراوه‌دا: واته: بلاوبوونه‌وه‌ی هه‌وا له ناو ده‌مدا له‌کاتی ده‌ریزینی پیتی (ش) هوی ناوانانیشی به (متفشي) بلاوبوونه‌وه‌ی هه‌وايه له‌ناو ده‌مدا که مه‌خره‌جه‌که‌شی ده‌گاته مه‌خره‌جی (ظ) بقنونه: (ما عُلِّمَتْ رَشْدًا).^۳

ئه‌م سیفته‌ش وه‌کو زۆریک له سیفته‌کانی تر ئاسان نی یه له‌پێگه‌ی کتیبه‌وه لیتی تیپگه‌ی، به‌لکو فی‌ربوونی پیویسته له‌لای مامۆستا بیته.

۱ بروهانه: غاية المرید فی علم التجوید/ عطیة قابل نصر / ۱۳۷.

۲ که‌واته پیویسته سیفته‌ی (تکریر) واته: له‌رینه‌وه‌ی سه‌ر زمان بیته‌دی هاوکات له‌گه‌ل خۆپا‌واستن له (تکرار). ((م. دلیر گه‌رمیانی))

۳ بروهانه: غاية المرید فی علم التجوید/ عطیة قابل نصر / ۱۳۸.

۴ بروهانه: الجامع فی تجوید قراة القرآن الکریم / کامل المسیری / ۱۴۹.

سیفه‌تی هه‌وتهم (الإستطالة)

له زمانه‌وانیدا: واته: درژبوونه‌وه.

له زاراوهدا: واته: درژبوونه‌وه‌ی دهنگ له‌سه‌ره‌تای قه‌راغی لایه‌ك له زمانه‌وه تاكو كۆتاییه‌كه‌ی.

پیتشه‌كه‌ی: ئەم سیفه‌تەش تەنها له پیتی (ض) هه‌یه.

وریاکردنه‌وه: (ابن الجزري) له کتییی (النشر في القراءات العشر) فهرموویه‌تی:

(ض) تاکه پیتیکه که سیفه‌تی درژ بوونه‌وه‌ی تێدایه، هیچ پیتیکیش نیه ئه‌وه‌نده‌ی (ض) قورس بیت له‌سه‌ر زمان، خه‌لکیش له‌شی‌وازی ده‌ربڕینیدا هه‌مه‌جۆرن و که‌م که‌شیش به‌باشی و دروستی ده‌ریده‌برێت، هه‌ندئێ وه‌کو (ظ) ده‌ریده‌بهرن و، هه‌ندئێ له‌گه‌ڵ پیتی (ذ) تیکه‌لی ده‌کن و، هه‌ندئێ ده‌یکه‌ن به‌ (ل) یکی قه‌له‌و و، هه‌ندی‌کیش وه‌کو پیتی (ز) ی لێده‌که‌ن و، هه‌موو ئه‌وانه‌ش نادروستن^۱.

سوود: ده‌نگ به‌ پیتی (ض) درژ ده‌بیته‌وه، به‌لام ناگاته ئاستی درژ بوونه‌وه‌ی پیتی مه‌دد، چونکه (ض) له‌مه‌خره‌جی خۆیدا درژ ده‌بیته‌وه سنووری مه‌خره‌جه‌که‌ نابە‌زینی.

به‌لام پیتی مه‌دد مه‌خره‌جی‌کی دیاری کراوی نیه، به‌لکو ده‌نگی به‌ نه‌مانی هه‌ناسه‌ ده‌بریته‌وه^۲.

زانباری: پیتی (ض) تەنها له زمانی عه‌ره‌بیدا هه‌یه، هه‌ریۆیه به‌ زمانی عه‌ره‌بی ده‌وتریت: (لغة الضاد).

۱ بپوانه: السعود في قراءة عاصم بن ابي النجود / حامد العاني / ۹۰-۹۱.

۲ بپوانه: غاية المريد في علم التجويد / عطية قابل نصر / ۱۳۸، المنح الفكرية شرح المقدمة

الجزرية / ملا علي القاري / ۷۶.

به‌لام فهرموده‌ی (انا افصح من نطق الضاد) بنه‌مایه‌کی راستی نیه، وه‌گو: (ابن کثیر) له ته‌فسیره‌که‌یدا (۵۴/۱) باسی کردوه.

چۆن جیاوازی بگه‌ین له نێوان (ض) و (ظ) دا ؟

هه‌ندێ که‌س پیتی (ض) وه‌کو پیتی (ظ) ده‌رده‌که‌ن، له‌پاستیشدا ئه‌م دوو پیته‌ له‌په‌وی مه‌خره‌ج و سیفه‌ته‌وه‌ جیاوازیان له‌نێواندا به‌. مه‌خره‌جی (ض) به‌کێکه‌ له‌ قه‌راغه‌کانی زمان و، ئه‌و ددانانه‌ی ته‌نیشتی له‌لای سه‌ره‌وه‌، به‌لام مه‌خره‌جی (ظ) له‌پشتی سه‌ره‌تای زمانه‌وه‌یه‌ له‌گه‌ڵ پیشه‌وه‌ی ددانه‌کانی سه‌ره‌وه‌، ئه‌مه‌ش جیاوازییه‌کی زۆره‌ له‌ نێوانیاندا له‌په‌وی سیفه‌تیشه‌وه‌ هه‌ردوو پیته‌که‌ له‌ پێنج سیفه‌تا هاویه‌شن، که‌ بریتین له‌ سیفه‌ته‌کانی (الجهر) و (الرخاوة) و (الإستعلاء) و (الإطباق) و (الإصمات) به‌لام پیتی (ض) تاك ده‌بیته‌وه‌ به‌سیفه‌تی (الإستطالة)، بۆیه‌ پێویسته‌ له‌سه‌ر خوێنه‌ر ئه‌م دوو پیته‌ له‌یه‌کتر جیا بکاته‌وه‌، به‌ شیوه‌یه‌ک درێژبوونه‌وه‌ی پیته‌که‌ بپه‌ستێت.

مامۆستا (حسني شيخ عثمان) له‌ کتێبی (حق التلاوة) لاپه‌ره‌ ۱۹۳ فهرموده‌یه‌تی: ده‌رپینی پیتی (ض) وه‌کو پیتی (ظ) ئه‌گه‌ر بواریکی تێدا بیته‌ چاوپۆشی له‌ که‌سی نه‌خوێنه‌وارو نا شاره‌زا بکړیت، به‌لام هه‌یج بواریکی تێدا نیه‌ بۆ که‌سیک که‌ توانای پاهێنانی زمانی هه‌بیته‌ له‌سه‌ر ده‌رپینی ئه‌و پیته‌ به‌شیوه‌یه‌کی پاست و دروست و بێ تیکه‌لبون له‌گه‌ڵ پیتی (ظ)، چونکه‌ ئه‌و کاره‌ نوێژ به‌تال ده‌کاته‌وه‌، ئه‌گه‌ر واتایه‌کی نادروست بگه‌یه‌نیت جیاواز له‌وه‌ی خوای گه‌وره‌ و په‌ستویه‌تی وه‌کو ئه‌و که‌سه‌ی (الضالین) له‌ سوهرتی (الفاتحة) به‌ (الظالین) ده‌خوینیته‌وه‌ و، یان (ضل من تدعون) به‌ (ظل من تدعون) ده‌خوینیته‌وه‌، چونکه‌ ئاشکرایه‌ که‌ (ضل) واتای گومرا‌بوون ده‌گه‌یه‌نیت و، (ظل) به‌رده‌وام بوون ومانه‌وه‌^۱.

۱ بپوانه‌: حق التلاوة / حسني شيخ عثمان / ۱۹۳ و به‌وه‌رگرتن له‌ کتێبی (الدرر البهية) / ۳۸.

بابه‌تی (التجويد)

له‌پاستیدا توێژینه‌وهی جیگه‌ی ده‌رچوون و سیفه‌تی پیته‌کان به‌ته‌نها به‌س نیه
بۆ ئه‌وه‌ی فێرخواز کارامه‌ بکات له‌ ده‌ربهرین و جوان خۆبندنه‌وه‌ی وشه‌کانی قورئان،
چونکه‌ به‌کگرتنی پیته‌کان پێکه‌وه‌ کاریگه‌رییان له‌سه‌ر به‌کتر هه‌یه‌، له‌وانه‌شه‌ که‌ سیك
بتوانی‌ت پیته‌کان به‌جوانی ده‌ربهری‌ت کاتی‌ک ته‌نها بن، به‌لام له‌کاتی پێکه‌وه‌ بوونیان له‌
وشه‌یه‌کدا ئه‌وه‌ی پێ ته‌نجام نه‌دری‌ت. له‌په‌روناکی ئه‌م پاستیه‌شدا (الحسن بن قاسم
المرادي) پێی وایه‌ که‌ ته‌جويدی قورئان له‌سه‌ر چوار مه‌سه‌له‌ بونیات فراوه‌:

۱. ناسینی مه‌خره‌جی پیته‌کان.

۲. ناسینی سیفه‌ته‌کانیان.

۳. زانینی ئه‌و حوکمانه‌ی دروست ده‌بن له‌ئه‌نجامی پێکه‌وه‌ بوونیان.

۴. پاهێنانی زمان و زۆر دوباره‌ کردنه‌وه‌ی، بنچینه‌ی هه‌موو ئه‌و
مه‌سه‌لانه‌ش ئه‌وه‌یه‌ فێرخواز له‌سه‌ر ده‌ستی مامۆستای کارامه‌ فێری قورئان
بیبێت، هه‌ربۆیه‌ کاتی‌ک (ابن الجزري) په‌حمه‌تی خوای لیبێت ته‌واو بوو له‌
باسکردنی مه‌خره‌ج و سیفه‌تی پیته‌کان، ده‌ستی کرده‌ باسکردنی ئه‌و
مه‌سه‌لانه‌ی له‌ دوا‌ی ئه‌وه‌ پێویستن و هه‌رمووی:

۲۷. وَالْأَخْذُ بِالْجَوِيدِ حَمٌّ لَازِمٌ مَنْ لَمْ يُجَوِّدِ الْقُرْآنَ آثَمُ
۲۸. لِأَنَّهُ بِهِ الْإِلَهُ أَنْزَلَ وَهَكَذَا مِنْهُ إِلَيْنَا وَصَلَا

(الاخذ بالتجويد) بایه‌خدا و کارکردن به ته‌جويد (حم لازم) تقد گرنگه بق خوینته‌ری قورئان، پټویسته بیزانۍ.

(من لم یجود القرآن آثم) هرکې قورئان به پټی بنه‌ماکانی ته‌جويد نه‌خوینټه‌وه گونا‌ه‌باره.

(لأنه به الإله أنزل) واته: چونکه خوی گه‌وره به‌ته‌جويده‌وه دایبه‌زاندووه، خوی گه‌وره فهرموویه‌تی: (ورتل القرآن ترتیلا)¹.

واته: له‌سه‌ر خو و به‌جوانی پیت و بزوینه‌کانی بخوینټه‌وه، جه‌ختیشی له‌سه‌ر مه‌سه‌له‌که کردووه به‌و‌ش‌ه‌ی (ترتیل)².

(عبد الدائم الأزهری) وتوویه‌تی:

وه‌کو نه‌وه‌ی که‌سټک پرسباری له (ابن الجزري) کردبیت: له‌کو‌یوه ده‌زانین که ته‌جويد پټویسته له‌سه‌رمان و، واجبه‌ فی‌ری بین و، که‌مته‌رخه‌م تیایدا گونا‌ه‌باره‌و، به‌لکه‌ چیه له‌سه‌ر همووه‌نه‌وانه و پټی‌گی فی‌ریوونیشیان چونه؟ دانه‌ریش له وه‌لامدا

۱ بېوانه: سوره‌تی المزمل / ثنایه‌تی (۴).

۲ بېوانه: نور الفلاح فی تجويد كلام الله الفتح .

وتبیتى: (لَأَنَّهُ بِهٖ الْإِلَٰهُ أَنْزَلَ) واته: مه‌سه‌له‌كه‌ نه‌وه‌یه‌ خ‌وای گه‌وره‌ نه‌و قورئانه‌ی به‌ ته‌ج‌ویده‌وه‌ دابه‌زانده‌وه‌ وه‌رموویه‌تی: (ورتل القرآن ترتیلا) ۱.

(وهكذا منه الينا وصل) واته: له‌سه‌رده‌میكه‌وه‌ بۆ سه‌رده‌میك، له‌ نه‌وه‌یه‌كه‌وه‌ بۆ نه‌وه‌یه‌ك، به‌ (تواتر) پێمانگه‌یشتوه‌، له‌ پێگه‌ی هاوه‌لانه‌وه‌، نه‌وانیش له‌ پێگه‌ی پێغه‌مبه‌ره‌وه‌ (ﷺ)، پێغه‌مبه‌ریش (ﷺ) له‌ پێگه‌ی جبریل (عليه سلام) وه‌وه‌، نه‌ویش له‌ په‌روه‌ردگاری مه‌زنه‌وه‌) ۲.

۱ به‌وانه: الشرح الوجيز على المقدمة الجزرية / غانم قدوري الحمد/ ۵۷.

۲ به‌وانه: اللمعة البدرية شرح متن الجزرية / محمود محمد العبد .

پېتناسه‌ی (تجوید)

له زمانه‌وانیدا واته: چاککردن، ده‌وتړت (هذا شيء جيد) واته: نه‌وه شتیکی چاکه.

له زاراو‌دا: واته: شاره‌زابوون و کارامه‌یی له خویندنه‌وې قورئاندا به‌ی زیادوکه‌م.^۱

یان بایه‌خدان به هم‌وو پیتیک له پووی جیگیری ده‌رچوون و سیفت و مینګه و، دریزکردنه‌وه و بچوک و ګوره کردنه‌وه و... هتد.^۲

ثامانچ چیه له شاره‌زابوون له زانستی تجوید:

پاراستنی زمان له هه‌له‌کردن له قورئانی پیرقز، زانایانیش هه‌له‌کونه‌وه هه‌له‌کردنیان له قورئاندا به (لحن) ناو بریوه واته: لادان له راستی.

(لحن) له قورئاندا هووچوره:

یه‌که‌م: (لحن)ی ناشکرا، نه‌ویش هه‌وت شپوه‌ی هه‌یه:

۱- ګورینی پیتیک به پیتیکي تر.

۲- زه‌ننه‌دار (ساکن) کردنی پیتی بزواو (متحرک).

۳- جولاندنه‌وه‌ی (تحريك)ی زه‌ننه‌دار (ساکن).

۱ پېتناسه‌ی (خالد الازهری) بڼ (تجوید) له: جامع شروح المقدمة الجزرية / ۴۵ .

۲ بڼ نه‌م پېتناسه‌یه به‌وانه: النشر في القراءات العشر / ۱۶۸ . الجامع في تجويد قراءة القرآن

الکريم/ ۱۵، زقريک له سرچاوه‌کانیش هه‌ر هه‌مان پېتناسه‌یان کړیوه .

۴- دريژکردنه وهی پیت که پیتیکي تری لیوه دروست بیت.

۵- نه هیشتنی مه ددی پیته کان.

۶- سووککردنه وهی پیتی (شدة) دار.

۷- (شدة) دارکردنی پیتی سووک.

سووه م: (لحن) ی نادیار:

ئەم جۆره هه له کردنه په یوه ندی هه به به یاساکانی ته جویده وه وه کو
تیته لکیشانی نه وهی تیته لکیش ناکریت، یان پارهستان له سهر (ت) ی بزواو به (ه) و
هه له ی له وجۆره، بۆنموونه: دهرنه خستنی (همس) له (ت - ح - ف) یان
جیانه کردنه وهی پلهکانی به رزکردنه وهی پیتی به رز.

ئەم جۆره ش بۆیه ناو نراوه هه له ی نادیار یان شاراوه، چونکه شاره زایانی قورئان
خویندن نه بیت که سی تر پیتی نازانی.

(البرکوي) له (احکام تلاوة القرآن الکریم) له لاپه ره (۳۶) ده لیت:

(هه موو نه و جۆره هه لانه حرامن، چونکه نه گهر چی له سهر واتای ثابته که
کاریگه رییان نییه، به لام له سهر خودی وشه که کاریگه رییان هه به و، په ونه ق و جوانی
پیته که له که دار ده کات).

حوکمی فیژیوونی زانستی ته جوید له شه رعدا:

زۆریه ی زانایان له سهر نه وه کۆکن، که فیژیوونی ئەم زانسته فه رزی کفایه به،
نه گهر که سانیک پیتی هه لسن نه وهکانی تر گونا بهار نابن، به لام نه گهر که سی پیتی
هه لنه سیت هه موویان گونا بهار ده بن، کاریگه ردیشی واته جیبه جیکردنی یاساکانی له

کاتی خویندنه‌وه‌ی قورئان (فرض عین)ه. له‌سه‌ر هه‌موو مووسلمانێکی پێگه‌یشتوو (بالغ) با له‌په‌روی یاساو هوکمه‌کانیشه‌وه لێیان شاره‌زانه‌بیٔ.^۱

مه‌سه‌له‌یه‌کی گرنه‌گ:

دووشیواز هه‌یه بۆ فیڕبوونی ئەم زانسته:

۱- گوێگرتنی قوتابی بۆ خویندنه‌وه‌ی مامۆستا.

۲- خویندنه‌وه‌ی قوتابی له‌به‌رده‌ستی مامۆستا.^۲

زانای پایه‌به‌رز (ملا علی القاري) له لیکدانه‌وه‌که‌یدا بۆ هۆنراوه‌ی (الجزرية) پێگه‌ی دووه‌می پێی باشته، به‌لام زۆرێک له زانا هاوچه‌رخه‌کان کوکردنه‌وه‌یان پێی باشه له نێوان هه‌ردوو شیوازه‌که‌دا.^۳

سوود: ئەم زانسته به‌هیچ شێوه‌یه‌ک له پێگه‌ی کتێبه‌وه به ته‌واوه‌تی لێی شاره‌زانا‌بیٔ، به‌لکو پێویسته مامۆستایه‌ک هه‌بیٔ بۆ فیڕبوونی.

واتای گشتی کۆپله‌ی (۲۷ - ۲۸):

کارکردن به زانستی ته‌جويد بۆ قوتابی قورئان پێویسته و جه‌ختی له‌سه‌ر کراوه، چونکه‌هه‌رکه‌سیک قورئان به‌بێ ته‌جويد بخوینێته‌وه گونا‌ه‌باره، له‌به‌رئێه‌وه‌ی خوای گه‌وره‌ خۆی به‌م شێوه‌ دا‌یبه‌زاندووه، سه‌ده‌ به‌ سه‌ده‌ و ده‌سته به‌ ده‌سته و ده‌سته به‌ ده‌ستیش به‌ نێمه‌ گه‌یشتووه.

۱ به‌هوانه: الميسر الفريد في علم التجويد / محمد فريد الجمل / ۲۷، احكام التجويد والتلاوة / محمود رأفت الزلط / ۵.

۲ به‌هوانه: الواضح في احكام التجويد / ۱۱.

۳ به‌هوانه: الميسر الفريد / ۵۴.

جوره‌کانی خویندنه‌وی قورئان

٢٩. وَهُوَ أَيْضًا حَلِيَّةُ السَّلَاةِ وَزَيْنَةُ الْأَدَاءِ وَالْقِرَاءَةِ

(وَهُوَ) واته: ته‌جویدکردنی قورئان.

(حَلِيَّةُ السَّلَاةِ) واته: جوانی خویندنه‌وه.

(وَزَيْنَةُ الْأَدَاءِ وَالْقِرَاءَةِ) واته: پازاندنه‌وی به جیهینانی قورئان و خویندنه‌وی.

ا- (السَّلَاةِ) واته: خویندنه‌وی قورئان به دوی یه‌کدا به‌پێک و پێکی به‌پێی نه‌و دابه‌شکردنانه‌ی له قورئاندا مه‌یه.

ب- (الْأَدَاءِ) واته: فی‌ریوونی قورئان له مامۆستایانه‌وه.

ت- (الْقِرَاءَةِ) به مه‌ردوو حاله‌تی پیشوو ده‌وتریت و له‌وان گشتگیرتره^١.

پایه‌کانی قورئان خویندن

زانایان ده‌قه‌رموون: (خویندنه‌وهی قورئان سی پایه‌ی هه‌یه):

أ- (التحقیق) ^۱ واته: خویندنه‌وهی قورئان به هه‌یمنی و له‌سه‌ر خۆیی، له گه‌ل تیگه‌یشتنی واتاکان و چاودێریکردنی یاسا‌کانی ته‌ج‌وید، ئه‌م شیوه‌ی خویندنه‌وه‌ی گونجاوه‌ی بۆ که‌سانی سه‌ره‌تایی که ده‌یان‌ه‌وێت فێری قورئان خویندنه‌وه‌ی بن، بۆ ئه‌وه‌ی پابێن له‌سه‌ری.

ب- (الحدس) واته: په‌له‌ کردن له خویندنه‌وه‌ی قورئان هاوکات پارێزگاری کردن له بنچینه‌کانی ته‌ج‌وید و په‌چا‌و‌کردنیان.

ت- (التدویر) خویندنه‌وه‌ی قورئان به‌شیوه‌یه‌کی مام ناوه‌ند له نێوان حا‌له‌تی په‌که‌م و دووه‌مدا، هاوکات له‌گه‌ل جێبه‌جێکردنی یاسا‌کانی ته‌ج‌وید ^۲. واتای گشتی:

هه‌روه‌ها ته‌ج‌وید جوانی و پازاندنه‌وه‌یه‌ی بۆ خویندنه‌وه‌ی قورئانی پێرۆز.

۳۰. وَهُوَ إِعْطَاءُ الْخُرُوفِ حَقَّهَا مِنْ صِفَةٍ لَهَا وَمُسْحَقُهَا

(وَهُوَ) واته: ته‌ج‌وید.

(حَقَّهَا) واته: له‌و سیفه‌یه‌ی هۆگرانه‌ی له‌گه‌ل پێته‌کاندا‌یه‌ی وه‌کو: (هه‌س) و (جه‌ر) و

(شدة) و (رخاوة) له‌و سیفه‌تانه‌ی که با‌سمان کرد.

۱ هه‌ندیك له زانایان له جیاتنی (التحقیق) (الترتیل) به‌کارده‌یه‌نین .

۲ به‌روانه: الواضح فی احکام التجوید / د. محمد عصام القضاة / ۱۰ .

(مُسَحَّحَهَا) نه‌وه‌ی که له نه‌جای به‌جیه‌تانی سیفه‌ته‌کانه‌وه دروست ده‌بن،
وه‌کو: ناسک‌کردنه‌وه‌ی پیتی نزم و، قه‌له‌و‌کردنی پیتی به‌رز و شتی له‌و‌شیوه‌یه.
واتای گه‌شتی:

هه‌روه‌ها ته‌جوید بریتیه له‌وه‌ی مافی پیته‌کان بدریت وه‌کو سیفه‌ته هۆگره‌کانیان
و، نه‌وه‌ش که دروست ده‌بیت له جیه‌جیه‌کردنی سیفه‌ته‌کانه‌وه، وه‌کو بچوک کردن و
گه‌وره‌کردنه‌وه‌ی پیته‌کان.

۳۱. وَرَدُّ كُلِّ وَاحِدٍ لِأَصْلِهِ وَاللَّفْظُ فِي تَظْيِيرِهِ كَسْلِهِ

(رَدُّ) واته: گه‌په‌رانه‌وه‌ی هه‌موو پیتیک بۆ جیه‌گی ده‌رچونی سه‌ره‌کی خۆی.
(وَاللَّفْظُ فِي تَظْيِيرِهِ) واته: ده‌رپینی پیتیک هه‌وشیوه‌ی نه‌و پیته له شوینیکی
تر، نه‌گه‌ر دووباره بووه‌وه.
(كَسْلِهِ) هه‌ر وه‌کو ده‌رپینیتی یه‌که‌م جار.

واتای گه‌شتی:

هه‌روه‌ها ته‌جوید واتای نه‌وه ده‌گه‌یه‌نێ که هه‌موو پیتیک بگه‌ردریته‌وه بۆ
مه‌خره‌جی سه‌ره‌کی خۆی، نه‌گه‌ر پیتیک تریش هه‌بو له جیه‌گه‌یه‌کی تر وه‌کو نه‌و
پیته نه‌ویش به‌ بۆ زیاد و که‌م هه‌مان شیوازی له‌سه‌ر جیه‌جیه‌ی ده‌کریت.
۳۲. مُكْمَلًا مِنْ غَيْرِ مَا تُكَلِّفُ بِاللَّطْفِ فِي النُّطْقِ بِلاَ تَعْسَفٍ
(مُكْمَلًا) واته: له‌حاله‌تیکدا که ویستت به‌ ته‌واوی قورئان بخوینیته‌وه.

(مِنْ غَيْرِ مَا تُكَلِّفُ) واته: به‌بۆ زۆر له‌خۆکردن له‌کاتی خویندندا.

(بِاللَّطْفِ) واته: ده‌رپینی پیته‌کان به‌هێمنی و ئاسانی و، به‌بۆ سنور به‌زاندن و
بۆ زێده‌په‌وه‌ی و که‌مه‌رخه‌می.

(مَا) بۆ زیاتر جهخت کردنه‌وه‌یه.

واتای گشتی:

له‌کاتی ده‌برپینی پیت و وشه‌کانی قورئانی پیرۆزدا، پتویسته به ته‌واوی به‌بی زیاده‌په‌وی نه‌و سیفه‌تانه‌ی باسما‌نکرد جی به‌جی بکریّت.

چهند نمونه‌یه‌ک له زێده‌په‌وی له‌کاتی خویندنه‌وه‌ی قورئاندا

(ابن الجزري) له کتیبی (النشر في القراءات العشر) له لاپه‌ره ۱۶۹ ده‌فه‌رمویت:

(وليس التجويد بتمطيط اللسان ولا بتغيير الفم ولا بتعويج الفك ولا بترعيد الصوت

ولا بتمطيط الشد ولا بتقطيع المد ولا بتطنين الغنات ولا بحصرمة الرءاء).

ته‌جوید بریتی نیه له:

(تمطيط اللسان) واته: قورئان ده‌خوینی و ده‌لئی پاروکی له ده‌مدايه.

(تغيير الفم) واته: فشار خستنه سه‌ر گه‌روو له‌کاتی خویندنه‌وه‌دا، واته: هه‌موو

پیته‌کان وه‌کو پیتی (ع) ده‌رده‌کات (تعويج الفك) واته: لارکردنه‌وه‌ی پیته‌کان یان

لارکردنه‌وه‌ی شه‌ویلگی له‌کاتی خویندندا.

(ترعيد الصوت) له‌راندنه‌وه‌ی ده‌نگ و، واپیشاندات که خوینەر له ترسی خوا

ده‌گریّت و ده‌نگی ده‌له‌رزئ واته وا ده‌رده‌که‌ویت حاله‌تیکی دروست کراوه.^۱

(تمطيط الشد) واته: درێژکردنه‌وه‌ی نه‌و پیتانه‌ی (شدة) دارن و درێژ کردنه‌وه‌یان

تیدا نیه بۆ نمونه: (اعوذ بالله من الشيطان الرجيم).

(تقطيع المد) واته: برپ‌کردنی پیتی مه‌دد، وه‌کو: (ياااااها الذين امنوو).

^۱ زۆر گریان له‌کاتی قورئان خویندندا، به‌تایبه‌تی نه‌گه‌ر خوینەر که به‌زۆر خۆی بگریّ، دوو مه‌ترسی ئی چاوه‌پوان ده‌گریّت: یه‌که‌م مافنه‌دانی پیته‌کان و شتواندنی ئایه‌ته‌کان، دووه‌میش خوینەر که به‌زمانی حال ده‌لێت: من زۆر له‌ خوا ده‌ترسم و ده‌گریم له‌ قورئان خویندندا، مه‌گه‌ر گریانێک به‌ده‌ستی خۆت نه‌بێت، بۆیه نه‌گه‌ر چی هه‌ندێ به‌لگه‌ و شوینه‌وار هاتوون ده‌ریاره‌ی گریان له‌ قورئاندا، به‌لام له‌م پۆزگاره‌ی خۆماندا به‌دوور نیه له‌ مه‌ترسی پوپامایی (والله اعلم).

(تطنین الفئات) واته: بپێرکردنی (غنة) مینگه له پیته‌کانی (غنة) دا وه‌گو: (من الجننة والنناس).

(بحصرة الرءاءات) واته: پاگرتنی هه‌ناسه به ته‌واوی له‌کاتی ده‌رپرینی پیتی (ر) و پێگه‌نه‌دان به ده‌رکردنی سیفه‌تی (بینیة) تێیدا.

هه‌موو ئه‌م نمونه‌ش مامۆستا (ایمن سوید) له یه‌کێک له وانه‌کانی له‌ که‌نالی (اقراء) ی ئاسمانی باسی کردووه و، هه‌له‌کانی به‌رجه‌سته کردووه به نمونه بۆ ئه‌وه‌ی خۆینه‌ران خۆیانی ئی به‌ دوور بگرن.

(تطنین الفغات) واژه: به‌پرکردنی (غنة) مینگه له پیته‌کانی (غنة) دا وه‌گو: (من الجنة والنناس).

(بمحصرمة الرءاءات) واژه: پاگرتنی هه‌ناسه به ته‌واوی له‌کاتی ده‌رپرینی پیتی (ر) و پرنگه‌نه‌دان به ده‌رکردنی سیفه‌تی (بینیة) تئیدا.

هه‌موو ئەم نمونانه‌ش مامۆستا (ایمن سوید) له یه‌کێک له وانه‌کانی له‌که‌نالی (اقرا)ی ئاسمانی باسی کردووه و، هه‌له‌کانی به‌رجه‌سته کردووه به نمونه بۆ ئه‌وه‌ی خوێنه‌ران خۆیان‌ی لێ به‌دوود بگن.

ریتگی فیثوونی ته جوید

۳۳. وَلَيْسَ بَيْنَهُ وَبَيْنَ تَرْكِهِ
 إِلَّا رِيَاضَةٌ أَمْرِي بِنَفْسِهِ
 (بَيْنَهُ) له نیتوان ته جوید و
 (تَرْكِهِ) له نیتوان لیدورکه و تنه‌وهی
 (رِيَاضَةٌ) به‌رده و امبوونی
 (أَمْرِي) که‌سیکه له پاهیتان
 (بِنَفْسِهِ) به شه‌ویلگی واته: ده‌می.

(طاش کبری زاده) فه‌رموویه‌تی: دانه‌ر په‌حمه‌تی خوی لیبتت وه‌کو نه‌وه‌ی
 هستی کردبیتت نه‌م هه‌موو بابه‌تانه قورس بیتت له‌سه‌ر فیثروازان و تووشی سه‌رسام
 بوونیان به‌ینیتت بویه فه‌رموویه‌تی: جیاوازی نیتوان شاره‌زاو نه‌شاره‌زا له ته‌جوید
 هه‌رته‌وه‌یه پاهیتان به ده‌می بکات و گوی له مامۆستایانی قورنان بگریت، تا‌کو
 لیها‌توویی به‌ده‌ست به‌ینیتت.^۱
 واتای گشتی:

(ابن الجزري) لی‌ره‌دا ئامۆزگاریمان ده‌کات به‌رده‌وام بین له‌سه‌ر خۆ پاهیتان
 له‌سه‌ر چاک خویندن و جوان خویندنه‌وه‌ی قورنان، چونکه نه‌گه‌ر بق ماوه‌یه‌ک فه‌رامۆش

۱ به‌وانه: شرح المقدمة الجزرية / طاش کبری زاده / ۱۱۹، به‌وه‌رگرتن له کتیبی الشرح الوجیز

بكریت به جیهێنانی یاساكان بیر دهچنهوه، واتای كۆپلهكەش به كورتی: (له نێوان تهجوید و نهمانی ههڕهوهیه كهسێك بهردهوام بێت لهسهرخۆ ڕاهێنان لهسهرقورئان خۆیندنهوه بهشیوهیهکی جوان).^١

١ بهوانه: اللّمة البدرية / ٤٢، الدرر البهية / ٤٢ .

بایه‌تی بچوکرده‌وه

بچوکرده‌وی پیته نزمه‌کان

له م به‌شهی هۆنراوه‌که‌پدا (ابن الجزی) ره‌حه‌تی خوی لپه‌ت باسی هندی
بنه‌ما و یاسای په‌یوه‌ندی دارمان بۆ ده‌کات به‌ نه‌جویه‌وه، که له سیفه‌نه‌کانه‌وه
سه‌رچاوه ده‌گریت و ده‌فه‌رموت:

۳۴. فَرَقَقْنُ مُسْتَفِلاً مِنْ أَحْرَفٍ وَحَاذِرُنْ تَفْخِيمَ لَفْظِ الْأَلْفِ

(فَرَقَقْنُ مُسْتَفِلاً مِنْ أَحْرَفٍ) واته: پیته نزمه‌کان بچوکرده‌وه.

(وَحَاذِرُنْ تَفْخِيمَ لَفْظِ الْأَلْفِ) واته: وریاش به‌ له‌وهی پیتی نه‌لیف (ا) گه‌وره

بکینه‌وه.

پێناسهی (الترقیق):

له زمانه‌وانیدا: له (الرقه) وه‌هاتوه، واته: لاوازی.

له زاراوهدا واته: بچوکرده‌وهی پیت به‌ بچوکرده‌وهی له مه‌خره‌ج و لاوازکردنی

له سیفه‌تدا.

پێناسهی (التفخیم):

له زمانه‌وانیدا واته: گه‌وره‌کردن.

له زاراوهدا واته: گه‌وره‌کردنی پیت به‌ له‌وه‌کردنی له مه‌خره‌ج و، به‌ هیزکردنی

له سیفه‌تدا.

له م کړپله په دا (ابن الجزري) باسی هندی یاسای گرنګمان بق دهکات سه بارهت به پاستکردنه وی لورناتن خویندن. پېویسته له سر خویندر په چاویان بکات، بق نمونه: پیته نزمه کان واته پیته کانی زمانی عره بی جګه له پیته به رزه کان ه موو به بچوکی ده خوینرتوه مه گر له حاله تېګدا پړوپات ه بیټ وه کو گوره کردنه وهی لام له هندی حاله تدا. ه روه ما هوشیارمان دهکاتوه له گوره کردنه وهی پیتی نه لیلیف (ا)، چونکه له راستیدا نه وه مه سه له په کی زدر گرنګه و، له م پزداره دا زدر بلار بوه توه و، له پنچینه شدا له عهجه مه کانه وه نه عاده ته په پدا بوه).^۱

۳۵. كَهْمُ الْحَمْدُ اَعُوذُ بِهَدَا   اَللّٰهُ تَمَّ لَامٍ لِلّٰهِ لَنَا

ژانای پاپه به رز (خالد الازهری) ده لیت:

لېره دا (ابن الجزري) هوشیارمی دهکات که پیتی (ه) همزه له چوار چېګدا بچوک ده کړنه وه.

په که م: کاتیک به تنیشتی پیتی (ح) وه بېټ، وه کو: (الحمد لله رب العالمين) نه گر که سیک بلیت: لېره دا همزه که به تنیشتی لاه وه په نه ک (ح) ده لیت: قسه کات ته ولوه به لام له بهر نه وهی پیتی (ل) زه نه داره وه کو نه وه په بوونی نه بېټ. دوهم: له لای پیتی (ع)، وه کو: (اعوذ بالله).

سی په م: له لای پیتی (ه)، وه کو: (أهدنا الصراط).

چوارهم: له لای پیتی لای ناساندنی گوره. وه کو: (الله الذي) له پاش نه وه ش فرمانی کړدوه به بچوکړدنه وهی پیتی لام له وشه ی مه زنی (الله) و، جه ختیش دهکاتوه له سر درخستنی پیتی (ل) له وشه ی (لنا) به هوی تونه که ی دوی خوی.^۲

۱ پروانه: جامع شروح المقدمة الجزية في علم التجويد / خالد الازهری و زکریا الانصاري .

۲ پروانه: اللمعة البهية شرح متن الجزية / ۴۲ .

۳۶. وَلَيْكَلَطُفْ وَعَلَى اللَّهِ وَلَا الضُّ وَالْمِيمِ مِنْ مَحْمَصَةٍ وَمِنْ مَرَضٍ

واته: پتویسته خوینەر وریا بیت و پیتی (ل) واته: لامی دووهم له وشه‌ی (وَلَيْكَلَطُفْ) بچوککاته‌وه، چونکه به تهنیشت پیتی (ط)ه، که پیتیکه به هیزه و کاریگه‌ری مه‌یه له‌سه‌ر پیتی (ل)ی تهنیشتی.

مه‌روه‌ها پتویسته لامی به‌که‌م له وشه‌ی (وعلى الله) و (ولا الضالین) بچوک بکریته‌وه، چونکه نه‌و پیته گه‌ورانه‌ی پاش خویان کاریگه‌رییان مه‌یه له‌سه‌ر یان.

مه‌روه‌ها جه‌خت ده‌کاته‌وه له‌سه‌ر بچوککردنه‌وه‌ی پیتی (م) له وشه‌ی (مَحْمَصَةٍ)، چونکه زکریه‌ی خوینهران له‌و پیتهدا مه‌له ده‌که‌ن به هه‌ی گه‌وره‌یی پیتی (خ) نه‌وه‌ش مه‌له‌یه‌کی نادرسته^۱، به‌هه‌مان شیوه پتویسته خوینەر وریا بیت نه‌وه‌کو پیتی (م) گه‌وره بکاته‌وه له وشه‌ی (مرض) به‌هه‌ی پیتی (ن)ه‌وه که قه‌له‌وه.

۳۷. وَبَاءَ بَرْقٍ بَاطِلٍ بِهِمْ يَذِي وَأَخْرَضَ عَلَى الشِّدَّةِ وَالْجَهْرِ الَّذِي

۳۸. فِيهَا وَفِي الْجِيمِ كُحِبَ الصَّبْرِ وَرَبْوَةٌ اجْشَتْ وَحَجَّ الْفَجْرِ

مه‌روه‌ها نامۆزگاریمان ده‌کات بچوکی پیتی (ب) بپاریزین له‌م نموانه‌دا.

(بَرْقٍ) به‌هه‌ی دراوستیتی (ن) که پیتیکه گه‌وره‌یه.

(بَاطِلٍ) به‌هه‌ی نزیکه له پیتی (ط).

(بِهِمْ بِذِي) به‌هوی نه‌وه‌ی به ته‌نیشتی دوو پیتی نه‌رمه‌وه‌یه، نه‌وش نه‌بیّت
بجو‌ک‌کردنه‌وه‌ی پیتی (ب) تاییه‌ت بیّت به‌م شوینانه‌وه، به‌لام نابیّت زی‌ده‌په‌وی بکریّت
له‌ بجو‌ک‌کردنه‌وه‌ی پیتی (ب) نه‌وه‌کو وه‌کو (امالة)ی پی‌بیّت^۱.

(وَاحْرَضُ عَلَى الشِّدَّةِ وَالْجَهْرِ الَّذِي) واته: هه‌روه‌ها وریای ده‌رخستنی نه‌و دوو
سیفه‌ته‌ش به‌ له‌ پیتی (ب).

(وَفِي الْحِجَمِ) واته: هه‌روه‌ها پی‌ویسته نه‌و دوو سیفه‌ته له‌ پیتی (ج) بشدا
ده‌ریخریّت به‌ جوانی، نه‌گینا مه‌ترسی تیکه‌ل بوون هه‌یه له‌ نیوان (ب) له‌گه‌ل (ف)
هه‌روه‌ها (ج) له‌گه‌ل (ش)دا.

ئینجا چه‌ند نمونه‌یه‌کی ناشکرای له‌ قورئاندا بق هینا‌وینه‌ته‌وه وه‌کو وشه‌ی (حب)
له‌ نایه‌تی: {يُحِبُّهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ} البقرة ۱۶۵.

(بِالصَّبْرِ) له‌ نایه‌تی {وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ} العصر ۳.

(رَبُّوهُ) له‌ نایه‌تی {وَأَوْتَاهُمَا إِلَىٰ رَبِّهِ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ} المؤمنون ۵۰.

(اجْتَمَعَتْ) له‌ نایه‌تی {اجْتَمَعَتْ مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ} إبراهيم ۲۶.

(بِالْحَجِّ) له‌ نایه‌تی {وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ} الحج ۲۷.

(الْفَجْرِ) له‌ نایه‌تی {وَقُرْآنَ الْفَجْرِ} الإسراء ۷۸.

۱ بروهانه: شرح طيبة النشر / ۱۴۷، به‌وه‌رگرتن له‌ اللمعة البدرية / ۴۴.

- الدرر البهية شرح المقدمة الجزرية / ۴۴.

بۆ نموونه: نه گهر نه و دوو سيفه ته ی (ابن الجزري) وريامان ده کاته وه که پتويسته
 ده ريځه ين له پيتي (ج) جيبه جيتي نه که ين تييدا وشه ی (اجئت) ده بيته (اشت).

۳۹. وَبَيِّنْ مُقْلَقًا إِنْ سَكْنَا وَإِنْ يَكُنْ فِي الْوَقْفِ كَانَ أَبْنَا

۴۰. وَحَاءَ حَصْحَصَ أَحَطْتُ الْحَقُّ وَسَيِّنَ مُسَمِّقِيمَ يَسْطُو يَسْقُو

(ابن الجزري) له م به شه دا فه رمانمان پي ده کات سيفه تي قه لقه له به پوونی
 ده ريځه ين له پيته کاني (قلقه)، (ق ط ب ج د) له کاتي (ساکن) بوونی پيته که.

(وَإِنْ يَكُنْ فِي الْوَقْفِ) واته: نه گهر له کاتي پلوه ستان بيت له سر پيته که، وهگو:
 (قرب).

(كَانَ أَبْنَا) واته: پيتي (قلقه) به پووتر ده جولتته وه له پلوه ستاندا.

چه ند نموونه په ک له سر (قلقه):

= له کاتي به رده وام بوون: (مطلعون - وقطر - واجتينا - ويدخلون).

= له کاتي پلوه ستان دا (خلاق - محيط - بهيج - مجيد).

= جگه له مانه ش که باسکران، پتويسته ناگاداري بچو کورنه وه ی (ح) ی

په که م و دوو م بين له وشه ی (حصص الحق) چونکه به ته نيشته پيتي کی

که ورده وه په وه کو (ص)، هه رده ها له وشه ی (احطت) و (الحق) يشدا به هزی

دراوسيتي بۆ هه ر دوو پيتي که ورده ی (ط) و (ق) وهگو: (الحق من ربك).

به هه‌مان شیوه ئاشکراکردن و جوان ده‌ریپین پێویسته سه‌باره‌ت به
 بچوکه‌کردنه‌وه‌ی پیتی (س) له وشه‌ی (مستقیم) (سطو) له ئایه‌تی (بکادونِ سَطُون) و،
 له وشه‌ی (سَقَو) له ئایه‌تی (وَجَدَ عَلَيْهِ اَمَةٌ مِنَ النَّاسِ سَقَوْنَ)^۱.

سوود: ئاگادارکردنه‌وه ده‌ریاره‌ی بچوک ده‌ریپینی پیتی (س) کورت
 هه‌لنه‌هاتوو له‌سه‌ر ئه‌م حاله‌تانه، به‌لکو بابه‌تییکی گشتی به له هه‌موو حاله‌تی‌که‌دا،
 له زه‌ننه‌داری و بزولوی، به ته‌نیشته‌ پیتییکی گه‌وره بیته‌ یان بچوک^۲.
 واتای گشتی هه‌ردوو کۆپله‌که:

پیتی جولاو (مقلقل) به جوانی ده‌ریپه‌ له کاتی (ساکن)یدا، له‌کاتی
 وه‌ستانیشدا، بۆ نمونه وه‌کو پاره‌ستان له‌سه‌ر وشه‌ی (قريب) پونتر ده‌رده‌که‌وێت.
 هه‌روه‌ها پێویسته هه‌ردوو پیتی (ح - س) به بچوکی بخوێنرێته‌وه،
 به‌تایبه‌تی کاتێک به ته‌نیشته‌ پیتی گه‌وره‌وه بن وه‌کو: (ص - ق).

۱ به‌وانه: جامع شروح المقدمة الجزرية / ۵۶ .

۲ به‌وانه: الدرر البهية / ۴۴ .

بابه‌تی پیتی (ر)

۴۱. وَرَقَّ الرَّاءُ إِذَا مَا كُسِرَتْ كَذَلِكَ بَعْدَ الْكُسْرِ حَيْثُ سَكَنْتُ

۴۲. إِنْ لَمْ تَكُنْ مِنْ قَبْلِ حَرْفِ اسْتِعْلَاءٍ أَوْ كَانَتْ الْكُسْرَةُ لَيْسَتْ أَصْلًا

(وَرَقَّ الرَّاءُ إِذَا مَا كُسِرَتْ) واته: مه‌رکاتیک پیتی (ر) ژید (کسره) ی مه‌بوو به بچووی بیخوینه‌وه، وه‌گو: (رِزْقاً - الرِّج - ارني).

(كَذَلِكَ بَعْدَ الْكُسْرِ حَيْثُ سَكَنْتُ) به هه‌مان شیوه به بچووی (ترقیق) ده‌خوینریته‌وه نه‌گه‌ر خوی (ساکن) بوو، پیتش خویشی ژید (کسره) ی بنچینه‌یی (اصلی) بیت، وه‌گو: (الْفَرْدُوس).

(إِنْ لَمْ تَكُنْ مِنْ قَبْلِ حَرْفِ اسْتِعْلَاءٍ) واته: نه‌گه‌ر پیتی (ر) که‌وته پیتش په‌کێک له پیته به‌رزه‌کانه‌وه، وه‌گو: (قِرطاس - فرقة - لِبالمِصَاد) له‌و حاله‌ته‌دا که‌وره ده‌کریته‌وه به‌هوی نه‌و پیته‌که‌ورانه‌وه^۱.

سوود: له‌ قورئاندا ته‌نها سێ پیت له‌ پیته‌کانی (استعلاء) له‌ پاش پیتی (ر) وه‌و هاتوون، که‌ بریتین له‌ (ص - ط - ق)^۲.

۱ به‌وانه: اللّٰمعة البدرية / ۴۵ .

۲ به‌وانه: لیکدانه‌وی (زکریا الانصاري) بۆ (الجزرية) له‌ جامع الشرح/ ۵۹.

(أَوْ كَانَتْ الْكُسْرَةُ لَيْسَتْ أَصْلًا) واته: نه‌گه‌ر له‌ حاله‌تیکدا (کسره) ی پیتی

(ن) نه‌صلی نه‌بوو، وه‌گو: (ام ارتابوا - ارتبم) گه‌وره ده‌کړیته‌وه.

روونکړینه‌وه: نه‌گه‌ر پیتی (ن) ساکن بوو، به‌موی پاره‌ستانه‌وه - نیت به‌هر
شیوه‌یه‌ک بزواو بیت له‌ حاله‌تی به‌رده‌وامیدا - خوی له‌ یه‌کیک له‌ حاله‌تانه‌ی
خواره‌وه ده‌بینیته‌وه.

یه‌که‌م: پیتی پیشی خوی سهر (فتحه) ی هه‌بیت، وه‌گو: (ترمی بشر - ولن
صبر) گه‌وره ده‌کړیته‌وه.

دووه‌م: پیتی پیش خوی بؤر (ضمه) ی هه‌بیت، وه‌گو: (بالذر - الذر - النذر)
گه‌وره ده‌کړیته‌وه.

سپڼه‌م: پیتی پیش خوی ژیر (کسره) ی هه‌بیت، وه‌گو: (يوم عسر) بچوک
ده‌کړیته‌وه.

چوارهم: پیش خوی نه‌لفیکي مه‌ددی هه‌بیت، وه‌گو: (ان الفجار - بس القرار -
وقعا عذاب النار) گه‌وره ده‌کړیته‌وه.

پېنجه‌م: پیش خوی واوکی مه‌ددی هه‌بیت، واته: وای زه‌ننه‌دار (ساکن)
که‌پیتی پیش خوی بؤر (ضمه) ی هه‌بیت، وه‌گو: (ان تور - ترجع الامور - من في القبور)
گه‌وره ده‌کړیته‌وه.

شه‌شم: پیش خوی یائیکي مه‌ددی هه‌بیت واته: یائی زه‌ننه‌دار (ساکن) که
پیتی پیش خوی ژیر (کسره) ی هه‌بیت، وه‌گو: (خير - يوم عسر - والحسين)
بچورکده‌کړیته‌وه.

هه‌هه‌م: پێش خۆی (ی)کی زه‌ننه‌دار (ساگن) هه‌بێت، وه‌گه‌؛ (من خیر - لا ضیر - فالله‌ خیر) به‌چوک ده‌کریته‌وه‌.

هه‌هه‌هه‌م: پێش خۆی پیتیکی زه‌ننه‌دار (ساگن)ی پاستی (صحیح) هاتبێت، پێش نه‌و پیته‌ زه‌ننه‌داره‌ش پیتیک بێت سه‌ر پاڤ بۆری هه‌بێت، وه‌گه‌؛ (یردُ الله‌ بکم البسر - والفجر - سندس خضر) گه‌وره‌ ده‌کریته‌وه‌.

تۆیه‌م: پێش خۆی پیتیکی نزم (مستفل) بێت و، پێش نه‌وه‌ش پیتیکی (مکسور) هه‌بێت، وه‌گه‌؛ (من ذکر - وما علمناه الشعر - ولا بکر) به‌چوک ده‌کریته‌وه‌.

ده‌یه‌م: له‌ پێش خۆی پیتیکی به‌رز (استعلاء) هاتبێت، پێشی نه‌و پیته‌ به‌رز هه‌ش پیتیکی ژێردار (مکسور) بێت، له‌م چۆره‌ش له‌ قورئاندا دوو وشه‌ هاتوه‌ (مصر - القطر) نه‌م دوو وشه‌ هه‌ردوو حالتی گه‌وره‌کردن و به‌چوککردن هه‌له‌گرن.

سوود: وشه‌ی (مصر) له‌ چوار جێگه‌دا له‌ قورئاندا هاتوه‌.

یه‌که‌م: {أَنْ تَبَوَّءَ لِقَوْمِكُمْ مِصْرَ يُونَا وَاجْعَلُوا} یونس ۸۷.

دووهم: {وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لِامْرَأَتِهِ} یوسف ۲۱.

سێیه‌م: {وَقَالَ ادْخُلُوا مِصْرَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ آيِنِينَ} یوسف ۹۹.

چواره‌م: {قَالَ يَا قَوْمِ أَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ} الزخرف ۵۱.

سه‌باره‌ت به‌ وشه‌ی (القطر) ته‌نها یه‌کجار له‌ قورئاندا هاتوه‌؛

{وَأَسْقَا لَهُ عَيْنَ الْقَطْرِ} سبأ ۹۲.

تژیپینی: (ابن الجزری) گه وره‌گردنه‌وه‌ی په‌سه‌ندگردوه‌ی له وشه‌ی (مصر) و
 بچو‌ککردنه‌وه له وشه‌ی (القطر) و ده‌کو دانه‌ری کتیبی (أحكام تلاوة القرآن) ماموستا
 (محمود خليل الحصري) ده‌یگتیریتنه‌وه^۱.

هه‌روه‌ها زانای پایه‌برز ناسراو به (الشیخ المتولي) له کتیبی (غنية المقرئ)
 له‌لایره ۱۸ ده‌قه‌رموشت:

والجراح التلخيم في البحر	والجراح ايضاً وكذا بالندر
وفي اذا يسر اختيار الجزري	تسريعاً وكذا ونذر
ومصر فيه اختار ان يلخصها	وعكسه في القطر عنه فاعلمها
وذلك كله بحال ومفادنا	والرهم كالوصل على ما بيننا

پانزه‌یه‌م: له پاش پینی (ر) یانئیک لایراو هه‌بیته بق سو‌ککردنه‌وه. له‌و
 حاله‌ته‌شدا هه‌ردوو شتیوازی خویندنسه‌وه هه‌لده‌گریته: گه‌وره‌کردنه‌وه و
 بچو‌ککردنه‌وه، ئەمه‌ش له (۳) وشه له قورئانی پیرۆزدا هاتوه:

یه‌که‌م: وشه‌ی (نذر) له ئایه‌تی (عذابی ونذر) له شه‌ش جیگه.

دووهم: وشه‌ی (سر) له ئایه‌تی (واللیل اذا یسر).

سێیه‌م: وشه‌ی (الحوار) له سێ ئایه‌تدا هاتوه:

---

^۱ چونکه له‌کاتی خویندننه‌وه و پزێشتن (وصل) راڤی مصر (فتحه‌ی) له‌سه‌ره، ته‌نها به‌قه‌له‌وی
 ده‌خوینرتنه‌وه، بۆیه له‌کاتی وه‌ستان له‌سه‌ری به‌ ئیه‌تیباری نه‌صل فه‌تحه‌که ئه‌رجح وایه به
 قه‌له‌وی بخوینرتنه‌وه، به‌لام (القطر) (مظاف الیه و مکسوره) له‌کاتی خویندن و (وصل)دا ته‌نها به
 سو‌ککردنه‌وه ده‌خوینرتنه‌وه، جا له‌کاتی پاوه‌ستان بچو‌ککردنه‌وه په‌سه‌نده. ((م. دلیر گه‌رمیانی))

{وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَغْلَامِ} الشوری ۳۲.

{وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنشَآتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَغْلَامِ} الرحمن ۲۴.

{الْجَوَارِ الْكُنُسِ} التکوید ۱۶.

سوود: بنه‌مایه‌کی ئاسان هه‌یه زۆریه‌ی حاله‌ته‌کانی پیتی (ر) ده‌گریتته‌وه.

هه‌رکاتیک پیتی (ر) سه‌رو بۆری هه‌بوو گه‌وره‌ده‌گریتته‌وه، نه‌گه‌ر ژۆری بوو بچوک ده‌گریتته‌وه، له‌هه‌ر شوێنیکێ وشه‌دا بیته‌ نه‌گه‌ر زه‌ننه‌داربوو (ساکن)، ته‌ماشای پیتی پیش خۆی ده‌که‌ین، نه‌گه‌ر نه‌و پیته‌ سه‌رو بۆری هه‌بوو گه‌وره‌ی ده‌که‌ینه‌وه نه‌گه‌ر نه‌و پیته‌ ژۆری بوو بچوکی ده‌که‌ینه‌وه.

نه‌گه‌ر پیتی (ر) (ساکن) بوو، پیتی پیشی خۆیشی هه‌ر ساکن بوو، ته‌ماشای پیتی پیشتەر ده‌که‌ین و هه‌مان یاسا‌کانی به‌سه‌ردا جی به‌جی ده‌که‌ین، ته‌نها نه‌گه‌ر له‌ حاله‌تیکدا پیتی پیش (ر)ی (ساکن) (ی) مه‌ددی یان (لین) بیته‌ نه‌وه بچوک ده‌گریتته‌وه وه‌گو: (خیز - طیز)^۱.

بابه‌تی گه‌وره‌کردنه‌وه

پیتی (ل):

۴۴. وَفَحِمِ اللَّامَ مِنْ اسْمِ اللَّهِ عَنْ فَحٍ أَوْ ضَمِّ كَعْبِدُ اللَّهِ

واته: وشه‌ی مه‌زنی (الله) به‌گه‌وره بخوینه‌وه نه‌گه‌ر پیتی پیتش خوی (فتحه) یان

بۆر (ضمة) ی مه‌بوو، وه‌کو: (وقال الله انی معکم) (وانه‌ لما قام عبدالله) ۱.

حاله‌ته‌کانی وشه‌ی مه‌زنی (الله) له‌ ته‌جویدا:

۱- خویندنه‌وه‌ی به‌گه‌وره‌یی (تفخیم).

۲- خویندنه‌وه‌ی به‌شیوازی (ترقیق).

حاله‌ته‌کانی گه‌وره‌کردنه‌وه‌ی:

* نه‌گه‌ر پیتش وشه‌ی (الله) (فتحه) بیت، وه‌کو: {قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ} {الإخلاص} ۱.

یان وشه‌که خوی به‌سه‌ر (فتحه) ده‌ستی پی‌ کردبیت، وه‌کو: {الله الصمد}

{الإخلاص} ۲.

پتویسته وریاش بیت مه‌مه‌که‌ی گه‌وره نه‌که‌یته‌وه.

* نه‌گه‌ر پیتش وشه‌ی (الله) بۆر (ضمة) هاتبیت، وه‌کو: {نَارُ اللَّهِ الْمُوقَدَةُ} {الهمزقة}.

۱ لیکدانه‌وه‌ی زلانیان (خالد الازهری) و (زکریا الانصاری) بۆ نه‌م کۆپله‌یه‌ له‌ جامع

* نه‌گەر پیتش وشه‌ی (الله) پیتیک‌ی زهننه‌دار (ساکن) بیت و پیتش نه‌و (ساکن) ه‌ش (فتحه) بیت، وه‌گو: {وَأَنَّهُ كَانَ يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا} الجن: ۴.

• نه‌گەر پیتش وشه‌ی (الله) پیتیک‌ی زهننه‌دار (ساکن) بیت و، پیتش نه‌و (ساکن) ه‌ش (ضمة) ی مه‌بیت، وه‌گو: {أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا نُوْحًا} نوح: ۳.

حاله‌ته‌کانی به (ترقیق) خویندنه‌وه‌ی وشه‌ی مه‌زنی (الله):

• نه‌گەر (کسرة) ده‌یه‌کی نه‌صلی له پیتشه‌وه بیت، وه‌گو:

{وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ} الأنفال: ۱۰.

• نه‌گەر پیتش وشه‌که (کسرة) ده‌یه‌کی (عارض) مه‌بیت، وه‌گو:

{لَمْ يَعْطُوا قَوْمًا اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ} الأعراف: ۱۶۴، به (قَوْمَ اللَّهِ) ده‌خویندنه‌وه.

• نه‌گەر پیتشه‌وه‌ی خوی (ساکن) بیت و، پیتش نه‌و (ساکن) ه‌ش (کسره)

بیت، وه‌گو: {وَيُنَجِّي اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمَنَّاهُمْ} الزمر: ۶۱.

که‌وره‌کردنه‌وه‌ی پیته‌کانی

(استعلاء و إطباق)

۴۵. وَحَرْفَ الاسْتِعْلَاءِ فَحْمٌ وَاخْصُصًا لَاطْبَاقٍ أَقْوَى نَحْوُ قَالَ وَالْعَصَا

(ابن الجزري) لی‌ره‌دا داوامان لی ده‌کات پیته‌کانی (استعلاء) به‌رزکه‌ینه‌وه که به پیتی پله‌ی به هیزییان به‌م شی‌وه‌ن: (ط - ض - ص - ظ - ق - غ - خ) به‌تاییه‌تیش له نیوانیان دا پیته‌کانی (اطباق) که بریتین له (ص - ض - ط - ظ) چونکه نه‌م جواره به‌رزترین پیته‌کانی (استعلاء) ن.

زانباریه‌کی گرنه‌گ:

هه‌موو پیتیک له پیته‌کانی (استعلاء) پینچ پایه‌ی هه‌یه له به‌رزنی دا به‌م شی‌وه‌ی لای خواره‌وه:

۱- پیتی (استعلاء) سه‌ر (فتحة)ی هه‌بی‌ت و، پیتی ئه‌لیفی (ا)ی به‌دوادا هاتیی‌ت، وه‌کو: (الطامة - بضاعف - ظالمین - قائلون - غافلین - خائنین).

۲- پیتی (استعلاء) سه‌ر (فتحة)ی هه‌بی‌ت و، ئه‌لیفی به‌دوادا نه‌یه‌ت، وه‌کو: (طلبا - ضرتم - صبر - ظلم - غضب - خلق).

۳- پیتی (استعلاء) بو‌د (ضمه)ی هه‌بی‌ت، وه‌کو: (وُطِع - فُضِرَب - صُرِفَت - ظُلِم - قُتِل - غُلِبَت - خُلِقُوا).

۴- پیتی (استعلاء) زه‌نه‌دار (ساکن) بی‌ت، وه‌کو: (يُطْع - يَضْرَب - فَاضِر - لَاظْلَم - يَفْرُوْن - يُغْلَب - يُخْلَق).

۵- پیتی (استعلاء) ژێر (كسرة)ی هه‌بی‌ت، وه‌کو:

(هَـطَرْتُ - ضِعَافاً - صِرَاطَ - ظَلَالَ - قَتَالَ - غَطَاكَ - خَلَالَ).

که‌واته هر پیتیکی به‌رز پینچ پایه‌ی هه‌یه، له هه‌موویان به‌رزتر پیتی (ط) هه که ئه‌لیفی (ا) به‌دوادا بێت، پیتی (خ) یش که ژێر (کسرة) ی هه‌بیت له کوتایی هه‌موویان دیت له روی به‌هیزییه‌وه).^۱
واتای گشتی:

پتویسته پیته‌کانی (استعلا) واته: پیته به‌رزه‌کانی (خص ضغط فقط) به که‌ورده‌یی ده‌ریبردیت، به‌تایبه‌تی پیته‌کانی (اطباق) له‌نیوانیان دا که بریتین له (ض - ص - ط - ظ).

٤٦. وَبَيَّنَ الْإِطْبَاقَ مِنْ أَحْطَتْ مَعَ بَسَطَتْ وَالْخُلْفَ يَنْخَلِّقُكُمْ وَقَعُ

(وَبَيَّنَ الْإِطْبَاقَ) واته: له پیتی (ط) له فرمودده‌ی خوی که‌ورده: (فقال احطت)

هه‌روه‌ها ئایه‌تی (لن بسطت) و، ئه‌و جۆره ئایه‌تانه بۆ ئه‌وه‌ی پیتی (ط) له‌گه‌ڵ پیتی (ت) تیکه‌ڵ نه‌بن چونکه مه‌خره‌جیان واته جیگه‌ی ده‌رچونیان به‌ك جیگه‌یه.

(وَالْخُلْفَ) واته: له نیوان زانایان دا جیاوازی هه‌یه ده‌ریاره‌ی هه‌شتنه‌وه‌و

نه‌هه‌شتنه‌وه‌ی سیفه‌تی به‌رز ی پیتی (ق) له‌گه‌ڵ تیه‌له‌کی‌شکردنی له وشه‌ی (يَخْلُقُكُمْ)

له ئایه‌تی (الم تخلقكم)، نه‌هه‌شتنیشی به‌لای (ابن الجزري) هه‌و په‌سه‌نده وه‌كو خوی بپیری داوه له کتییی (التهید) دا.

۱ به‌کێك له زنجیره وانه‌کانی مامۆستا (ایمن سوید) له ته‌جوید، باسی ئهم مه‌سه‌له ده‌کات له

که‌نالی (اقرا).

هه ندی ناگاداری

له هه به کارهیتانی سیفه تی پیته کان

۴۷. وَأَحْرَضَ عَلَى السُّكُونِ فِي جَعَلْنَا أَتَعَمَّتْ وَالْمَغْضُوبِ مَعُ ضَلَّلْنَا

واته: نهی خوینته ری قورئانی پیروز، ناموزگارییه کت ده که م وریای ده رخستنی (سکون) بیت له پیتی (ل) له وشه ی (جَعَلْنَا)، هه روه ها ناگاداری (سُكُونِ) هه ردو پیتی (ن) له (أَتَعَمَّتْ) و (غ) له (الْمَغْضُوبِ) و، لامی دووه م له (ضَلَّلْنَا) به جوانی ده ریان بره، بیگومان تیبینیش کراوه که خه لکانیکی زۆر نه م پیتانه ده جولیننه وه له خویندنه وهی سوره تی (الفاحة) نه وه ش هه له یه کی ناشکرایه و له حنیکی قه ده غه کراوه.

۴۸. وَخَلَصَ انْفِتَاحَ مَحْذُورًا عَصَى خَوْفَ اشْتِبَاهِهِ مَحْظُورًا عَصَى

(وَخَلَصَ انْفِتَاحَ) واته: سیفه تی جیاپونه وه (انفتاح) له پیتی (ذ) ناشکراکه بق نمونه له نایه تی (لَنْ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا) نه وه کو له گه ل پیتی (ظ) تیکه ل بیت وه کو له وشه ی (مَحْظُورًا) له نایه تی: {وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا} {الإسراء: ۲۰}.

هه روه ها که مته ر خه می مه که له ده رپیرینی سیفه تی (انفتاح) له پیتی (س) نه وه کو تیکه ل بیت له گه ل (ص) که سیفه تی (اطباق) ی تیدایه و، زمان به رز ده بیتنه وه بق لای مه لاشوو، وه کو له وشه ی (عَصَى) له م نایه ته دا هاتوو (وعصى آدم ربه).

چونکه مه خره جی (ذ، ظ) هه روه ها (س، ص) یه ک مه خره جه بویه پیویسته به سیفه ته کانیا ن جیا کرینه وه.

واتای گشتی نه م کز پله یه:

نه ی خوینه ری قورثانی پیرۆز، پیتی (ذ، س) به سیفه تی (انفتاح) له پیتی (ظ، ص) جیاکه ره وه چونکه نه وان (اطباق) یان تیدایه، نه گینا وشه ی (مَحْدُورًا) و (عَسَى) له گه لَ (حُظُورًا) و (عَصَى) تیکه لَ ده بن.

٤٩. وَرَاعَ شِدَّةً يَكَافٍ وَبَا كَشِرْكُمْ وَتَوَفَّى فَنَّا

(وَرَاعَ شِدَّةً) واته: پارێزگاری بکه له سیفه تی به هێزی (شده).

(يَكَافٍ وَبَا) واته: که له نه و دوو پیته دا هه یه، به وه ی که پێگه نه ده بیت که هه ناسه له گه لَ نه و پیتانه دا رێیکات.

(ك) بۆ نمونه له وشه ی (شِرْكُمْ) له ئایه تی: {وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ شِرْكُمْ وَلَا تُبْشِرُكُم}

بِسْمِ خَيْرٍ فَاطِرُهُ، هه روه ها وشه گانی: (تَوَفَّاهُمْ) وه کو نمونه ی پیتی (ت) له فه رموده ی

خوا ی گه وره: {الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمُ} النحل ٢٨، (فَتَنَّهُ) له فه رموده ی

په روه ردگاری مه زن: {وَأَقْبُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبُنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً} الأنفال ٢٥.

تَیْبِیْنِ: زۆر که س زێده په وه ی ده که ن له ده رخستنی سیفه تی (همس) له (ك) و

(ت) به شیوه یه ک پیتیکی تری لێ په یدا ده بیئت، وه کو پیتی (ه) له (ك) و (س) له (ت)

په یدا ده که ن، به م شیوه یه ش سیفه تی (رخاوة) ده ده نه نه و پیته که خۆی له بنچینه دا

نیه تی، بۆیه پێویسته په چاری نه وه بکریت نه و دوو پیته دوو پیتی به هێزن و، نابیی

هه وا له گه لَ ده ربڕینیا ندا ری بکات نه مه ش پێگر نیه له وه ی هه ناسه به شیوه یه کی که م و

لاواز له گه لیان دا ده ربجیئت به تایبه تی له کاتی پاوه ستان دا.

بابه‌ی تیهه‌لکیش کردنی

(متماثلین) و (متجانسین) و (متقاربین) و (متباعدين)

واته: لیکچوو و هاوچه‌شن ونزیک له یه‌کتری و دور له یه‌کتری.

۵۰. وَأَوَّلَىٰ مِثْلٍ وَحِنْسٍ إِنْ سَكَنْ أَذْغَمَ كَقُلِ رَبِّ لَا وَأَسْنُ
 ۵۱. فِي يَوْمٍ مَعَ قَالُوا وَهُمْ وَقُلْ نَعَمْ سَبَّحَهُ لَا تَرْغِ قُلُوبَ فَلْتَقُمْ

پیتاسه‌ی زارلوه‌کان:

(المتماثلین) (لیکچوو) واته: دوو پیتی هاوشیوه له مه‌خروج و له سیفیه‌ت دا

وه‌کو: (ت، ت)، (ت، ت).

(المتجانسین) هاوچه‌شن، واته: دوو پیتی هاوشیوه له مه‌خروج و جیاواز له

سیفیه‌ت وه‌کو: (د - ط) (ل - ر).

(الإدغام)، واته: تیهه‌لکیشانی دوو پیت له یه‌ک پیتدا.

(وَأَوَّلَىٰ مِثْلٍ وَحِنْسٍ إِنْ سَكَنْ) واته: نه‌گه‌ر پیتی یه‌که‌می دوو پیته لیکچوو‌که

یان هاوچه‌شنه‌که زه‌ننه‌دار (ساکن) بوو، تیهه‌لکیشی بکه له‌گه‌ل پیتی دووهم دا،

نمونه‌یه‌کیشی هیناوه‌ته‌وه بۆ هاوچه‌شن که بریتی یه له (قل رب) له پاش

تیهه‌لکیشانه‌که ده‌بیته (قُرْبَ) نمونه‌یه‌کی تریشی هیناوه‌ته‌وه بۆ لیکچوو که بریتی یه

له (ل لا) پاش ادغام ده‌بیته (لا).

(وَأَسْنُ) واته: نه‌م نمونانه‌ی خواره‌وه تیهه‌لکیشی مه‌که:

(فی یوم) له نایه تی {فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خُمُسِينَ أَفَ سَنَةٍ} المعارج.

یان {قَالُوا وَهُمْ} له نایه تی {قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ} الشعراء ۹۶.

واته: نه‌گه‌ر پیتی یه‌که‌م مه‌د بوو (ادغام) ناکریت.

مه‌روه‌ها لای زهننه‌دار دهرده‌خریت له‌لای (ن)دا، وه‌گو: {قُلْ سَمُ وَأَنْتُمْ دَاخِرُونَ}

الصافات ۱۸.

مه‌روه‌ها (ح) ی زهننه‌دار له‌لای پیتی (ه) دهرده‌که‌ویت و (ادغام) ناکریت، چونکه

پیتشه‌کانی گه‌روو دووین له‌تییه‌لکیشانه‌وه، به‌هوی قورسی نه‌وکاره.

سوود: بنه‌مایه‌کی گرنه‌گ هه‌یه له‌زانستی (تجوید) دا ده‌لئت: هه‌چ پیتیک له

پیتشه‌کانی گه‌روو (حلق) تییه‌لکیش ناکریت له‌گه‌ل پیتیک له‌خوی خوارتر، پیتی هانیش

له‌خواره‌وه‌ی پیتی (ح)ه.

مه‌روه‌ها (غ) له‌لای (ق) دا دهرده‌خریت، وه‌گو: {رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا} آل عمران ۸. به‌هوی

جیاوازییانه‌وه، (غ) له‌پیتشه‌کانی گه‌رووه، (ق) له‌لای زمانه‌بچکوله‌دایه.

به‌هه‌مان شیوه‌ پیتی (ل) له‌گه‌ل (ت) دهرده‌خریت و (ادغام) ناکریت، وه‌گو:

{قَالَتُمُ الْخَوْتُ وَهُوَ مُلِيمٌ} الصافات ۱۴۲، له‌به‌ر دووری مه‌خره‌جه‌کانیان.

واتای گشتی مه‌ردوو کۆپله‌که:

له‌حاله‌تیکدا دووپیته‌ لیکچوبین یان هاوچه‌شن، نه‌گه‌ر یه‌که‌می نه‌و دوو پیتشه

زهننه‌داربوو له‌گه‌ل پیتی دووه‌م دا تییه‌لکیشی بکه.

وه‌گو: (قل رب) و (بل لا).

به لَام نَابِيت تَبِيه لَكَيْش بَكْرِيَت نه گهر:

پيتي به كه م پيتي مه دد بوو، وهكو: (فِي يَوْمٍ)، (قَالُوا وَمُمْ).

لامی زه ننه دار له گه ل نون دا، وهكو: (قُلْ نَم).

حائي زه ننه دار له گه ل (ه)، وهكو: (سَبَّحَ).

(غ) له گه ل (ق) دا، وهكو: (رَبَّنَا لَا تَزِغْ قُلُوبَنَا).

(ل) له گه ل (ت) دا، وهكو: (فَالْتَمِه).

پوونكرينه وه:

كه دوو پيت به دواي به كدا بن، له چوار حالت به دهر نين:

يان ليكچون يان هاوچه شن يان نزيك له يه كترن يان دوو له يه كترن.

يه كه م: ليكچوو (متمثالان):

نهو دوو پيته به كه به كيان گرتووه له مه خره ج و سيفه تدا، وهكو دوو پيتي (ب)

له (اضرب بمصاك) يان دوو (د) له (وقد دخلوا) يان دوو (ل) له (قُلْ لَنْ) يان دوو (ن) وهكو:

(ومن نمره).

سوود: (المتماثلان) ليكچوو دابه ش ده بنه سي به نه وه:

ليكچووي بچووك - ليكچووي گه وړه - ليكچووي په ها.

ليكچووي بچووك: پيتي به كه م زه ننه دار (ساكن) بيت و، دوو هم بزواو (متحرك)

وهكو: (من نمره - قُلْ لَنْ - اضرب بمصاك) نه م جوړه ش جيگه ي باسكردنمانه و پيوسته

(ادغام) بكريت.

متماثلان: هەردوو پیتەکه بزواو (متحرك) بن، وه‌گو: (السماءُ إِنْ - إِنْهُ هُوَ - الرحيم ملك) حوكمی ئەم بە‌شه دەرچستن (اظهاره)، له‌لای (حفص) و هاویۆچوونه‌كان.

لێكچووی پە‌ها: پیتی یه‌که‌م بزواوییت و، دووم زه‌ننه‌دار وه‌گو: (شَخ - مَنون) (اظهار) ده‌كریت له‌لای هە‌موو پیشه‌وايانی خویندنه‌وه‌ی قورئان.

دووه‌م: (المتجانسان) هاوچه‌شن:

ئە‌و دوو پیتە‌یه‌ که‌ یه‌کیان گرتوو‌ه له‌ مه‌خره‌ج داو، له‌ سیفه‌تدا جی‌اوازن، ئە‌مه‌ش ده‌بیته‌ سی‌ چۆ‌ره‌وه: هاوچه‌شنی بچووک و گه‌وره‌و پە‌ها.

هاوچه‌شنی بچووک، پێ‌ویسته‌ تێ‌هه‌لكێ‌ش (ادغام) بک‌ریت، بۆ‌نموونه:

۱. (د) و (ت) وه‌گو: (ک‌ت) (ق‌د تَين).

۲. (ت) له‌ (د - ط) وه‌گو: (اجيبت دعوتک‌ما) و (وَدَّت طائفة).

۳. (ذ) له‌ (ظ) وه‌گو: (إِذْ ظَلَمُوا).

۴. (ط) له‌ (ت) وه‌گو: (سَطَّ) به‌لام تێ‌هه‌لكێ‌شانیک‌ی ناته‌واوه (ادغام ناقص)،

واته: سیفه‌تی به‌رزى له‌ (ط) دا هه‌رده‌مینیته‌وه.

۵- (ق) له‌ (ك) دا له‌ وشە‌ی (خَلَقَكُمْ) (حفص) به‌ دوو شی‌وه ده‌یخوینیت‌ه‌وه:

تێ‌هه‌لكێ‌شکردنی ته‌واوو ناته‌واو.

۶- (ث) له‌ (ذ) دا، له‌ ئایه‌تی (بَلَّهْثَ ذَٰلِكَ) (حفص) به‌ (ادغام) ده‌یخوینیت‌ه‌وه.

۷- (ب) له‌ (م) دا، له‌ ئایه‌تی (ارک‌بَ‌عنا) (حفص) به‌ (ادغام) ده‌یخوینیت‌ه‌وه.

ہاوچہ شنی گہرہ: وہگو: (الصالحات طوبی - مریم بہاناً) (اظہار) دہکریٹ.

ہاوچہ شنی پڑھا وہگو: (بیشکر)؟ (اظہار) دہکریٹ.

سیّ بہم: نزیک لہ یہ کتری (المقاریبان):

تھو دوو پیتہ یہ لہ مہ خرہ ج دا جیاوازن و، لہ سیفہ تدا نزیکن، تھویش دابہش

دہ بیت بۆ سیّ بہش: بچووک و گہرہ و پڑھا.

ا- نزیک لہ یہ کتری بچووک: وہگو: (اورثما - برد ثواب).

ب- نزیک لہ یہ کتری گہرہ: وہگو: (نقد صواع - بعد ضراء).

ج- نزیک لہ یہ کتری پڑھا: وہگو: (ان - فضر).

ہموو تھمانہش (اظہار) دہکریٹ، تہنہا لہ حالہ تی لامی زہننہ دار لہ گہل (ر)

وہگو: (قل رب - بل رضمہ).

مامؤستا (محمود خليل الحصري) پڑھمہ تی خوی لیبت لہ کتیبی (احکام تلاوة

القران الکريم) دا لاپرہ (۱۳۰) فہرموویہ تی:

(ل) و (ر) لہ سہر پڑھوی (الفراء) و ہاویوچونہ کانی بہ ہاوچہ شن دہ ژمیردی بہ

ھوی یہ ککرتنہ و ہیان لہ مہ خرہ ج دا، بہ لام لہ سہر پڑھوی جومہور کہ (الشاطبي و

الجزري) یشیان تیدایہ، بہ (مقاریبن) واقتہ: نزیک لہ یہ کتری دادنرین چونکہ لہ

یہ کترہ و نزیکن لہ پووی مہ خرہ ج و سیفہ تہوہ.

چوارہم: (المتباعدان) دوور لہ یہ کتری:

تھو دوو پیتہ یہ کہ لہ مہ خرہ ج و سیفہ تدا دوورن لہ یہ کتری، تھویش بہ ہمان

شیوہ دہ بیتہ سیّ بہ شوہ: بچووک و گہرہ و پڑھا.

بابه‌تی (ض) و (ظ)

نه مه یه‌کټکه له گرنګترین باسه‌کانی ته‌جوید، که (ابن الجزري) باسی هندی له‌و
حاله‌تانه‌مان بۆ ده‌کات که خوینه‌ران تټی ده‌که‌ون، وه‌گو:

ده‌برپینی (ض) وه‌کو پیتی (ظ)، یان تټیه‌لکټش کردنی له‌وشه‌ی (أفضم) و، شتی
تریش که دواتر باسی ده‌که‌ین به‌پشتیوانی خوی گه‌وره.

۵۲. وَالضَّادُّ بِاسْطَالَةِ وَمَخْرَجٍ مِّزُّ مِنَ الظَّاءِ وَكُلُّهَا تَجِي

(مټز) واته: پیتی (ض) له (ظ) جیا‌بکه‌روه به‌دوشت:

۱- به‌سیفه‌تی درټیوونه‌وه (استطالة)، چونکه ده‌ستپیکردنی (ضاد)
له‌سه‌ره‌تای قه‌راغی زمانه‌وه‌یه بۆ کوتاییه‌که‌ی. تا‌کو ده‌گاته مه‌خره‌جی پیتی
(ل)، به‌هوی نه‌و سیفه‌ته به‌هټزانه‌شوه که مه‌یه‌تی وه‌گو: (جهر) و (اطباق)
(و) (استعلاء) پیتیکی تریش نییه له‌نیو پټه‌کاندا نه‌ونده‌ی (ض) له‌سه‌ر زمان
قورس بیت، هر بۆیه له‌ده‌برپینیدا خه‌لکی جیاوازن. هه‌ندیکیان به‌(ظ) و
هه‌ندیکیان به‌(د) و (ط) ده‌ریده‌که‌ن.

یان به‌شیوازیک ده‌ریده‌بټن که بۆنی (ذی لیبت).

(وگټها تټجی) واته: هه‌موو نه‌و وشانه‌ی که پیتی (ظ)ی تټدایه له‌قورئاندا،

له‌و‌حه‌وت کټپله‌ی لای خواره‌وه ده‌یادخه‌ینه‌ه‌وو.

۲- به جیگه‌ی دهرچوونی پیتسه‌که (مخرج)، چونکه (ض) له قه‌راغی زمانه‌وه دهرده‌چیت و (ظ) له سه‌ره‌تای زمانه‌وه دهرده‌چیت.

بۆچوونی (دکتور غانم قدوری الحمد):

ئهم توێژهره له باره‌ی سیفه‌تی (الإستطالة) له پیتی (ض) ده‌لیت:

وادیاره ئهم سیفه‌ته له خوێندنه‌وه‌ی زۆریه‌ی قورئانخوینانی ئهم سه‌رده‌مه‌ی خۆماندا به‌دینه‌هاتوه، چونکه به‌زۆری له مه‌خره‌جی (د، ط، ت) هوه ده‌ریده‌که‌ن، کورته‌ی کیشه‌ی دهربرینی ئهم پیتشه له‌م پۆزگاره‌ی خۆماندا نه‌وه‌یه؛ خوینه‌رانی قورئان سیفه‌تی توندی (الشدّة) ی پێده‌ده‌ن و، له‌جیگه‌ی دهرچوونی پیتی (ط) هوه ده‌ریده‌به‌ن به‌زۆری، هه‌ندیکیشیان سیفه‌تی نه‌رمی (الرّخاوة) ی پێده‌ده‌ن، ئهم دوو شیوازه‌ش هه‌لەن و ناگونجین له‌گه‌ڵ ئه‌و باسانه‌ی له‌ کتێبه‌کاندا دهریاره‌ی (ض) هاتوون، چاکتریشه‌ خوینهر له‌م سه‌رده‌مه‌دا به‌پیتی ئاراسته‌ی مامۆستاگه‌ی ئه‌و پیته بخوینیته‌وه و، واز له‌ کیشه‌ی پیتی (ض) به‌یئیت بۆ توێژینه‌وه می‌تووییه‌کان^۱.

۵۳. فِي الظُّعْنِ ظَلَّ الظُّهْرُ عَظْمَ الْحِفْظِ   أَقْبَضَ وَأَنْظَرُ عَظْمَ ظَهْرِ اللَّفْظِ

(ظعن) واته: گه‌شت، ته‌نها له به‌ك جیگه‌دا له قورئان هاتوه: {يَوْمَ ظَعْنِكُمْ

وَيَوْمَ {النَّحْلِ ۸۰.

(ظَلَّ) واته: سێبه‌ر، له بیست و دوو جیگه‌ی قورئاندا هاتوه، وه‌كو: (ظلا ظليلا

- يوم الظلة - وظللنا).

(الْفُطْر) واته: نیوه‌پۆ، له نوو جێگه‌ی قورئاندا هاتووه: {وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مَنِ الْظُهُورِ} النور ۵۸، {وَحِينَ تَضَعُونَ} الروم ۱۸.

(عُظْم) واته: مه‌زنه‌ی، له (۱۰۳) جێگه‌ی قورئاندا هاتووه، وه‌کو: (العلي العظيم - اعظم درجة - سیلا عظیما).

(الْحِفْظ) واته: پاراستن، له چل و نوو جێگه‌ی قورئاندا باسکرلوه، وه‌کو: (وما انا علیکم بحفیظ - ولا یؤوده حفظها - حافظوا علی الصلوات).

(أَقْبَضُ) له (البَقْضَة) وه هاتووه، واته: بیداری، ته‌نها له یه‌ك ئایه‌تدا باسکرلوه: {وَحَسْبُهُمْ أَمَّاظًا} الکهف ۱۸.

(أَنْظُرُ) واته: چاوه‌پوانی، له بیست جێگه‌ی قورئاندا هاتووه، وه‌کو: (ولا هم یَنْظُرُونَ - انظرونا نقبس من نورکم).

(عُظْم) واته: ئێسک، له پانزه جێگه‌ی قورئاندا هاتووه، وه‌کو: (ومن العظم - رفاتا و عظاما - عظاما نخرة).

(ظَهْر) واته: پشت، له شانزه جێگه‌ی قورئاندا باسکرلوه، وه‌کو: (وراء ظهورهم - علی ظهورهم - الذی اقتض ظهورک).

(الْفُطْر) واته: وشه، له یه‌ك جێگه‌ی قورئاندا هاتووه: (ما یلفظ من قول).

۵۴. ظَاهِرُ لَظَى شَوَاطِ كُظْمٍ ظَلَمًا   اُغْلُظُ ظَلَامَ ظُفْرِ اِئْتِظَرُ ظَمًا

(ظَاهِرُ) پیچەوانەیی (باطن)، شەش واتای هەیه، لە چل و یەك جێگەیی قورئاندا باسکراوه: (ظاهر الاثم - الظاهر و الباطن - وظاهره من قبله العذاب).

(لَظَى) یەکیكە لە ناوەکانی دۆزەخ خوا پەنامان بدات، تەنھا لە دوو ئایەتدا باسکراوه: {تَارًا لَظَى} {اللیل ۱۴} {کلا انها لظی} {المعارج ۱۵}.

(شَوَاطِ) واتە: بلیتەسی بێ دوکەل، لە یەك جێگەیی قورئاندا باسکراوه: {يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شَوَاطِئِن تَارٍ وَنَحَاسٌ فَلَا تَنْصَرِفَانِ} {الرحمن ۳۵}.

(كُظْمٍ) واتە: خواردنەوهی بۆ و قین و دەرەبڕینی، لە شەش جێگەیی قورئاندا باسکراوه، وەکو: {وَالْكَافِرِينَ الْفَيْضُ} آل عمران ۱۳۴.

(ظَلَمًا) واتە: ستم، یان دانانی شت لە جێگەیی نەگونجاری خۆی، لە دووسەدو هەفت جێگەیی قورئاندا باسی هاتووه، وەکو: (الظالمین - ظالم).

(اُغْلُظُ) لە (الغلظة) هوه هاتووه واتە: زبیری، لە سیانزە جێگەیی قورئاندا باسکراوه، وەکو: (غليظ القلب - واغلظ عليهم).

(ظَلَامَ) واتە: تاریکی، زانایان جیاوازیان لە نێواندا یە سەبارەت بە ژمارەیی باسکردنی لە قورئاندا، (ابن الجزری) لە کتێبی (التمهید) لاپەڕی ۸۰ هەموو یەتی:

بیست و شەش جار باسکراوه، به‌لام کورده‌کی که ناسراوه به (ابن الناظم) ده‌لی سه‌د جار باسکراوه له قورئاندا.

به‌لام بۆچوونی په‌سه‌ند نه‌وه‌یه که (ابن الجزري) هه‌لییژاردووه که بیست و شەش جیگه‌یه، هه‌ندی زانای گه‌رده‌ش له سه‌ر ته‌م بۆچوونه‌ن، وه‌کو: (علی النوري الصفاقسی) له کتیبی (تنبيه الغافلین) لاپه‌ره‌ی ۷۴، هه‌روه‌ها (الملا علي القاري) و (ابن بالوشة) له (شرح المقدمة الجزرية) لاپه‌ره‌ی ۳۵، نموونه‌ی ته‌م وشه له قورئاندا: (في ظلمات).

(ظفر) واته: نینۆك، له‌یه‌ك جیگه‌ی قورئاندا باسکراوه: {حَرَمْنَا كُلَّ ذِي ظُفْرٍ} {الانعام ۱۴۶}.

(أَظْفَرُ) واته: چاودێریکردن، له بیست و شەش جیگه‌ی قورئاندا هاتووه، وه‌کو: (قل اتظروا) (هل ينظرون).

(ظَمًا) واته: تینویتی، له سه‌ی جیگه‌ی قورئاندا باسکراوه، وه‌کو: {لَا يُصِيبُهُمْ ظَمًا} {التوبة ۱۲۰، وَأَنْتَ لَا تَطْمَأْنِنُ فِيهَا} طه ۱۱۹.

۵۵. أَظْفَرَ ظَنًّا كَيْفَ جَا وَعَظَّ سَوَى عِضِينَ ظَلَّ التَّحُلُ زُخْرَفٍ سَوَى

(أَظْفَرُ) واته: سه‌ركه‌وت، له‌یه‌ك جیگه‌ی قورئاندا هاتووه { مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ} {الفتح ۲۴}.

(ظَنَّا كَيْفَ جَا) واته: وشه‌ی (ظن) که گومان ده‌گه‌یه‌نی له‌مه‌ر جی‌گه‌یه‌کی قورئاندا ماتبیت – له‌شه‌ست و تو جی‌گه‌ی قورئاندا به‌مه‌مو و اتا‌کانیه‌وه‌هاتوره وه‌کو: (ظنون – ظنم).

(وَعَظُّ) له (وَعَظُّ) وه‌هاتوره، واته: نامۆزگاری، بۆچوونی په‌سه‌ند نه‌وه‌یه‌له‌ بیست و چوار جی‌گه‌ی قورئاندا هاتوره وه‌کو: (وموعظة – وعظهم – وعظون) (سوی عظیم) واته: وشه‌ی (عظیم) به (ظ) نیه‌له‌نایه‌تی: {الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِينَ} الحجر ۹۱.

(ظَلَّ) واته: به‌رده‌وام بوو، له‌تو جی‌گه‌ی قورئاندا باس‌کراوه، وه‌کو: {ظَلَّ وَجْهَهُ} النحل ۵۸، {فَظَلَّمْ فَكُكُونْ} الواقعة ۶۵.

(النَّحْلُ زُخْرُفٍ سَوَى) واته: دووانی بریتین له‌نایه‌تیکی هاوشیوه‌له‌مه‌ردوو سووره‌ته‌که‌دا (۵۸/النحل – ۱۷/الزخرف).

۵۶. وَظَلَمْتُ ظَلَمْتُ وَبَرُّومِ ظَلَمُوا كَالْجِجْرِ ظَلَمْتُ شَعْرًا أَظَلُّ

ئه‌م کۆپله‌یه‌ته‌واوکه‌ری داها‌توره‌له‌ئه‌ژمارکردنی وشه‌ی (ظل) که‌به‌واتای به‌رده‌وامی هاتوره‌له‌قورئاندا، دوو جی‌گه‌ی له‌کۆپله‌ی داها‌توودایه‌لێکه‌هه‌دا هه‌وت وه‌هه‌که‌ی تری ده‌خاته‌پوو:

(ظَلَمْتُ) له‌نایه‌تی: {ظَلَمْتُ عَلَيْهِ عَاكِهَا} طه ۹۷.

(ظَلَمْتُ) له‌نایه‌تی: {فَظَلَّمْ فَكُكُونْ} الواقعة ۶۵.

(بَرُّومِ ظَلَمُوا) واته: له‌نایه‌تی {أَظْلَمُوا مِنْ بَعْدِهِ يَكْفُرُونَ} الروم ۵۱.

(كَالْحَجَرِ) واته: وهكو نه وهی له نایه تی {فَظَلُوا فِيهِ يَرْجُونَ} الحجر: ۱۴
(ظَلْتُ شَعْرًا) واته: له نایه تی: {فَظَلْتُ أَغْنَاهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ} الشعراء: ۴۰.

(ظَلْتُ شَعْرًا) واته: له نایه تی {فَظَلْتُ لَهَا} الشعراء: ۷۱، (نَظَلْتُ) له کۆپلهی داهاتوودا واته:
له نایه تی {يَظْلِلْنَ رَوَاكِدَ عَلَى ظَهْرِهِ} الشوری: ۳۲، ته واوکه ری تو جیگه که یه.

۵۷. يَظْلِلْنَ مَحْظُورًا مَعَ الْمُحْتَظِرِ وَكُنْتَ فَظًا وَجَمِيعَ النَّظَرِ

(مَحْظُورًا) واته: قه دهغه کراو له یه ک جیگه ی قورئاندا باسکراوه: {وَمَا كَانَ عَطَاءُ

رَبِّكَ مَحْظُورًا} الإسراء: ۲۰، (مَعَ الْمُحْتَظِرِ) واته: خاوه نی شووره، له یه ک جیگه ی قورئاندا
باسی هاتووه، {فَكَاتُوا كَهَشِيمِ الْمُحْتَظِرِ} القمر: ۳۱.

(وَكُنْتَ فَظًا) له (الفاظه) وه هاتووه، واته: په تی و زبری. له یه ک جیگه ی

قورئاندا باسکراوه {وَلَوْ كُنْتَ فَظًا غُلِبْتَ} آل عمران: ۱۵۹.

(وَجَمِيعَ النَّظَرِ) (النظر) واته: ته ماشاکردن یان بیرکردنه وه، هه شتاو چوار جار له

قورئاندا باسی هاتووه بق نموونه: {وَتَرَاهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ} الأعراف: ۱۹۸، {وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَأَنْتُمْ
تَنْظُرُونَ} البقرة: ۵۰.

۵۸. إِلَّا يُوَيْلُّ هَلْ وَأُولَى نَاصِرَةٌ وَالْقَيْظُ لَا الرَّغْدِ وَهُودٍ قَاصِرَةٌ

(وَجَمِيعَ النَّظَرِ إِلَّا يُوَيْلُّ هَلْ وَأُولَى) واته: هه موو بابتهی وشه ی (النظر) به په های

که له قورئاندا هاتووه به پیتی (ظ) جگه له (نضرة) نه بیته له سوورتهی (المطففين)،

هه روو ها وشه ی (نضرة وسرورا) له سوورتهی (الإنسان).

(وَالْقَيْطِ) واته: توویده‌یی تقد و مه‌لچوون، له یانزه شوینی قورئاندا هاتوو،
وه‌کو: {مُوتُوا بِقَيْطِكُمْ} آل عمران ۱۱۹، {تَكَادُ تَمَيِّزُ مِنَ الْقَيْطِ} الملك ۸.

(الرَّعْدِ) واته: فەرمووده‌ی خوای گه‌وره {وَمَا يَبْقِصُ الْأَرْحَامُ وَمَا تَزْدَادُ} الرعد ۸، له
سوره‌تی (هُودِ) {وَوَغِيضَ الْمَاءِ} ۴۴.

نهم دوو وشه به (ظ) نین و، به (ض) ن...

(قَاصِرَةً) واته: جگه له دوو وشه له قورئاندا نه‌هاتوو.

۵۹. وَالْحَظُّ لَا الْحِصُّ عَلَى الطَّعَامِ وَفِي ضَنِينِ الْخِلَافِ سَامِي

(وَالْحَظُّ) واته: پشک، له حموت جیگه‌ی قورئاندا باسکراوه... وه‌کو: {يُرِيدُ اللَّهُ الْأَ
يَجْعَلَ لَهُمْ حَظًّا فِي الْآخِرَةِ} آل عمران ۱۷۶.

(لَا الْحِصُّ عَلَى الطَّعَامِ) ناگادارمان ده‌کاته‌وه که (حِص) به‌پیتی (ض) که
به‌مانای هاندان دیت جیاوازه‌و لی‌ره‌دا باسه‌که نه‌و وشه ناگریته‌وه، نهم وشه‌یه‌ش له
سَمِ جیگه‌ی قورئاندا باسکراوه، وه‌کو: {وَلَا يَحِصُّ عَلَى طَعَامِ الْمُسْكِينِ} الحاقة ۳۴.

(وَفِي ضَنِينِ) به (ض) واته: چرووک.

(الْخِلَافِ سَامِي) پاجیاییه‌کی به‌ناویانگ هه‌یه ده‌ریاره‌ی، چونکه له قیرائه‌تیکدا
به (ظنین) هاتوو، واته: تۆمه‌تبار له خویندنه‌وه‌ی (حفص) دا به (ض) هاتوو.

۶۰. وَإِنْ تَلَاقِيَا الْبَيَانَ لَازِمٌ   أَتَقْضَ ظَهْرَكَ يَعْضُ الظَّالِمُ

۶۱. وَاضْطَرُّ مَعَ وَعَظْتَ مَعَ أَفْضَمُ   وَصَفَ هَا حِبَاهُ هُمْ عَلَيْهِمُ

(وَإِنْ تَلَاقِيَا) واته: نه‌گه‌ر هه‌ردوو پیتی (ض) و (ظ) په‌کیان گرت نه‌وه بزانه‌که پیویسته له سهرت هه‌لسی به‌نه‌نجامدانی پوونکردنه‌وه واته هه‌ردوو پیتشه‌که پوونکه‌یتنه‌وه به‌جوانی ده‌ریان‌بخه‌یت.

(لَازِمٌ) واته: نه‌و کاره پیویسته له سهرت، بۆنموونه وه‌گو: {أَتَقْضَ ظَهْرَكَ} النوح، ۳، لیره‌دا له‌وانه‌یه زمان پیشکه‌ویت بۆ ده‌ربړینی (ض) وه‌کو (ظ) یان وه‌گو: {يَعْضُ الظَّالِمُ} الفرقان ۲۷.

پاشان ناگاداری ده‌دات ده‌رباره‌ی ده‌رخستنی (ض) له وشه‌ی (اضْطَرُّ) نه‌وه‌کو (ادغام) بکړیت له پیتی (ط) هه‌روه‌ها وریابه له‌تیته‌لکیشانی پیتی (ظ) له‌پیتی (ت) له وشه‌ی (وَعَظْتَ) به‌لکو پیویسته به‌جیا هه‌ر دوو پیتشه‌که ده‌ربخه‌یت، به‌همان شیوه وریابه له (ادغام) کردنی پیتی (ض) له پیتی (ت) دا له وشه‌ی (أَفْضَمُ) به‌لکو پیویسته به‌جوانی (ض) ده‌ربخه‌یت.

(ابن الجزري) له کتیبی (النشر في القراءات العشر) لاپه‌ره ۲۲۰ ده‌فه‌رمویت:

(پیویسته خوینه‌ری قورئان پاهیتان بکات له‌سهر کارامه بوون له ده‌ربړینی پیتی (ض) به‌تایبه‌تی کاتیک به‌ته‌نیشت پیتی (ض) وه‌وه بیت وه‌گو: (انقض ظهرك) و (يعض الظالم)، یان کاتیک نزیک پیتیکی گه‌وره ده‌بیت وه‌گو: (الأرض-الله) یان نزیک

پیتێکی هاوچهشنی خۆی بێت وهکو: (الارض ذهابا) یان کاتێک (ساکن) بێت و، یه کێک له پیتەکانی (اطباق)ی به دوا دا بێت وهکو: (فن اضطر - افضم - وخضم - تضلیل).

(وَصَفَّ) واتە: به پووێ دەریبەرە.

(هَآ حِبَاهُهُمْ) واتە: هەردوو پیتی (ه) لەم وشەیه به جوانی ئاشکرا بکە.

(عَلَيْهِمْ) به هه مان شیوه پیتی (ه) لەم وشەیه به جوانی دەریبەرەوه، له پیتە

هاو شیوه کانیشی وهکو: (جنوبهم - اليهم - يزكهم) چونکه پیتی (ه) پیتێکی لاوازه و شاراو به پێویسته خۆینه ر کۆشش بکات بۆ جوان دەرخستنیا.

پایه‌تی مینگه (غنة) له هه‌ردوو پیتی

(م) و (ن) ی (شدة) داردا

۶۲. وَأَظْهَرَ الْغَنَّةَ مِنْ نُونٍ وَمِنْ مِيمٍ إِذَا مَا شَدَّدَا وَأَخْفَيْنِ

(وَأَظْهَرَ الْغَنَّةَ مِنْ نُونٍ وَمِنْ) واته: مینگه به پوونی ده‌ریخه له هه‌ردوو پیتی (ن) -

(م)، مینگه‌ش سیفه‌تیکی هۆگره بۆ ئەم دوو پیتە له هه‌موو حاله‌تی‌کدا، زه‌ننه‌دار بن یان بزواو، ئاشکرا بن یان تێه‌لکێش کراو.

(وَأَخْفَيْنِ) واته: بیه‌شاره‌وه.

پایه‌کانی مینگه (غنة)

هه‌موو (غنة) یه‌ک له پیتە‌کاندا وه‌کو یه‌ک نین به‌لکو جیاوازییان تێیدا یه‌ وه‌کو

مامۆستا (ایمن سوید) پوونیان ده‌کاته به‌م شێوه‌ی لای خواره‌وه.

۱. ته‌لوترین مینگه (اکمل ماتکون): له پیتی نون و میمی (شده) دار و

تێه‌لکێشدا یه‌ وه‌کو: (الجنة - لن نَصبر - حمالة الحطب - لکم ماکسبم).

۲. مینگه‌ی ته‌لوا (غنة کامله): له نون و میمی شاراوه‌دا یه‌ وه‌کو: (ترسبهم

بجارة - الإنسان) هه‌روه‌ها له نونی هه‌لکێپاوه وه‌کو: (انبنهم) ئەمه‌ش که‌مێک له

شاردنه‌وه کورتتره، به‌لام مینگه له هه‌ردوکیاندا هه‌ر درێژه.

۳. مینگه ی ناتهلوارو (غنة ناقصة): له نون و میمی زهننه دار ناشکرا

کراودایه وهکو: (الرحیم - من امن) که میک دریز ده کریتته وه چونکه ئەم دوو پیتته سیفه تی (بینیة) یان تیدایه.

۴. ناتهلواترین مینگه (انقص ما تكون): له نون و میمی بزواو (متحرك) دایه وهکو: (فارق مصفوفة).

واته: ههردوو پیتی (ن) و (م) به مینگه ده رده بپردیت، به لام به م پی یه ی که پوونمان کرده وه.

۶۳. الْمِيمُ إِنْ تَسْكُنُ يَغْنَى لَدَى بَاءٍ عَلَى الْمُخَّارِ مِنْ أَهْلِ الْأَدَا

(الْمِيمُ إِنْ تَسْكُنُ يَغْنَى لَدَى بَاءٍ) واته: ئەگەر پیتی (م) زهننه دار (ساکن) بوو له لای پیتی (ب) ده شاردریتته وه واته: (اخفاء) ده کریت.

(عَلَى الْمُخَّارِ مِنْ أَهْلِ الْأَدَا) واته: به پی ی بۆچوونی په سه ندی ماموستایانی شارهزا له م زانسته که (ابن الجزري) خۆیشی یه کیکه له و که سانه. بۆچونیکێ تریش هه یه که م که س له زانایان کاری پێده که ن ئه ویش بریتییه له ده رخستنی (م) ی زهننه دار که له گه ل پیتی (ب) کاتیک یه کبگرن.

بۆنموونه: (وَمِنْ يَتَصَمُّ بِاللَّهِ) (وَهُمْ بِالْآخِرَةِ).

واتای گشتی کۆپله که:

ئەگەر میمی زهننه دار له گه ل پیتی (ب) یه کبگرن به پیتی بۆچوونی په سه ند (إخفاء) ی بکه.

٦٤. وَأُظْهِرْتُهَا عِنْدَ بَاقِي الْأَحْرَفِ وَأَخَذَرُ لَدَى وَآوِ وَفَا أَنْ تَحْشِفِي

(وَأُظْهِرْتُهَا) واته: ناشکرای بکه و (اخفاء) ی مه‌که.

(عِنْدَ بَاقِي الْأَحْرَفِ) له‌گه‌ل پیتشه‌کانی تر، ئیترا ئایا له یه‌ک وشه‌دا وه‌گو:

(انعمت) یان له دوو وشه‌دا بیت، وه‌گو: (مُثْلُهُمْ كُتِلَ)، (ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ عِنْدَ بَارِئِكُمْ).

(وَأَخَذَرُ) وریابه.

(لَدَى وَآوِ وَفَا أَنْ تَحْشِفِي) له‌وه‌ی بشاردریته‌وه کاتیک له‌گه‌ل پیتی (و - ف)

یه‌کده‌گرن، وه‌گو: (مَم فِيهَا خَالِدُونَ) (عليهم ولا).

چونکه له‌گه‌ل (و) مه‌خره‌جیان به‌کینکه و له‌گه‌ل پیتی (ف) یش مه‌خره‌جیان

نزیکه.

تییینی: زۆر له خویننه‌رانی قورئان ده‌که‌ونه مه‌له‌ی شارده‌وه‌ی (م) کاتیک به

ته‌نیشتی (ف) وه‌و بیت بۆیه پتویسته له‌و مه‌له‌یه وریا بن و خۆیان پابه‌یتن له‌گه‌ل

ده‌رخستنیدا.

واتای گشتی:

ئه‌ی خویننه‌ری قورئان وشه‌ی (م) جگه له‌و کاته‌ی له‌گه‌ل پیتی (ب) یه‌کده‌گرن

پتویسته بېشاریته‌وه، له‌گه‌ل هه‌موو پیتشه‌کانی تر به ناشکرا بیخویننه‌ره‌وه به‌تایبه‌تی

له‌گه‌ل هه‌ردوو پیتی (و) و (ف).

سوود: له کاتی (اخفاء) کردنی پیتی (م) و (ب) وریابه به ته‌واوه‌تی و به توندی

لیۆه‌کانت دانه‌خه‌یت، به‌لکو ته‌نها به ئه‌سپایی له یه‌کتر بده‌ن.

زانای به ناوبانگ (المرعشی) وه‌کو له کتیبی (احکام تلاوة القرآن/ ۱۸۰) دا هاتوه ده‌لێت: وا ده‌رده‌که‌وێت (اخفاء) ی پیتی (م) واتای نه‌وه ناگه‌یه‌نیت که به ته‌واوی پیته‌که بشاریته‌وه. به‌لکو لاوازی بکه‌یت و، دایپۆشیت له پێگه‌ی پشت نه‌به‌ستنی زۆر به مه‌خره‌جه‌که‌ی که لی‌وه.

مامۆستا (محمد منیار) له کتیبی (الملاحظات الهامة) لاپه‌ره‌ی ۶۸ ده‌لێت:

پێویسته داخستنی لی‌وه‌کان له کاتی ده‌رپرینی پیتی (م) به هیواشی بیت چونکه واتای شاردنه‌وه (الإخفاء) نه‌وه‌یه پشت به‌ستنی که‌م بکه‌ین له‌سه‌ر مه‌خره‌ج نه‌ک وازه‌ینان له مه‌خره‌ج به جاری، خوینه‌رانیش له ده‌رپرینی نه‌م پیته‌دا دوو جو‌ر هه‌له ده‌که‌ن: یان لی‌ویان به توندی داده‌خه‌ن و، یان بۆشاییه‌کی که‌م له نیتوانیدا ده‌هێلنه‌وه، پاسته‌که‌شی نه‌وه‌یه که باسما‌ن کرد.

یاساگانی نونی زهننه‌دار و ته‌نوین

پیتی (ن)ی زهننه‌دار (ساکن)، ده‌کریت له ناو دا هه‌بیت، وه‌گو: (المنتهی - الانهار) ده‌کریتیش له پیتدا بیت، وه‌گو: (من - عن) له ناوه‌راست و کوتایی وشه‌شدا دیت و، هه‌رگیز له سه‌ره‌تایی وشه‌وه نایه‌ت، چونکه سه‌ره‌تای وشه هه‌میشه ده‌بیت بزواو (متحرك) بیت.

سوود: ده‌ستپیکردن پیچه‌وانه‌ی پاوه‌ستانه، چونکه وه‌کو چون ناکریت وشه به پیتی (ساکن) ده‌ست پی بکریت، ناشکریت به بزواو له سه‌ر کوتایی وشه پاوه‌ستین.

٦٥. وَحُكْمُ تَنْوِينٍ وَتَوْنٍ يُلْفَى إِظْهَارُ ادْغَامٍ وَقَلْبٌ اخْفَا

(وَحُكْمُ تَنْوِينٍ وَتَوْنٍ) واته: یاسای پیتی نونی زهننه‌دار و ته‌نوین واته: (دوو سه‌رو، دوو بۆرو، دوو ژین).

(يُلْفَى) واته: هه‌یه له م حاله‌تانه‌ی لای خواره‌وه: (إِظْهَارُ ادْغَامٍ وَقَلْبٌ اخْفَا)

واته: ناشکرا کردن و تیه‌لکیشان و هه‌لکه‌پانه‌وه و شارنده‌وه.

واتای گشتی:

یاسای ته‌نوین و نونی زهننه‌دار خۆی ده‌بینیته‌وه له حاله‌ته‌کانی ناشکرا کردن و تیه‌لکیشان و هه‌لکه‌پانه‌وه و شارنده‌وه.

۶۶. فَعِنْدَ حَرْفِ الْخَلْقِ أَظْهَرَ وَأَدْغَمَ فِي اللَّامِ وَالرَّاءِ لَا يَغْنَنِي لَزْمُ

۶۷. وَأَدْغَمَنْ يَغْنَنِي فِي يَوْمَنْ إِلَّا يَكْلِمَةَ كَدْتِيَا عَنْوَتُوا

پیتسه وا (ابن الجزری) له م دوو کړپله یه دا یاسای ناشکراکردن و تیږه لکیشانمان له قورئاندا بڼ پوون ده کاته وه.

(حَرْفِ الْخَلْقِ) واته: پیته کانی گه روو.

(أَظْهَرَ) واته: نونی زه ننه دار و ته نوین ناشکرا بکه کاتیک ده که ونه پیتش به کیک له

پیته کانی گه روو، که شه ش پیتن: (ء - ه - ع - ح - غ - خ).

پیتنسه ی (الظهار):

له زمانه وانیدا: واته: پوونکردنه وه و ناشکراکردن.

له زار او ده دا واته: ده رخستنی نون به ته وای بهی هیچ ده ستکاریه ک له سیفه ته کانی.

سوود: هوکاري ناشکرا کردن (الإظهار) دوری مه خره جی پیتی نونه له مه خره جی

شه ش پیته کانی ناشکراکردن، بویه هیچ نریکبوونه وه یان لیکچونیک نیه له نیوانیاندا.

ناشکراکردن (الظهار) سی پایه ی هیه:

یه که م: به رتترین پایه ی که له ه موویان پوونتره. ده رخستنی نونی زه ننه دار و

ته نوینه له که ل ه ردو پیتی (ء - ه) چونکه دور ترین پیته کانی (که روو)ن له پیتی نونه وه.

نووه م: پایه یه کی مام ناوه ندی له که ل (ع - ح) چونکه ناوه پاستی گه رووه.

سیّ یه: نرمترین پایه‌ی له‌گه‌ل (غ - خ) چونکه نزدیکترین پېته‌کانی گه‌روون له مه‌خره‌جی پیتی نونه‌وه.

ثامانه: نه‌م جوړه (اظهار) ه پېیی ده‌وتریت (اظهار حلقی) نه‌مه‌ش هندی نمونه‌ی ناشکراکردنی پیتی نونه له‌گه‌ل پېته‌کانی گه‌روو:

له دوو وشه‌دا وه‌کو: (منُ امن - منُ هاد - منُ عند - منُ غیر - ولنُ خاف).

له یه‌ک وشه‌دا وه‌کو: (بناون - منهم - الانعام - یحون).

نه‌مه‌ش هندی نمونه‌ی ناشکراکردنی ته‌نوینه له‌گه‌ل پېته‌کانی گه‌روو که ته‌نها له دوو پیتدا دروست ده‌بن وه‌کو: (عذابُ الیم - سلامُ می - حکیمُ علیم - غفورُ حلیم - ربُّ غفور - علیاً خیراً).

(وَأَدْغَمَ) لیره‌وه (ابن الجزري) باسی یاسای دووه‌ممان بق ده‌کات که بریتی یه له تیّه‌لکیشان (الإدغام):

پېناسه‌ی (الادغام):

له زمانه‌وانیدا: واته: تیّه‌لکیشان. له عه‌ره‌بیدا ده‌وتریت: (ادغمت اللجام فی فم الفرس - له‌غاوه‌که‌م له‌ده‌می نه‌سپه‌که هه‌لکیشا) واته: له یه‌کگرتنی دوو پیت و، دوومیان بزواو (متحرك) بیت له‌و حاله‌ته‌دا پیتی یه‌که‌م لا ده‌به‌ین له ده‌رپیندا و، پیتی دووه‌م (شدة) دار ده‌که‌ین.

تیّه‌لکیشان (ادغام) یس ده‌پېته‌ دوو به‌شه‌وه:

یه که م: تیه لکیشانی ته واو، واته: تیه لکیشانی بی مینگه، نه مهش له هه ردو پیتی (ل - ر) دا دروست ده بیته، نه مهش مه بهستی (ابن الجزري) که هه رمویه تی: (في اللام والراء لا بُعْنَةُ لَرْمٍ).

نمونه ی نه م جۆره: (فَأَنْ لَمْ يَفْعَلُوا - هَدَى لِّلْمُتِّينَ - مَنْ رَهْمَ - مِنْ ثَمَرَةِ رِزْقًا).

نوه م: تیه لکیشانی ناته واو، واته: مینگه دار، نه م جۆرهش له گه ل پیته کانی وشه ی (یومن) دروست ده بیته، نه مهش واتای هه رموده ی (ابن الجزري):

(وَأُدْخِلَ الْمُؤْمِنُونَ فِي يَوْمِنَا نَمُونَهُ يَوْمَ جُورِهِ: (مَنْ يَقُولُ - مَنْ وَرَاهِمَ - وَجَنَاتٍ

وعيون).

(إِلَّا بِكَلِمَةٍ كَذِبًا عَنُوتُوا) واته: نه گه ر له حاله تیکدا دوو پیته که له یه ک وشه دا

بوون وهکو وشه ی (دُتیا)، یان (صُنْوان) و (قُنْوان) و (بُنْیان) له م چوار وشه ی قورئاندا دروست نیه (ادغام) بکریته به لکو پیتویسته (اظهار) بکریته.

بۆچی تیه لکیشانی لهو چوار وشه یه دروست نیه؟

مامۆستا (محمود خليل الحصري) له کتیبی (احکام تلاوة القرآن الكريم) لاپه ره

۱۷۶ ده هه رمویته: - هۆکاری (ادغام) نه کردن لهو چوار پیته مه ترسی تیکچونی

واتاکه یه وهکو: (صُنْوان)، دروست نیه بلتین: (صَوَّان) یان (دنیا) چونکه لهو حاله ته دا

بنچینه ی وشه که نازانریته چیه.^۲

۱ هه ندیکیش به وشه ی (ینمو) دایانریژلوه.

۲ بهوانه: اللمعة البدريّة في شرح متن الجزرية / ۶۹.

سُود: (ادغام) ی مینگه‌دار، بۆیه به‌ناته‌واو ناو ده‌بریت، چونکه پیتی نون (ادغام) ده‌که‌ین، به‌لام سیفه‌تی مینگه‌ی تیدا ده‌هیلینه‌وه.

(ادغام) ی بی مینگه‌ش بۆیه ناو‌نراوه (ادغام) ی ته‌واو چونکه نونه‌که به ته‌واوه‌تی تیئه‌لکیش ده‌که‌ین و هیچ سیفه‌تیکی ناهیلینه‌وه.

هه‌لگه‌رانده‌وه‌ و شارده‌وه

(الإقلاب و الإخفاء)

٦٨. وَالْقَلْبُ عِنْدَ الْبَا يُغْنِي كَذَا لَاخْفًا لَدَى بَاقِي الْحُرُوفِ أُخِذًا

(وَالْقَلْبُ عِنْدَ الْبَا يُغْنِي كَذَا) واته: هه‌لگه‌رانده‌وه‌ی نون و ته‌نوين له‌گه‌ل پیتی

(ب) و گۆپینی بۆ میمیکى شاروه‌ پیتوێسته وه‌کو: (أَبْنَهُمْ - مِنْ بَعْدِ - صَمَّ بِكُمْ).

سوود: (ابن الجزري) له‌کتیپی (تقریب النشر) لاپه‌ره‌ ١٣٢ ده‌لیت: (دوو پیتی نون

وته‌نوين له‌لای پیتی (ب) ده‌کریته‌ میمیکى په‌تى به‌لام "اخفاء" ده‌کریت).^١

پیتاسه‌ی (القلب):^٢

له‌زمانه‌وانیدا: واته: هه‌لگه‌رانده‌وه‌.

له‌زاراوه‌دا: گۆپینی پیتیک بۆ پیتیکى تر له‌گه‌ل په‌چاوکردنی مینگه‌ و شارده‌وه‌

له‌پیتی به‌که‌مدا، واته: گۆپینی نونی زهننه‌دار (ساکن) له‌ده‌ر بریندا بۆ

پیتی (م) نه‌گه‌ر پیتی (ب) ی به‌دواداییت. هاوکات له‌گه‌ل (اخفاء) کردنی میمه‌که‌.

١ نونی زهننه‌دار و ته‌نوين ئاشکرا ده‌کرین کاتیک یه‌ک بگرن له‌گه‌ل پیته‌کانی گه‌روو که

بریتین له‌ (ء، هه‌، ع، ح، غ، خ) به‌لام کاتیک له‌ گه‌ل هه‌ر دوو پیتی (ل، ر) یه‌کبگرن تێه‌لکێش

ده‌کرین به‌ته‌واوی و به‌بۆ مینگه‌، نه‌گه‌ر له‌گه‌ل چوار پیتی وشه‌ی (یومن) یه‌کبگرن تێه‌لکێشی

ناته‌واوی مینگه‌دار ده‌کرین ته‌نها له‌ چوار وشه‌دا نه‌بیت له‌ قورئان پیتوێسته ئاشکرا بکړن ، نه‌و

وشانه‌ش بریتین له‌: (دنیا - صنوان - قنوان - بنیان) .

٢ له‌ کتییی (احکام التلاوة)ی ماموستا (العصري) داهاتووه‌ که‌وشه‌ی (الاقلاب) له‌په‌وی

زمانه‌وانی یه‌وه‌هه‌له‌یه‌وه‌ پاست و دروست نه‌وه‌یه‌ بلتین (قلب) نه‌ک (اقلاب)!

(لَاخْفًا لَدَيَّ) واته: شار دنه‌وش به‌ه‌مان شیوه.

پیتناسه‌ی (الاخفاء):

له‌زمانه‌وانیدا واته: شار دنه‌وه.

له‌زاراوه‌دا واته: کاتیک نون و ته‌نوبن بکه‌ویته پیش پیته‌کانی تر که بریتین له پانزه پیت ده‌شار دریته‌وه.

پیته‌کانی (الاخفاء): (ص - ز - ث - ک - ج - ش - ق - س - د - ط - ز - ف - ت - ض - ظ).

ئه‌م پیتانه‌ش له سه‌ره‌تای پیته‌کانی ئه‌م دیره‌دا کوکراوه‌ته‌وه:

صَفْ ذَا ثَنَا كَمْ جَادَ شَخْصٌ قَدْ سَمَا دَمَ طَيْبًا زِدْ فِي تَقَى ضَمْعَ ظَالِمًا

نمونه‌ی (اخفاء): (نُصْرَكَمْ - أُنْذِرْتَهُمْ - مُشَوْرًا - يَنْكُوبُنَ - وَاجْجِينَا - مُشَوْرًا - يُنْقَلَبُ - مُنْسَأَتُهُ - أُنْدَادًا - يُنْطَقُونَ - أُنْزَلْنَا - انْفَقُوا - كُنْتُمْ - مُنْصُودًا - يُنْظَرُونَ)^۱.

پایه‌کانی شارینه‌وه سیّ پایه‌ن:

۱- به‌رزق‌ترین شارینه‌وه: له‌پیته‌کانی (ط - د - ت) به‌ه‌وی نزیکیان له مه‌خره‌جی نونی زه‌ننه‌دارو ته‌نوینه‌وه.

۲- نزق‌ترین شارینه‌وه: له‌پیته‌کانی (ق - ک) به‌ه‌وی دوریی مه‌خره‌جیان له‌پیتی نونی زنه‌دارو ته‌نوینه‌وه.

۳- شارندنه‌وی مام ناوه‌ند: له پیتشه‌کانی تردایه چونکه مه‌ودایه‌کی مام ناوه‌ندیان مه‌یه له مه‌خره‌جی نونه‌وه.^۱

چۆنیه‌تی ده‌ریزینی شارندنه‌وه (الأخفاء):

۱- خۆینه‌ر خۆی بۆ ئاماده ده‌کات له‌پیش پیتی نونه‌وه، واته: بۆنمونه له‌پیتی (فانذر) خۆینه‌ر ده‌می ئاماده ده‌کات له مه‌خره‌جی مه‌مزوه بۆ مه‌خره‌جی (ذ).

۲- هاوکات پتویسته (غنة) واته: مینگه‌ی له‌گه‌لدا نه‌نجام بدریت.

۳- ده‌نگیکه‌ی که‌میش له‌ده‌مه‌وه ده‌ر ده‌چیت به‌هۆی دانه‌خستنی

مه‌خره‌جی نون به‌لام ده‌بیت مینگه‌که زۆر بیت ۷۵٪ مینگه، ۲۵٪ له ده‌مه‌وه.^۲

سوود: گه‌وره‌یی و بچوکی مینگه له‌ حاله‌تی شارندنه‌وه ده‌گه‌ریته‌وه بۆ به‌ری و نزمی پیتشه‌که، بۆ نمونه: مینگه‌ گه‌وره ده‌کریته‌وه ئه‌گه‌ر به‌ دوا‌ی نونی زه‌ننه‌دارو ته‌نوبندا پیتیکه‌ی به‌ریز بیت: (ص - ض - ط - ظ - ق)، وه‌گو: (بصرکم - منضود - یطلقون - فانظر - یقلب).

۱ به‌وانه: المیسر الفرید / ۱۰۴ ، غایه‌ المرید / ۶۵ .

۲ ئه‌مه بۆچونی دکتور (ایمن سوید) ه، له‌کتیبه‌ی النور المبین / ۴۰ .

بابه‌نی مه‌دده‌کان

٦٩. وَالْمَدُّ لَازِمٌ وَوَاجِبٌ أُنْثَى وَجَائِزٌ وَهُوَ وَقْصَرٌ تَبَّأَ

واته: جۆره‌کانی مه‌دد بریتین له مه‌ددی (لَازِمٌ) و (وَاجِبٌ) و (جَائِزٌ).

پیتاسه‌ی (المد):

له زمانه‌وانیدا واته: زیاده.

له زاراوه‌دا واته: درێژکردنه‌وه‌ی ده‌نگ به‌یه‌کێک له پیته‌کانی مه‌دد.

پیته‌کانی مه‌دد بریتین له:

(ا) ئەلفی زه‌ننه دار پیتی پیش خۆی سه‌ر (فتحة)ی هه‌بێت وه‌کو: (قال).

(و) واوی زه‌ننه‌دار پیتی پیش خۆی بۆر (ضمة)ی هه‌بێت وه‌کو: (سول).

(ي) یائی زه‌ننه‌دار پیتی پیش خۆی (کسرة)ی هه‌بێت وه‌کو: (قيل).

هه‌موو پیته‌کانی مه‌ددیش له‌وشه‌ی (نوحیها) کۆبونه‌ته‌وه^١.

مه‌دد نه‌و جۆره:

- بئه‌په‌تی یان (ئاسایی): ئەم جۆره هۆکارێک نیه بۆ درێژ کردنه‌وه‌ی، به‌لکو

درێژ ده‌کریته‌وه تهنه‌ا به‌هۆی بوونی یه‌کێک له پیته‌کانی "مه‌دد و لین" له‌وشه‌که‌دا،

هۆی ناوانانیشی به‌ بئه‌په‌تی یان ئاسایی نه‌وه‌یه خاوه‌نی فیتره‌ت و سروشتی ته‌واو

به‌بیّ زیادوو کهم بهو شیوه ده‌ریده‌بریت، له‌وانه‌شه ئه‌وه هۆکاری باس نه‌کردنی (ابن الجزري) بیّت بۆ ئه‌و جۆره مه‌دده.

– مه‌ددی لاوه‌کی (الفرعی): هۆی دروست بوونی یان مه‌زه‌یه یان زه‌ننه‌یه، وه‌کو دواتر باسیان ده‌که‌ین (إن شاء الله).

واتای گشتی:

جۆره‌کانی مه‌دد بریتین له مه‌ددی (لازم) و (واجب) و (جائز) ئه‌م جۆری سێیه‌میشه دروسته به‌کورتی و به‌دریژی بخوینریته‌وه.^۱

۷۰. فَلَا زِمَ إِنْ جَاءَ بَعْدَ حَرْفٍ مَدٍّ سَاكِنٌ خَالِئٌ وَبِالطُّوْلِ يُمَدُّ

(ابن الجزري) له‌م دێره‌دا به‌که‌مین جۆره‌کانی مه‌دد پوونده‌کاته‌وه، که مه‌ددی (لازم) ه.

(إِنْ جَاءَ بَعْدَ حَرْفٍ مَدٍّ) واته: ئه‌گه‌ر له‌دوای به‌کێک له‌ پیته‌کانی مه‌دده‌وه بیّت.

(سَاكِنٌ خَالِئٌ) واته: له‌حاله‌تی پاره‌ستان و به‌رده‌وام بووندا هه‌ر (ساکن) بیّت.

(وَبِالطُّوْلِ يُمَدُّ) واته: به‌ئهندازه‌ی شه‌ش جوله (حركة).

دوو وته‌ هه‌یه سه‌باره‌ت به‌ ئاوانانی ئه‌م جۆره مه‌دده به مه‌ددی (لازم):

به‌که‌م: چونکه هه‌موو خوینه‌رانی قورئان (القراء) به‌ک ده‌نگن له‌سه‌ر پێویستی درێژکردنه‌وه‌ی.

---

۱ به‌لام کورتکردنه‌وه واته: (القصر) له‌پێگه‌ی (الطیبة) هه‌یه، نه‌ک له‌پێگه‌ی (الشاطیبة) هه‌وه، بۆیه ئه‌و که‌سه‌ش که‌په‌یوایه‌تی (حفص) له‌پێگه‌ی (الشاطیبة) هه‌وه ده‌خوینیت بۆی نیه به (قصر) مه‌ددی نفصل بخوینیت.

بووه‌م: چونکه ئەم جۆره مه‌دده هه‌ر ده‌مبێتته‌وه له‌ حاله‌تی پاوه‌ستان و به‌ر ده‌وام بووندا.

مه‌ددی (لازم) ده‌بێته‌ چوار به‌شه‌وه:

أ- مه‌ددی وشه‌یی قورس کراو (المد الکلمي المثلل) واته‌: زه‌ننه‌ که‌وتبێته‌ پاش پیتی مه‌دد له‌ یه‌ك وشه‌دا، زه‌ننه‌که‌ش تێه‌لکێش کرابێت، وه‌کو: (الضالین - حاجک - نامرونی).

ب - مه‌ددی وشه‌یی سوککراو (المد الکلمي المخفف) وه‌کو: (ءَأَلْتَنَ) له‌هه‌ردوو جێگه‌که‌ی سوره‌تی یونس دا.

ج- مه‌ددی پیتی قورسکراو (المد الحرفي المثلل) واته‌: زه‌ننه‌که‌ نه‌سلی بێت و تێه‌لکێشراو بێت و که‌وتبێته‌ پاش پیتی مه‌دد، ئەم جۆره‌ش ته‌نها له‌سه‌ره‌تای سوره‌ته‌کانه‌وه هه‌یه‌ وه‌کو: (طسم) (الم).

د- مه‌ددی پیتی سوککراو (المد الحرفي المخفف) واته‌: زه‌ننه‌ی نه‌سلی تێه‌لکێش نه‌کراو له‌پاش پیتی مه‌دده‌وه هاتبێت وه‌کو: (ق) (ال).

تێبێنیه‌ك سه‌باره‌ت به‌ ده‌ر بڕینی پیتی (م) له‌ئایه‌تی (الم) که‌له‌سه‌ره‌تای سوره‌تی (أل عمران) ه

له‌و حاله‌ته‌ پێویسته‌ به‌ ئەندازه‌ی شه‌ش جوله‌ درێژ بکریته‌وه، ئەگه‌ر له‌گه‌ڵ ئایه‌تی پاش خۆی پێکه‌وه‌ خوێندمانه‌وه له‌و حاله‌ته‌ پیتی (م) له‌ وشه‌ی (الم) سه‌ر (فتحه‌)ی ده‌بێت و هه‌مزهی وشه‌ی مه‌زنی (الله)یش ده‌رناکه‌وێت، چونکه‌ ئه‌وه (همزة الوصل) ه‌ له‌کاتی به‌ر ده‌وام بوون دا لا ده‌برێت، (فتحه‌)ی میمه‌که‌ش هه‌ر تووش هاتوه به‌هۆی یه‌کگرتنی دوو زه‌ننه‌دار.

له‌کاتی به‌رده‌وام بوون دا دوو حاله‌ت دروسته:

١- درێژ کردنه‌وه‌ی پیتی (م) به‌شش جووله‌ له‌په‌وی نه‌وه‌وه که له‌ بنچینه‌دا زهننه‌داره.

یان کورت کردنه‌وه‌ی بۆ دوو جووله‌ له‌په‌وی نه‌وه‌ی که زهننه‌که‌ی نه‌ماوه، هۆکاری مه‌دده (لازم) هه‌که لا چوه.

تێبینی: مه‌ددی (لازم)ی وشه‌یی که له‌ پێشه‌وه‌ی هه‌مزهی پرسیار هاتبێت و له‌پاشی لامی ناساندن (لام التعریف) هاتبێت پیتی ده‌وترێت: (مد الفرق) واته: مه‌ددی جیاکردنه‌وه، بۆ نمونه جیاوازی نێوان وشه‌ی (ءَالَتْنِ)ی پرسیار کردنه‌که دوو جار له‌ سوره‌تی (یونس) هاتوه‌و وشه‌ی (الآن)ه‌ی خه‌به‌ری ته‌نها مه‌دده‌که‌یه.

مه‌ددی (واجب)ی لکاو (متصل):

٧١. وَوَاجِبٌ اِنْ جَاءَ قَبْلَ هَمْزَةٍ مُّصْلًا اِنْ جُمِعَا بِكَلِمَةٍ

لێره‌دا باسی جوړێکی تری مه‌دما ن بۆ ده‌کات که بریتیه له:

(وَوَاجِبٌ اِنْ جَاءَ قَبْلَ هَمْزَةٍ) واته: مه‌ددی (واجب) نه‌و مه‌دده‌یه که پیتی مه‌دد له‌ پێش هه‌مزوه‌ هاتبێت له‌ناو یه‌ك وشه‌دا وه‌کو ده‌ر ده‌که‌وێت له‌وته‌ی (ابن الجزري) (مُصْلًا اِنْ جُمِعَا بِكَلِمَةٍ) واته: لکاو بێت و له‌ نێو یه‌ك وشه‌ دا بێت وه‌کو: (السوء - قروء - سیئت - جیء - اولئك - ساء).

ئه‌م جوړه مه‌دده هه‌میشه له‌یه‌ك وشه‌دا دروست ده‌بێت، پێشه‌وايانی خوێندنه‌وه‌ی قورئان هه‌موویان یه‌ك بۆچون له‌سه‌ر درێژ کردنه‌وه‌ی، به‌لام جیاوازیان تێدایه سه‌باره‌ت به‌ ئه‌ندازه‌ی درێژ کردنه‌وه‌که‌ی.

مه ددی پښیدراوی جیا (المد المنفصل الجائن):

٧٢. وجائز إذا أتى منفصلاً أو عرض السكون وقفاً مستجلاً

(جائن) واته: ئەم جوړه مه دده پښیدراو (جائن) ی پښ دوتريت.

(إذا أتى منفصلاً) واته: نه گەر پښتی مه دد له هه مزه که جیا بیت.

واته: له دوو وشه دا بن، پښتی مه دد له کوڅای وشه ی به که مدا بیت و هه مزه که له سه ره تاي وشه ی دووهم دا بیت، وهکو: (اني أنا - وما أرسلنا - قالوا آمنا) ئەمه به شی به که مه له به شه کانی مه ددی پښی دراو (جائن)، به شی دووهمیش له حاله تیک دایه (عرض السكون) واته: زه ننه به کی توشهاتوو دروست بیت.

(وقفاً) واته: به هوی پاوه ستانه وه، وهکو: (العالمين - نستعين - بارزون - المؤمنون - البلاد

- البلاد).

له م واتایانه باسما ن کرد، دهر ده که ویت مه ددی (جائن) دوو جوړه:

یه که م: مه ددی جیا (المنفصل) که هۆکاره که ی هه مزه یه.

دووهم: مه ددی توشهاتو به هوی زننه (المد العارض للسكون) نه وهش به هوی زننه (سكون) وه یه، هوکمی ئەم دوو جوړه مه ددهش نه وه یه.

١. کورت بکریته وه بۆ دوو جووله (٢ حرکه).

٢. مام ناوه ندی دريژ کریته وه چوار جووله (٤ حرکه).

٣. دريژ کردنه وهی ته واو شهش جووله (٦ حرکه).

سه بارهت به مه ددی جیا (المنفصل) نه وه بزانه که جیا بونه وه که ی دوو جۆره:

۱. جیا بونه وه یه کی پاسته قینه:

واته: پیتی مه دد جیگیر بیت له نویسینی قورئان و دهر برینی دا، وه کو: (ما انزل - امري الى الله).

۲. جیا بونه وه یه کی حوکمی:

واته: پیتی مه دد جیگیر بیت له دهر بریندا و، لایبریت له نویسیندا (واته: له نویسینی قورئاندا) وه کو: (یاها - یادم - هؤلاء - إنه أنا) نه مهش هه مان یاسای به سه ردا ده سه پیت.

سوود: له وشه ی (هؤلاء) دوو جۆر له جۆره کانی مه دد کۆبوه ته وه مه ددی جیا له (هؤ) مه ددی لکاو له (لاء) بۆیه ئاگادار به).

ئاگاداری: جۆریکی تر هه یه له مه دد مه ددی گۆراو (بدلی ی پی ده وتزیت، واته: یه کهم جار هه مزه دیت و پاش نه وه پیتی مه دد دیت، وه کو: (آدم - ایمان - اودوا - آزر - اوتوا) له بنچینه شدا نه م جۆره وشانه دوو هه مزه یان هه یه، واته: نه و وشانه له بنچینه دا به م شیوه یه بوونه (آدم - ایمان - اودوا - آزر - اوتوا) به لام به هوی قورسی دهر برینی دوو هه مزه پیکه وه عه ره ب هه ر له دتیر زه مانه وه هه مزه ی دووه میانی گۆپیوه له چه شنی جووله ی پیش خوی، نه م جۆره مه ددهش ده پیت به دوو به شه وه:

۱. مه ددی گۆراوی بنه په تی (مد البدل الاصلي) که که میك پیش ئیستا باسما ن کرد.

۲. مەددی لیکچو به گۆږاو (المد الشبيه بالبدل) که پیتی همزه‌ی دواى پیتی مەد له همزه‌وه نه گۆږاوه (وه‌کو جۆرى پېشوو) به لکو بنه‌په تیه له خودی وشەدا، وه‌گو: (شاوون - لېزوس).

مامۆستای قورئان خوینی پایه به‌رز (محمود خليل الحصري) پره‌حه‌تى خواى لى بېت له‌كتیبی (احكام تلاوة القرآن الكريم) لاپه‌ره/ ۲۲۸ فەرمویه‌تى:

جیاوازی هه‌یه له پایه‌کانی درێژ کردنه‌وه‌ی پېته‌کانی مەددا، له‌پرووی به‌هیزی و‌لاوازی به‌پیتی جیاوازی هۆکاره‌کانیان، جا نه‌گەر هۆکاری درێژ کردنه‌وه‌که به‌هیز بوو، درێژ کردنه‌وه‌که به‌هیز ده‌بیت، نه‌گەریش لاواز بوو لاواز ده‌بیت.

له‌هه‌موویان به‌هیزتر مەددی (لازم) ه، چونکه له‌پاوه‌ستان و به‌رده‌وام بووندا هه‌ر جیگیره، هه‌روه‌ها هه‌موو پېشه‌وايانیش يه‌ك ده‌نگن له‌سه‌ر درێژ کردنه‌وه‌ی به‌یه‌ك نه‌ندازه که شه‌ش جوله‌یه، پاشان هۆکاری مەددی لكاو که همزه‌یه، نه‌ویش به‌هزی جیگیربوونی له‌پاوه‌ستان و به‌رده‌وام بووندا و، يه‌ك ده‌نگی زانایان له‌سه‌ر درێژ کردنه‌وه‌ی به‌نه‌ندازه‌یه‌کی جیاواز.

پاش نه‌و دوو جۆره هۆکاری مەددی توش هاتوو به‌زه‌ننه‌ دیت، که (سکون) ه، دکتۆر (ایمن سوید) ده‌لالت:

نه‌گەر زیاتر له هۆکاریك کۆبوویه‌وه بۆ يه‌ك پیتی مەدد، هۆکاره لاوازه‌که لا ده‌بریت و، به‌هیزه‌که کاری پى ده‌کړیت، وه‌گو: لابرڼی (بدل) وکار پیکردنی (لازم) و (متصل) یان لابرڼی (بدل) و کارپیکردنی (عارض) و (المتصل)، نه‌گەر مەددی (متصل) و (عارض) کۆبیته‌وه له‌وشه‌یه‌کدا وه‌گو: (السماء) به‌هۆکاره به‌هیزه‌که کار ده‌کړیت که (متصل) ه.

دکتۆر نه‌یمن ده‌لێت:

هه‌موو ئه‌م باسه‌ش له‌لایه‌ن (إبراهيم شحاتة السمنودي) مامۆستامه‌وه پوخته
کراوه‌ته‌وه به‌وه‌ی که هه‌رموویه‌تی:

اقوی المدود لازم فما اتصل	فعارض فنو انفصال فبذل
وسبها مد اذا ما و جدا	فان اقوی السببين انفرادا

بابه‌نی راوه‌ستان و ده‌ست پی‌کردن (الوقف والابتداء)

۷۳. وَتَعْدُ تَجْزِيَةً لِّلْخُرُوفِ   لَأَبْدَ مِنْ مَّعْرِفَةِ الْوُقُوفِ

۷۴. وَالْأَبْتِدَاءُ وَهِيَ تُقَسَّمُ إِذْنُ   ثَلَاثَةً تَامٌّ وَكَافٍ وَحَسَنٌ

پیتاسه‌ی (الوقف والابتداء):

(الوقف): له زمانه‌وانیدا واته: راوه‌ستان، یان وه‌گو: (ابن منظور) ده‌لّیت: پی‌چه‌وانه‌ی دانیشتن^۱.

له زاراوهدا واته: ده‌نگ برین و کوتای هینان به خویندنه‌وه‌ی وشه‌یه‌کی قورئانی پی‌رۆز له‌گه‌ل هه‌ناسه‌دان و هه‌بوونی نیاز بۆ ته‌واو کردنی خویندنه‌که جاریکی تر، راوه‌ستانیشی پی‌ ناوتریت نه‌گه‌ر هه‌ناسه نه‌دات، وه‌ستانیش له کوتایی ئایه‌ته‌کاندا ده‌بیت، یان له کوتایی وشه‌یه‌کدا، هه‌رگیز له ناوه‌پاستی وشه‌شدا نه‌نجام نادریت^۲.

(الابتداء):

له زمانه‌وانیدا: ده‌ست‌پیکردن.

له زاراوهدا: ده‌ست‌پیکردنی قورئان خویندن پاش برین یان راوه‌ستان له خویندنه‌وه، به ئاره‌زووی خوینه‌ره‌که^۳.

۱ به‌وانه: (لسان العرب) ماده‌ی (و، ق، ف)، هه‌روه‌ها بۆ هه‌موو واتا زمانه‌وانیه‌کانی به‌وانه:

علم الوقف والابتداء في القرآن واللغة العربية / د. عبدالرزاق أحمد الحري / ۱۴ - ۱۵.

۲ به‌وانه: اللمعة البدرية شرح متن الجزية / ۸۳.

۳ الجامع / ۳۴۴.

یان: چۆنیه تی ده ستپیکردنی دهرپرینی وشه ی قورئان له حاله تی گواستنه وه له بی دهنگی به وه بق قسه کردن^۱.

گرنگی فیروونی ئەم زانسته:

ده گێرپنه وه که (عبدالله بن عمر) په زای خوی لیبت فهرموویه تی: (سهرده میکان له تهمنه مان به سه ربرد، ئیمان و باوه پمان به سه ردا داده به زی له پیش دابه زینی قورئان، سوره تیک داده به زییه سه ر پیغه مبه ری سه روه ر، ئیمه ش فیتری حه لال و حه رام ده بووین و، فیترده بووین له چی جیگه یه کدا پیویسته پاره ستین، وه کو چۆن ئیوه ئه مپۆ فیتری قورئان خویندن ده بن، به لام ئیمه ئه مپۆ که سانیکمان بینی قورئانی له پیش ئیماندا ده دریتی سه رتاسه ری قورئان ده خوینیتته وه به لام نازانی کامه فه رمانه و کامه هه ره شه یه، یان له کام ئایه تدا پیویسته پاره ستی^۲).

ئەم شوینه واره ش که پیشه وا (البیهقی) ده یگێرتته وه، وه کو پیشه وا (السیوطی) فهرموویه تی: (به لگه یه له سه ر یه کده نگي هاوه لان له سه ر گرنگی ئەم بابته).

هه روه ها به لگه له سه ر ئه وه ی هاوه له به رپزه کان فیتری پاره ستان ده بوون له قورئاندا، هاوه لان و تابیییه کانیش، هه روه ها پیشه وا قورئان خوینه کانیش، له سه ر هه مووشیان وه پیشه وایان (نافع و ابو عمرو و یعقوب و عاصم) یه کده نگن له سه ر گرنگی ئەم زانسته به راده یه که زۆریک له زانایان مه رجیان داناوه که ئیجازه نه دریتته هیچ قوتابییه ک تاوه کو شاره زانه بیت له پاره ستان له قورئاندا.

(وَبَعْدَ تَجْوِيدِكَ لِلْحُرُوفِ) واته: پاش شاره زابوونت له پاست و جوان خویندنه وه ی پسته کان له پێگه ی ئه و زانیارییه ی که وه رتگرت دهریاره یان.

(لَابَدَّ) واته: پیتیسته نه‌وان بپازیتیته‌وه به:

(مَعْرِفَةُ الْوَقُوفِ) شاره‌زابوون له زانستی پاوه‌ستان له قورئاندا مه‌روه‌ها به:

(الابتداء) به زانستی ده‌ستپیکردنیش، چونکه نه‌ویش مه‌سه‌له‌یه‌کی گرنگه.

به‌هه‌مان شیوه نه‌وه‌ش بزانه که پاوه‌ستان له قورئاندا ده‌بیته سی به‌شه‌وه:

۱- پاوه‌ستانی ته‌واو (تام).

۲- پاوه‌ستانی کیفایه‌ت (کافی).

۳- پاوه‌ستانی جوان (حسن).

پاشان پیتشه‌وا (ابن الجزری) ده‌ست ده‌کات به شیکردنه‌وه‌ی نه‌م مه‌سه‌له،

ده‌فه‌رموویت:

۷۵. وَهِيَ لِمَا تَمَّ فَإِنْ لَمْ يُوجَدْ تَعَلَّقْ أَوْ كَانَ مَعْنَى قَابَسْدِي

۷۶. فَالْأَمُّ فَالْكَافِي وَلَفْظًا فَاْمُنْعَنْ إِلَّا رُؤُوسَ الْآيِ جَوْرٌ فَالْحَسَنُ

(وَهِيَ) واته: نه‌و جۆره پاوه‌ستانانه‌ی باسما‌ن کرد بۆ نه‌وه ده‌بیته که:

(لِمَا تَمَّ) واتاکه‌ی ته‌واو بیته.

واته: نه‌و پاوه‌ستانه بۆ نه‌و جینگایانه له قورئان که واتایه‌کی ته‌واو بگه‌یه‌نیت.

تا‌کو ئیره قسه ده‌رباره‌ی پاوه‌ستان ته‌واو بوو، ئینجا ده‌ستی کرده باسکردنی

ده‌ستپیکردنه‌وه‌ی پاش پاوه‌ستان و، فه‌رمووی:

(فَإِنْ لَمْ يُوَجَدْ) واته: نه‌و جێگه‌ی که له‌سه‌ری پاده‌وه‌ستیت (تَعْلُقْ) په‌یوه‌ندی نه‌بوو به‌ پاشی خۆیه‌وه‌.

(أَوْ كَانَ) یان هه‌یبوو، به‌لام په‌یوه‌ندییه‌کی واتایی بوو، نه‌ک وشه‌یی^۱.

(فَأَبْدَى) واته: بۆت هه‌یه له‌کاتی گه‌رانه‌وه‌ت بۆ خۆتێندنی قورئان له‌و جێگه‌وه‌ ده‌ست پێبکه‌یت که له‌ پێشه‌وه‌ پاره‌وستای. تا‌کو ئێستا باسی دووجۆر پاره‌وستانی کردووه‌ (تَأْم) په‌یوه‌ندی نییه‌ به‌دوای خۆیه‌وه‌ (الْكَافِي) که په‌یوه‌ندی هه‌یه به‌دوای خۆیه‌وه‌.

(وَلَفْظًا) واته: نه‌گه‌ر نه‌و په‌یوه‌ندییه‌ له‌ وشه‌دا بوو (فَأَمْنًا) نه‌و جۆره‌ ده‌ستپێکردنه‌ قه‌ده‌غه‌ بکه‌، واته: ده‌ست پێمه‌که له‌و جێگه‌ی که له‌پێشه‌وه‌ی پاره‌وستاو بووی، به‌لکو له‌ هه‌رجێگه‌یه‌که‌وه‌ ده‌ست پێبکه‌ له‌ ئایه‌ته‌که‌ که دروست بی‌ت ده‌ستی پێبکه‌یت.

(إِلَّا) ته‌نها له‌یه‌ک حاله‌تدا نه‌بی‌ت نه‌ویش:

(رُؤُوسَ الْآيِ) واته: سه‌ری ئایه‌ته‌کان، دروسته‌ پاره‌وستی له‌سه‌ریان و، له‌ سه‌ره‌تای ئایه‌ته‌که‌ی پاش خۆیه‌وه‌ ده‌ست پێبکه‌یت. با باسه‌که‌شی پێکه‌وه‌ لکاو بی‌ت له‌ پوه‌ی وشه‌وه‌، ئینجا پوه‌نی کرده‌وه‌ که نه‌م جۆره‌ پێی ده‌وتریت: (الْحَسَنُ).

---

۱ واته: قسه‌که‌ پێکه‌وه‌ لکاوه‌ له‌ پوه‌ی واتاوه‌، به‌لام جیا‌یه له‌ پوه‌ی وشه‌وه‌، وه‌کو پاره‌وستان له‌سه‌ر {لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا} الکه‌ف (۷۱)، نه‌مه‌ کۆتایی ئایه‌ته‌که‌یه‌ و، دا‌پاره‌ له‌ پاشی خۆی له‌ پوه‌ی وشه‌وه‌، به‌لام پێوه‌ی لکاوه‌ له‌ پوه‌ی واتاوه‌.

واتای گشتی:

ئو پاره‌ستانانه‌ی که باس کران بۆ حاله‌تیکه واتاکه‌ی ته‌واو بیت، جا نه‌گه‌ر ئو جینگه‌ی له‌سه‌ری پاره‌ستای هیچ په‌یوه‌ندییه‌کی به‌دوای خۆیه‌وه نه‌ما، له‌و حاله‌ته ده‌توانی له‌وشه‌ی پاش پاره‌ستانه‌که‌ته‌وه ده‌ست پێبکه‌یت، یان نه‌گه‌ر په‌یوه‌ندی هه‌بوو له‌ پوو‌ی واتاوه، نه‌ک له‌ پوو‌ی وشه‌و ئیعرابه‌وه نه‌وش هه‌ر ده‌توانی له‌ پاش ئو جینگه‌یه‌ی پاره‌ستای له‌سه‌ری ده‌ست پێبکه‌یت.

پاره‌ستانی ته‌واویش نه‌وه‌یه که هیچ په‌یوه‌ندی به‌ پیشی خۆیه‌وه نه‌بیت نه‌مه‌ش زیاتر له‌سه‌ر ئایه‌ته‌کاندا پووده‌دات، یان له‌ کۆتایی سه‌رگۆزشته‌کان، وه‌کو: (مالك يوم الدين) و، ده‌ست پێکردن به‌ (ياک نعبدو و یاک نستعین).

پاره‌ستانی (کافی)یش نه‌وه‌یه له‌ جینگه‌یه‌ک پاره‌ستیت واتاکه‌ی ته‌واو بووبیت به‌لام له‌ پوو‌ی واتاوه په‌یوه‌ندی هه‌ر مابیت به‌دوای خۆیه‌وه وه‌کو: (وما رزقناهم) (وبالآخرة هم یوقنون) به‌لام نه‌گه‌ر له‌ پوو‌ی وشه‌و ئیعرابه‌وه په‌یوه‌ندی مابوو له‌و جینگه‌وه ده‌ست پێ مه‌که، نه‌گه‌ر سه‌ر ئایه‌ته‌کان بیت نه‌وه دروسته‌وه و پاره‌ستانی (حسن)ی پێ ده‌وتریت.

۷۷. وَغَيْرِ مَا كُنْتُمْ قَمِيحًا وَأَلَهُ الْوَقْفُ مُضْطَرًّا وَيُبْدَأُ قَبْلَهُ

واته: نه‌وه بزانه هه‌ر پاره‌ستانیک جگه له‌م پاره‌ستانه (التام - الکافی - الحسن) پاره‌ستانی ناشیرینی پێده‌وتریت، دروست نییه ئو جۆره پاره‌ستانه مه‌گه‌ر له‌ پوو‌ی ناچاریه‌وه، دروستیش نییه له‌ پاش ئو جینگه‌ی پاره‌ستانه‌وه ده‌ست پێبکرت، به‌لکو پێویسته بگه‌رێته دواوه له‌ پیش ئو جینگه‌وه ده‌ست پێبکات که به‌ناچاری له‌سه‌ری پاره‌ستاوه.

نموونه ی پاوهستانی ناشرین (الوقف القبیح) له دوو جۆر پاوهستاندا یه:

جۆری یه که م: پاوهستان له سهر وتهیه ک که واتاکه ی پوون نییه به هۆی په یوه ندی
نۆدی به پیتش خۆیه وه وه کو پاوهستان له سهر وشه ی (بسم) له (بسم الله) یان پاوهستان
له سهر (الحمد) له (الحمد لله).^۱

جۆری دووهم: پاوهستان له جیگه یه ک که گومان دروست ده کات ده ریا ره ی
واتا یه ک که خوا ی که وره نه وه ی نه ویستوو وه کو: (ان الله لا یسحبی) یان (ما من اله) یان
(لا تقربوا الصلاة) و، پاوهستانی له م جۆره شوینانه ناشرین تره .

۷۸. وَلَيْسَ فِي الْقُرْآنِ مِنْ وَقْفٍ وَجِبٌ وَلَا حَرَامٌ غَيْرَ مَا لَهُ سَبَبٌ

وا ته: له قورئاندا جیگه یه ک نیه نه گهر خوینهر له سهر ی پانه وه ستیت گونا هبار بیت،
یان پاوهستان له سهر ی قه ده غه بیت، مه گهر هۆکار یکی هه بیت، مه گهر نه وه ی که سیک
به نه نقه ست له سهر (ما من اله) یان (إني كُفرت) پاوه ستیت.^۲

۱ وه کو پاوهستان له سهر (حرف جن) و جیا کردنه وه ی له (اسم مجرور) و، پاوهستان له سهر
(مضاف) و جیا کردنه وه ی له (مضاف إليه)، هه روه ها ، پاوهستان له سهر (مبتداً) و جیا کردنه وه ی
له (خبر). ((م. دلیر گه رمیانی))

۲ بهوانه: الدرر البهية ۷۱-۷۳، اللمعة البدرية / ۸۳-۸۵، المنع الفكرية ۲۲۰-۲۴۰ .

پوخته‌ی جۆره‌کانی راوه‌ستان

پاوه‌ستان له قورئاندا ده‌بیته چوار به‌شه‌وه:

به‌شی یه‌که‌م: راوه‌ستانی تاقیکردنه‌وه (الوقف الإختباري). واته: خۆینه‌ر له‌سه‌ر وشه‌یه‌ك پاوه‌ستیت خۆی جیگه‌ی پاوه‌ستان نه‌بیته، به‌مه‌به‌ستی تاقیکردنه‌وه یان فێرکردن، بۆ نموونه: له‌سه‌ر وشه‌ی (الأیدی) پاده‌وه‌ستیت له‌ ئایه‌تی {وَاذْكُرْ عِبَادَتَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ أُولَى الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ} ص ۴۵، به‌مه‌به‌ستی نه‌وه‌ی كه به‌رانبه‌ره‌كه‌ی بزانیته، نه‌و وشه‌یه‌ لی‌ره‌دا به‌ جیگیرکردنی پیتی (ي) ده‌نووسریت و ده‌خوینریته‌وه، به‌پێچه‌وانه‌ی وشه‌ی (الأید) له‌ ئایه‌تی {اصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَاذْكُرْ عِبَادَتَا دَاوُودَ ذَا الْأَيْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ} ص ۱۷، لی‌ره به‌پیتی (ي) نه‌نووسراوه به‌بێ نه‌و پیتشه‌ش ده‌خوینریته‌وه.

- بۆچی ناو‌نراوه پاوه‌ستانی تاقیکردنه‌وه (الإختباري)؟

چونكه پروودانی وه‌كو وه‌لامیكه بۆ پرسیارێك یان بۆ فێرکردنی قوتابیه.

هوكمی: دروسته له‌سه‌ر هه‌ر وشه‌یه‌ك پاوه‌ستیت، به‌مه‌رجێك بۆ ده‌ستپێكردن خۆینه‌ر بگه‌ڕێته‌وه و، له‌جیگه‌یه‌كه‌وه ده‌ست پێبكاته واته‌كه‌ی پێك بیته.

به‌شی دووه‌م: پاوه‌ستانی ناچارى (الوقف الإضطرابي).

واته: پاوه‌ستانی خۆینه‌ری قورئان به‌هۆی پێویسته‌یه‌كه‌وه وه‌كو: پزمین و، مه‌ناسه‌كورتی و، گریان، یان هه‌ر هۆكارێكى تر.

- هۆكارى ناو‌نانى به‌ ناچارى نه‌وه‌یه كه‌خۆینه‌ر به‌ویستی خۆی

پاناوه‌ستیت به‌لكو له‌به‌ر هۆكارێك ناچار ده‌بیته.

هوگمی: دروسته خوینەر له سەر هه رپیتیک پاره ستیت، تاكو هۆكاری پاره ستانه كهی ته واو ده بیټ و، ئینجا بگه رپته وه و، به شیوه یه ك ده ست پیتكات واته كهی رپكوپیتك بیټ.

به شی سیه م: پاره ستانی چاره پوانی (الوقف الإنتظاری).

واته: وه ستان له سەر وشه یه کی قورئان به مه به ستی ته واو کردنی شیوازه کانی خویندنه وهی ئه و ئایه ته له پووی قیرااته وه له پووی کۆکردنه وهی قیرااته کانه.

- هۆكاری ناوانی به (انتظاری)، چاره پوانکردنی ماموستایه له قوتابی كه هه لسی به خویندنه وهی ئایه ته كه به هه موو پوهه کانی، وه كو پاره ستان له سەر ئایه تی {الَّذِينَ هُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ} البقرة و، خویندنه وهی به پیتی خویندنی پيشه وایانی قورئان خویندن، وه كو: (نافع) و (ابن كثير) و (ابو عمرو) و (ابن عامر) و (عاصم) و (حمزه).

هوگمی: دروسته پاره ستان بۆ ئه م مه به سته له سەر هه ر وشه یه ك، تاكو ته واو کردنی شیوازه کانی خویندنه وه، با واته كه شی ته واو نه بیټ، به مه رجیک له پاش ته واو بوون به شیوه یه ك ده ست پی بکاته وه واته كهی راست و دروست بیټ.

به شی چواره م: پاره ستانی ویستن (الوقف الاختیاری).

واته: خوینەر له سەر وشه یه کی قورئان پاره ستیت به ویست و ئاره زوی خۆی، بی ئه وهی هیج هۆکاریک ناچارى بکات بۆ پاره ستان.

- هۆكاری ناوانی به م ناوه چونكه خوینەر به ته واوی به ویست و ئاره زوی خۆی پاره ستان هه لده بژیریت له و جیگه یه دا.

هوگمی: پاره ستان دروسته مه گه ر له باریکدا بیټ واته یه کی نه ویستراو بگه یه نی، مه روه ها ده کریت له وشه ی پاش ئه و وشه ی كه له سه ری پاره ستا ده ست پی بکات نه گه ر گونجاو بیټ، نه گه ر نا له پيشتره وه ده ست پی ده کات.

به‌شه‌کانی ئەم جۆره پاوه‌ستانه:

له‌پاستیدا زانا‌يان ده‌بارە‌ی به‌شه‌کانی ئەم جۆره پاوه‌ستانه جیاوازیان له‌نیواندايه، وه‌كو مامۆستا (محمد علي الضباع) باسی ده‌كات له‌ كتيبي (الإضاءة في أصول القراءة) لا‌په‌ره ٤٨-٥٣، به‌لام ئەوه‌ی كه زانا گه‌وره‌كان له‌سه‌ری پێكهاتوون و مه‌لیان بژاردووه (٤) به‌شه، وه‌كو: (أبو عمرو الداني) و (ابن الجزري) بپاریان داوه:

یه‌گه‌م: پاوه‌ستانی ته‌واو (الوقف التام).

پێناسه‌ی: واته پاوه‌ستان له‌سه‌ر قسه‌یه‌کی ته‌واو له‌خۆیدا، كه‌په‌یوه‌ندی به‌پاشی خۆیه‌وه نه‌ما‌ییت، له‌په‌وی وشه‌و ئیعرابه‌وه، نه‌ك له‌په‌وی واتاوه، ئەمه‌ش ده‌یه‌ دوو جۆره‌وه:

جۆری یه‌گه‌م: پێویسته له‌سه‌ری پاوه‌ستیت و له‌پاش خۆیه‌وه ده‌ست پێ بکه‌یت، چونکه ئەگه‌ر بدریته ده‌م بپه‌گی پێش خۆیه‌وه، گومان دروست ده‌كات كه‌واتایه‌کی نه‌ویستراو به‌خشیت، هه‌ربۆیه هه‌ندێك به‌ پاوه‌ستانی (لازم) و هه‌ندێك به‌ پاوه‌ستانی (واجب) ناوی ده‌بن، ئەم جۆره پاوه‌ستانه (التام المقيد) واته ته‌واوی مه‌رج بۆدانراوی پێده‌وتری.

نمونه: {فَلَا يَخْرُجُ قَوْلُهُمْ} ٧٦، پاوه‌ستان له‌سه‌ر وشه‌ی (قَوْلُهُمْ) پێویسته چونکه گه‌ر بدریته ده‌م وشه‌ی پاش خۆیه‌وه {إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسْرُونَ وَمَا يُعْلِنُونَ} ٧٦، گومان دروست ده‌كات ئەم دوا‌یین بپه‌گه‌یه‌ وه‌ی بپه‌وا‌ه‌پان‌ییت، خۆشی وانه‌ی، یان پاوه‌ستان له‌سه‌ر وشه‌ی (سَمْعُونَ) له‌نايه‌تی {إِنَّمَا يَسْحَبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ} ٣٦ پێویسته، چونکه گه‌ر بدریته به‌ده‌م بپه‌گی پاش خۆیه‌وه گومان دروست ده‌كات كه‌ مرده‌كانیش وه‌كو زیندووه‌كان به‌شدارن له‌ گوێ‌په‌یه‌تی.

حوکمی: پتویسته له‌سه‌ری پاوه‌ستیت و، له‌پاش خۆیه‌وه ده‌ست پتیکه‌یت، مه‌ریۆیه ناو‌نراوه به پاوه‌ستانی (اللازم).

نیشانه‌گه‌ی: میمیک‌ی ئاسۆیی بۆ داده‌نریت به‌م شیوه‌یه (م).

جۆری دووهم: ئه‌وه‌یه جوان‌تره له‌سه‌ری پاوه‌ستیت و له‌پاش خۆیه‌وه ده‌ست پتیکه‌یت، به‌واتایه‌کی تر، ده‌توانیت به‌ده‌م بپه‌گه‌ی دوا‌ی خۆیه‌وه ببخوینیت‌وه مادام واتاکه‌ی ناگۆریت، مه‌ندیکیش له‌زانایان به‌م پاوه‌ستانه ده‌لێن: ته‌واوی په‌ها (التام المطلق).

هۆی ناو‌نانی: چونکه وته‌که له‌و شوێنه‌دا ته‌واو ده‌بی‌ت و، پتویستی نابیت به‌پاش خۆی، نه‌ له‌په‌ووی وشه‌و، نه‌ له‌په‌ووی واتا، نۆر‌جاریش ئه‌م جۆره پاوه‌ستانه له‌ کۆتایی ئایه‌ته‌کان و له‌ کۆتایی به‌سه‌ره‌اته‌کاندا دروست ده‌بی‌ت، یان له‌کۆتایی حوکمیک‌ی دیاریکراو، له‌وانه‌شه له‌ ناوه‌راستی ئایه‌ت یان سه‌ره‌تای بیت.

نمونه: ئه‌م جۆره پاوه‌ستانه نمونه‌کانی به‌چوار شیوا‌ز دێن:

شیوا‌زی یه‌که‌م: له‌سه‌ر ئایه‌ته‌کان، وه‌کو {وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ} {البقرة، ۵}، ېکه ئه‌وه کۆتایی ئه‌و ئایه‌تانه‌یه په‌یوه‌ندیدارن به‌حالی ئیعماندارانه‌وه، له‌پاش ئه‌وه‌ش باسی بارودۆخی بێ باوه‌پان ده‌کات.

شیوا‌زی دووهم: له‌پیش کۆتایی ئایه‌ته‌که ده‌بی‌ت، وه‌کو فه‌رمووده‌ی خوا‌ی گه‌وره {الَّذِينَ يُلْقُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ وَيَحْشَوْنَهُ وَلَا يَحْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ} {الأحزاب، ۳۹}، ئه‌مه‌ش کۆتایی ستایش کردنی پیتغه‌مبه‌رانه، له‌پاش ئه‌وه ده‌فه‌رمو‌یت {وَكَلَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا}.

شیوا‌زی سێیهم: له‌ ناوه‌راستی ئایه‌ته‌ وه‌کو خوا‌ی گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت: {لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي} {الفرقان، ۲۹}، ئه‌مه کۆتایی قسه‌ی که‌سی سته‌مکاره، پاشان خوا‌ی گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت: {وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا} {الفرقان، ۲۹}.

شیتوانی چواره‌م: له‌سهره‌تای ثایه‌ته‌کان، وه‌کو خوی گوره ده‌فه‌رمویت:
 {وَإِنِّكُمْ لَمُرُونَ عَلَيْهِمْ مُّصِحِّينَ ۝۱۳۷} وَاللَّيْلِ {الصَّافَاتِ ۱۳۷-۱۳۸، نه‌مه کوتایی واتاکه‌یه نه‌گر چی
 (مُصِحِّينَ) کوتایی ثایه‌ته‌که‌یه.

هوکی: جوانتره له‌سهری پاره‌ستیت و، له‌پاش خویه‌وه ده‌ست پێبکه‌یت،
 پاره‌ستانیش له‌سهری له‌پیشتره تا‌کو به‌رده‌وام بوون.
 نیشانه‌کانی: دانانی وشه‌ی (ئس) له‌سهر پیتکه‌که که وتمان جوانتره له‌سهری
 پاره‌ستیت.

سوود: وشه‌ی (ئس) کورت‌کراوه‌ی ئه‌م بېرگه‌یه (الوقف اولی من الوصل) واته:
 پاره‌ستان پیشتره له‌به‌رده‌وام بوون.^۱
 به‌شی دووه‌م: پاره‌ستانی (الکافی).

پێناسه‌که‌ی: واته پاره‌ستان له‌سهر واتایه‌کی ته‌واو له‌خویدا، به‌لام په‌یوه‌ندی
 ماوه به‌واتای پاش خویه‌وه نه‌ک له‌پووی وشه‌و ئیعرابه‌وه.

نمونه: پاره‌ستان له‌سهر ثایه‌تی {الَّذِينَ هُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝۱} {البقرة} و،
 ده‌ستپێکردن به‌ثایه‌تی {خَمَّ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمُ} {البقرة}، کوتایی ثایه‌ته‌که واتایه‌کی ته‌واوه
 هیچ په‌یوه‌ندی‌کی وشه‌یی یان ئیعرابی به‌پاش خویه‌وه نه‌ماوه، به‌لام له‌پووی واتاوه
 په‌یوه‌ندیان پێکه‌وه ماوه، چونکه هه‌ردوو ثایه‌ته‌که باس له‌بارودۆخی بێ باوه‌پان
 ده‌که‌ن.

هوکی: جوانتره له‌سهری پاره‌ستیت و له‌پاش خویه‌وه ده‌ست پێ بکه‌یت، وه‌کو
 پاره‌ستانی ته‌واو، به‌لام پاره‌ستان له‌سهر (وقف تام) جوانتره.

۱ بېوانه: نهاية القول المفيد في علم التجويد / ۱۵۴-۱۵۵ به‌وه‌رگرتن له‌کتیبی / غاية المرید في

هۆی ناوانانی: چونکه پتویستیت نابیت به واتای پاش خۆی، نه‌میش زۆرتین جۆری پاره‌ستانه له‌قورئاندا هاتبیت^۱.

نیشانه‌ی: پیتی (ع) له‌سه‌ر نه‌و وشه داده‌نریت وه‌کو {لَا تَقْلُوا الصَّيْدَ وَأَنْتُمْ حُرُمٌ} المائدة ۹۵.

به‌پیتی وته‌ی (ابن الجزري) له‌کتیپی (النشر في القراءات العشر ج ۱/ ۲۲۰) پاره‌ستانی کافی هه‌مووی وه‌کو یه‌ك نین، به‌لكو هه‌ندیکیان له هه‌ندیکیان شیواو ترن، وه‌کو: {فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ} البقرة ۱۰، نه‌مه (کافی) ه.

{فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا} البقرة ۱۰، نه‌مه (کافی) تره.

{مَا كَانُوا يَكْذِبُونَ} البقرة ۱۰، له‌هه‌ردووکیان (کافی) تره.

به‌شی سێیه‌م: پاره‌ستانی جوان (الوقف الحسن).

پێناسه‌که‌ی: پاره‌ستانه له‌سه‌ر واتایه‌کی ته‌واو له‌خۆیدا، به‌لام په‌یوه‌ندیداره به پاش خۆیه‌وه له‌په‌روی وشه‌و واتاوه.

هۆی ناوانانی: چونکه سوودی نه‌وه‌ی هه‌یه پاره‌ستان له‌سه‌ری کارێکی جوان و گونجاوه.

جۆره‌کانی:

یه‌که‌م: له‌ناو ئایه‌ته‌که‌دا بیت، وه‌کو پاره‌ستان له‌سه‌ر فهرمووده‌ی خوای گه‌وره: {سُبْحَانَ اللَّهِ} الفاتحة ۱، یان له‌سه‌ر {الْحَمْدُ لِلَّهِ} الفاتحة ۲، نه‌وه واتایه‌کی ته‌واوه، به‌لام له‌هه‌ردوو په‌وه‌که‌وه په‌یوه‌ندی به‌پاش خۆیه‌وه ماوه.

۱ به‌وانه: العمید فی علم التجوید / ۱۸۵ به‌وه‌رگرتن له‌کتیپی / غایه‌ المرید فی علم التجوید ۲۱۰ -

حوکمی: ده‌گونجیت له‌سه‌ر ئه‌و وشه‌ پاوه‌ستیت و، ناگونجیت له‌پاش خۆیه‌وه‌ خۆیندنه‌وه‌ ده‌ست پێبکه‌یت، چونکه‌ په‌یوه‌ندی نێوانیان به‌هێزه‌.

بووه‌م: سه‌ری ئایه‌ت بیته‌، ئه‌وه‌ش نوو شێوازی هه‌یه‌:

یه‌که‌م: پاوه‌ستان له‌سه‌ر ئایه‌ته‌که‌ هه‌چ گومانی واتای نه‌ویستراو دروست نه‌کات، وه‌کو پاوه‌ستان له‌سه‌ر {الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ} یان له‌سه‌ر {لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ} البقرة ۱۸۹، یان له‌سه‌ر {يَا أَيُّهَا الْمَرْمَلُ} المزمل ۱ ئه‌مه‌ش به‌پێی شاره‌زایانی ئه‌م زانسته‌ وه‌کو: (السجاوندي) و، دانهری کتیبی (الخلاصة) و، که‌سانی تر: جوانتره‌ له‌سه‌ری پاوه‌ستیت و، باش نیه‌ له‌پاش خۆیه‌وه‌ ده‌ست پێبکه‌یت...

بووه‌م: ئه‌وه‌یه‌ پاوه‌ستان له‌سه‌ر ئایه‌ته‌که‌ گومانی واتایه‌کی نه‌خواراو دروست بکات، وه‌کو پاوه‌ستان له‌سه‌ر {فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ} الماعون، ئه‌مه‌ش به‌پێی بۆچوونی (ابن الجزري) و، زۆرێک له‌زانایانی تر، دروست نیه‌ له‌سه‌ری پاوه‌ستیت، به‌لکو پێویسته‌ له‌گه‌ڵ پاشی خۆیدا پێکه‌وه‌ بخوینریته‌وه‌، چونکه‌ نوێژگه‌ران ناویکی ستایشکراوه‌، بۆیه‌ نه‌گونجاوه‌ گوێگر واتای بگات وه‌یل بۆ ئه‌وانه‌، ئه‌وانه‌ی له‌سه‌ر ئه‌م پێڕه‌وه‌ن پێیان وایه‌ پاوه‌ستان له‌سه‌ر ئه‌م ئایه‌ته‌ پاوه‌ستانێکی ناشیرینه‌ (وقف قبیح).

تێبینی: له‌وانه‌یه‌ پاوه‌ستان جوان بیته‌، به‌لام ده‌ستپێکردن له‌پاش خۆیه‌وه‌ ناشیرین بیته‌ وه‌کو: {يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ} الممتحنة ۱، پاوه‌ستان جوانه‌ له‌سه‌ری، به‌لام ده‌ست پێکردن له‌دوای ئه‌وه‌وه‌ ناشیرینه‌ {وَلْيَاكُمُ أَنْ تَوَسَّوْا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ}، چونکه‌ ئه‌وه‌ واتای هۆشدارێ له‌ ئیمان هێنان به‌خوا ده‌گه‌یه‌نێ.

۱ به‌وانه‌: نهاية القول المفيد في علم التجويد / ۱۶۱، به‌وه‌رگرتن له‌ کتیبی / غاية المرید في علم

به‌شی چواهم: پاره‌ستانی ناشیرین (القبیح).

پیتاسه‌ی: پاره‌ستان له‌سه‌ر واتایه‌ک ته‌واو نه‌بوو بیت خۆی له‌خۆیداو، واتایه‌کی راستیشی نه‌که‌یاندیبت، به‌هۆی توندی په‌یوه‌ندیه‌که‌ی له‌گه‌ل پاش خۆیدا.

هۆی ئاوانانی: چونکه‌ پاره‌ستان له‌و جیگه‌یه‌دا واتا ناگه‌یه‌نیت، بۆیه‌ خوینەر بۆی نیه‌ به‌نه‌نقه‌ست له‌سه‌ری پاره‌ستیت مه‌گه‌ر بۆ پتووستیه‌کی ناچاری.

پاره‌ستانی ناشیرین دوو جۆرن:

جۆری په‌گه‌م: پاره‌ستان له‌سه‌ر بره‌گه‌یه‌ک که‌ واتا نه‌به‌خشیت، وه‌ک: {سَم} له {سَمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ}، پاره‌ستان له‌و جیگه‌یه‌دا ناشیرینه‌ چونکه‌ نازانریت به‌ناوی کی.

جۆری دووه‌م: پاره‌ستان له‌سه‌ر وشه‌یه‌ک گومان‌ی واتایی دروست بکات که‌ خوای گه‌وره‌ ئه‌وه‌ی نه‌ویستبیت، وه‌کو پاره‌ستان له‌سه‌ر ئایه‌تی {إِنَّ اللّٰهَ لَا یَسْخِیْ {البقره‌ ۲۶} یان {وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً مِّنَ رَبِّكَ} {الاسراء ۵۴}، یان {لَا تَقْرَأُوا الصَّلَاةَ} {النساء ۴۳}، نه‌م جۆره‌ پاره‌ستانانه‌ نۆر ناشیرینه‌، نه‌گه‌ریش به‌ ئاره‌زووی خۆی پاره‌ستیت و، مه‌به‌ستی ئه‌وه‌ بیت، نه‌و کاره‌ له‌ بیباوه‌ریه‌وه‌ سه‌ر ده‌ر ده‌کات په‌نا به‌خوا، به‌لام نه‌گه‌ر به‌ناچاری پاره‌ستا با بگه‌ریته‌وه‌ و، پیکه‌وه‌ ئایه‌ته‌کان بخوینیته‌وه‌، بۆ ئه‌وه‌ی واتاکان پوون بینه‌وه‌.

تاكو ئیره‌ باسی جۆره‌کانی پاره‌ستان له‌ قورئان ته‌واو بوو، ئیستاش باسی ده‌ستپیکردن (الإبتداء) ده‌که‌ین.

پیتاسه‌ی (الإبتداء):

له‌زمانه‌وانیدا واته‌: ده‌ستپیکردن.

دهستپیکردنانه بپاریزیت. بهم شیوه یه ش باسه کانی ثم بابته مان ته او بوو،
جگه له دو پیناسه ی گرنګ که بریتین له: (السکت) و (القطع).

پیناسه ی بیده نګی (السکت):

له زمانه وانیدا واته: لیکن ترازی نیوان دو ئاواز به بی هه ناسه دان.

له زار او ده واته: بیده نګی بۆ ماوه یه ک که متر له ماوه ی پاره ستان (وقف) به بی
هه ناسه دان به مه بهستی به رده وام بوون له خویندنه وه.

تیبینه کی گرنګ:

ماموستا (محمود خليل الحصري) له کتیبی (أحكام التلاوة القرآن) لاپه ۲۶۱،
ده گیزیتته وه که (ابن الجزري) هه رموه یه تی: بیده نګی ته نها په یوه سته به (سماع) وه،
واته: به پی پیواته له پیغه مبه (ﷺ) یان له هاوه لانی که پیمان که یشتبیت، بۆیه
بیده نګی دروست نیه له شوینیکدا نه بیت که پیوایه تی راستی له سه ر هاتبیت^۱.

جیگه کانی بیده نګی له قورئاندا:

یه که م: له سه ر وشه ی (عِوَجًا) له ئایه تی {وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا ۝۱ قَبَا} الکف، ۱، هۆکاری
بیده نګیش لیږدها پوونکردنه وه وانا که یه، بۆئه وه ی که س گومانی بۆ دروست نه بیت
(قَبَا) واته: راست، وه سف بیت بۆ (عِوَجًا) واته: لار، به لکو (قَبَا) ستایشه بۆ قورئان.
دووه م: له سه ر وشه ی (مَرْقَدًا) له ئایه تی {قَالُوا يَا وَيْلَنَا مَن بَعَثَنَا مِن مَّرْقَدِنَا هَذَا} یس، ۵۲،
هۆکاری بیده نګی لیږدها نه وه یه بزانی که وشه ی (هَذَا) ته واوکه ری قسه ی بیباوه پان
نیه.

سیییه م: له سه ر وشه ی (مَنْ) له ئایه تی {وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ} القیامة، ۲۷.

چوارهم: له‌سه‌ر وشه‌ی (بَلْ) له‌ئایه‌تی {كَلَّا بَلْ رَأَىٰ عَلَىٰ قُلُوبِهِمُ} المطففین: ۱۴، هۆکاری بێده‌نگی له‌هه‌ردوو جێگه‌ی سییه‌م و چوارهم له‌ قورئاندا ئه‌وه‌یه‌ گومان دروست نه‌بێت بۆ خوێنه‌ر که (مَنْ رَأَىٰ) و (بَلْ رَأَىٰ) تێهه‌ لکێشن و به‌ (مَرَأَىٰ) و (بَرَأَىٰ) بیه‌خوێنێته‌وه‌.

پینجه‌م: پیتی (ه) له‌سه‌ر وشه‌ی (مَالِيه) له‌ ئایه‌تی {مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِيهٗ} (۲۸) هَلْكَ {

الحاقه‌ ۲۸، به‌لام ئه‌م ئایه‌ته‌ به‌ دوو شیوه‌ ده‌خوێنرێته‌وه‌، بێده‌نگی به‌کیکیانه‌، دروستیشه‌ به‌ ئاشکراکردن (أظهر) بخوێنرێته‌وه‌، هه‌روه‌ها دروستیشه‌ به‌بێ بێده‌نگی (عدم سکت) بخوێنرێته‌وه‌ ئه‌وکاته‌ش تێهه‌ لکێش ده‌کرێت، چونکه‌ دوو پیتی هاوشیوه‌ن، بۆیه‌ به‌ (مالیهلک) ده‌خوێنرێته‌وه‌.

شه‌هه‌م: (عَلِيمٌ) له‌ کۆتایی سوره‌تی (الأنفال) له‌ ئایه‌تی {إِنَّ اللَّهَ يَكُلُّ شَيْءٍ عَلِيمٌ} (۷۵)، له‌کاتی‌کدا له‌گه‌ڵ سوره‌تی (التوبة) بخوێنرێته‌وه‌، ئه‌وه‌ش په‌کێکه‌ له‌ سێ شیوانی خوێندنه‌وه‌ که‌ دروسته‌ پیتی بخوێنرێته‌وه‌:

۱. به‌شیوانی هه‌لگیرانه‌وه‌ (قلب) واته‌ (علیمُ برآءه‌...).
۲. پاره‌ستان (الوقف) واته‌: پاره‌ستان له‌ کۆتایی سوره‌تی (الأنفال) و، هه‌ناسه‌ دان و پاشان ده‌ستپێکردن به‌ سوره‌تی (التوبة).
۳. بێده‌نگی (السکت) واته‌: به‌بێ هه‌ناسه‌دان، که‌ ماوه‌یه‌کی کورتتره‌ له‌ (وقف).

پێناسه‌ی (القطع):

له‌ زمانه‌وانیدا واته‌: برین و لابردن. له‌ زاراوه‌دا واته‌: برینی خوێندنه‌وه‌ به‌یه‌کجاری و پۆشتنه‌ ناو حاله‌تیکی تهره‌وه‌، واته‌: نه‌گه‌ر بگه‌رێته‌وه‌ بۆ خوێندنه‌وه‌ به‌ (أعوذ بالله من الشيطان الرجيم)

ده‌گه‌پیتته‌وه، بپینیش تهنه‌ها له‌کوتایی ئایه‌ته‌کاندا دروسته، (ابن الجزري) له (عبدالله بن أبي الهذيل) که یه‌کێکه له‌سه‌رانی تابییه‌کان ده‌گێرته‌وه که فهرموویه‌تی: "ئه‌گه‌ر که‌سیکتان ئایه‌تیکی ده‌خویند با نه‌ییریت، تا‌کو ته‌واوی ده‌کات" هه‌روه‌ها لێی ده‌گێرنه‌وه که فهرموویه‌تی: "هاوه‌لان حه‌زیان نه‌ده‌کرد له‌ناوه‌پاستی ئایه‌تدا پاره‌ستی پیش ته‌واو کردنی هه‌موو ئایه‌ته‌که" ئه‌مه‌ش به‌لگه‌یه‌ بۆ ئه‌وه‌ی که‌س بۆی نه‌یه له‌هه‌ر شوێنیکی ئایه‌تدا پاره‌ستیت له‌ نوێژ بیت یان له‌ده‌ره‌وه‌ی نوێژ، تا‌کو ئایه‌ته‌که ته‌واو نه‌کات.^۱

۱ بپوانه: احکام تلاوة القرآن الكريم / ۲۶۳، به‌وه‌رگرتن له‌ اللعة البدريه / ۸۹-۹۱.

بابه‌تی پچراو و پێك گه‌یشته‌و
(المقطوع والموصول)

یه‌كێك له پێویسته‌ی گه‌یسه‌ی خۆینه‌ری قورئان نه‌وه‌یه پچراو و پێك گه‌یشته‌و له ئایه‌ته‌كاندا بزانیته‌، واته‌: له‌سه‌ر کامیان دروسته‌ پاره‌ستیت و له‌سه‌ر کامیان دروست نیه‌.

ئه‌م بابه‌ته‌ش ده‌بیته‌ سی به‌شه‌وه‌:

به‌شی یه‌که‌م: پێویسته‌ پێکه‌وه بخوێنرێته‌وه‌.

به‌شی دووه‌م: پێویسته‌ به‌ پچراوی بخوێنرێته‌وه‌.

به‌شی سێیه‌م: جیاوازی له‌سه‌ره‌. زانایان به‌ (واجب)یان داناه‌وه‌ له‌سه‌ر خوێنه‌ری لێهاته‌ووی قورئان له‌م بابه‌ته‌ شاره‌زاییته‌، چونکه‌ هه‌ر وشه‌یه‌ك پراو بیته‌ له‌ وشه‌کانی تر، دروسته‌ خوێنه‌ر له‌سه‌ری پاره‌ستیت به‌مه‌به‌ستی فێربوون، یان تاقیکردنه‌وه‌، یان هه‌ناسه‌ کورتی و، هه‌ڵکاری له‌م شیوه‌، به‌لام نه‌گه‌ر له‌گه‌ڵ وشه‌ی پاش خۆی پێکه‌یشتبێته‌ دروست نیه‌ پاره‌ستیت له‌سه‌ر وشه‌ی دووه‌م نه‌بیته‌، خۆ نه‌گه‌ر جیاوازی له‌سه‌ر هه‌بیته‌ له‌نیوان زانایاندا نه‌وا دروسته‌ خوێنه‌ر پاره‌ستیت له‌سه‌ر وشه‌ی یه‌که‌م و دووه‌میش.

باسه کانی پچراو و پینکه یشتو
(المقطوع والموصول)

۷۹. وَأَعْرِفُ لِمَقْطُوعٍ وَمَوْصُولٍ وَتَا فِي مُصْحَفِ الْإِمَامِ فِيمَا قَدْ أُتِيَ^۱

۱ مه بهستی له موسسه فه کانی نیمامی عوسمانه که فرمانی کرد به نووسینه وه یان پاش نه وهی ناکوکی خه لکی بینی له شتیوانی خویندنه وهی قورئان، پیتشر ابوبکر قورئانی کز کربویه وه و، له لای (حفصه) دایکی نیماندلران داینا بوو (رض)، نووسینه وهی قورئان که سانی که پتی هه لسان له قوره ییش به سه ری کایه تی (زید بن ثابت) (رض)، له شتیوانی پینووسی قورئان لیژنه که نه وه یان په چاو ده کرد نه وهی زیاتر له خویندنه وهیه کی تیدا بیت به شتیوانی بنووسریت نه وه خویندنه وانه هه لبرگرت، نوقته و جووله شیان بق پیته کان نه ده کرد، بق نمونه: (سَيَكُونُ أَنْ تُبَيِّبُوا قَوْمًا بِحَالَةٍ) المجرات، به م شتیه (مسعودی) یان نووسیوه، بویه ده کرت به (فتلبتوا) ش بخویندنه وه، وه کو پیتسه وایان (حمزة) و (الکسانی) و (خلف العاصم) ده یخویندنه وه، هه روه ها ده کرت به (فتبینوا) ش بخویندنه وه، وه کو پیتسه وایانی تر ده یخویندنه وه، به لام کاتیک ده یان بینی شتیوانی وشه یه ک ناکرت به شتیه یه ک بنووسریت که نوو خویندنه وه هه لبرگرت، له موسسه فیکدا به شتیه یه ک ده یان نووسی به پتی خویندنه وهیه ک، له موسسه فیکتی تریشدا به شتیه یه کی تر ده یان نووسی به پتی خویندنه وهیه کی تر، بق نمونه (تجری تحتها الأنهار) له موسسه فی مه که به (تجری من تحتها الأنهار) نووسیان به زیاد کرنی وشه ی (من)، نه وه ش خویندنه وهی (ابن کثیر المکی) یه، له پاش نووسینه وهی موسسه فه کان نیمامی عوسمان (رض) فرمانی کرد به نارینیان بق شاره ناوداره کان وهکی: (بصرة)، (کوفة)، (شام)، (مکه) موسسه فیکشی له لای خوی به جیته شت که به (المصنف الامام) ناسرله یه کتیکشی بق خه لکی مه دینه ترخان کرد، له گه ل هه مو موسسه فیکشدا هاوه لیکي نارد بق خویندنه وه و فیر کرنی خه لکی، بویه فرمانی کرد به (زید بن ثابت) به موسسه فی مه دینه قورئان بخویندنه وه (عبدالله بن السائب) ی نارد بق مه که و، (المغيرة بن أبي شهاب المخزومي) نارد بق شام و، (ابو عبد الرحمن السلمي) و (عامر بن عبد القيس) بق به سره، به م شتیه یه ش هه مو ناوچه یه ک به موسسه فی خوی قورئانی ده خویند، نومه تی نیسلامیش یه ک ده ننگ له سه ریاستی نه وه شتیوازه پینووسانه ی که قورئانیان پینووسرله ته وه. برونه: احکام تلاوة القرآن الكريم/ ۲۶۱.

پیشه‌وا (ابن الجزري) پوو ده‌کاته خوینه‌ری قورنان و پیی ده‌لیت: نه‌ی خوینه‌ری قورنان، زانا و شاره‌زابه به وشه پچراو و پیک گه‌یشته‌وه‌کانی قورنانی پیرۆز، نه‌وه‌ش بزانه که پچراو له‌پیشتره چونکه نه‌وه بنچینه‌یه، هه‌روه‌ها پیویسته شاره‌زاییت هه‌بیته ده‌ریاره‌ی پیتی (ت) له‌کاتی‌کدا ژێردار بیته، یان به‌شی‌وانی (ه)‌ی کورتایی بنووسریت له قورناندا، نمونه‌ی (مقطوع) وه‌کو: {فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ} الأنبياء ۸۷ و، (موصول) وه‌کو: {أَنْ جُمِعَ عِظَامُهُ} القيامة ۳.

۸۰. فَاَقْطَعْ بِعَشْرِ كَلِمَاتٍ أَنْ لَا مَعَ مُلْجَاٍ وَلَا إِلَهَ إِلَّا

۸۱. وَتَعْبُدُوا يَاسِينَ ثَانِي هُودَ لَا يُشْرِكُنْ شُرَكَاءَ يَدْخُلْنَ تَعْلُوا عَلَى

۸۲. أَنْ لَا يَقُولُوا لَا أَقُولَ إِنَّ مَا بِالرَّغْدِ وَالْمَفْصُوحِ صَلِّ وَعَنْ مَا

(فَاَقْطَعْ بِعَشْرِ كَلِمَاتٍ أَنْ لَا) فه‌مانی کردوه به پچرانی (ان) له (لا) له (۱۰)

جی‌گه‌ی قورناندا.

۱. له‌گه‌ل وشه‌ی (مُلْجَاٍ) له‌تایه‌تی {وَضَلُّوا أَنْ لَا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ} التوبة ۱۱۸.

۲. له‌گه‌ل وشه‌ی (وَلَا إِلَهَ إِلَّا) له‌تایه‌تی {وَأَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ قُلْ أَنتُمْ مُسْلِمُونَ}

هود ۱۴.

۳. له‌گه‌ل وشه‌ی (تَعْبُدُوا) له‌سوره‌تی (يَاسِينَ) له‌تایه‌تی: {أَنْ لَا تَعْبُدُوا

الشَّيْطَانَ} ۶۰.

۴. له نایه تی {أَنْ لَا تُعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمِ الْيَمِّ} هود ۲۶، بویه ش
 فهرمووی (ثانی هود) له بهر جیا کردنه وهی له جیگهی به که م {أَلَّا تُعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي
 لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ} هود ۲.

۵. له گه ل وشه ی {يُشْرِكُنْ} له نایه تی {يُبَايِعُكَ عَلَى أَنْ لَا يُشْرِكَ بِاللَّهِ شَيْئًا}
 الممتحنة ۱۲.

۶. له گه ل وشه ی {تُشْرِكْ} له نایه تی {وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ أَنْ لَا تُشْرِكْ بِي
 شَيْئًا} الحج ۲۶.

۷. له گه ل وشه ی {يَدْخُلْنَ} له نایه تی {أَنْ لَا يَدْخُلْنَهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ تَسْكِينٌ} القلم ۲۴.

۸. له گه ل وشه ی {لَا تَعْلُوا عَلَى} له نایه تی {وَأَنْ لَا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ} الدخان ۱۹.

۹. له {أَنْ لَا يَقُولُوا} له نایه تی {أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ} الأعراف ۱۶۹.

۱۰. له {لَا أَقُولُ} له نایه تی {حَقِيقٌ عَلَى أَنْ لَا أَقُولُ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ} الأعراف ۱۰۵.

سوود: جیا وازی هه یه سه باره ت به پچرانی {أَنْ لَا} له نایه تی {فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا
 إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ} الأنبياء ۸۷، پچرانی شی له پیتشته.

{إِنْ مَا بِالرَّعْدِ} فه رمانه به پچرانی (ان) له گه ل (م) له یه ک جیگه دا، له نایه تی
 {وَلَا تَأْتِرُ نَبْرَتَكَ بَعْضُ الَّذِي بَعْدَهُمْ أَوْ تَوَفِّيكَ} الرعد ۴۰.

(وَالْمُسْوَحُ صَلِّ) فهرماته به پیک گه یاندنی (أن) له گه لا (ما) هه رچونیک هاتبیت،
به هم شتیه به (أما).

۸۳. تَهْوَا اقْطَعُوا مِنْ مَّا بِرُومٍ وَالنِّسَا خُلْفُ الْمُنَافِقِينَ أَمْ مَنْ أَسَّسَا

۸۴. فَصَلَّتِ النِّسَا وَذَبَحَ حَيْثُ مَّا وَأَنْ لَمْ الْمُسْوَحُ كَسُرُ إِنَّ مَّا

۸۵. لَانْعَامِ وَالْمُسْوَحُ يَدْعُونَ مَعَا وَخُلْفُ الْإِنْفَالِ وَتَحْلٍ وَقَعَا

(عَنْ مَّا تَهْوَا) واته: (عن) له (ما) بیچرین ته نها له یه كه له نایه تی {فَلَمَّا عَتَا عَنْ
مَّا تَهْوَا عَنْهُ فَلَمَّا لَهُمْ} الأعراف ۱۶۶.

(اقْطَعُوا مِنْ... الْمُنَافِقِينَ) واته: (من) له (ما) بیچرین له دوو جیگه کی قورنان
به بی جیاوانی و ناگرکی:

یه که م: له نایه تی {هَلْ لَكُمْ مِنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ} الروم ۲۸.

دووهم: له نایه تی {فَإِنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ نِسَاءٍ} النساء ۲۵.

نامارده شی بق نه م دوو جیگه به کردوو (بروم والنسا)، له جیگه به کی تریشدا هه به
به لام جیاوانی له سه ره له نایه تی {وَأَقْبُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ} المنافقون ۱۰، پچراندنی شی
له پیتستره.

(ام من... وذبح) واته: (ام) له (من) له چوار جیگه کی قورناندا به بی جیاوانی
له یه کتر بیچرین:

۱. له نایه تی {خَيْرٌ أَمْ مَنْ أَسَّسَ بَنِيَانَهُ} التوبة ۱۰۹.

۲. له نایه تی {خَيْرٌ أَمْ مَنْ يَأْتِي آمِنًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ} فصلت ۴۰.

۳. له نایه تی {أَمْ مَنْ يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا} النساء ۱۰۹.

۴. له نایه تی {أَمْ مَنْ خَلَقْنَا إِبْنًا خَلَقْنَاهُمْ} الصافات ۱۱.

ناماژه شی کردووه بۆ جیگه‌کی سوره‌تی (الصافات) به (وَذُنُجٍ) به هۆی به سه‌رهاتی سه‌ریپینی (اسماعیل) له و سوره‌ته‌دا.

(حَبِثُ مَا) واته: (حیث) له (ما) له هه‌ر شوینیکی‌دا هات له قورئاندا بیچپرینن، ته‌نها له دوو جیگه‌شدا هاتوو له قورئاندا:

یه‌که‌م: {وَحَبِثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ وَإِنَّ الَّذِينَ {البقرة ۱۴۴}.

دووهم: {وَحَبِثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ لِئَلَّا يَكُونَ {البقرة ۱۵۰}.

(وَأَنْ لَّمِ الْمَفْسُوحُ كَسْرُ) واته: (أَنْ) که هه‌مزه‌کی سه‌ری هه‌بیته له (لَمْ) له هه‌ر شوینیکی قورئاندا بیته بیچپرینن.

(إِنَّ مَا الْأَنْعَامِ) واته: (ان) له (ما) له یه‌که جیگه‌ی قورئاندا له یه‌که‌تر بیچپرینن،

له نایه تی {إِنَّ مَا تُوعَدُونَ لَآتٍ} الأنعام ۱۳، (وَالْمَفْسُوحُ يَدْعُونَ مَعًا) واته: (ان ما) له که‌ن وشه‌ی بدعون له یه‌که‌تر بیچپرینن له دوو جیگه‌دا:

یه‌که‌م: له نایه تی {وَأَنْ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ} الحج ۶۲.

دووهم: له نایه تی {وَأَنْ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الْبَاطِلُ} لقمان ۳۰.

(وَحُلِفَ الْأَنْفَالِ وَحَلٍ وَقَعًا) واته: جیاوانی هه‌یه له دوو جیگه‌دا:

یه‌که‌م: له نایه تی {وَاعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ} الأنفال ۴۱.

دووه‌م: له‌ئایه‌تی {إِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ} النحل ۹۵، پێك گه‌یاندنیشیان

له‌پێشتره‌.

تێبینیش: ده‌کریت که جیگه‌ی کوتایی تایبه‌ته به (إِنْ مَا) نه‌ك (أَنْ مَا) به‌م

شیوه‌یه:

(إِنْ مَا) له‌ سوهره‌تی الأنعام دا به‌بێ جیاوازی ده‌پچڕێندریت، به‌لام له‌سوهره‌تی

(النحل) دا ناکۆکی له‌سه‌ره‌ و، پێك گه‌یاندنی له‌پێشتره‌، (أَنْ مَا) یش به‌بێ جیاوازی

ده‌پچڕێندریت، له‌ سوهره‌تی (الحج) و (لقمان) دا، له‌ سوهره‌تی (الأنفال) یش دا ناکۆکی

له‌سه‌ره‌و، پێك گه‌یاندنی له‌پێشتره‌. خوای گه‌وره‌ش زاناتره‌.

تێبینی: له‌م چه‌ند دێره‌ هۆنراوه‌یه‌دا، وشه‌ی (الأنعام) و (الأنفال) به‌ (لنعام) و

(لأنفال) ده‌خوێنریته‌وه‌.

۸۶. وَكُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ وَاخْلُفْ رُدُّوْا كَذًا قُلْ بِسْمَا وَالْوَصْلُ صِفْ

۸۷. خَلَقْتُمُونِي وَأَشْرَوْا فِي مَا أَقْطَعَا أُوحِيْ أَفْضَمُ أَشْهَتْ يَلُؤَا مَعَا

۸۸. ثَانِي فَعَلَنْ وَقَعَتْ رُومُ كِلَا تَنْزِيلُ شُعْرَاءٍ وَغَيْرِ ذِي صِلَا

(ابن الجزری) فه‌رمان ده‌کات به‌ پچڕاندنی (كُلِّ) له‌ (مَا) له‌یه‌ك جیگه‌ی قورئاندا،

به‌یه‌ك ده‌نگی زانایان، له‌ئایه‌تی {وَأَنَّا كُنَّا مِنْ كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ} إبراهیم ۳۴، ناکۆکیش هه‌یه‌

سه‌باره‌ت به‌ جیاکردنه‌وه‌ی (كُلِّ) له‌ (مَا) له‌ چوارجیگه‌دا:

۱ به‌وانه: (الفتح المجید) / للقمحاوي، (الدقائق المحکمة) و (أحكام تلاوة القرآن الكريم)

لایه‌ره‌ / ۲۸۰، به‌ وه‌رگرتن له‌ اللمعة البدرية / ۹۲-۹۶.

یه که م: له نایه تی {كُلَّ مَا رُدُّوْا إِلَى الشَّيْءِ} النساء ۹۱.

دووه م: له نایه تی {كُلَّ مَا جَاءَ أُمَّةٌ رَّسُولُهَا كَذَّبُوهُ} المؤمنون ۴۴.

سپیه م: له نایه تی {كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعَنَتْ أُخْتَهَا} الأعراف ۳۸:

چوارم م: له نایه تی {كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعَنَتْ أُخْتَهَا} الأعراف ۳۸، له جیگه ی یه که م و دووه م براننده، به لام له جیگه ی سپیه م و چوارم م پیک گه یاننده، جگه له م جیگانه ش ناماژده مان پیکرد، هه مووی به یه که دهنگی زانایان به پیک گه یانندن ده خوینریته وه.

فه رمان ده کات به پیک گه یانندن (یس) له گه ل (ما) به بی ناکوکی له دوو جیگه دا:

یه که م: له نایه تی {تَسْمَا اشْتَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ أَنْ يَكْفُرُوا} البقرة ۹۰، نه وه جیگه ی یه که مه له

سوره تی (البقرة).

دووه م: له نایه تی {قَالَ تَسْمَا خَلَقْتُمُونِي مِنْ بَعْدِي} الأعراف ۱۵۰، نه وه ش له وته ی (ابن

الجزري) (وَالْوَصْلُ صِفَ خَلَقْتُمُونِي وَاشْتَرَوْا) ده رده که ویت، باسی نه وه شی کردووه که

له نایه تی {قُلْ تَسْمَا بِأَمْرِكُمْ} البقرة ۹۳، ناکوکی له سه ر هه یه چونکه فه ره مووی ته تی:

(كَذَّا قُلْ تَسْمَا) به لام زیاتر کار به پچراندن ده کریت له م جیگه یاننده، هه رووه ها

فه رمانی کردووه به پچراندنی (فی) له (ما) له (۱۱) جیگه دا به بی ناکوکی:

۱. {قُلْ لَا أَحِدٌ فِي مَا أُوْحِيَ إِلَيَّ} الأنعام ۱۴۵

۲. {لَمَسْكُكُمْ فِي مَا أَفْتَضَمَ فِيهِ} النور ۱۴

۳. {وَمَنْ فِي مَا اشْتَهَتْ أَنْفُسُهُمْ خَالِدُونَ} الأنبياء ۱۰۲.

۴. {يَتْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ فَأَسْتَقُوا الْخَيْرَاتِ} المائدة: ۴۸.

۵. {يَتْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ إِنَّ رَبَّكَ الْأَعْلَمُ} ۱۶۵.

۶. {فِي مَا فَعَلْنَا فِي أَنْفُسِنَا مِنْ مَّعْرُوفٍ} البقرة: ۲۴۰، که نه مه‌ش جیگه‌ی دوده‌مه له

سوره‌تی (البقرة) و، (ابن الجزری) به (ثانی فعلن) ناماژه‌ی پیکردوه.

۷. {وَنُشِئَكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ} الواقعة: ۶۱.

۸. {ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِنْ أَنْفُسِكُمْ هَلْ لَكُمْ مِنْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ شُرَكَاءَ فِي مَا

رَزَقْنَاكُمْ} الروم: ۲۸.

۹. {فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ} الزمر: ۳.

۱۰. {فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ} الزمر: ۴۶، تیبینی بکه چۆن ناماژه‌ی کردوه بۆ

مه‌ردوه جیگه‌کی سوره‌تی (الزمر) به (کلا تَنزِيلُ).

۱۱. {أَتُرْكُونَ فِي مَا هَامَنَا آمِينَ} الشعراء: ۱۴۶، جگه له م جیگایانه‌ش پیکه‌وه

ده‌خوینرتته‌وه به‌بی ناکوکی، نه‌وه‌ش له فرموده‌ی (ابن الجزری)

(وَعَبْرَ ذِي صَلَا) ده‌رده‌که‌وێت.

۸۹. فَأَيْنَمَا كَانَتْخُلُوصَلِّ وَمُخْلِفٌ فِي الشُّعْرَا الْأَحْزَابِ وَالنِّسَا وَصِفُ

واته: وشه‌ی (أَيْنَمَا) له‌مه‌رکوبیه‌ک هات له قورتاندا له‌گه‌ل پیتی (ف) پیکیان

بگه‌یه‌نه، وه‌کو چۆن (أَيْنَمَا) له‌سوره‌تی (النحل) پیک ده‌گه‌یه‌نی.

که وات: وشه ی (أَیْنَمَا) له دورو جیگه ی قورئاندا بیت:

یه که م: { فَأَیْنَمَا تُولُوْا فَمِنْ وَجْهِ اللّٰهِ } البقرة ۱۱۵.

دووه م: { أَیْنَمَا یُوْجِهُهُ لَا یَأْتِ بِخَبْرٍ } النحل ۷۶.

(و مُحْصِلُ) وات: له سنی جیگه ی تردا ناکوکی له سه ره.

یه که م: { وَقَالَ لَهُمْ اِنَّ مَا کُمْ یُعْبُدُوْنَ } الشعراء ۹۲.

دووه م: { مُلْمُوْنِیْنَ اَیْنَمَا یَقِفُوْا اُخِذُوْا } الأحزاب ۶۱.

سیتییه م: { اَیْنَمَا تُکُوْبُوْا یُذَرِّکُمْ الْمَوْتُ } النساء ۷۸.

بچراندنیشی له پیشتره له سوره تی (الشُّعْرَا) به لام پیك گه یاندنیشی له پیشتره له

هر دورو جیگه ی سوره تی (الأَحْزَابِ) و (وَالنَّسَا) چونکه هه رموویه تی: (وُصِفَ) وات:

وه سف کراوه.

۹۰. وَصِلْ فَإِلَّهْمْ هُودَ اَلْنِ بَجَعَلَا   تَجْمَعُ کَيْلَا تَحْزَنُوا تَأْسُوا عَلٰی

۹۱. حَجَّ عَلَیْكَ حَرْجٌ وَقَطَعُهُمْ   عَنْ مَنْ یَّشَاءُ مَنْ تَوَلَّی یَوْمَ هُمْ

لیتره دا هه رمان ده کات به پیك گه یاندنی (ن) و (م) له یه ک جیگه دا.

له نایه تی { فَإِنْ لَّمْ یَسْجُدْیُوْا لَکُمْ فَاعْلَمُوْا اَنَّآ اَنْزَلْنَا عَلَیْهِمُ اللّٰهِ } هود ۱۷، هه روه ها هه رمانی

کر دووه به پیك گه یاندنی (ن) له که ل (ن) له دورو جیگه دا:

یه‌که‌م: { بَلْ رَعِمْتُمْ أَنْ تَجْعَلَ لَكُمْ مَوْعِدًا } { الکھف: ۴۸ .

دووه‌م: { أَيْخُسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يَجْمَعَ عِظَامُهُ } { القیامة: ۳ .

بق جیگه‌ی یه‌که‌م به (بَجَعَلَا) و بق جیگه‌ی دووه‌م (بَجَمَعَ) ناماژه‌ی کردووه .

سوود: مامؤستا (محمود خليل الحصري) باسی جیاوازی کردووه له نایه‌تی { أَنْ لَنْ

تُخْصَرُوهُ } { الزمل: ۲۰ ، که پچراندنی تئیدا له‌پیشتره ، هه‌ریه‌وه‌ش کارده‌کریت ، وادیاره
پیره‌وی (ابن الجزري) پچراندنیتی و ، خوای گه‌وره‌ش زانانتره .

هه‌روه‌ها فه‌رمانی کردووه به پیک گه‌یاندنی (کَیْلًا) له چوار جیگه‌ی قورئاندا به‌بی

ناکلکی .

یه‌که‌م: { لِكَيْلَا تَحْزَنُوا عَلَى مَا فَاتَكُمْ } { ال عمران: ۱۵۳ .

دووه‌م: { لِكَيْلَا تَأْسَوْا عَلَى مَا فَاتَكُمْ } { الحديد: ۲۳ .

سئ یه‌م: { لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِنْ بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا } { الحج: ۵ .

چواره‌م: { لِكَيْلَا يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ } { الاحزاب: ۵۰ ، که جیگه‌ی دووه‌مه تئیدا ، له (۳)

جیگه‌که‌ی تریش به‌بی جیاوازی له‌یه‌کتر پچراون ، که بریقین له :

یه‌که‌م: { لِكَيْ لَا يَعْلَمَ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا } { النحل: ۷۰ .

دووه‌م: { لِكَيْ لَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ } { الاحزاب: ۳۷ ، که جیگه‌ی یه‌که‌مه له سوره‌ته‌که .

سئ یه‌م: { كَيْ لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ } { الحشر: ۷ .

هروه ما فرمانی کردوه به پچراندنی (عَنْ) له (مَنْ) له دوه جیگه دا بهی

جیوانی:

یه که م: {وَيَصْرِفُهُ عَنْ مَنْ يَشَاءُ} النور ۴۳.

دوه م: {فَاعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلَّى عَنْ ذِكْرِنَا} النجم ۲۹.

(عَنْ مَنْ) یش ته نها له م دوه جیگه قورتاندا هاتون. پاشان فرمانی کردوه به

پچراندنی (يَوْمَ) له (هُمْ) له دوه جیگه دا بهی ناکوکی:

یه که م: {يَوْمَ هُمْ بَارِزُونَ لَا يَخْفَى} غافر ۱۶.

دوه م: {يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُنْفَتُونَ} الذاریات ۱۳.

۹۲. وَمَالِ هَذَا الَّذِينَ هَؤُلَاءِ تَحِينَ فِي الْإِمَامِ صَلِّ وَوَهْلًا

لیره دا ناکادارمان ده کاته وه که پیتی (ل) که له پاش (ما) دیت، به جیاکراوهی

ده نووسریت له چوار جیگه قورتاندا :

یه که م: {وَقَالُوا مَالِ هَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ} الفرقان ۷.

دوه م: {وَيَقُولُونَ يَا وَيْلَتَنَا مَالِ هَذَا الْكِتَابِ لَا يُغَادِرُ} الكهف ۴۹.

سپیه م: {فَنَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا قَبْلَكَ مُهْلِكِينَ} المارج ۳۶.

چواره م: {فَنَالِ لِهَؤُلَاءِ الْقَوْمِ لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا} النساء ۷۸، ماموستا (محمود خليل

الحصري) له (احکام تلاوة القرآن) لاپه ره ۲۸۴ ده فهرمویت:

له و حاله‌ته‌شدا خوینهر بۆی هه‌یه له‌سه‌ر پیتی (ما) یان (ل) پاره‌ستیت به‌هۆی کورتی هه‌ناسه یان تاقیکردنه‌وه و شتی هاوشیوه، به‌لام دروست نیه له لاهه‌که‌وه یان له (به‌ولاء) و (بالذی) ده‌ست پیتیکات، به‌لکو پیتویسته له (ما) ده‌ست پی بکات.

(تَ حِينَ فِي الْإِمَامِ صَل) واته: پیتی (ت) به پیتی (حین) بگه‌یه‌نه وه‌کو له‌م نایه‌ته‌دا هاتوه: (ولات... مناص) وه‌کو: له موصه‌فی (الإمام) عوسماندا هاتوه (ﷺ).

(وَوَهَّال) واته: به‌هه‌له ده‌خوینهرته‌وه خاوه‌نی ئه‌و وته‌یه، جیاوازی هه‌یه له‌سه‌ر پچراندن و پیک گه‌یانندی (ت) له (حین) بۆچوونی راست و په‌سه‌ندیش ئه‌وه‌یه له‌یه‌کتر جیا‌بکریته‌وه، واته: (لات) وشه‌یه‌که و (حین) وشه‌یه‌کی تره، بۆچوونیکێ تریش هه‌یه به‌لام ناپه‌سه‌نده، بریتی به پیک گه‌یانندی (ت) له‌گه‌ل (حین) له‌و حاله‌ته‌شدا ده‌بیته (ولا) (تحین) وه‌کو دوو وشه، ئه‌م بۆچوونه‌شی کارپینه‌کراوه، به‌به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ی پیتشه‌وا گه‌وره‌کانی خویندنه‌وه‌ی قورئان له‌سه‌ر وشه‌ی (ولات) له‌کاتی پیتویستیدا پاره‌ستان ئیتر چی به (ت) بیت یان به (ه) له‌جیاتی (ت) هیچ که‌سێک له‌و پیتشه‌وا‌یا نه‌ پانه‌وه‌ستان له‌سه‌ر (ولا) به‌بی (ت) ئه‌م مه‌سه‌له‌ش شتی زۆری له‌سه‌ره، باسکراوه له‌کتیب و سه‌رچاوه‌کانی ته‌جويدا^۱.

۹۳. وَوَزَّوْهُمْ وَكَالَوْهُمْ صَل كَذَا مِنْ أَلْ وَهَّا وَيَا لَا تُفْصِلِ

له‌م دێره‌دا فه‌رمانی کردوه به پیک گه‌یانندی (هه‌م) له‌گه‌ل هه‌ردوو وشه‌ی (وَوَزَّوْهُمْ) و (كَالَوْهُمْ) له‌نایه‌تی {وَأَذًا كَالَوْهُمْ أَوْ وَزَّوْهُمْ يُخْسِرُونَ} المطففين ۳، ئه‌مه‌ش به

۱ به‌وانه: النشر ج ۲، تقریب النشر/ ۸۱، اتحاف فضلاء البشر/ ۱۰۶. به‌وه‌رگرتن له الدرر البهية

کۆرده‌نگی زانایان، دروستیش نیه پاره‌ستان له‌سه‌ر وشه‌ی (کالو) یان (وزنو) چونکه نه‌وه وه‌کو پاره‌ستانه له‌سه‌ر وشه‌ی (تَقْتَمُوهُمْ) له‌تایه‌تی (حیث تَقْتَمُوهُمْ).

(كَذًا مِنْ آلِ وَهَّاءٍ لَا تَقْصِلُ) لێره‌دا پووێ ده‌کاته‌وه که دروست نیه (ال) له وشه‌ی دوا‌ی خۆی جیا‌بکریته‌وه وه‌کو: (المؤمنون، التّوٰی)، هه‌روه‌ها دروست نیه (ه) جیا‌بکریته‌وه له‌م جۆره وشانه: (ماآتم، مؤلاء) هه‌روه‌ها دروست نیه (ی) له‌م جۆره وشانه (بأیها، یاآدم) جیا‌بکریته‌وه.

سوود: (ان) له‌گه‌ل (لو) ته‌نها له چوار جێگه‌ی قورئاندا هاتوه‌:

یه‌که‌م: {أَنْ لَوْ شَاءَ أَصْبَأَهُمْ بِذُنُوبِهِمْ {الأعراف ۱۰۰.

دووه‌م: {أَنْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ لَهَدَى الْقَاسِ جَمِيعًا {الرعد ۳۱.

سێیه‌م: {أَنْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ الْقَيْبُ {سبا ۱۴.

چواره‌م: {وَأَلَوْ اسْتَقَامُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقَيْنَهُمْ مَاءً غَدَقًا {الجن ۱۶، له هه‌رسی جێگا‌کانی

یه‌که‌م و دووه‌م و سێیه‌مدا پچراون له‌یه‌کترو، له‌جێگه‌ی چواره‌میشدا جیا‌وازی له‌سه‌ر هه‌یه^۱.

سوود: هه‌ندێ وشه‌ی تر هه‌یه هه‌میشه پێکه‌وه‌ن و جیا‌ناکریته‌وه، که بره‌تین له‌:

۱. (من) له‌گه‌ل (ما) له‌هه‌رکۆیه‌کدا بیته‌ له‌قورئاندا.

۲. (من) له‌گه‌ل (ما)ی پرسیارکردندا وه‌کو: {فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ}

الطّارقه.

۳. {لِإِیَاسِیْن} له‌ ئایه‌تی {سَلَامٌ عَلَیْ لِیَاسِیْنِ} الصافات ۱۲۲، به‌جیا ده‌نوسریت

به‌لام پاره‌ستان دروست نیه له‌سه‌ر (ال).

۴. (نعما) ته‌نها له‌ دوو جێگه‌ی قورئاندا هاتوه‌.

- {لِیَنْ بُدُوْا الصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا هِیَ} البقرة ۲۷۱.

- {إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا یَعْظُمُکُمْ بِهِ} النساء ۵۸.

۵. مه‌ما له‌ ئایه‌تی {وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتَانَا بِهِ مِنْ آیَةٍ} الأعراف ۱۳۲.

۶. (یوم) له‌گه‌ل (إذ) هه‌رچۆنیک بیت.

۷. (حین) له‌گه‌ل (إذ) هه‌رچۆنیک بیت.

۸. پیتی (ل) له‌گه‌ل (لن) له‌ (لن).

۹. (لأن) له‌گه‌ل (لا) له‌ وشه‌ی (لأن).

۱۰. (وی) له‌گه‌ل (کأن) له‌ دوو جێگه‌ی په‌ك ئایه‌تدا له‌ سوره‌تی (القصر)

{وَبِکَاثُهُ لَا یُفْلِحُ الْکَافِرُونَ} ۸۲.

۱۱. {یَسْتَوْم} له‌ ئایه‌تی {قَالَ یَسْتَوْمٌ لَا تَأْخُذْ} طه ۹۴، به‌جیا کراوه‌یش هاتوه‌ له‌

ئایه‌تی {قَالَ ابْنُ أُمٍّ إِنَّ الْقَوْمَ} الأعراف ۱۵۰، هه‌ریۆیه ده‌کریت له‌سه‌ر (ابن) پاره‌ستیت

له‌ سوره‌تی (الأعراف) و، دروست نیه پاره‌ستیت له‌سه‌ر ئه‌و پیته‌ له‌ سوره‌تی

طه.

۱۲. (لولا) هه‌میشه به پتک گه‌یه‌نراوی هاتووه، واته پاره‌ستان دروست نیه له‌سه‌ر وشه‌ی (لو)، هه‌روه‌ها له‌سه‌ر وشه‌ی (لوما).

سوود: پاره‌ستان له‌سه‌ر وشه‌ی (ما) له‌نایه‌تی {أَيُّ مَّا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى} {الإسراء ۱۱۰}، هه‌روه‌ها پاره‌ستان دروسته له‌سه‌ر (ایا) به‌لام ده‌ستپیکردن دروست نیه ته‌نها له‌سه‌ر (ایا) هوه نه‌بیٔ.

۱ بق زیاتر شاره‌زایبون له‌م بابه‌ته بپوانه:

- احکام تلاوة القرآن الكريم / ۲۸۴.
- مختصر بلوغ الأمانة / ۲۳.

بابه‌تی تانه‌کان

۹۴. وَرَحِمْتُ الزُّخْرُفَ بِالنَّارِ زَبْرَةً لَا أَعْرَافِ رُومٍ هُودٍ كَافٍ الْبَقَرَةَ

(ابن الجزی) له‌م دپێی هۆنراوه‌که‌یدا ئاگادارمان ده‌کاته‌وه‌ که‌ وشه‌ی (رَحِمْتُ)

له‌ موصحف عوسماندا (ﷺ) له‌ جه‌وت جێگه‌ی قورئاندا به‌ پیتی (ت)ی کراره‌ نووسراوه‌:

یه‌که‌م: {أَفَمُ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ} الزخرف ۳۲.

دووه‌م: {وَرَحِمْتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ} الزخرف ۳۲.

سێیه‌م: {إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ} الأعراف ۵۶.

چواره‌م: {فَاظْطَرُّ إِلَى آثَارِ رَحْمَتِ اللَّهِ} الروم ۵۰.

پێنجه‌م: {رَحْمَتُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ} هود ۷۳.

شه‌هه‌م: {ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكَرِيَّا} مريم ۲.

حه‌هه‌م: {أَوَلَيْكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ} البقرة ۲۱۸.

سوود: (زَبْرَةً) واته‌: نووسی، مه‌به‌ست له‌ پێشه‌وا عوسمانه (ﷺ)، هه‌ر شه‌ویش بوو

له‌ به‌شی رابریوودا به‌ (فی المصحف الإمام) ئاماژه‌ی بۆ کرا.

(الزبور) واته: نووسراو (ولقد كتبنا في الزبور).

۹۵. نِعْمَهَا ثَلَاثُ نَحْلٍ إِبْرَهُمْ مَعَا أَخِيرَاتٍ عُقُودُ الثَّانِ هُمْ

۹۶. لُقْمَانُ ثُمَّ فَاطِرٌ كَالطُّورِ عِمْرَانُ لَعْنَتْ بِهَا وَالتُّورِ

ناگادارمان دهکات له وهی که وشه ی (نَعْت) به تائی کراوه نووسراوه، له یانزه

جیگه ی تورئاندا:

یه که میان له نایه تی {وَأَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمَا أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مِائِدَاتِهِمْ يُرْسِلُ فِيهَا سَحَابًا مُمِيزًا} البقرة ۲۳۱، سئ جیگه شیان له

سوره تی (النحل) که دانهر به (ثَلَاثُ نَحْلٍ) ناماژه ی پیکردوه، که بریقین له:

یه که م: {أَفِيَالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَنِعْمَتَ اللَّهِ هُمْ يَكْفُرُونَ} النحل ۷۲.

دوه م: {يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ ثُمَّ يُنْكِرُوهَا} ۸۳.

سئیه م: {وَأَشْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ إِنَّ كُفْرَكُمْ إِيَّاهُ تُعْبِدُونَ} النحل ۱۱۴.

دوو جیگه شیان له سوره تی (نبراهیم) دایه، که دانهر به (إِبْرَهُمْ مَعَا) ناماژه ی بئ

کردوه:

یه که م: {أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كُفْرًا} إبراهيم ۲۸.

دوه م: {وَنُذِرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَأَخْضَعُوا} إبراهيم ۳۴.

(مَعَا أَخِيرَاتٍ) واته: کورتایه کانی ههردوو سوره تی (النحل) و (إبراهيم) وه کو جیا کردنه وه بۆ سه ره تا کانی، به ک جیگه شیان له سوره تی (المائدة) دایه: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ} ۱۱.

(عُقُودُ السَّانِ) مه بهستی دوو جیگه ی له سوره تی (المائدة)، بۆنه وهی بزانی که مه بهستی به که م جیگه ی نه و سوره ته نیه.

(هُم) که کرداره که ی تیدایه و، بریتیه له (هُم)، دێپی دوو هه میش باسی چوارو جیگه ی تری له خه گرته وه:

هه شهتم: {أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْفُلْكَ يَجْرِي فِي الْبَحْرِ نِعْمَتِ اللَّهِ {لقمان ۳۱}.

تۆیه م: {يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ} {فاطر ۳}.

ده یه م: {فَذَكِّرْ فَمَا أَنْتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ} {الطور ۲۹}.

یازده هه م: {وَادْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً} {آل عمران ۱۰۳}.

(عِمْرَانُ لَعَنَتْ بِهَا وَالنُّورِ) واته: وشه ی (لعنت) له دوو جیگه دا له قورئان به تانی کراوه نووسراوه:

یه که م: {ثُمَّ سَوَّاهُ فَنَجَّلَ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ} {آل عمران ۶۱}.

دوو هه م: {وَالْخَامِسَةُ أَنَّ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ} {النور ۷}.

۹۷. امْرَأَتُ يُوسُفَ عِمْرَانَ الْقَصَصُ تَحْرِيمَ مَعْصِيَتِ يَقْدُ سَمِعَ يُحْصَ

لیتره دا ناگادارمان ده کاته وه که وشه ی (امرات) به تانی کراوه نووسراوه له حوت

جینگه ی قورتاندا:

یه که م: {وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ {يوسف ۳۰.

مووه م: {قَالَتِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ الْآنَ حَصْحَصَ الْحَقُّ {يوسف ۵۱.

سپیه م: {إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَانَ آلَ عِمْرَانَ ۳۵.

چواره م: {وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ الْقَصَصُ ۹.

پینجه م: {امْرَأَتُ نُوحٍ {التحریم ۱۰.

شه شه م: {وامْرَأَتُ لُوطٍ {التحریم ۱۰.

حوت م: {امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ {التحریم ۱۱.

قسه یه کی خرف: هه موو وشه یه کی (امرات) نه گه ر له گه ل میرده که یدا باسکرا بیت

له قورتاندا به (ت) ی کراوه نووسراوه ۱.

(مَعْصِيَتِ يَقْدُ سَمِعَ يُحْصَ) واته: وشه ی (مَعْصِيَتِ) به (ت) ی کراوه نووسراوه له

دو جینگه ی سوره تی (المجادلة):

یه که م: {بِالْإِيمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ {المجادلة ۸.

مووه م: {فَلَا تَتَّخِذُوا بِالْإِيمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرُّسُولِ {المجادلة ۹.

۹۸. شَجَرَتِ الدُّخَانِ سُنَّتُ فَاطِرٍ   كَلًّا وَالْأَنْفَالَ وَحَرْفَ غَافِرٍ

(شَجَرَتِ الدُّخَانِ) واته: وشه ی (شَجَرَتِ) به تانی کراوه نووسراوه، له نایه تی {لَنْ} شَجَرَتِ الزَّقُومِ ﴿۱۳﴾ طَعَامُ الْأَثِيمِ ﴿۱۴﴾ {الدخان ۴۳-۴۴}.

(سُنَّتِ) واته: وشه ی (سُنَّتِ) به تانی کراوه نووسراوه، له پینچ جیگه ی قورئاندا:

یه که م: {فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ الْأَوَّلِينَ} فاطر ۴۳.

نوووه م: {فَلَنْ نَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا} فاطر ۴۳.

سیتییه م: {وَلَنْ نَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا} فاطر ۴۳.

چواره م: {وَلَنْ يَتُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ} الأنفال ۳۸.

پینچه م: {سُنَّتَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ} غافر، ۸۵.

۹۹. قُرْتُ عَيْنٍ جَنَّتْ فِي وَقَعَتْ   فِطْرَتْ بَقِيَّتْ وَابْنَتْ وَكَلِمَتْ

۱۰۰. أَوْسَطَ الْأَعْرَافِ وَكُلُّ مَا اخْتَلَفَ   جَمْعًا وَفَرْدًا فِيهِ بِالنَّاءِ عُرِفَ

(قُرْتُ عَيْنٍ) واته: وشه ی (قُرْتُ) به پیتی (ت) ی کراوه نووسراوه، له نایه تی {قُرْتُ} عَيْنٍ لِي وَلَكَ {القصص ۹}.

(جَنَّتْ فِي وَقَعَتْ) ولته: وشهی (جَنَّتْ) به تائی کراوه نووسراوه، له نایه تی: {فَرُوحٌ وَرِيحَانٌ وَجَنَّتْ مِيمٌ} الواقعة ۸۹.

(فَطَرَتْ بَقِيَّتْ وَأَبْنَتْ) ولته: ثم سى وشانه به تائی کراوه نووسراون له هه رکوى ماتبيتين وهكو: {فَطَرَتْ اللَّهُ إِلَيَّ فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا} الروم ۳۰، له نایه تی {وَمَرِّمَ ابْنَتْ عِمْرَانَ} التحريم ۱۲، {وَكَلِمَتُ أَوْسَطَ الْأَعْرَافِ} ولته: وشهی (كَلِمَتُ) به پیتی (ت) ی کراوه نووسراوه، له سوره تی (الأعراف) {وَوَسَّتُ كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنَى} الأعراف ۱۳۷.

{وَكُلُّ مَا اخْتَلَفَ... عُرِفَ} ولته: هه موو نهر جیگانه ی که زانایانی قورئان خویندن ناکوکیان هه بووه ده ریاره ی، له م جیگه یه دا به تائی کراوه ده نووسریت:

به کوردی: وشه ی (كَلِمَتُ) له پینچ جیگه ی قورئاندا به (ت) ی کراوه نووسراوه: یه که م: {وَوَسَّتُ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا} الأنعام ۱۱۵.

دوو هه م: {وَوَسَّتُ كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنَى عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ} الأعراف ۱۳۷.

سێیه م: {كَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا} یونس ۳۳.

چوار هه م: {إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ} یونس ۹۶.

پینچه م: {وَكَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا} غافر ۶، موسحه فه کانیش جیاوازیان

تیدیاه له شیوه ی نووسینی وشه ی (كَلِمَتُ) له سى جیگه ی ثم پینچ جیگه یه دا، که بریتین له سوره تی (الأعراف) و (یونس) و (غافر) هه ر بۆیه دروسته به (ت) و (ه)

له سهریان پاوه ستیت، به لام نه وهی زیاتر کاریان پیده کړیت پاوه ستانه له سهریان به (ت) ۱.

مه روه ما هم وهانه له قورئاندا به (ت) ی کړاوه نووسراون:

۱. (جَمَلَتْ) {كَأَنَّهُ جَمَلَتْ صَفْرُ} المرسلات ۳۳.
۲. (بَيَّنَتْ) {فَهُمْ عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْهُ} فاكر ۴۰.
۳. (غَيَّابَتْ) {أَنْ يَجْعَلُوهُ فِي غِيَابِ الْجُبِّ} يوسف ۱۵.
۴. ناوی کړکړاوه که به پیتی (ت) کړتایی هاتبیت، وهکو: (الآيات، آیات، مبینات، بینات، مبرجات، المؤفکات، المنشآت، والعاديات، الذاریات، العاديات، المرسلات، النازعات).
۵. ملکوت، جالوت، طالوت، التابوت، الطاغوت.
۶. (أَبَتْ) له سوره کانی (یوسف، مریم، القصص، الصافات).
۷. (هَبَّات) له نایه تی {هَبَّاتٌ هَبَّاتٌ لِّمَا يُوعَدُونَ} المؤمنون ۳۶.
۸. (مرضات) له سنی جیکه ی سوره ته کانی: (البقرة ۲۰۷-۲۶۵)، (النساء ۱۱۴)، (التحریم ۱).
۹. (ذات) له نایه تی {وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ} الأنفال ۱، {حَدِّثْ ذَاتَ بَهْجَةٍ} النمل ۶۰.
۱۰. (ولات) له نایه تی {فَنَادَوْا وَكَانَ حِينَ مَنَاصٍ} ص ۳.
۱۱. (اللات) له نایه تی {أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّى} النجم ۱۹.

بابه نسی هه مزه ی پیک گه یاندن (همزة الوصل)

بابزانین هه مزه له سه ره تای وشه وه دوو جزه:

- هه مزه ی پچراندن (همزة القطع): که بریتیه له وه هه مزه ی جیکیر ده بیئت، له حالی ده سپیگردن و بهرده وا مبووندا.

- هه مزه ی پیک گه یاندن (همزة الوصل): بریتیه له وه هه مزه ی که له سه ره تای وشه دا جیکیر ده بیئت و، له بهرده وام بووندا نامیئیت^۱، هۆکاری ناوانیشی به هه مزه ی پیک گه یاندن نه وه یه سه ره پای نه وه ی له کاتی پیک گه یاندندا لاده بریئت، به لام پیتش و پاشی خوی به یه کتر ده گه یه نیت، ده لیتیش هۆکاره که ی نه وه یه که قسه کهر به هۆیه وه ده توانیئت زه ننه دار (ساکن) ده بریئت، (الخلیل بن أحمد) یش به (سَلَمَ اللسان) واته: په یژه ی زمان ناوی ده برد، چونکه هه میشه ده سپیگردن به پیتیکی بزواو ده بیئت و پاوه ستانیش به زه ننه دار، بۆیه نیاز زۆر بوو به ئامرازیک بۆنه وه ی بتوانین زه ننه دار ده برین، نه و ئامرازه ش هه مزه ی پیک گه یاندنه.

بزویی ده سپیگردن له کرداره کاندایه له وانه یه به بۆر (ضمه) بیئت و، له وانه شه به

۱۰۱. وَأَبْدَأُ بِهَمْزِ الْوَصْلِ مِنْ فِعْلِ يَضُمُّ   إِنْ كَانَ ثَالِثٌ مِنَ الْفِعْلِ يَضُمُّ

(کسره) بیئت، نه گه به بۆر بیئت، مه رجی نه وه یه سییه م پیتی بۆری هه بیئت، بۆنمونه:
(له پابوردوودا): (اسْتَحْفِظُوا، اجْتَمَعْتُ، ابْتَلَيْ) وه گۆ: له م ئایه تانه دا هاتووه.

- {وَالرَّاسِيُونَ وَالْأَخْبَارُ مَا اسْتَحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ} المائدة: ۴۴.

۱ بهوانه: شرح الأشموني و شرح ابن عقيل له سر الفية ابن مالك.

- {وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ} {ابراهمیم} ۲۶.

- {هُنَالِكَ آتَى الْمُسْمِنُونَ زُلْزُلًا شَدِيدًا} {الأحزاب} ۱۱.

نموه ی (له زمان) پیتش:

- {ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ} {النحل} ۱۲۵.

{اِنَّ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ} {العنکبوت} ۴۵، پیتو یسته بۆره کهش (لازم) بیت، نه که توشهاتوو (عارض) وهگو: {اَبْتُوا} له نایه تی {فَقَالُوا اَبْتُوا عَلَيْهِمُ بُنْيَانًا} {الكهف} ۲۱، {وَأَمْضُوا} له نایه تی {وَلَا يَلْتَمِسْ مِنْكُمْ أَحَدٌ وَآمَضُوا حَيْثُ يُؤْمَرُونَ} {الحجر} ۶۵، پوون کردنه وهی نه م جۆره وشانهش که (عارض) ن ته وهیه، بۆ نموونه: وشه ی {اقضوا} بنچینه که ی {اقضوا} ه بۆیه بۆری {ی} ه که گۆیزدایه وه بۆ {ض} ه که و، هه ردوو پیتی زهننه دار ی {ی} و {و} پیک که یشتن، بۆیه {ی} ه که به هۆی یه کگرتنی دوو {ساکن} لابرا و، وشه کهش بوو به {اقضوا}، به هه مان شیوهش له وشه کانی تر.^۱

۱۰۲. وَأَكْسِرُهُ حَالَ الْكَسْرِ وَالْفَتْحِ وَفِي لَأَسْمَاءٍ غَيْرِ اللَّامِ كَسْرُهَا وَفِي

{وَأَكْسِرُهُ حَالَ الْكَسْرِ وَالْفَتْحِ} واته: هه مزه ی پیک که یاندنه که با {کسره} ی هه بیت، نه گهر له سه ره تای کرداره که بوو سییه می نه و دوو کردارهش {کسره} یان {فتحه} دار بوو، وهگو: {اغفر، اَتَهوا}.

۱ له بنه رتدا له سه ره زنی {يَفْعِلُ} ه که واته که واته عه ینی فیعله که {کسره} یه. ((م. دلیر

به گورتی: بزویی ده ستپیکردن به ژیر (کسرة) مه رجه که ی نه وه یه پیتی سییه می کرداره که یان سهر (فتحة) ی مه بیت وه کو: {وَإِذَا اقْبَلُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمُ اقْبَلُوا فَكَيْفَ} {المطففين ۳۱}، یان ژیر (کسرة) ی مه بیت وه کو: {رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ} {الدخان ۱۲}.

(وَفِي الْأَسْمَاءِ) واته: نه و ناوانه ی که به همزه ی پیک که یانندن ده ست پیده کات.

(كَسْرَهَا) واته: ژیر دانان بۆ همزه که، جگه له (ال) که جیا یکردوه ته وه.

(غَيْرِ اللَّامِ) واته: جگه له همزه ی (ال) ی ناساندن (التعريف)، چونکه له و

حاله ته دا سهر (فتحة) ی مه یه وه کو: (النهار).

۱۰۳. ابن مَع ابْنَةِ امْرِئٍ وَاثْنَيْنِ وَأَمْرَأَةٍ وَاسْمٍ مَعَ اثْنَيْنِ

له م دپه دا باسی هندی ناومان بۆ ده کات که به همزه ی پیک که یانندن ده نووسریت، له کاتی ده ست پیکردندا به ژیر (کسرة) ده ست پیده کات، نه و ناوانه ش بریتین له:

۱. (ابن) وه کو: {إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِي} {هود ۴۵}.

۲. (ابنه) وه کو: {وَمَرْيَمُ ابْنَتْ عِمْرَانَ} {التحریم ۱۲}.

۳. (امری) وه کو: {إِنَّ امْرَأَتَكَ لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ} {النساء ۱۷۶}.

۴. (اثنین) وه کو: {ثَانِي اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ} {التوبة ۴۰}.

۵. (امراة) وه کو: {وَإِنَّ امْرَأَةً خَافَتْ} {النساء ۱۲۸}.

۶. (سم) وهکو: {سَبَّحَ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى} {الأعلى} ۱.

۷. (اثنین) وهکو: {فَإِنْ كَانَا اثْنَيْنِ فَلَهُمَا الْكُلَانِ مِمَّا تَرَكَ} {النساء ۱۷۶}.

پهون کردنهوه: با بزانتی که همزه‌ی پیک که یاندن (همزه الوصل) له همزه‌ی
کرداریکی پابردودا همیه که بریتیه له زیاتر له چوار پیت واته: (پیتجی یان
شەشی بیت) وهکو: (اطلق - استخراج) ههروه‌ها له چاووکی نه و کردارانه‌ش
وهکو: (اطلاق - استخراج).

ههروه‌ها ژیریشیان همیه (مکسورن)، له و ناوانه‌ی لای خواره‌وه:

(ابن - ابنة - امرؤ - امرئ - امرأة - اثنان - اثین - اثین - اسم).

به هه‌مان شیوه به ژیر (کسرة) ده‌ست پی ده‌کریت نه‌گه‌ر سییه‌م پیتی کرداره‌که
ژیری هه‌بیت، به‌پیتی بنچینه‌که‌ی دواتر بۆر (ضمة‌ی توش هاتبیت، له و جوړه‌ش له
قورتاندا پیتج کردار هاتووه:

۱. (امشوا) له‌نایه‌تی {أَنْ امْشُوا وَاصْبِرُوا عَلَى آلِهِكُمْ} ص ۶.

۲. (ایوا) له‌نایه‌تی {إِثْنَيْنِ يَكُافٍ مِنْ قَبْلِ هَذَا} {الأحقاف}.

۳. (ابنوا) له‌نایه‌تی {قَالُوا ابْنُوا لَهُ بُنْيَانًا فَأَلْقَوْهُ فِي الْجَحِيمِ} {الصافات ۹۷}.

۴. (اقضوا) له‌نایه‌تی {ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تُنْظِرُونِ} یونس ۷۱.

۵. (امضوا) له‌نایه‌تی {وَأَمْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ} {الحجر ۶۵}.

چونکه بنچینه‌ی نه و کردارانه بریقین له: (امشیوا)، (ایتیوا)، (ابنیوا)، (اقضیوا)،

(امضیوا).

سوود: نه گهر پاوه ستايت له سهر وشه ی (بئس) بۆ پټويستی يان تافيکردنه وه، يان هر هۆکار يکی تر و، ويستت به (الإسم) دهست پټيکه يت له سوره تی (الحجرات) له نايه تی {رَسَّ الإِسْمُ الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ} الحجرات ۱۱، له و حالته دا دوو شيوازت له بهرده مدایه بۆ خویندنه وهی:

۱. دهست پټکردن به همزه ی پټک گه ياندن به سهر (فتحة) و، واته: (الْأَسْمُ).
۲. لا بردنی همزه که و، دهست پټکردن به لام يکی ژيړدار، واته: (لِأَسْمُ) به لام له حاله تی پټک گه ياندنی (بئس) به (الإسم) ته نها به يه ک شيواز ده خوینريته وه نه ويش لا بردنی همزه ی پټک گه ياندن و دانانی ژيړه بۆ لامه که، واته وه کو حاله تی دووه م^۱.

بابه تی رهوم و نیشمام

۱۰۴. وَحَاذِرِ الْوَقْفَ بِكُلِّ الْحَرَكَةِ إِلَّا إِذَا رُمْتَ فَبَعْضُ حَرَكَةِ
 ۱۰۵. إِلَّا يَفْتَحِ أَوْ يَنْصُبِ وَأَشْمُ إِشَارَةً بِالضَّمِّ فِي رَفْعٍ وَضَمٍّ

(وَحَاذِرِ) واته: وریابه له وهی.

(الْوَقْفَ بِكُلِّ الْحَرَكَةِ) واته: به هه موو جوله که له سه ر پیتی کوتایی وشه وه
 پاوه ستیت، وه کو هه ندی - بۆ نمونه - له وشه ی (بَ) له نایه تی: {بَتَّ بَدَأَ أَبِي لَهُبٍ
 وَبَّ الْمَسَدُ، نه دجای ده دن، چونکه له پیتی کوتایی وشه پیویسته به زهنه
 (سکون) پاوه ستیت.

(إِلَّا إِذَا رُمْتَ) واته: مه گه له حاله تیکدا به رهوم پاوه ستیت، لهو حاله ته دا
 ریگه ت دراوه هه ندی له جوله ی پیته که ده ربیت سه ره پای نه وهش که له سه ری
 پاوه ستاوی.

(إِلَّا يَفْتَحِ أَوْ يَنْصُبِ) واته: مه گه له حاله تیکدا نهو پیته ی له سه ری پاوه ستا بیت
 (فتحه) ی هه بیت، یان (منصوب) بیت، دروست نیه به رهوم له سه ری پاوه ستیت.

(وَأَشْمُ إِشَارَةً بِالضَّمِّ فِي رَفْعٍ وَضَمٍّ) واته: بۆت ههیه تهگه ر نه و پیتهی له سه ری
پاوه ستایت بۆر (ضمة) ی هه بیّت یان (مرفوع) بیّت، به (إشمام) پاوه ستیت.

(الرُّوم): واته: ده ربړینی هه ندی له جولهی پیته که، داگرتنی ده نگ له کاتی
ده ربړیندا.

(الإشمام): له (شم) هوه هاتووه، واته: بۆن، وه کو نه وه ی بۆنی سه رو بۆر (حركة) ت
به پیته که دابیّت.

ناگاداری: فیژیوونی ده ربړینی (الرُّوم) و (الإشمام) له لای مامۆستای شاره زا
ده بیّت، نا کریت له کتیبه وه وه ربگیردریت.

جۆره گانی پاوه ستان له سه رکۆتایی پیته گان:

۱. زه ننه ی په تی (السكون المحض)، بنچینه ش ته م شتیه پاوه ستانه یه چونکه
مه به ست پشوو دانه و، لابرډنی سه رو بۆریش کاریگه ر تره بۆ به ده ست هیتانی نه و
پشوو.

۲. پاوه ستان به په وم: واته: که م کردنه وه و داگرتنی ده نگ به بزوانی پیته که،
به شتیه په ک به و لاواز کردنه زۆربه ی بړوات و نه مینى، هه ندیکیش له زانایان ده لّین
په وم بریتیه له ده ربړینی هه ندیک له جولهی پیته که، واته: سییه کی جولّه که به پئی
بۆچوونی هه ندی له زانایان، ته م حاله ته ش له پیتی بۆر (ضمة) دار و، ژۆر (کسرة) دار
دا درووست ده بیّت نه ک له حاله تی (فتحة).

۳. پاوهستان به (اشمام) که بریتیه له ئاماژه کردن به لیۆ به بی دهرپرینی دهنگ له پاش ته واو کردنی پیتی کوتایی به زهننه داری، به کورتی (اشمام) به چاو ده بینریت و، به گوی نابیستریت، بۆیه که سی نابینا ههست به نیشمام ناکات، به پیچه وانه ی پهم که له رتگی بیستنه وه ههستی پیده کرت.

سوودی پاوه‌ستان به ره‌وم و نیشمام

زانای گه‌وره (ابن الجزري) له کتیبی (النشر ج ۲ / ۱۲۵) ره‌موویوتی:

(سوودی ئاماژه کردن له پاوه‌ستاندا به ره‌وم و نیشمام ده‌رخستنی سه‌روپۆره که له کاتی به‌رده‌وام بووندا جیگیر ده‌بیئت، بۆنه‌وه‌ی چۆنییتی نه‌و سه‌روپۆره له سه‌ری پاوه‌ستیت ئاشکرا بیئت).

ئه‌مه‌ش شتیکی باشه له‌حاله‌تیکدا بیئت که‌سیک گوێ له خویننه‌ره‌که بگریئت، به‌پێچه‌وانه‌ی نه‌وه‌ی نه‌گه‌ر خویننه‌ر به‌ته‌نها بیئت له‌و حالته‌دا پێویستی به‌ نه‌و ده‌رخستنه‌ نیه، جا نه‌گه‌ر گوێگر شاره‌زا بیئت به‌ دروستی خویندنه‌وه‌ی خویننه‌ره‌که ده‌زانیت، نه‌گه‌ر شاره‌زایش نه‌بیئت بۆی ده‌بیته ئاگه‌دارکردنه‌وه‌یه‌ک بۆنه‌وه‌ی حوکمی پاوه‌ستان له‌سه‌ر نه‌و پیته‌ بزانیئت، نه‌گه‌ر خویننه‌ره‌که‌ش قوتابی زانست بیئت بۆ مامۆستاکی ده‌رده‌که‌وێت خویندنه‌وه‌کی پاسته‌ تاكو په‌سه‌ندی بکات، یان هه‌له‌یه و بۆی چاک بکاته‌وه.

زۆرجاریش قوتابییه سه‌ره‌تاییه‌کانی زانست و که‌سانی تر لییان تیکده‌چیت، به‌تاییه‌تی ئه‌وانه‌ی که له‌به‌ر ده‌ستی مامۆستادا فیزی قورئان خویندن نه‌بوونه چون‌ جیاوازی بکه‌ن له سه‌روپۆری کوتایی وشه‌کاندا، وه‌گو: (وفوق کل ذی علم عليم) یان (انی لما ازلت الی من خیر فقیر)، چونکه ئه‌وان هه‌میشه پاهاتوون به (سکون) له کوتایی وشه‌کاندا پاوه‌ستن، بۆیه نازانن چون وشه‌ی (عليم) و (فقیر) له‌کاتی به‌رده‌وام بووندا بخویننه‌وه ئایا به (ضمة) یان به (کسرة)؟ بۆیه زۆر له مامۆستایانمان

فرمانیان پێده‌کردین ئاماژه بکه‌ین به لیومان، هندی‌کیشیان فرمانیان
پێده‌کردین پانه‌وه‌ستین له‌سه‌ر ئه‌و وشانه و به‌رده‌وام بین، ئه‌وه‌ش کاریکی جوانه.

ده‌لێم:

ئه‌م وته‌ی پیشه‌وا (ابن الجزري) مه‌به‌ستی ئه‌و که‌سه‌یه که قورئان له‌به‌ر
بخوێنێته‌وه — که قوتابیانی ئه‌و سه‌رده‌مه به‌گشتی له‌به‌ر خوێندوویانه‌ته‌وه — چونکه
له‌ موسعه‌فدا ئه‌و سه‌روبوێرانه ئاماژه‌یان پێکراوه.

۱۰۶. وَقَدْ تَقَضَى تَظْمِيَّ الْمَقْدَمَةِ مَتْنِي لِقَارِي الْقُرْآنِ تَقْدِمَهُ

(وَقَدْ تَقَضَى) واته: کورتایی پێ هات و ته‌واو بوو.

(تَظْمِيَّ) واته: هۆنراوه‌که‌م که له‌م زانسته‌دا پێکم خستبوو.

(الْمَقْدَمَةُ) واته: وه‌کو دیاریه‌ک.

واته: هۆنراوه‌که‌م بریتیه له‌ سه‌د و چه‌وت دێ، هه‌رکه‌سێک به‌ جوانی شاره‌زابێت

۱۰۷. أَثْبَاتُهَا قَافٌ وَرَأَى فِي الْعَدَدِ مَنْ يُحْسِنُ الْجَوِيدَ يَظْفَرُ بِالرَّشْدِ

له‌ زانستی ته‌جوید پێنوێنی کراوه و، پێگه‌ی زانستی دۆزیوه‌ته‌وه.

پیتی (رَأَى) به‌رانبه‌ر ژماره‌ چه‌وته.

پیتی (قَافُ) به‌رانبه‌ر ژماره‌ سه‌ده.

له‌شهری (تحفة الاطفال) که (۱۲) وانه‌ی ده‌نگییه له‌مالبه‌ری (اسلام هاوس) و (اسلام‌کورد) بلاو‌بووه‌ته‌وه به‌شیکراوه‌یی باسی بیته‌کانی زمانی عه‌ره‌بی و زماره‌کانم کردووه له‌به‌رانبه‌ریاندا .

واته: هۆنینه‌وه‌م بۆ ئەم پیشه‌کیه له زانستی ته‌جوید و خویندنه‌وه‌ی قورئان کوتایی پی‌هات، نه‌وه‌ش دیارییه‌که له منه‌وه بۆ خوینه‌ری قورئان.

۱۰۸. (وَالْحَمْدُ لِلَّهِ) لَهَا خِصَامٌ   ثُمَّ الصَّلَاةُ بَعْدُ وَالسَّلَامُ

۱۰۹. عَلَى النَّبِيِّ الْمُصْطَفَى وَآلِهِ   وَصَحْبِهِ وَتَابِعِي مِنْوَالِهِ

واته: کوتایی به‌م کاره ده‌هینم به سوپاس و ستایش کردنی خوای گه‌ورده‌و، دروود و سلاو ناردن بۆ سه‌ر گیانی پاکی پیغه‌مبه‌ری مه‌لبێزاردنه (ﷺ) هه‌روه‌ها بۆسه‌ر یارو یاوه‌رانی و شوینکه‌وتووانی پێبازه‌که‌ی به‌گشتی.

ئه‌مه دوا دێری هۆنراوه‌که‌یه، که‌تیییدا سوپاس و ستایشی خوای گه‌ورده‌ ده‌کات له‌سه‌ر نه‌نجامدانی کاره‌که‌ی، هه‌روه‌ها دروود و سلاو ده‌ننێرتیه سه‌ر گیانی پاکی موحه‌مه‌د (ﷺ) به‌لام دێره‌که‌ جۆریک له‌ نو‌قسانێ تێدايه، چونکه‌ ئاماژه‌ی نه‌کردووه بۆ نه‌و که‌سه‌ی که‌ دروود و سلاوی بۆ ناردووه ئه‌گه‌ر چی ئاشکراشه‌ که‌ پیغه‌مبه‌ره (ﷺ)، بۆیه‌ به‌که‌مین که‌سه‌یش که‌هه‌ولیدا ئه‌وه‌ چاره‌سه‌ر بکات به‌ دێری ۱۰۸ (عبدالدايم الأزهری) قوتایی (ابن الجزري) بوو که له‌ سالی (۸۷۰ ك) کۆچی دوا‌ی کردووه^۱.

باشکوی ژماره (۱)

چند تئیینیه کی گرنګ له کاتی خویندنه وهی قورئاندا به پړواپه تی

(حفص عن عاصم)

۱. وشه ی (اَعْجَبِي) له نایه تی {اَعْجَبِي وَعَرَبِي} فصلت ۴۴، به ته سهیل ده خوینریتته وه، واته: نه به مه مزه ی ته واو و نه به نه لیفی ته واو، ته نها پړویسته به م شیوه ش بخوینریتته وه.

۲. وشه ی (مَجْرَاهَا) له نایه تی {سَمِ اللّٰهُ بِحَرْفِهَا وَمُرْسَاهَا} هود ۴۱، به (امالة) ده خوینریتته وه، واته: به نزیک کردنه وهی (فتحه) که به ره و (کسرة) و، نه لیفه که به ره و (ي).

۳. (صَغَبٍ) له نایه تی {اللّٰهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ صَغَبٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ صَغَبٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ صَغْفًا وَشَيْبَةً} الروم ۵۴، نه و وشه له هه رسی جیګه ی نایه ته که دا ده کری پیتی (ض) به (فتحه) و به (ضمة) بخوینریتته وه، به لام (فتحه) له پیشتره.

۴. (وَبَبْصَلٌ) له نایه تی {وَاللّٰهُ يَقْضِي وَبَبْصَلٌ} البقرة ۲۴۵، به سینی په تی ده خوینریتته وه.

۵. (بَبْصَلَةٌ) له نایه تی {وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَبْصَلَةً} الاعراف ۶۹، به سینی ته واو ده خوینریتته وه.

۶. (الْمُصْطِرُونَ) له نایه تی {اَمْ هُمُ الْمُصْطِرُونَ} الطور ۳۷، به (ص) و به (س) ده خوینریتته وه، به لام ده ویرینی به (ص) به ناویانګتره.

۷. {مُصِطِرٌ} له‌نایه‌تی {لَسْتُ عَلَيْهِمْ مُصِطِرٌ} الفاشیه ۲۲، به (هس) ی ته‌واو ده‌خوینریته‌وه.

۸. لابرینی ته‌لیف له‌کاتی به‌رده‌وام بوون و، جیگیر کردنی له‌کاتی پراوه‌ستاندا، له‌م وشانه‌ی لای خواره‌وه:

{أَنَا} له‌مه‌رکوتیه‌کی قورئاندا بیت، وه‌گو: {وَأَذْكُرُ بَعْدَ أَمَةٍ أَنَا أَتَيْتُكُمْ بِأَوَّلِهِ فَأَرْسَلُونِي} یوسف ۴۵.

{لَكِنَّا} له‌نایه‌تی {لَكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ رَبِّي أَحَدًا} الکف ۳۸، {الظُّلُمَاتِ} له‌نایه‌تی {وَبَلَّغْتُ الْقُلُوبِ الْحَاجِرَ وَخَلَقْتُ بِاللَّهِ الظُّلُمَاتِ} الأحزاب ۱۰، {الرُّسُلَا} له‌نایه‌تی {يَقُولُونَ يَا لَيْتَنَا أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُلَا} الأحزاب ۶۶، {السَّيْلَا} له‌نایه‌تی {وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا فَأَضَلُّنَا السَّيْلَا} الأحزاب ۶۷، {قَوَارِيرَا} الإنسان ۱۵، له‌جیگی یه‌که‌می نایه‌تی: {وَأَكْوَابِ كَانَتْ قَوَارِيرَا} الإنسان ۱۵، هه‌موو ته‌م وشانه به‌جیگیر کردنی پیتی ته‌لیف له‌کاتی پراوه‌ستاندا و لابرینی له‌کاتی به‌رده‌وام بووندا ده‌خوینریته‌وه، به‌لام {قَوَارِيرِ} له‌جیگی دووه‌می سورته‌ی {الإنسان} {قَوَارِيرِ مِنْ فَضَّةٍ}، لاده‌بریت له‌به‌رده‌وام بوون و پراوه‌ستاندا.

۹. {سَالَسِلَا} له‌نایه‌تی {إِنَّا أَعْدَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَالَسِلَا وَأَعْلَالًا وَسَعِيرًا} الإنسان ۴، له‌به‌رده‌وام بووندا لامه‌کی به‌ (فتحه) ده‌خوینریته‌وه به‌بی ته‌نوین، له‌پراوه‌ستانیشدا یان به‌ ته‌لیف ده‌خوینریته‌وه، یان به‌ (ساکن) کردنی لامه‌که، هه‌ردوو شیوه‌ خویندنه‌که‌شی پاستن.

۱۰. خویندنه وهی ئەم وشانهی لای خواره وه به نون له بهرده وام بووندا و، به ئەلیف له پاره ستاندا:

(ولیکونا)، (لنسفا)، (واذا)، (ولیکونا)، له نایه تی {قَالَتَ فَذَلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنِي فِيهِ وَلَقَدْ رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ فَاسْتَعْصَمَ وَلَئِنْ لَمْ يَفْعَلْ مَا آمُرُهُ لَيُسْجَنَنَّ وَلَيَكُونَا مِنَ الصَّاغِرِينَ} یوسف ۳۲، (لنسفا) له نایه تی {كَلَّا لَئِنْ لَمْ يَنْهَ لَنَسْفَعًا بِالْقَاصِيَةِ} العلق ۱۵.

۱۱. (هاتین) له سوره تی النمل ۳۶، له کاتی بهرده وام بووندا به (ی) ده خویندنه وه، له کاتی پاره ستاندا دوو شیوه خویندنی ههیه: جیگیرکردنی (ی) و لابردنی.

۱۲. (الاسم) له نایه تی {رَسَّ الْأِسْمُ الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ} الحجرات ۱۱، له کاتی ده سێپێکردن لهو وشه وه وه دوو شیواز خویندنه وهی ههیه: ده سێپێکردن به هه مزه یه کی (فتحه) دار و لامیکی (کسره) دار، یان به لابردنی هه مزه ی پێک گه یاندن و، ده سێپێکردنی به لامیک (کسره) ی هه بیئت و سینێکی زهننه دار.

۱۳. خویندنه وهی ئەم وشانه به (مدی) درێژ (شهش جووله) یان به (تسهیل)، وشه کانیش بریتین له: (الذکرین) له هه ردوو جیگه ی سوره تی (الأنعام) و (الآن) له هه ردوو جیگه ی سوره تی (یونس) و، (الله) له سوره تی (یونس) و (النمل) درێژکردنه وه شی بۆ شهش جووله په سه ند تهره.

۱۴. پیتی (ع) له هه ریه ک له نایه تی {كهيعص} ی سه ره تای مه ریه م و، {حم} عسق ی سه ره تای (الشوری)، دروسته به (توسط) چوار جووله، یان (اشباع) شهش جووله که نه وهش چاکتره.

۱۵. {تَأْمَنَّا} له نایه تی {قَالُوا يَا أَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَى يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُ لَنَاصِحُونَ} یوسف ۱۱، به (اشمام) یان به (روم) ده خوینریته وه.
۱۶. له چوار چنگه ی قورئاندا بیّ دهنگی (السکت) پیویسته له لای (حفص) جیاواز له هه موو خوینه ره کانی قورئان.

- بیّ دهنگی له سه ره لیفی {عَوَجًا} الکهف ۱.
- بیّ دهنگی له سه ره لیفی {مَرْقَدًا} یس ۵۲.
- بیّ دهنگی له سه ره نونی {مَنْ رَاقٍ} القیامة ۲۷.
- بیّ دهنگی له سه ره لامی {بَلْ رَانَ} المطففین ۱۴.

۱۷. ساکن کردنی پیتی (ه) له وشه ی {أَرْجُهُ} له سوره تی (الأعراف) و (الشعراء)، هه روه ها وشه ی (آلعه) له سوره تی النمل، هه روه ها خویندنه وهی پیتی (ه) به (ضمة) و، به بیّ پیگه یانندن (صلة) له وشه ی {يَرْضَاهُ لَكُمْ} له سوره تی الزمر، به لام وشه ی {وَبَقِيَّةٍ} له سوره تی النور له نایه تی ۵۲ (حفص) به (ساکن) کردنی پیتی (ق) و (کسره) دانان بۆ پیتی (ه) خویندوویه تیه وه به بیّ پیگه یانندن.

۱۸. ده رخستنی پیتی (ن) له لای (و) له هه روه ی نایه تی {يَسَّ} ❶ وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ ❷ { و {ن وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ} القلم ۱.

۱۹. تییه لکیشانی پیتی (ث) به پیتی (ذ) له نایه تی {يُلْهَثُ ذَلِكَ} له سوره تی الأعراف ۱۷۶، هه روه ها تییه لکیشانی پیتی (ب) به پیتی (م) له نایه تی ۴۲ {يَا بَنِي آدَمَ

مَعْنَاً { له سورەتی هود، به‌شیوه‌یه‌کی ته‌واو به‌هۆی ئەو هاوچه‌شنیه‌ی که له نێوان هەردوو پیتەکه‌دا هه‌یه.

۲۰. وشە‌ی (تَخْلُقُكُمْ) له‌ئایه‌تی {أَلَمْ تَخْلُقْكُمْ مِنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ} المرسلات ۲۰، جیاوازی هه‌یه سه‌باره‌ت به‌ تێهه‌لکێشانێ هەردوو پیتی (ق) و (ك) به‌ته‌واوه‌تی یان به‌ ناتە‌واوی، (ابن الجزري)یش بۆ ئەم جیاوازیه‌ ئاماژه‌ی کردووه و فەرموویه‌تی: (والخلف بنخلقكم وقع)، هەردوو شیوازه‌که‌ش پاستن، تێهه‌لکێش کردنی ته‌واو (أدغام کامل) واته‌: پیتی (ق) به‌خێته‌ ناو پیتی (ك) و دیارنه‌میانی، تێهه‌لکێش کردنی ناتە‌واویش (أدغام ناقص) واته‌: مانه‌وه‌ی سیفه‌تی به‌زی له‌ (ق) و لاچوونی سیفه‌تی (قلقلة) تییدا، به‌لام (ابن الجزري) سیفه‌تی تێهه‌لکێشی ته‌واوی هه‌لبژاردووه.^۱

باشکۆی ژماره (۲)

مه‌ندی له داهینان (بدعة)ی قورئان خوینه‌کان که زانایان وریایان داوه ده‌رباره‌ی^۱:

۱. زۆر له‌خۆکردن و توشبوونی گومان، وه‌سوه‌سه له مه‌خره‌جی پیته‌کاندا، واته: زیده په‌وی کردن و خۆگۆپین له‌کاتی ده‌ربهرینی پیته‌کان و قورس کردنه‌وه‌یان به‌شیوه‌یه‌کی به‌رچاو.

۲. ده‌ربهرینی ئاواز و درێژکردنه‌وه‌ی پیته‌کان زیاد له ئاستی خۆیان.

۳. ئاواز بۆدانانی سوره‌ته‌کان، وه‌کو چۆن ئاواز بۆ گۆرانی داده‌نریت.

۴. خۆپێندنه‌وه‌ی قورئان له‌چه‌شنی گۆرانی و زۆر دووباره کردنه‌وه‌ی ئایه‌ته‌کان هاوکات له‌گه‌ڵ خۆگۆپین و زۆر له‌خۆکردن و، پاهینانی زۆر له‌سه‌ر ئاوازی جۆراوجۆر که به‌فێربوون و مه‌ولای زۆر به‌ده‌ستی ده‌هێنن.

۵. له خۆپێندنه‌وه‌ی قورئاندا گوێگر خه‌ریکی جگه‌ره‌کێشان بێت، یان گوێگران خه‌ریکی خواردن و خواردنه‌وه‌ بن.

۶. خۆپێندنه‌وه‌ی قورئان به (القراءات الشاذة)، که جیگه‌ره‌به‌بونه، پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) و هاوه‌لان به‌و شیوه‌یه‌ خۆپێندبیتیان‌وه.

۱ به‌پوانه: بدع القراء القديمة و المعاصرة، بکر بن عبدالله أبو زيد، به‌وه‌رگرتن له کتێبی / بسط

۷. کړکړنه وه له نړیوان دوو شپږوازی خویندنه وه له په ک ټایه ټدا، له نوږډا بیت یان له هر شوینیکي تر بیت بڼ خو ه لکېشان.

(ده لېم: زوریک له خوینره به ناویانگه کانی میسر ه لده ستن به کړکړنه وه له نړیوان چنډ خویندنه وه په کدا).

۸. تاییت کړنی هندی ټایه یان سورته له نوږډا، یان له هر کات و شوینیکدا، یان له هر پتویستی په کی دیاری کراو.

۹. وابهسته بوونی خوینره یان گوږگر به هندی نزا و ویرده وه، که به لگه ی له سر نه هاتوه له کاتی خویندنه وه ی ټایه ټیک یان سورته ټیک، بڼ نمونه: خویندنه وه ی سورته ی (الفاتحه) له پاش قورئان خویندن، یان له کاتی بیستنی سورته ی (الفاتحه) بلکیت: (صلوا علیه وسلموا تسلیما).

۱۰. یان نه وه ی گوږگران بڼ خوینره ی قورئان بلکین: (الله الله)، یان هر وشه په کی تر له و باره وه که بڼ خوینره ته رخان بکریټ، خوی گوره ه رموویه تی: (واذا قرئ القرآن فاستمعوا له وانصتوا لعلکم ترحمون).

(ده لېم: دیسان شوین و سرچاوه ی سره ه لدانی ټم هاوار و هاندان و ژاوه ژاوه له کاتی قورئاندا ولاتی میسر و له ویشنه وه ه نارد کرا بڼ ولاتانی تر، واشده رده که ویت نه و قورئان خوینانه پېخوشحال دهن به و هاوار و سرسامی دهرپینه ی جه ماور له دهن گیان و، ده بیته مایه ی نه وه ی نه وه نده ی تر دهن گي خویان خوش بکه نه وه و داهینان بکن له ناوازه کانی خویندنه وه یاندا).

١١. خوینەر هه‌ردوو ده‌ستی، یان ده‌ستیکی بخاته سه‌ر گوێی له‌کاتی قورئان خویندنه‌وه‌دا وه‌کو زۆریک له‌ خوینەر مه‌یسه‌ریه‌کان و خوینهرانی تر ده‌یکه‌ن^١.
١٢. وتنی (صدق الله العظيم) چونکه هیچ بنچینه‌یه‌کی شه‌ری نییه له‌ کرداری پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) و هاوه‌لان و شوێنکه‌وتوانیان، چاکه‌یه‌کیش نه‌وان پێگه‌یان پێ نه‌بردبێت چاک نیه‌.

پاشکۆی ژماره (۳)

پیتاسه‌ی هه‌نحیک له‌و زانایانه‌ی ناویان له‌م کتێبه‌دا هاتووه

الفراهیدی:

خه‌لیلی کوپی نه‌حمه‌د، سه‌رگه‌وره‌ی زانایانی زمان و وێژه‌یه به‌گشتی له‌ زانستدا، یه‌که‌مین که‌سه که‌ زانستی (العروض) ی داهینا، مامۆستای (سیبویه) و (الأصمعي) و ژۆر له‌ زانایانی تر بوو، له‌ به‌سه‌ره، دانه‌ری کتێبی (العین) ه، که‌ یه‌که‌مین فه‌ره‌نگه له‌ زمانی عه‌ره‌بیدا له‌ ساڵی ۱۷۲ ک کۆچی دوا‌یی کردووه.

سیبویه:

عه‌مری کوپی عوسمانی کوپی قه‌مبه‌ر، پیتشه‌وای خه‌لکی به‌سه‌ره له‌ زانسی (النحو)، (سیبویه) واته: بۆنی سیو به‌ فارسی، یه‌کیکه له‌ گه‌وره‌ترین زانایانی زمانی عه‌ره‌بی له‌ درێژایی میژودا له‌ ساڵی (۱۸۰) ک وه‌فاتی کردووه.

الفراء:

یه‌حیای کوپی زیادی کوفی، به‌ (أمیر المؤمنین) ده‌ناسریت له‌ زانستی (نحو)، ناوێرا به‌ (الفراء) واته: "له‌تکه‌ر"، چونکه وته‌کانی له‌ت ده‌کرد و لێی ورد ده‌بوویه‌وه،

خویی و (الکسائی) شاره‌زاترین خه‌لکی کوفه بوون له (دحو)، له‌سالی ۲۰۷ ک وه‌فاتی کردووه.

الشاطبي:

(القاسم بن فيره) ی نابینا، له‌سالی ۵۳۸ ک له نه‌نده‌لوس له‌دایک بووه، قیرائاتی له‌وی ته‌واو کردووه دواتر کۆچی بۆ میسر کردووه و (القاضي الفاضل) ی وه‌زیری (صلاح الدين الأيوبي) ریژی زۆری لیگرت و کردی به مامۆستای قوتابخانه‌ی (الفاضلية)، کتیبی زۆری له قیرائاتدا داناوه به‌تایبه‌تی ئه‌و هۆنراوه‌ی که به (الشاطبية) ده‌ناسریت، پیشه‌وایه‌کی گه‌وره و سه‌رسوپه‌یتنه‌ر بوو له زانسته‌کاندا، دنیا نه‌ویست و خواپه‌رست بوو له‌سالی ۵۹۰ ک وه‌فاتی کردووه.

زکریا الأنصاري:

کۆپی موحه‌مه‌دی کۆپی موحه‌مه‌دی میسری شافعی، (مفسر و حافظ) ی فرموده‌کانی پیغه‌مبه‌ره (ﷺ)، له‌سالی ۸۲۳ ک له‌دایک بووه و، له ۹۲۶ ک وه‌فاتی کردووه، به‌کۆنکه له‌و زانایانه‌ی پیشه‌کی (ابن الجزري) لیکداوه‌ته‌وه.

طاش کبری زاده:

ئه‌حمه‌دی کۆپی موسته‌فا، له‌سالی ۹۰۱ ک له‌دایک بووه، زانایه‌کی تورکی حه‌نه‌فی گه‌وره‌یه، نووسینی له زۆر له زانسته‌کاندا هه‌یه، له‌وانه‌ش لیکدانه‌وه‌ی بۆ پیشه‌کی (الجزرية)، له‌سالی ۹۶۸ ک کۆچی دوا‌ی کردووه.

ملا علي القاري:

ناوی سولتانی کوپی موحه‌مه‌د نوره‌ددین، له‌شاری (هزه) له‌دایک بووه و کوچی کردووه بۆ مه‌ککه و تېیدا جیگیر بووه و هر له‌ویش کوچی دوايی کردووه له‌سالی ۱۰۱۴ک، زانایه‌کی حه‌نه‌فی بووه له‌سه‌رانی زانست له‌سه‌رده‌می خۆیدا، ده‌لټین سالانه به خه‌تی خۆی موسحه‌فیکی به په‌راویزی قیراات و ته‌فسیره‌وه ده‌نووسی و ده‌یفرۆشت و خه‌رجی سالکە‌ی بۆ دابین ده‌کرد.

محمد المتولي:

سه‌رگه‌وره‌ی قورئان خویننه میسریه‌کانه، له پۆزگاری خۆیدا، نابینا بوو، زاناو لیکوله‌وه‌یه‌کی گه‌وره بوو له زانسته‌کانی قورئاندا، نزیکه‌ی (۴۰) کتیبی هه‌یه، له‌سالی ۱۳۱۳ک له دونه‌یا ده‌رچوو.

خالد الأزهری:

زانا و زمانناسیکی میسریه، ناوی خالیدی کوپی عه‌بدوللایه، کتیبی زۆری داناوه که یه‌کێکیان لېكدانه‌وه‌ی پېشه‌كی (ابن الجزري)، له ۱۴۹۹ ز له دونه‌یا ده‌رچوو.

محمود خليل الحصري:

له‌سالی ۱۹۱۷ ز له‌دایک بووه، له شه‌هر خویندووپیته‌ی، دواتریش خۆی ته‌رخان کرد بۆ زانسته‌کانی قورئان به‌هۆی لیها‌تووی زۆری له قورئان و ده‌نگ خو‌شی له خویندنه‌وه‌یدا، یه‌که‌م که‌سه هه‌موو قورئانی به ده‌نگی خۆی تۆمار کردووه به پیاوایه‌تی (حفص) و (ورش) و (قالون) و (البزّی)، له ئاسیاو ئیفریقا و نه‌ورپا و

نه مریکا و زږد له ولاته عه ره بی و نیسلامیه کان قورئانی خویندووه و، چهن دین که سیش
له گوینگرانی له سهر دهستی موسولمان بوونه له سالی ۱۹۸۰ ز کړچی دوايي کردووه.

پاشکوی ژماره (٤)

ويښی نيجازهی نووسهر له خويندنی قورناند

هذا وقد أجزت الأخ (إحسان برهان الدين أمين) ان يروي و يقرأ بما تلقاه مني من طريق الشاطبية و التيسير و اوصيه بتقوى الله في السر و العلن و ان لا يتوانى عن تعليم كتاب الله و ان يكون خادما في حياته لكتاب الله تعالى نفعنا الله جميعا بالقرآن الكريم في الدنيا والآخرة صلى الله على سيدنا محمد و على آله وصحبه وسلم وآخر دعوانا ان الحمد لله رب العالمين.

خادم القرآن

وافد القراء / ابو عبد الله دليز بن احمد

الجامع للقراءات العشر من الشاطبية و الدرّة و الطيبة

باشكوى ژماره (٥)

اجازة في القراءات السبع

اجازة الشيخ المقرئ

أبي عبد الله دليز بن احمد بن محمد الجمور

(إلى تلميذه (مترجم (القرء)

(احسان برهان (الدين (أمين

اجزت اخي في الله (مترجم القراءات السبع) احسان الدين امين ان يقرأ ويقرئ بما اخذ
مني من غير تغيير للمنهج الذي حفظه به الله تعالى لكل خير هذا وقد تمت الغتمة
المباركة في كلال بعد صلاة المشاء من يوم الجمعة (ربيع الاول لسنة ١٤٣٣)

الموافق ٢٠١٢ - ٢ - ..... أمين

(الشيخ محمد احمد محمد الجمور)

باشكوى ژماره (٦)

اجازة بالقراءات الثلاث المتممة للعشر

اجازة الشيخ المقرئ

أبي عبد الله دليز بن احمد بن محمد الجمور

إلى تلميذه (مترجم القراء)

(احسان برهان الدين) أمين

أقر واعترف أنا العبد الفقير إلى الله تعالى (مترجم القراء) ولي (محمدر محمد الجمور)

بأنني قد اجزت الأخ (مترجم القراء) (احسان برهان الدين) أمين

بأن يقرأ ويقرئ بهذه القراءات الثلاث من هذا الأسناد و يجيز من يراه اهلاً لذلك

أقول معترفاً بهذه الأسانيد وصحتها

الفقيه إلى الله عز وجل المجيز الشيخ المقرئ (مترجم القراء) ولي (محمدر محمد الجمور)

تمت الختمة المباركة في كلالر بعد صلاة العشاء من يوم الجمعة (ربيع الأول لسنة

١٤٣٣) الموافق ٢٠١٢ - ٢ -

سەرچاوه‌كان

۱. ابحاث تجويدية / د. ايمن سويد / دار الفوثاني.
۲. الاتقان في علوم القرآن / جلال الدين السيوطي / المكتبة التوفيقية.
۳. الاجابات الواضحات لسؤال القراءات / احمد الحفيان / دار الكتب العلمية.
۴. احكام التجويد و التلاوة / محمود الزلط / مؤسسة قرطبة.
۵. البرهان في تجويد القرآن / محمد الصادق القمحاوي / المكتبة الثقافية.
۶. بسط المقال في شرح تحفة الاطفال / اسامة مراد / دار العالمية للنشر والتوزيع.
۷. التجويد الميسر / د. عبد العزيز القاري / مكتبة الدار بالمدينة المنورة.
۸. التسهيل لقراءات التنزيل / محمد فهد خاروف.
۹. تقريب النشر في القراءات العشر / محمد بن الجزري / دار الحديث.
۱۰. تنبيه القراء الى ماخفي و شاع من الاخطاء / محمد محمود حوا / له ثينته‌رنيتته‌وه.
۱۱. الجامع في تجويد قراءة القرآن الكريم / كامل المسيري / دار الإيمان.
۱۲. دراسات اسلامية معاصرة / انور الجندي.
۱۳. الدرر البهية شرح المقدمة الجزرية / اسامة عبد الوهاب / مكتبة الإيمان.
۱۴. السعود في قراءة عاصم بن أبي النجود / حامد العاني / ديوان الوقف السني.

١٥. الشرح الوجيز على المقدمة الجزرية / د. غانم قدوري الحمد / معهد الإمام الشاطبي.
١٦. شرح طيبة النشر في القراءات العشر/ محمد بن علي النويري / دار الكتب العلمية.
١٧. شيخ القراء ابن الجزري / د. محمد مطيع الحافظ / دار الفكر.
١٨. علم الوقف و الابتداء في القرآن الكريم واللغة العربية / د. عبد الرزاق الحربي / ديوان الوقف السني.
١٩. غاية المرید في علم التجويد / عطية قابل نصر.
٢٠. فتح المجید في علم التجويد / محمد بن السيد ابراهيم المالكي / دار البشائر.
٢١. القراءات احكامها ومصادرها / د. شعبان محمد إسماعيل / دار السلام.
٢٢. قرة العيون بروايتي شعبة و قالون / محمود محمد ديري / دار القرآن الكريم.
٢٣. كتاب القراءات لأبي عبيد جمع و دراسة الدكتور جاسم الدليمي / الوقف السني.
٢٤. اللمعة البدرية شرح متن الجزرية / محمود محمد العبد / شرح المقدمة الجزرية.
٢٥. المختصر المفيد في جداول التجويد / احمد الطويل / جمعية تحفيظ القرآن.
٢٦. معجم المؤلفين / عمر رضا كحالة / دار إحياء التراث العربي.
٢٧. المنجد في اللغة والأعلام / دار المشرق .
٢٨. المنح الفكرية شرح المقدمة الجزرية / ملا علي القاري / دار السلام.
٢٩. الميسر في علم التجويد / محمد فريد الجمل / مكتبة الإيمان.

۳۰. النشر في القراءات العشر / محمد بن الجزري / دار الكتب العلمية.

۳۱. النور المبين في تجويد القرآن الكريم / محاضرات د. ايمن سويد / تفرغ
ميسون دهمان / دار افنان.

۳۲. الواضح في احكام التجويد / د. محمد عصام القضاة / دار النفائس.

نووسه‌ر له‌چەند دیرنگدا

- له‌دایک‌بووی سالی ۱۹۷۴ له‌شاری دوزخ‌ورماتوو.
- قوتابی ماستره له (جامعه أم درمان الاسلاميه) له سودان/به‌شی زمانی عره‌بی.
- ده‌رچوی کولێژی پەروەردەپه به‌شی زمانی عره‌بی له‌زانکوی که‌رکوک.
- ده‌رچوی په‌یمانگای ته‌کنیکی په له‌شاری که‌رکوک.
- مۆله‌تی قیرااتی عه‌شره‌ی هه‌یه له‌قورئان خویندندا له پښتو (الشاطبية) و (الدرة) وه.
- ٭ تا‌کو ئیستا ئه‌م نووسینانه‌ی به چاپ گه‌یشتوه:
- ١. ژياننامه‌ی پيغه‌مبەر (ﷺ) (٢) به‌رگ (نارین) دار المعرفة / بیروت. (وه‌رگێران)
- ٢. زه‌کاتی مالی باززگانی چاپی دووه‌م. (دانان)
- ٣. ژياننامه‌ی (عبد العزيز بن عبدالله بن بان). (دانان)
- ٤. رابه‌ری نه‌وانه‌ی که‌ عومره ده‌که‌ن (به‌وینه). (ناماده‌کردن)
- ٥. رابه‌ری حاجیان (به‌وینه). (ناماده‌کردن) چاپی دووه‌م.
- ٦. نزار قباني ولوثة الفكر الحداثي في شعره / کتیب‌خانه‌ی نارین چاپی به‌بیروت. (تویژینه‌وه)

۷. سه‌رده‌می خیلافه‌تی پاشیده (۱مجلد) پرۆژه‌ی تیشک. (وه‌رگێپان)
  ۸. کورتای جیهان / نیشانه‌ گه‌وره و بجوکه‌کانی قیامه‌ت (به‌وێنه) (نارین) دار المعرفه / بیروت (وه‌رگێپان).
  ۹. علماء الاسلام من هم و ماهي صفاتهم / کتێبخانه‌ی ته‌فسیر (وه‌رگێپان بو عه‌ره‌بی).
  ۱۰. (الجامع الصغير)ی السيوطي (۲) مجلد به‌رگی به‌که‌میان به‌هاوکاری / له‌ژێر چاپدایه (وه‌گێپان).
  ۱۱. شاترگه‌ری (زاناو سته‌مکان)ی يوسف القرضاوي / له‌ژێر چاپدایه (وه‌گێپان).
  ۱۲. باوه‌پ به‌ پۆژی دوا‌ی (نارین) دار المعرفه / بیروت (وه‌رگێپان).
- جگه‌ له‌ چه‌ند کتێبێکی تریش چاپ کراون و هه‌ندیکیان چاوه‌پوانی چاپ کرین.

پیرستی بابته‌کان

لا بهره

بابته

- پیشه‌کی م. دلیر گرمیانی ۵
- پیشه‌کی د. دیاری أحمد ۶
- پیشه‌کی نوسه ر ۹
- کورتیه‌ک دهر باره‌ی ژیاننامه‌ی (ابن الجزري) ۱۶
- پیناسه‌یه‌ک بق (المقدمة الجزرية) ۲۲
- ده‌قی هونراوه‌که ۲۴
- به‌شه‌کانی زانستی ته‌جوید ۳۷
- بابته‌ی شوینی دهرچوونی پیته‌کان ۴۲
- به‌شی به‌که‌م پیته‌کان ۴۲
- به‌شی دووه‌م جی‌کای دهرچوونی پیته‌کان ۴۵
- پیته‌کانی (الجوف) ۴۶
- پیته‌کانی گه‌روو ۴۸

- پیته‌کانی زمان ۵۰
- پیته‌کانی ناوه‌پاستی زمان و مه‌لاشوو ۵۳
- پیته‌کانی سه‌ر زمان ۵۵
- پیته‌کانی پیتشه‌وه‌ی مه‌لاشوو ۵۷
- پیته‌کانی باریکایی زمان ۵۸
- پیته‌کانی مه‌ردوو لیو و که‌پوو ۶۰
- سیفه‌تی پیته‌کان ۶۲
- سیفه‌ته دژ داره‌کان ۶۵
- پیته‌کانی ئه‌سپایی و ده‌نگ به‌ری و توندی و نه‌رمی ۶۶
- پیته‌ مامناوه‌ندو به‌رزه‌کان ۶۸
- پیته نه‌رمه‌کان (الحروف الرخوة) ۶۹
- پیته نزمه‌کان (الاحروف الاستفال) ۷۲
- پیته‌کانی لکاندن ۷۴
- سیفه‌ته بی دژه‌کان ۷۷
- بابه‌تی ته‌جوید ۸۵
- پیتاسه‌ی ته‌جوید ۸۸
- جۆره‌کانی خویندنه‌وه‌ی قورئان ۹۱

- پایه کانی قورئان خویندن..... ۹۲
- پیتگی فیژیوونی ته جوید..... ۹۶
- بابه تی بچووکردنه وه..... ۹۸
- بابه تی پیتی (ر)..... ۱۰۴
- بابه تی گه وره کردنه وه..... ۱۰۹
- گه وره کردنه وهی پیتسه کانی (استعلاء واطباق)..... ۱۱۱
- مه ندیک ئاگاداری له مه پ به کارهیتانی سیفه تی پیتسه کان..... ۱۱۳
- بابه تی تیکه لکیش کردنی (متعائلین) و (متجانسین) و (متقاربین) و (متباعدين)..... ۱۱۵
- بابه تی (ض) و (ظ)..... ۱۲۰
- بابه تی مینگه (غنة) له مه ردوو پیتی (م) و (ن) ی (شدة) دارد..... ۱۳۰
- یاساکانی نونی زهننه دارو ته نوین..... ۱۳۴
- مه لگه پاندنه وه و شارندنه وه (الاقلاب والاختفاء)..... ۱۳۹
- بابه تی مه دده کان..... ۱۴۲
- بابه تی پاره ستان و ده سته پیکردن (الوقف والابتداء)..... ۱۵۰
- پوخته ی جۆره کانی پاره ستان..... ۱۵۶
- باسه کانی پچراوو پیکه یشتوو (المقطوع والموصول)..... ۱۶۷

- بابه‌تی تائه‌کان..... ۱۸۴
- بابه‌تی مه‌مزه‌ی پیتک‌گه‌یاندن (همزة الوصل)..... ۱۹۱
- بابه‌تی په‌وم و ئیشمام..... ۱۹۶
- سوودی پاوه‌ستان به‌ په‌وم و ئیشمام..... ۱۹۹
- پاشکوی ژماره (۱)..... ۲۰۲
- پاشکوی ژماره (۲)..... ۲۰۷
- پاشکوی ژماره (۳)..... ۲۱۰
- پاشکوی ژماره (۴)..... ۲۱۴
- سه‌رچاوه‌کان..... ۲۱۵
- نووسه‌ر له‌ چهند دپړیکدا..... ۲۱۸
- پیرستی بابه‌ته‌کان..... ۲۲۰